கடவுள்

தாயுமானசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

திருப்பாடற்றிரட்டு.

இஃது

திருத்தணிகைச்

சரவணப்பெருமாளையரவர்களுடைய

பிரதிக்கிணங்கப்

பூர்வாககம்

முத்துசாமிமுதலியாரால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு

ஆயலூர்

அருணாசலமுதலியாரவர்களது

சென்னை

திருமகள்விலாச

அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

தாது௵ சித்திரைமீ

தாயுமானசுவாமிகளது.

சரித்திரச்சுருக்கம்.

தென்னாடுகள் பலவற்றினுஞ் சிறந்து விளங்குகின்ற சோழமண்டலத்திலே உள்ள வேதாரணியமென்னும் வடமொழிப் பெயரையுடைய திருமறைக்காடாகிய சிவஸ்தலத்திலே சற்றேறக்குறைய ௱௭௰ - வருஷத்துக்கு முன்பாக வேளாண்குலதிலகராயுங், குருலிங்கசங்கமபத்தியிலே சிறந்தவராயுங், கேடிலியப்ப பிள்ளையென்பவரொருவர் இருந்தார், அவராலே அந்தச்சிவஸ்தல விசாரணை நடத்தப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. அக்காலத்திலே திரிசிரபுரத்திலே அரசாட்சி செய்து கொண்டிருந்த விஜயரகுநாதசொக்கலிங்க நாயகரென்பவர் கேடிலியப்பபிள்ளையினுடைய சற்குணங்களையுங் கணக்கு வல்லமையையும் சிலர்சொல்லக்கேட்டு அவரை அழைப்பித்துப் பரீக்ஷித்து அவருக்குப் பெரிய சம்பிரதி யுத்தியோகங்கொடுத்துத் தம்மிடத்தே வைத்துக்கொண்டார். அந்தக்கேடிலியப்பபிள்ளையானவர் சந்ததியில்லாதவராயிருந்த தமையனருக்குத் தம்முடைய ஒரே, பேறாகிய சிவசிதம்பர பிள்ளையென்னுங் குமாரனைக் கொடுத்து விட்டிருந்ததினாலே தமக்குச்சந்ததி உண்டாக அருள்செய்யும்படிக்கு அந்தத்திரிசிரபுரத்தில

எழுந்தருளியிருக்கின்ற தாயுமானேசுரரைத் தரிசித்து
க்கொண்டுவந்தார். அக்கடவுளது திருவருளினாலேஓரா
ண்பிள்ளைபிறந்தது. அதுகண்டு தகப்பனார்மகிழ்கூர்ந்து
அக்கடவுளுக்குக் காணிக்கை முதலானவை செலுத்தி
க் குமாரனுக்குத் தாயுமானவரென்கிற அக்கடவுளது
பெயரைக்கொடுத்தார் அந்தத்தாயுமானவர் தந்தகப்பனு
ருக்குமிகவுமனமகிழ்ச்சியுண்டாகும்படிக்கு அவர்செய்
யுமுயற்சியளவிற்கு அதிகமான கீர்வாணம் தமிழ் முத
லிய கல்விப்பயிற்சியிலே சிறந்தவரானார் உண்மை அ
ன்பு பொறுமை அடக்கம் இரக்கம் இவைமுதலியநற்கு
ணங்களெல்லாம் அவரோடுகூடவேவளர்ந்தன. ஓர்அரு
ஞானியினது மனமானது நிலையில்லாத செல்வப் பொ
ருளை எப்படி விரும்புமோ அப்படியேஇவரது மனமா
னது தத்துவப் பொருளையே விரும்பி நின்றது. அப்
படியிருக்கையில் திருமூலநாயனார் மரபிலே எழுந்
தருளிய மௌனதேசிகர் தாயுமானவரைச் சந்தித்துஅ
வரது அதிதீவிர பக்குவத்தைக் கண்டு வேதாகமங்க
ளின்முடிவான தத்துவப் பொருளை உபதேசித்தருளி
னார் அதுமுதலாகத் தாயுமானவர் தமது ஞானாசாரிய
ரிடத்தே மிகுந்த பத்தி உடையவராய் அவ்வுபதேசப்
பொருளைச் சிந்தித்துத் தெளிந்து தினந்தோறும் தக்ஷி

ணாமூர்த்தி சன்னதியிலே நிஷ்டைசெய்துகொண்டுவந்தார். பின்பு தாயுமானவருக்குத் தகப்பனார் தேக வியோகத்தை அடைதலினாலே அவரது லௌகிகத் தொழிலே அரசனது வேண்டுதல் பற்றி அதில் விருப்பமில்லாதவராயிருந்தும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. அரசனானவன் அவரை முதலிலே ஞானவானென்று அறிந்திலனாகினும் கேடிப்பப் பிள்ளையினும் இவர் யோக்கியரென்று நன்குணர்ந்து மிகவுஞ் சிறப்புச் செய்துவைத்திருந்தான். ஆனால் கழைக்கூத்தனுடைய கருத்து உடல் காப்பிலும் அவனது செயல் கூத்திலும் எப்படி வைக்கப்பட்டிருக்குமோ அப்படியே தாயுமானவரது கருத்துச் சிவத்திலும் அவரது செய்கை லௌகிகத்திலும் வைக்கப்பட்டிருந்தன. இப்படிச் சிலநாள்கள் சென்றன. மேல் அரசன் அவரிடத்தே விளங்கிய அபூர்வமான சிலசெய்கைகளைக் கண்டு அவரது மகிமையை அறிந்துகொண்டான். உடனே விவேகியாகிய அவ்வரசனுக்கு அவரைக் குறித்து அச்சமும் அன்பும் உண்டாதலால் அவரை அழைப்பித்து உயர்ந்த ஆசனத்தின் மேல் இருந்தருளப் பண்ணி - சுவாமீ அடியேன் இதுவரையிலே உமது மகிமையைக் கண்டுகொள்ள மாட்டாதவனாயிருந்ததனாலே உமக்கு ஊழியம் செய்யத்தக்கதான உம்மை

எனது ஊழியத்திலே வைத்திருந்தேன். ஆயினும் இது பெரிய குற்றமாகலின் கிருபா மூர்த்தியாகிய தேவரீர் இக்குற்றத்தைப் பொறுத்தருளி இன்று முதலாக அடி-யேனால் ஆகவேண்டியவற்றைச் செய்வித்துக்கொண்டு நிஷ்டைக்குக் குறைவுபடாமல் இருந்தருளலாமென்று வேண்டுதல்செய்தான். அதுகேட்டவுடனே தாயுமானவர் திருவுளமகிழ்ந்து அன்று முதலாக அலைவற்ற ஞானயோகத்திலே இருந்துகொண்டு கடவுளையுங் குருவையும் அற்புத இனிமைய மதுரமான தமிழ்ச் செம்பாடல்களாற்பாடித் துதிசெய்துகொண்டுவந்தார். இப்படி யிருக்கையில் அவ்வரசன் இறந்துபோய்விட்டான் அவ்வரசன் மனைவி தாயுமானவரது திருமேனியின் கண்ணேயுள்ள அழகைக் கேள்விப்பட்டு அவரை அழைப்பித்து கண்களிகூர நோக்கிக் கேள்விப்பட்டவளவினும் அதிகமாய் விளங்குதலால் உளமருண்டு அவரைத் தன்னரசாட்சிக்குத் தலைவராகவுந் தன்னால்விரும்பப்பட்ட தகாதசெய்கைக்கு உடன்படுத்தவும், தான்கொண்ட கருத்தைக்குறிப்பித்தாள் அக்கருத்தை யறிந்த தாயுமானவரோவென்றால் உடனே ஒருபாய வழியினாலே அங்கிருந்து தம்மை விடுவித்துக் கொண்டு அவள் அரசாட்சியினெல்லையைக் கடந்து இராமநாதபுரத்துச் சீமைக்கு எழு

ந்தருளினார். இதுசெய்தி சிவசிதம்பர பிள்ளையின் செவியை அடைந்ததனாலே அவரும் சிறியதாய் குமாரராகிய அருளையப்பிள்ளையுந்தேடிக்கண்டு பிடித்துச் சந்ததி விளங்கவேண்டுமென்னும் கருத்தைக் கொண்டு திருக்கலியாணஞ் செய்யும்படி முயற்சி செய்தார்கள். தாயுமானசுவாமிகளுக்கு அது காரியத்திலே சிறிதும்திருவுளமில்லாதிருந்தும் தமையனார் வேண்டுதலின்மிகுதியினாலே உடன்படவேண்டியதாயிற்று. உடனேபத்தினியார் ஓராண் பிள்ளையைப் பெற்று வைத்துச் சிவபதம் அடைந்தார். அந்தப்பிள்ளைக்குக்கனகசபாபதிப்பிள்ளையென்று பெயரிடப்பட்டது. அதுமுதலாகத் தாயுமானசுவாமிகள் மௌனத்தோடு பரிசுத்த சிவஸ்தலந் தோறும் சஞ்சரித்துக்கொண்டு இவ்வுலகத்திலுள்ள மனிதர்களெல்லாம் மெய்ஞ்ஞான ஒளியைப்பெற்று அஞ்ஞானவிருளினின்று நீங்கி உய்யும்படிக்குப் பல்வகைப் பாட அற்புதமான பாடல்களைச் செய்தருளினார். அருளையனென்பவரும் அவரிடத்தே தத்துவோபதேசம் பெற்றுக்கொண்டு அவரை விட்டு நீங்காமல் பணி விடைசெய்துகொண்டுவந்தார்.

தாயுமானசுவாமிகள் அகண்டபரிபூரணசச்சிதானந்தசொரூபமாகிய சிவத்திலேகலந்தபின்பு அருளைய

வாமிகள்அகவற்பாவினாலேகுருவைத்துதித்துச்சிவயோ
கத்திலே யிருந்து தமக்குப் பின்பக்குவப் பட்டு வரும்
அடியார்களுக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்யும்படி ஷெ கனகச
பாபதிப்பிள்ளைக்குஅபிஷேகம்செய்தருளினார். இக்குரு
பரம்பரையில் தஞ்சைமா நகரத்துக்குக் கீழ்பால் அ
ணைப்பன் பேட்டையிலுள்ள மடத்தில் இப்போது
இருக்கின்ற அம்பலவாண சுவாமிகளுடைய அடியார்
கூட்டத்திலே ஒருவராயும் அந்த ஆதீனத்துக்கு உரி
யவராகியும் உள்ள எடுத்துக்,கட்டி - அருணாசல நாய
னாரவர்களிடத்தி லிருந்த ஆதீனபுஸ்தகத்தையும் ம
ற்றும் சிலபுஸ்தகங்களையும் திருத்தணிகைச் சரவணப்
பெருமாளையரவர்கள்அழைப்பித்துஒப்பிட்டு அச்சிற்ப
திப்பித்தனர்.

தாயுமானசுவாமிகளுடைய

சரித்திரச்சுருக்கம்

முற்றுப் - பெற்றது.

குருதுதி.

சிறப்புப்பாயிரம்.

வெள்ளமருவும்விரிசடையான்வேதவனத்தான்விமலே
சன, உள்ளமருவத்திருமூலருறவினமருவுமொருமௌ
ன, வள்ளலருளுங் கருணை வெள்ளவாரிமடுத்தேமறை,
சைநகர்ப், பிள்ளையவர்களருண் முகிலாய்ப் பெய்தகரு
ணைத்தமிழ்மழையே. (க)

பெற்றமதினுமுத்தியினும் பிரியாப் பெருமானபேரரு
ளே, சுத்தாவுணர்வோர்களாய்த் தோன்றுமவுனி துணை
சுவரத்தால, குற்றமகலக்கருணையினூற் கொடுக்கவாங்கி
க்கொண்டெழுந்த, அத்தன ருயுமானவனு மறைந்தகவி
ை தககடிவரவே. (௨)

வேறு.

ஆயுமாகமுமளக்கவருட் கடலைச்சுருக்கியயேனதமெ
யாமைக, கேயுமானந்தமழைபொழியுமறைசைக்கேடிலி
க்குவாய்த்து, சேயுமானவனுலகச் செய்கைபோனறதிவ
ருஞ்சசிரமியான, தாயுமானவனுரைத்தானருந்தமிழா
னந்தசதகமாமே, (௩)

வேறு.

வேதவனத்திறை யவனையாழினையேபழித்தமென்மொ
ழியாளுடன்வீரகத்தி விநாயகனைச், சாதகரைச் சந்தான

சமயகுருமரபைச் சரிதைமுதனெறி நான்குந் தாங்குதபோதனரைத், தீதறவே திருமூலர்சுகர்வாமதேவர்திருமௌனியவர் மரபிற்சித்தர் கணத்தோரை, நாதனருட்டாய்த்தாயுமானவனோ டிவர்களுமநிலைநவிற்றி நறையூர தொழுவோநாமே. (௪)

வேறு.

வன்னிவனத்துறைவோனை வாழைவனத் திருப்போனை மலர்மாதென்னும், கன்னிகைபூசித்தோனைக் கடலரசன் முதலர்சார்காண்கின்றோனைப், பன்னுமெழு முனிவர்க்கருள்வோனைவணிகன்விடம் பறிக்கின்றோனைச், சென்னியைந்துமுடையோனைத்திருமருகல்வாழ்வோனைச் சிந்தைசெய்வாம். (௫)

வேறு.

ஒருமுகமாய்ப்பலகோடியனந்தசத்தி யுருவாகியைந்தொழிற்குமுரித்தாய்ஞானத், திருவருளாய் மூவிதமாயொன்றாயைந்தாய்ச் சேடசித்தா யெவ்வுயிர்க்குஞ்சிறந்ததாயாய்த், தரும்விஞ்ஞையொருநான்காய்விட்டுநீங்காத்தற்பரமநிலையெல்லாந்தானேதானாய், வருமருளாரமிர்தாய்மாமருகல் வாழும் வண்டுவார்குழலுமையைவணக்கஞ்செய்வாம். (௬)

வேறு.

பணிவிடைகள்பலகோடிசெய்தானை மகிழ்வித்தேபத்த
ராஞேரா, துணிவினெடுஞ் சுவர்க்காதிபதமடைந்தாரொ
ழிபிறவிதோயானாயேன, திணியமனக்கறகனைந்தேசிவ
பணிகளனுதினமுஞ் செய்துவாழ, வணிகன விடந்தீர்த்
துயத்தவாரணமாமுகத்தானைவணககஞசெய்வாம். (எ)

வெங்காமவேட்கைமுத லாசைபல கோடியினும வீழ்ந்
தேமாறித், தங்காவனஞ்சூழ்கறங்காய்த்தாரணியெலாந்தி
ரிந்துழலுந்தவிப்புத்தீர்த்து, மங்காதபேரின்பவாழ்வளி
க்குஞ்சனமாராகமருவி வாழச், செங்காரவேலவனைச்சே
வித்தேயவனருளைச்சிந்திப்போமே. (அ)

வேறு.

இடைமருதூரிறையவனை மாகாளத்தானை மலந்துறை
மாநகரானையிரும்மருகலானை, விடைமருவுங்கொடியாடு
ந்திருமறைககாட்டானைவிளங்குநறையூரானைவியனுகை
யானைப், புடையமருந்திருவம்பாதிருப் பனந்தாளானை
புறம்பியமாநகரானைப் பூசரனசோமாசி, நடையறவே
தொழவச்சந்தவித்தவிநாயகனைச் சந்ததமும்புந்தியினு
லசிந்தனைசெய்வோமே. (௯)

வேறு,

இறையவனைத்திருவருளையங்கரனையறுமுகனையிமை

யோாதமனை, மறையவரைமாதவரை முனிவாசித்தர்க
ணத்தோரைமாாக்கபெல்லா, மறையுமறையாகமத்தை
யஞ்செழுத்தையாலயத்தை யறத்தை ஞானத், துறைநி
றைதவமெய்ஞ் ஞானத் தொனமை யனையருளோடுந
தொழுதுவாழ்வாம். (௰)

வேறு,

வகுத்திடுந்தெய்வவணக்கமுங் குருவினவணக்கமு மவா
ழிபாயிரமாயத், தொகுத்திடுந்தமிழ்மபாசிவவணக்கத்
தொகுதியுமுன்னதாய்த்துதித்தே, பகுத்தறிவதனொடு
னூற்றெண்பத்தேழ்பாடலுங் கண்ணியின்பகுதி, மிகு
த்திடுமெண்ணூற்றறுபத்தைந்துடனே விளம்புமோர்க
வல்வண்ணமுமே. (௰௧)

வேறு.

விண்ணுறுந்தேவர்கண்முனிவர்கணங்கள்சித்தர்புகழ்
மௌனி வியப்பால்ஞானத், தண்ணுறுந்தண்டமிழ்மா
லையைந்நூற்றெண்பத் தேழுந்தாயுமானேன, எண்ணு
றுங்கண்ணிகளெண்ணூற்றறுபத்தைந்தகவல்வண்ண மி
ரண்டும்பாடி, மண்ணுறுநால்வகைமாந்தர்தமக்காகப் ப
கருவாபாலவைத்தானன்றே. (௰௨)

வேறு.

சாந்தமுறுந்தவ குணமே வடிவாய் நின்ற தாயுமானவ

னஞானத்தலைமைபூண்ட, வேந்தா முதனமேதினியோ
ரெல்லாம வாழ்த்தவிரிதமிழாலனுபோக விலைமையெ
ல்லாம,பாநதமுறப்பலபாவினடககிவீசுமலைபநதமிழின
டிவரவேபதிகமாகச், சேர்நததொகையட்டவணையதிகா
ரமளவாயச்சேகரித்ததிருவிருத்தத்திருநாமத்திரளே.(

வேறு.

பரசிவவணக்கமெனுந திருப்பாட்டும் பாயிரபப
னுவலுமபாஙகாய்,உரைசெயதபெரியகவிதையாதியதா
யுள்ளசெநதமிழெலாமொருஙகே, திருமுறையொனறி
றமிகழ்நதிடுஙகணணிசேரு மீரடிவணணமகவ, லொரு
முறையொளிருநதாயுமானவனு முத்தமனுரைத்தவண
ணமகளே. (கச)

வேறு.

பொஙகுதிரைக கடலுடுத்தபுவிகள் பதினாலும்புகழ்
மௌனிதிருவருளாம புணரியினிலமுழ்கிக, கஙகுல்ப
கலறறதிருககாட்சியினிறகலநதே காசினியிலஞ்ஞானக
கஙகுலிரிநதோடச், செஙகமலக் கரமதனுலருட்படை
யைத்தாஙகிச் சிவஞானக்களிறேறித் தேசமெலாநதிகழ
த், தஙகுசிவானநதமெனுமருண மழையைவாயாறருயு
மானவன்மொழிநததமிழ்த்தொடைகயிதாமே. (கரு)

வேறு.

மருவுபரசிவவணக்கமாதியாக மலைவளர்காதலிபேற்
பாவலரு மீறாய்த், திருநடுவிற்பெரியதமிழ்க்கவிதைவா
ழ்க்கசெந்தமிழ்மூவிருநூறுஞ்செறிகவெங்கு, மருவுரு
வமுருவருவ மாயல்லாமலருமறையாகம நெறியினனு
போகத்தைக, குருவருளாலருள்வாயாற்றாயுமானோனை
கூறுதமிழ்முறையருளாங்கோயிலாமே. (கசு)

ஆதிபரசிவவணக்கங்காப்பதாகவருட் பெரியகவிதை
நடுவாகமேவக், காதலிபாதுமை யீறாங்காட்சியாகக் கரு
ணைவெள்ளக் கவிதைமழைகதிக்க வெங்குளு, சோதிசி
வானந்தாயனறாயுமானோனை சொரிதமிழாலனுபோகஞ்
சொன்னநூலை, ஆதரங்கூர்ந்தருள் வசத்தாயவனைநாடி
யனுதினமும்வெகுமதிசெய்தனுவோமயாமே. (கஎ)

சிராப்பளிபாமலைமேவுந்தக்ஷிணமூர்த்தியருள்செய
யவாங்கிப, பராபரமுமெந்நாளுமபைங்கிளியும் பலபா
வும்பாடிப்பாடித், தராதலமானிடர்களெல்லாந்தண்ணமி
ர்தாய்த்தந்தருளுந்தாயுமான, நிராமயனாருட் பெரியக
விதையினற் பொருளதனை நினைந்துநிற்பாம். (கஅ)

வேறு.

வையமுழுதுமகிழ்ந்தோங்க மறைசைநகரும் வாழ்ந்
தோங்கத், துய்யவடியார்தொழு தோங்கத் துதிக்குமடி

பாழ்தொகையோங்க, வெய்ய பிறவிக் கடனீங்கவிசுங்க
ருணைவிளைந்தோங்க, ஐயனாருயுமானவனுபவ றந்தகண்
ணிக்கடிவரவே. (௧௧)

நீடிடுமாதிபரசிவவணக்க நிறைதமிழாதியாய் நடுவே
கூடிடுந்தமிழுந் தேவைமாதுமைமேற் கூறியதமிழ்க்க
வியீருய்த், தேடிடுந்தனைத்தாய் முதறகணணித்திரண்
டிடவெழுந்தசெந்தமிழுமா, பாடிடுமகவல வண்ணமீறெ
ழுதுமைந்தமிழ்த்தொடைபதினொன்றே (௨௰)

நீரணிசடையானிருமலவரதனிட்களசகளமாய்நின்ற
வோன, சீரணிகருணைத்திருவுருவாகித் திருமறைக்கா
டடெழுஞ்செல்வன், ராடிககணணித் தொடையதாய்ப்
புனைந்தவிருந்தமிழத்தொகைககடிவரவாய்ப், பாரணை
தியங்கவவனரு ளுவாய்ப், பாடுவேன திருவருட்ப
ணபால. (௨௧)

அன்னையாய்ப்பிதாவாய்க் குருவுமாய்த் தேவாயமா
பிள்ளையவா கண்மெய்யருளார, சொன்ன வாககியத்
தையவனருளறியாத்தொழும்பனே னொருதலைத்துணி
வாய், என்னறிவதனுக்கெட்டு மவ்வளவாயியமபிய நூற்
கடிவரவாய்ப், பனனுசெந்தமிழாலாதியந்தமதாய்ப்பா
டுவேனவனருட்பரிவால். (௨௨)

பரசிவவணக்கம்பாட்டொருமூன்றும் பரிபூரணனந

தம்பத்தாம், தருபொருள் வணக்கமாறிரண்டொன்று
நந்தகுபந்தசின்மயானந்த, மருடருமௌனகுருவதீனாந்
தாமருங்கருணாகரக்கடவுள், திரமுறுசித்தர்கணத்தொ
கைபத்தாந்தோத்தமிழப்பெயராவழித்தெரிவே. (௨௩)

ஆனந்தமானபரமொரு பத்தாமருட்சுகவாரியீராறு
மாகிலமெங்குநிறைகின்ற பொருளாய்வருவதுமொருப
தோடொன்றும், ஞானமாசச்சி தானந்தசிவமு நற்பதி
னொன்றுதாஞானந், தேனுறுந்தே சோமயம் பதினொ
ன்றுஞ்சிற்சுகோதயமுட்டிணைந்தே. (௨௪)

அரியவாகாரபுவனமாறைந்துமாறனொகூட்டுமளவாம
பரியதேனமுகமும் பத்ததாஞானப்பனுவல் பன்மாலை
யும்பத்தாம், நிருமலஞானநினைவொன்று மௌனபாணிக
ழ்பொன்னைமாதரைப்புவியில, விரகிலுலவேண்டாதெ
பூபதோடெட்டாமேவுபத்தாரணமிகவே. (௨௫)

வாயிருந்றசொல்லற்கரியதும்பத்தாம வயமனேனெண
பதுமபத்தாம, சேயனேயெமையாள் சிவனசெயலபத்
தாந்திகழதன்னை யெனபதும பத்தாம, நாயினேனுனைச
யெனுந்திருப்பாடனுறபதாஞ்செயலுறுஞானம், எயுமா
மபாடலிருபதோடெட்டா மெனக்கெனச்செயலிலையெ
ன்றே. (௨௬)

மண்டலமெனனுந்தமிழ் பதினொன்று மறபாயப்புலி

னையம்பத்தொன்பான, விண்டிடுமுடல்பொய்யெண்பதா
முனையாம்விரவுமேசற்றலும்பத்தாங், கண்டிடுங்காடுக
ளையுமோரழுனறுங்கண முறவெடுத்ததேகத்தின், றண்
டமிழிரணடாமுகமெலாமொனறுஞசாபது திடமுறு
ந்தமிழே. (உ௭)

பருவரலாறத்தனனை யாககுவையும்பாடினனை பைந்த
மிழிரண்டாற், கருவறுங கவிதையேழினலமைத்தான
நறுபுறுசிநதையாங கருத்தை, வருமலைவளாகாதலிககிரு
நானகுவண்டமிழ் வழுத்தினன லாககால, பெரியநா
யகிஅகிலாண டநாயகியைப பேணினு ளிருதமிழப்பி
ணையல. (உ௮)

தந்ததாயேழாம்பெறறவட் கென்றே சாற்றியதமி
ழ்பதினொனறு, மொநதையாகல்லா னீழனமுப்பதுவா
மெணணியபராபரககணணி, நநதிருப்பாடனமுனனூ,
றறெண்பத்தொனபானல்லைபங்கிளி யைம்பத்தெட்டா
ஞ், சிநதையாரொந்நாளோ ரிருநூறிற் சோதமிழ் முப்
பதோடிரண்டே. (உ௯)

* காண்பேனெவென்னுநதமிழ்முப்பத்தேழாங் காட்சி
யுங்காண்பதுங்காட்டா, லாணவமகறறுங்கவிதைமூவே

முமாகாதோவென்றருளியதாம், வீண்பொழுதகலவில்லையோஞான விளக்கென விளம்பியதாரும, பாணபிறப்பகற்றவேண்டாவோவென்று பாடியனபந்தமிழாறே ()

நல்லறிவேயென்றமிழொருநான காககாடுதேயே - வேறே-னேயாய்ச, சொலலியவினுவ லைவகைக் கண்ணித்தொகைபனிரெண்டதாந்தோயமோ, புலலிய வினுவலைநததாப-யோகோ - புகலவினுவேழதாமபுணாநதோா, வல்லிதாய்பினறகில் யொருமூனறுமறைசைநாயகன வகுத்தது வே. (௬௧)

பாய்புனறபெரனனிதாத்ததாய்ஞானப் பகீரதியெனுமருட்பனுவல, வாயினுறசொரிநதானபாவினம்பலவாய் வகுத்ததினனுபவமவைத்தே, யாய்பவனபாடுகினறதறகைநதுமானநதககளிப்புகையாறுந, தோய்வுறவகவல வண்ணமுமவகுத்தானசுரனையயனறுயுமானவனே.()

வேறு.

நீருநெருப்புநெடுங்காறறு நிறைபூதலமு நீள்விசும்புஞ, சேருஙகதிருங திகழ்மதியுஞசிவத்திரஞரு திருவுருவா, யாருமகருணைககடனமூழ்கியருநதியெழுநதேயருள்வாயாற், சாருமகண்ணித் தமிழ்மழையைத் தநதானருயுமானெனே. (௬௬)

வேறு.

மகபதிமாலயனமராதமககுமரிதாய மந்திரமாலிகை
மூலாமரபிலெழுமௌனி, சுகாவர்ம தேவாமுதனரு
னிமாராகணங்கள் சுத்தாநித்தாமுத்தர்சித்தர் பத்தருங்
கொண்டாட, விகவாழ்வுமபாகதியுமெவ்வுயிர்கருமீயுமீ
சனருளாயெழுந்தெழிற்றயுமானே, சகமேழுமண
கருமருட் டணமலாறபுனைந்ததாமீரடிக்கணணித்தமி
ழ்த்தொகையிதாமே. (௰௪)

வேறு.

தந்தைதாய்முதலாகவக வலவண்ணமீறுகத் தாயுமா
னே, விந்தையாயனுபோகவிதமெலலாம்விவகார வி
னேதமாக, வெந்தையாதிருவருளா லீரடிக்கணணிக
ளாக வியமபுநூலைச், சிந்தைநோய்தீர்ந்தருளைச் சோந
தொளிர வனுதினமுஞ் சிந்திப்போமே. (௰௫)

வேறு.

செய்யபரங்கிரிகோமானசெல்வனுகித் தென்மறை
சைவாழ்வானைச சிறந்தஞான, வையனரு ளாண்டவனை
மௌனஞானவனுபோகமருந்தமிழா லருளினவாககா
ல், வையமுய்ய வகுத்தானைத் தாயுமான வரோதய

னை மறவாமல் வாழ்த்திவாழ்த்தித், தூய்யதிரு வகவனி ருள் விலாசகீதி சூழ்பலநூறெருத்தானைத் தொழுது வாழ்வாம். (கசு)

வேறு.

திருவேதவனமதனிற் றிருவவதாரந்தானசெய்து திருவருளுருவாய்த்திகழ் தாயுமானேன், பொருளுருவாஞ்சிவானந்த பூரணவிலாசப் பொலிவாகியெழுந்தருளிப்பூரணமெய்ஞ்ஞான, வருளுருவாமனுபோகசம்பிரதாயத்தை யருள்வாககா லருந்தமிழா லனமந்தருளுமதற்குக், குருதுதிதெய்வதவணககமவாழிவரலாறுங கூறியபாயிரங்கூறிககூறுவதாங்குணமே. (கஎ)

வேறு.

அடிவரவாதிகுருதுதி வாழியரியதேவதை வழிபாடு நெடியபாயிரமும்பர சிவவணக்கநிறைவையுஞ் சிந்தனை நிகழ்த்தி, வடிதமிழ்வகுத்தவள்ளலேனைவில் வைத்தருட்கவிதைமாரியினைப், பொடிமணிபுனைந்தவன்புடனிதமும்போற்றுவார்புநிதமாதவரே. (கஅ)

சைவசித்தாந்தசமயசந்தானத் தபோதனர்நடுநிலைசாந்தோ, னைவகைத்தொழிலு மத்துவாவாறுமாருதாரமுங்கடந்தார்வோன், மெய்வகையாய வனுபவநிலையை

விரிதமிழ்க்கவிதையால்விரித்தே, செய்தவர்தெரிந்தகா யுமானவனைத்தினந்தொறுஞ்சிந்தனைசெய்வாம். (௩௯)

வேறு.

மாயுமாபாதகமு மறுபிறப்புந்துறவறத்தான் மாறவீசி, யாயுமவேதாகமத்தாலருள் வலியாற்சிவஞானவாழி மூழ்கிப, பாயுமால் விடைப்பரமன பலகீலயுமபாராத்துணர்ந்து பரத்திஞெனறுந, தாயுமானவனுபயசரண்மலரைச் சிரமதனிற்றரித்துவாழ்வாம். (௪௰)

இராஜராஜாங்கவாக்காயெடுத்த வடிமடங்கியிளைத்திடாமல், தாரசுமுனியாய் நிறுவிச் சாயாமலனுபோகத் தமிழைப்பாடும், பராவு சிவமயமாகிப் பரஞான வுபய நெறிப் பரிமேலேறி நிராமயதேயத்தேகி நிறைதாயுமானவனை நினைந்துவாழ்வாம். (௪௧)

வேறு.

மறைக்காட்டு மெய்ஞ்ஞான மாணிக்கமலையை மெளனிதிருவருளாற்றில வளரு நவமணியைக், கறைக்காட்டுமஞ்ஞானககளிம்பற்றகடலைக் காசினியமறந்தருளைக கலந்தகதிரொளியை, நிறைக்காட்டும பேரின்ப நீணிலத்துதித்தியை நீடிய பேரானந்த நெடுங் கடல் வாய்நிறைவைக், குறைக்காட்டு மஞ்ஞானக் குறும் பறுக்குங் கோ

ளைக்குணத் தாயுமானவனைக்கும்பிடுவனகுறித்தே (௫

வேதவனந்தனின முளைத்தமெய்ஞ்ஞானவித்தைதவே
தமாக ..சாந்த பேதினியின விளை , ஆதவனபோ
லெங்குமொளியளிக்குமருட்கதிரா யருணமவுனி திரு
வருளையள்ளியுண்டவறிவை, மாதவமே திருவுருவாய
வந்த திருவருளைமாமுனிவனருணைதன வணங்கியமெய்
வாழ்வைச், ..கருணாகரவாய்த்தழைத்த தனிமுதலை
த் தாயுமானவனருளைச சந்ததமுநதுதிப்பாம். (௪௩)

வாயந்தபெருங்கருணைமயன திருமூலரதன மந்தி
ரமாலிகைபுனைந்தோனமரபி னெழுமௌனி, ஆய்ந்ததி
ருவ ணிறைவயசுபபாத்திர கடிய சிவஞா
னவனுபோகமுறைதக, நகபிறவிக்கோடைககாலம
தைத் தணிக்ககருணை கலந்திடுமறிவாங்கரமதனால் வா
ங்கி,தோய்ந்தசிவானநதமுறையருந்துசிவஞானத்துறை
த்தாயுமானவனைத்தொழுதெழுவோமயாமே. (௪௪)

வேறு.

பாண்டவர்தூதனுமயனுநதேடரியமெய்ஞ் ஞானப்ப
டிவந்தாங்கி, யாண்டசிவனருளாழிமூழ்கியெழுந்தொளி
ரமௌனி யருளைவாரி, வேண்டல்வெறுப்பானதறவிழு
ங்கியருந்தவஞான வீரனைநீண்டசிவானநதப திநிறை

தாயுமானவனை நினைவோமியாமே. (௬௫)

வேறு.

வாரிசூழ்புவனமெலாம் வாழ்த்த மகிழ்ந்தோங்கு மகா
மௌனதேசிகனை மறவாதானந்தான, பேரின்பவாழ்வி
னுறும் பெருந்தகைசமாதிவந்தோன பேரின்பங்கொண்டாரு
ம்பேராளனம்பெருமான், யாரறியா ரவன்பெருமையவனை
ருணையறிவா ளவனருளாலுணர்ந்தவரு மறிவாரகளத்
தேற, சீரியசெந்தமிழ்முழுதாயத்திகழ் தாயுமானவனைசே
வடியையனுதினமுஞ்சிந்தனைசெய்வோமே. (௬௬)

வேறு.

மறைநாயகனேஞான சற்குருவேமௌனியே யருட்
குருவரதன, குறைவிலாமூல குழாங்களே குழாங்கள்
கோதிலாஞானமேருலமாய, நிறைபரமபொருளும ம
ாயுமேதெய்வ நீடுபேரின்பமேயின்பா, அறையுமவா
க்கியத்திறனுமானவனவாக அனுபவமனுபவமாமால.()

ஞானதேசிகனேமௌனியா மவனை நாமியதொண்ட
ரேதொண்டா, ஈனமின்மௌனி மாமியேனொலலா யி
றையருளெய்தினேரியமபி, ஞான சற் குருவை யணைய
மாதவங்கள்ற்றினோ தவமருந்தவமாந தானவனுக்கு
ஞ் சற்குருவாய்க்கத்தவனுசெய்தோன றாயுமானவனே.

தென்மறைக்காட்டி னெழுந்தருண் மௌனிதிருவரு ட்புணரியிற்றிளைத்தே, பொன்னம்பலவில்லான முப்பொருள்விலாசப்பொலிவினைவிசாரணைபுரிகுவே, கன்மலையெழுத்தாய் கருத்தினிலழுத்திக கருணைவான்சுவை யெனககழலாக, தனமயத்தமிழ்ச்சந்ததாநதுதிக் குநதவத்தோ தாயுமானவனே. (௪௯)

அங்கையினெல்லிக் கனியெனஞான வனுபவநிலை யெலாமறிவோன, றுங்கமாதவருக்கருளினிலேதோன்றத்தொகுதமிழ்மாரியைச் சொரிவோன, றிஙகள் வேணியனுமௌனதேசிகனைத்தினநதொறுஞ்சிநதனைசெய்வோன, றங்குபேரினப வாழ்வினையுடையோன ருயுமானவனெனத்தகுமே. (௫௰)

வாமதேவரையுஞ்சுகரையுமூலர் மரபையும் பொருளெனமதிப்போன, காமமாதியதாமிருவகையைநதுஙகடநதவனகடவுளாகோமான, புகள்கொழுநனயனமுதறதேவா புண்ணியாபதமெலாம்பொருநதான, சேமமாரினபவாழ்வினையுடையோனதிருவருட்டாயுமானவனே.

வேறு.

பராங்கிரிக்கோனபாலகனெபெ வான ஞானபண்டிதற்குரியவனைப்பரமெனறெழுகுரு, சரங்குவிக்குங் காதல

ஆகுந் தாயுமானவனைச் சகமார்க்கநெறி யாக்கொ
ள்வானை, வரங்கொடுக்குஞ்செவ்வேளை யாசானைப் பர
சிவனை மதித்துடைகொண்டே, ஓரங்கிரிற்கு மருட்குரு
வையிறைஞ்சியவன் பாடலையுமியம்புவோமே. (௫௨)

சண்முகவேள்சத்தியைத்தாயுமானவனைச் சோதரனை
மௌன குருந்தரவால்ஞானக், கண்ணை யருளுருவாகுந்
தாயுமானவனைக் காரணகாரியந் தன்றற் கைக்கொள்வானை,
விண்முதலாமைம்பூதநாதமீறு விளங்குநாவ விதந்தோ
யா விளைவிறந்தேயந்தே, பணியினுறும பசுத்துவம்போ
ய்ப்பதியாய்நின்ற பானமையனவாகக்குருந்தமிழைப் படி
ப்போமியாமே. (௫௩)

மறைநகர்வாழ்பெரிய ஞானவேந்தனை மறைக்கா
டற்கனபுரிலவளாகத்துச்சாத்தனை, நிறைவிறெடுக்குறை
வுமறநிறைந்தநீத னீணமௌனகுருவரு ள ரீங்காரே
யனை, இறையவருந்தானமுதனி யெல்லாந்தோந்தே யெ
ச்செயலுமிறைசெயலென றியம்புமேகனை, நறைசையிற்
பூப்பணிவிடைசெய் நீசற்காகக் குநாதனருளாண்டவனை
நாடிவாழ்வாம். (௫௪)

சரியைநெறியொருநானருந் தாங்குவானைச் சாலோக
முதலானைக்குஞ்சாருவானை, கிரியைநெறி நானருமுறிங்
கேண்மையானைக் கிளர்யோகநெறி நானருங் கிடைத்

தார்வானைப், பரஞானநெறிநானகுமபடர்ந்தாய்வானைப்
பதினாறுயவருநெறியுமபயாதோய்வானை, பரிதாபசெ
யலுறுநியாயசிறபானை யருளானபெருந்தகையையனை
வோமயாமே (௫௫)

வேறு.

இலங்குறைநகரிலெழுந்த சறகுருவேறிணையிலா ஞா
னதேசிகனுந, குலந்தனைககூறிலெனிடத்தமருநவ குழா
நகளேதிருவருட்குலமாப, மலந்தலைசாயசகும போத
ஞசத்திவாழபனையவனருள்வாயால நிலந்தனி லனைக
கொப்புயாவர்க நிகழ்த்துமோவறிஞாநெஞசகமே. (௫௬)

காசியேழு தலாககனனியாகுமரிகடலளவாநதேவகலந
து, தேசிகாசிரறவிறலைசலசிர்தாநதத் திறநதிலியபோறி
ருப்பாரில, ஆயிலாசசுவாககபுரத்தருடகுருவேயதிகமா
மவனறனசிணையாய, மாசிலாமறைமைசைத தாயுமானவ
னைமதிககலாம வழுந்தமற நிலேயே. (௫௭)

கருத்திருவருகக்கு மொன்றதாமவாகள்கழறியலாகசி
யங்காணிற, பொறுத்லறநதமிழ மனுபவப்பயனும் பூ
ரணைவிலாசமாய்ப்பொலியு, பொருத்தருகசொருத்த ரு
யர்வுதாழ்விலேயாலுண்மையாமனுபவவொழுஙகாற், றி
ருத்துமாகாளச்செம்மலுமறைஞசச்செம்மலுஞ்சரிதெ

ரிந்தோர்க்கே. (௫௮)

வரந்தருமறைசைத்தாயுமானவனுமாகாளத்தெழுந்த
மாகுருவுர், புரந்திடுங்கருணைப் பொருளதா யெழுந்
தோர் போதனுசத்தியைப் புணர்ந்தோர், சுரந்திடுங்கரு
ணைத் தமிழ்மழை சொரிந்தோர் சூனிய வெளியிடைத்
தோய்ந்தோர், நிரந்தரஞான சுகவசித்தாந்த நெறியினை
யுபயந்தாணிணைவாம். (௫௯)

தமியருக்குரித்தாய் வருமிருதிறருந் தாய் பிதாகுரு
தெய்வந்தானும், உயிர்த்துணை யாயுமா மலஞ்சார வந்
தமரோரிருவருமே, அமிர்தெனஞான வனுபவத் திர
ளை யருளியவருந்தமிழ்த்தனை, நிமிஷமாயினுஞ் சிந்தனை
செய்தனனேயென் நினைவுறேன் வினையனெஞ்சகத்தே. (௬௰)

அழகியதிருச்சிற்றம்பலக்குருவுமன்னருள் பெறுமிரு
வாகளுர், மழைமுகிலென்ன வருட்கவிமாரி வழங்கிய
தாயுமானவனுங், குழைவுதர் தெண்மையாள் குரவராமவ
ர்கள் கூறியதமிழருட்குழாமாய, விழைவுறுஞானசந்தா
னகுருவாம் வேறொருவரைவிரும்பேனே. (௬௧)

வே

ஊழிதோறூழியெனக் குறுதுணையாய் நிரந்தரமா
யொளிருமீசன், வாழிமாமருக ளுமறைமாணிக்க மலைய

னையவாதனென்னைச், சோழியவேளாளர் குலத்துதிப்பவி கத்தொகுத் தழைத்தே தொழும்பனாக்கி, எழுலகுக் கொருமுதலாச்சுவாகபுரத்திருந்தானை யிறைஞ்சி வா ழ்வாம். (௬௨)

எனைத்தடுத்தாட்கொண்டசிவன் மருகலானெம்பெரு மானேழைபாகன, றனைத்தகு தாரில்லாதா னெனக்கு மொருபெருந்தெய்வந்தானேதானாய, அனைத்தினுக்கு ம னுகூலன்சுவாகபுரத் தரசனாயமர்ந்தேநாயேன, னினைத் தபடிகூட்டி முடித் துபதேசித்தருண்மறைவி னிறுத்தி னனே. (௬௩)

ஆதலினலெனைத்தடுத்தாட்கொண்டசிவன மருகலா னவனேயின னும, போதகனாய்ச்சுவாகபுரத் தெழுந்த ருளி யிருந்தறிவைப் போதித்தேயின,வேதமுதலாகம த்தின் பயனறிவித்தருஞானவிளைவால்பாவத்,தீதகலச் செய்தபிரான செயபதமலரி மறவாமற்சிந்திப்பேனே. ()

மழவிடையானனைந்தகாரியிலேடிந்தருளைவாரிவாரி ப், பழமறையாக ப பயிர்கள படர்ந்தோங்க வருணீ ரைப்பாய்ச்சிப்பாய்ச்சித்,தழலனையபிறப்பிறப்பிற் றுழு முயிர்ப்பயிர்க்கருளைத்தந்தாட்கொள்ளு, மழகியசிற்றம் பலவனடியிணையையனுதினமு மகத்துள்வைப்பாம். ()

வேறு.

தக்கபரிபூரணமாயெழுந்த பராபரத்தைச் சகளநிஷ் களசகளவகள மெனுந்தனியை, விகிர்க வடிவுகளாய்

விளங்கியமெய்வடிவை வேதாந்தசித்தாந்தம் விளங்கிய
மெய்ப்பொருளை, நிக்கிரகானுக்கிரக நிகழ்த்திய நின்ம
லத்தை நிராமயமா யொளிவெளியாய் நிறைந்திடு நிச்சய
த்தைத், துக்கசுகந்தோயாதசுயஞ்சோதிச சுடரைச்சுவ
ாக்கபுரத் தெழுஞானசூரியனைத் தொழுவாம (௯௯)

சித்தாந்தசிவசைவச் சமயகுருமரபைத் தேசொளி
ருஞ்சந்தானத்தேசிகர் சேவடியைக், கத்தாமெய்த்தவ
வேடங் கதிக்கவருங்குழாத்தைத் தக்காரணகாரியங்காணு
க்கருணையென மெய்வடிவைச், சத்தாருஞ்சிவபத்தசர
ணர் திருமரபைத் தாணுவினுவரு மூதவிதனைபற
வாதவரைச், சுத்தாங்கமாகவருஞ்சுவாக்கபுரத்தானைத்
தொண்டர்குழாத்திரளினொடுந்தொழுதுமகிழ்வோமே.

மாகாளமிலந்துறையைச் சுவாக்கபுரமாக வகுத்தத
னிற்சிவஞானவரோதயனய்மருவித், தேகாதிபிரவஞ்
சத்திமிரமெலாமகற்றுந் தினகரனபோனமலமகற்றுந்
திருவருட்செங்கதிரா, யோகானுபூதிகருந் தாரகபா
யொளிருமுயர் ஞானவநுபோகவுயாவையருள்வாக்கா
ல், ஆகாயமனைத்தினையு மடக்கிநிறகுமாபோ, லருளிய
வாக்கியமறிவானந்த சமுத்திரமே. (௯௮)

பொன்னவிருஞ்சுடர்மகுடப் புரவலனமாதவத்தோ
ன் போதகனுய்ச் சுவர்க்கபுரப்புவியினெழுப்புநிதன, அ
ன்னவனவாக்கதனுலே யருண்மழையாய்ப்பொழிந்தவ
றிவானந்தககடலையதிகார மூனருய்ச், சொன்னசகசான
ந்தவுல்லாசவாழ்வுஞ்சூழ்ந்தமலபரிபாக வாழ்விநொடுந

தொகுத்த, உன்னரியவுபதேசகசிரா மூவகைக்குறியர்க
ளிதைபதினொருநூலுடனமைபதத்தேழே. (௬௯)

வள்ளலெனைத்தமிழ்மாரி வழங்குமருள் வாயானமா
காளமிலகுதுறைபிலவரு பராமகுரானை, மெள்ளிதமிழ்க்
கிளிவிடுதூதாதியாயப் பலநூறசெய்துபலநாமங்கலைசெ
ய்துதுகைசெய்தே, விள்ளரியமெய்கருகுருவைச சீடனு
னவனுமகிழ்வுமகிழ்தலுங்கூறிய நிர்தமுங்கலவிளமபி
அள்ளிமகிழ்ந்துண்ணவரினொனந்தசமுத்திர மு மரியதிரிப
தாத்ததீபமுமருளினனே. (௭௰)

ஆகமத்தினெழுந்தசிவா னந்தமயப்பொருளையழகிய
சிற்றம்பலவனுகிய வற்புதத்தைதச, சோகமபாவிககினெ
ழுஞருணியமாஞசுயமபைச் சுத்தவெளிவெறுவெளியா
ய்சசூழ்ந்தபரவெளியைப், போகமதிலழுந்தாதபூரண
வாரிதியைப்புனிதா திருமாகாளப்பூவி னெழுமபொலி
வை, வகைபாயகுருவாயெழுந்தருளு மினறயையேமுல
கும் புகழமகிழ்ந்திறைஞசிநிறபோமியாமே. (௭௧)

நலந்தழையுமிலகுதுறையானழகிய சிற்றம்பலவனஞா
னமுபதேசிககஞான நிட்டாபராயத், திலமளவுங்கள
ங்கமிலாச் சிவஞானகுருவாய்த் திகழேகநாயகசினமய
ற்கனிட்டராகி, நிலமபுகழமகிழ்நதெழுந்தநிறைஞானப
ராய்நேசிக்குஞ் சரியைகிரியாயோகஞானப், பலநத
ழையச்சுவாக்கபுரத்தெழுந்தருளியிருந்த பரையோகிவ
யித்தியலிங்கப்பரகுருவைப்பணிவாம். (௭௨)

எறிதிரைநீர்கடல்சூழ்ந்தவேழுலகுமர்வாழ்க யோகப ரிபூரணமாயிருந்தருளிறைவாழ்க, முறிகுணமறமொளிர் ஞானகுழாமனைத்தும்வாழ்க, குருலிங்க சங்கமமாங் கூட்டமெல்லாமவாழ்க, வழிவாய்ந்தசைகடலு மருளுமிக வாழ்க வதிவறுப்பதினைந்தாமமட் டுறையும வாழ்க நெறிபடருஞ்சிவநேசர் நீடூழிவாழ்க நேரியருஞ்சுவாகக புரமிமலனும்வாழ்ந்திடவே. (எ௩)

ஆதிநடுவந்த புறவகண்டிதமுமமொழுக வாரணமுமா கமமுமருணிறைவுமவாழ்க, மாதிஞெடுங்கலந்தகலாவா னவனும்வாழ்க மாலயனிந்திரனிமையோர மாமுனிவ ரவாழ்க, போதசாரஞ்சந்தானப்புரவருமவாழ்க புண் ணியரஞ்சமயகுரநப் புனிதரெல்லாம வாழ்க, தீதகனற சித்தாமுதற நிருமொளிவாழ்க திருப றைககாட்டெந தைமுதற செந்தமிழ்வாழ்ந்திடவே (எ௪)

தேனிதழித்தாரபுனைந்தோன சிவாலயங்கள்வாழ்க தி ருநீறுங்கண்டிகையுந திருவருளுமவாழ்க, ஆனினமுமந் தணருமஞ்செழுத்தும்வாழ்க வாகமசித்தாந்த சைவத்த ருந்தவருமவாழ்க, நானிலமுமனனவருமநற்குடியும வா ழக நாமகளுநறகமலைஞாலமதில்வாழக, வானினமுகின மும்மாரி வழங்கிவையமவாழ்கமனுநீதிதரும நெறிமா தவமவாழ்ந்திடவே. (எ௫)

அந்திநிறத்தாரமுதும்மபிகையும்வாழ்க வைங்கரனு

மறுமுகனுமருந்தவருமவாழ்க, நந்திமுதற் கணத்தோ
ருநாலவருமேவாழ்க ஞானதருமுககறகலலா னனீழ
லவாழ்க, பநதமறறோபசுத்தொகையுமபதித்துவமா
ய்வாழக பாசமற்றுநேசமுறறபத்தரெல்லாம வாழ்க,
செந்தமிழாலருநூலைச்செயதோருமவாழக தெனமனற
சைப்பிளளைமுதற்றெளிதமிழ்வாழ்நதிடவே. (எசு)

நவவிதமாயைநதொழிலு நடத்து விப்பாய் போறறி
ஞானபரிபூரணமாய் நணணி நிறபாய்போறறி, சிவமய
மாநதேசிகராய்ச் செறிநதொளிராய்போறறி சிவலிங
கமாயெழுநத செழுஞ்சுயமபேபோறறித், தவமயமாந
திருவேடத்தனுவெடுப்பாய்போற்றிச சராசரமா முயி
ரையெல்லாநதாஙகி நிறபாய்போறறி பலமகனறபசுகக
ருளைப்பதிவிப்பாய்போற்றி பாதகரைப்பரிநதாளுமபர
சிவமேபோற்றி. (எள)

மதமனைத்துங்காநததுவாய் வாழ்பவனேபோற்றி ம
தாதீதமாகியெஙகும் வதிநதவனேபோறறி, முதலவனு
மாய்மூவகைககுமுனனவனேபோற்றி மூவிதமாமுயிர
க்கறிவாய்முளைத்தவனேபோறறி பதவிமுதனிசமுத்
திப்பாருடையாய்போற்றி பாரித்தமுச்சகமே பணிய
நிற்பாய்போற்றி, சிதமபரமாஞா காசிக்ஷேத்திரனே
போற்றிதேசுறுமாருயிர்ககுயிராஞ்சிற்சிவமேபோறறி.

சிறப்புப்பாயிரம - முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS-600 090.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தாயுமானசுவாமிகள் பாடல்.

திருவருள்விலாசப்பரசிவ வணக்கம்.

(ஆசிரியவிருத்தம்.)

அங்கிங்கெனாதபடி யெங்கும் ப்ரகாசமா
யானந்த பூர்த்தியாகி
யருளொடு நிறைந்ததெது தன்னருள் வெளிக்குளே
யகிலாண்ட கோடியெல்லாந்
தங்கும்படிக்கிச்சை வைத்துயிர்க் குயிராய்த்
தழைத்ததெது மனவாக்கினிற்
றட்டாமனின்றதெது சமயகோடிகளெல்லாந்
தந்தெய்வ மெந்தெய்வ மென
றெங்குந் தொடர்ந்தெதிர் வழக்கிடவு நின்றதெது
வெங்கணும் பெருவழக்கா
யாதினும் வல்லவொரு சித்தாகி யின்பமா
யென்றைக்கு முள்ளதெது மேற்
கங்குல்பக லறநின்ற வெல்லையுள தெதுவது
கருத்திற் கிசைந்த ததுவே
கண்டன வெல்லாமோன வுருவெளிய தாகவுங்
கருதியஞ் சலிசெய்குவாம். (க)

ஊரனந்தம்பெற்ற பேரனந்தஞ்சுற்று
முறவனந் தம்வினையினு
லுடலனந் தஞ்செயும் வினையனந் தங்கருத்
தோவனந் தம்பெற்றபே
ரனந் தஞ்சொர்க்க நரகமு மனந்தநற்
றெய்வமு மனந்த பேதந்
திகழ்கின்ற சமயமு மனந்தமத னூன்ஞான
சித்தியா லுணர்ந்து
காரணந்தங்கோடி வாருவிக்கதென வன்பர்
கண்ணுறும் வினையுந்தேககவே
கருதரிய வானந்த மழைபொழியு முகிலைநங்
கடவுளைத் துரியவடிவைப்
பேரனந் தம்பேசி மறையனந் தஞ்சொலும்
பெரியமௌ னத்தின்வைப்பைப்
பேசரு மனந்தபத ஞானவா னந்தமாம்
பெரியபொரு ளைப்பணிகுவாம். (௨)

அத்துவித வத்துவைச் சொற்பிரகா சத்தனியை
யருமறைகண் முரசறையவே
யறிவினுக் கறிவாகி யானந்த மயமான
வாதியை யநாதியேக
தத்துவ சொரூபத்தை மதசம்ம தம்பெறாச்
சாலம்ப ரகித மான
சாசுவத புட்கல நிராலம்ப வாலம்ப
சாந்தபத வ்யோம நிலையை

சித்தநிர மலசகித நிஷ்ப்ரபஞ் சப்பொருளை
நிர்விஷய சுத்த மான
நிர்விகாரத்தைத் தடத்தமாய் நின்றொளிர்
நிரஞ்சன நிராம யத்தைச்
சித்தமறி யாதபடி சித்தத்தி னின்றிலகு
திவ்யதே சோமயத்தைச்
சிற்பர வெளிக்குள் வளர் தற்பரம தானபர
தேவதையை யஞ்சலி செய்வாம். (௯)

திருவருள்விலாசப் பரசிவவணக்கம்.

முற்றிற்று.

பரிபூரணானந்தம்.

வாசகாதிகரிய மற்றியொரு சாதன
மனோவாயு நிற்கும வண்ணம்
வாலாய மாகவும் பழகியறி யேனறிவு
மார்க்கத்தி னிச்சை போல
நேசானு சாரியாய் விவகரிப் பேனக்த
நினைவையு மறந்தபோது
நித்திரைகொள் வேனிந்த நித்திரை நீங்குமென னெஞ்சினானிலை
நேசநு தியுருவேன
பேசாத வானந்த நிட்டைக்கு மறிவிலா
பேதைக்கும் வெகு தூரமே

பேய்க்குண மறிந்திருந்த நாய்க்குமொரு வழிபெரிய
பேரின்ப நிட்டை யருளவாய்
பாசாடவிக்குளே செல்லா தவாக்கருள்
பழுதுதொழுகு தேவதருவே
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. (க)

தெரிவாக வூர்வன நடப்பன பறப்பன
செயறகொண் டிருப்பன முதற
றேகங்களத்தனையு மோகங்கொள பௌதிகஞ
செனமித்த வாங்கிறக்கும
விரிவாய பூதங்க ளொன்றொன்றொன்றாயழியு
மேறகொண்ட சேடமதுவே
வெறுவெளி நிராலம்ப நிறைசூனிய முபசாந்த
வேத வேதாந்த ஞானம
பிரியாத பேரொளி பிறக்கின்ற வருளருட்
பெறறோர்கள் பெற்ற பெருமை
பிறவாமை யென்றைக்கு மிறவாமையாய்வந்து
பேசாமை யாகு மெனவே
பரிவா யெனக்குநீ யறிவிக்கவந்ததே
பரிபாக கால மலவோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. (உ)

ஆராயும் வேளையிற் பிரமாதி யானலு
மமயவொரு செயலு மிலலை
யமைதியொடு பேசாத பெருமைபெறு குணசந்த்ர
ராமென விருநதபேரு
நேராக வொருகோப மொருவேளை வரவநத
நிறைவொனறு மிலலாமலே
நெட்டுயிரத் துத்தட் டழிநதுளறு வார்வசன
நிரவாக மொனற பேருமப
பூராய மாயொனறு பேசுமிட மொனறைப்
புலமபுவார சிவராத் திரிப்
போதுதுயி லோமெனற விரதியரு மறிதுயிற்
போலே யிருநது துயிலவார
பாராதி தனிலுள்ள செயலெலலா முடிவிலே
பாககினின செயலலலவோ
பாாககுமிட மெஙகுமொரு நீககமற நிறைகினற
பரிபூர ணானநதமே (௩)

அண்டபகி ரண்டமுமா மாயா விகாரமே
யமமாயை யிலலா மையே
யாமெனவு மறிவுமுண டப்பாலு மறிகினற
வறிவினை யறிநது பாககி
னெண்டிசை விளககுமொரு தெய்வவரு ளலலாம
லிலலையெனு நினைவு முண்டிங்
கியானென தறத்துரிய நிறைவாகி நிற்பதே
யின்பமெனு மனபு முண்டு

கண்டனவெலாமல்ல வென்றுகண் டனைசெய்து
கருவிகர ணங்களோய்ந்து
கண்மூடி யொருகண மிருக்கவென் றாற்பாழ்த்த
காமங்க ளோராயிரந்
பண்டையுள காமமே காத்தவெனும் பெயராய்ப்
பக்ஷமாய் நிச்சயிப் பரே
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணானந்தமே. (௪)

சந்ததமு மெனதுசெய லுனதுசெய லாயெனுந்
தன்மைநினை யன்றியில்லாத்
தன்மைபால் வேறலேன் வேதாந்த சித்தாந்த
சமரச சுபாவ மிதுவே
யிந்தநிலை தெளியநா னெக்குருகி வாடிய
வியற்கைதிரு வுளமறியுமே
யிந்நிலையி லேசற் றிருக்கவென் றாலென்னை
யிழுத்தடிப் பதுவாக வந்து
சிந்தைக்குடி கொள்ளுதே மலமாயை கன்மந்
திரும்புமோ தொடுவழக்காய்ச்
சென்மமவரு மோவென்னு மோசிக்கு தேமனது
சிரத்தையெனும் வாளுமுகளிப்
பந்தமற மெய்ஞ்ஞான தீரமுந் தந்தெனைப்
பாதுகாத் தருள்செய்குவாய்
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணானந்தமே. (௫)

பூதலய மாகின்ற மாயையூத லெனபர் சிலர்
பொறிபுல னடங்கு மிடமே
பொருளெனபர் சிலர்கார ண முடிவெனபர் சிலர்குணம்
போனவிட மெனபர் சிலபோ
நாதவடி வெனபர் சிலர் விந்துமய மெனபர்சிலர்
நட்டநடு வெளியிருந்த
காமெனபர் சிலருருவ மாமெனபர் சிலர்கருதி
நாடிலரு வெனபர் சிலபோ
பேதமறவுயிர் கெட்ட நிலையமென றிடுவர்சிலர்
பேசினரு வெனபர் சிலபோ
பினனுமுன னுங்கெட்ட சூனியம தெனபர் சிலர்
பிறவுமே மொழிவரிவையாற்
பாதரச மாயமனது சஞ்சலப் படுமலாற்
பரமசுக நிட்டை பெறுமோ
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகினற
பரிபூர ணாநதமே. (௬)

அந்தகா ரத்தையோ ரகமாக்கி மினபோலென்
னறிவைச் சுருக்கி னவரார்
எவ்வறிவு தானுமே பற்றினது பற்று
யழுந்தவுந் தலைமீதிலே
சொந்தமா யெழுதப் படித்ததார் மெய்ஞ்ஞான
சுகநிஷ்டை சேராமலே

சோறறுத் துருத்தியைச் சதமெனவு முண்டுண்டு
தூஙகவைத் தவராரகொலோ
தநதைதாய முதலான வகிலப்ர பஞசந
தனைத்தநத தெனதாசையோ
தனனையே நோவனோ பிறரையே நோவனோ
தறகால மதைநோவனோ
பநதமா னதுதநத வினையையே நோவனோ
பரமாரத்த மேதுமறியேன
பாரககுமிட மெஙகுமொரு நீககமற நிறைகினற
பரிபூர ணாநதமே. (எ)
வாராதெலாமொழிய வருவனவெலா மெய்த
மனது சாக்ஷிய தாகவே
மருவநிலை தநததும வேதாநத சித்தாநத
மரபுசம ரச மாகவே
பூராய மாயுணர வூகமது தநததும
பொயயுடலை நிலையன றெனப்
போதநெறி தநததுஞ சாசுவத வானநத
போகமே வீடெனவே
நீராள மாயுருக வுள்ளனபு தநதது
நினதருளினறு மினறு
நினனையே துணையெனற வெனனையே காக்கவொரு
நினைவுசற் றுணடாகிலோ

பாராதி யறியாத மோனமே யிடைவிடாப்
 பற்றாக நிற்கவருள்வாய்
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
 பரிபூரணானந்தமே. (அ)

ஆழாழிகரையின்றி நிற்கவிலை யோகொடிய
 'வாலமமு தாக விலையோ
வக்கடலின் மீதுவடவனனிற்க விலலையோ
 வந்தரத் தகிலகோடி
தாழாம னிலைநிற்க விலலையோமேருவுந்
 தனுவாக வளைய விலையோ
சப்தமேகங்களும வசாதர ணாணையிற
 சஞ்சரித் திடவில்லையோ
வாழாதுவாழவே யிராமனடி யாறசிலையு
 மடமங்கையாகவிலையோ
மணிமந்த்ரவாதியால வேணடுசித்திசளுலக
 மாாக்கத்தில வைககவிலையோ
பாழானவெனமனங குவியவொருதந்திரம்
 பண்ணுவதுனக கருமையோ
பாாக்குமிடமெங்குமொரு நீககமற நிறைகினற
 பரிபூரணானந்தமே. (௯)

ஆசைககோரளவிலலை யகிலமெலலாங கட்டி
 யாளினுங கடனமீதிலே
யாணைசெலவேநினைவ ரளகேசனிகராக
 வம்பொனமிக வைத்தபேரு

நேசித்துரசவாத வித்தைக்கலைந்திடுவா
ரெடுநாளிருந்தபேரு
நிலையாகவேயினுங் காயகற்பந்தேடி
நெஞ்சுபுண்ணாவரெல்லாம்
யோசிக்கும்வேளையிற் பசிதீரவுண்பது
முறங்குவதுமாகமுடியு
முள்ளதேபோதுநா னென்னுங்குளறியே
யொன்றைவிட்டொன்றுபற்றிப்
பாசக்கடற்குளே வீழாமன் மனதற்ற
பரிசுத்த நிலையையருள்வாய்
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. (௰)

பரிபூரணானந்தம்-முற்றும். ஆக ௰ரு.

பொருள் வணக்கம்.

நித்தியமாய்நிர்மலமாய் நிட்களமாய்நிராமயமாய்
நிறைவாய் நீங்காச்
சுத்தமுமாயத்தூரமுமாய்ச் சமீபமுமாய்த்துரியநிறை
சுடரா யெல்லாம்
வைத்திருந்ததாரகமா யானந்தமயமாகி
மனவாக் கெட்டாச்
சித்துருவாய்நின்றவொன்றைச் சுகாரம்பப் பெருவெளி
சிந்தை செய்வாம [யைச்

யாதுமனநினைவுமந்த நினைவுக்குநினைவாகி
யாதினும் பாலும்
பேதமறநின்றுயிர்க்குயிராகியன்பருக்கே
பேரானந்தக்
கோதிலமு தூற்றரும்பிக் குணங்குறியொன்றறத்தன [னைக்
கொடுத்துக் காட்டுந்
தீதிலபராபரமானசித்தாந்தப் பேரொளியைச்
சிந்தைசெய்வாம் (௨)

பெருவெளியாயைம்பூதம் பிறப்பிடமாய்ப்பேசாத
பெரிய மோனம்
வருமிடமாய்மனமாதிக கெட்டாதபேரின்ப
மயமாய ஞானங்
குருவருளாற் காட்டிடவுமன்பரைக்கோத்தறவிழுங்கிக்
கொண்டப் பாலுந்
தெரிவரிதாய்க்கலந்தெந்தப் பொருளெந்தப் பொருளி
னையாஞ் சிந்தைசெய்வாம். (௩)

இகபரமுமுயிர்க்குயிரை யானெனதற்றவருறவை
யெந்த நாளுஞ்
சுகபரிபூரணமான நிராலம்பகோசரத்தைத்
துரிய வாழ்வை
யகமகிழவருந்தேனை முக்கனியைக் கற்கண்டை
யமிர்தை நாடி

மொற்குமொமாகெனவிருவிழிநீாமுத்திறைப்பக்கரமலா,
கண்,முங்ழத்து நிறபாம. (௪)

சாதிகுலமபிறப்பிறப்புப் பநதமுத்தியருவுருவத்
தனமை நாம

மேதுமினறியெப்பொருட்கு மெவ்விடத்துமபிறிவறநி
றியக்கஞ செய்யுஞ [ன

சோதியையமாத்தூவெளியை மனதவிழநிறைவான
துரிய வாமனைவத்

தீதிலபரமபா பொருளைத் திருவருளேநினைவாகச்
சிநதை செயவாம. (௫)

இநதிரசா லஙகனவு கானலினீரொனவுலக
மொமகருக் தோனறச்

சநததமுஞெசிறபரத்தா லழியாததற்பரத்தைச்
சாாநது வாழக

புநதிமகிழுறநாளுந தடையறவானநதவெள்ளம்
பொலிக வெனறே

வநதருளுஙகுருமெளனி மலாத்தாளையனுதினமும
வழுததல செயவாம. (௬)

பொருளாககககண்டபொருளெவைக்குமுதற்பொருளா
போத மாகித் [கிப்

தெருளாகிககருதுமனபர் மிடிதீரப் பருகவநத
செழுநதே ஞகி

யருளாரேனாககக்கம்புறமென றுனறுத பூரணவா
னநத மாகி

யிருடீரவிளங்குபொருளீர்தந்தபூ
பொருளினையா மிறைஞ்சிநிற்பாம். (௭)

அருமறையின் சிரப்பொருளாய் விண்ணவாமா
முனிவாசித்த ராதியானோ
தெரிவரிய பூரணமாய்க் காரணங்கற
பனைகடந்த செல்வமாகிக்
கருதரிய மலரின்மண மெள்ளிலெண்ணெ
யுடலுயிர்போற் கலந்தெந்நாளுந்
துரியந்து வூடிருந்த பெரியபொரு
ளியாததனைத் தொழுதல்செய்வாம். (௮)

விண்ணுதிபூதமெல்லாந் தன்னகத்தி
லடங்கிவெறு வெளியாயஞானக்
கண்ணாரக்கண்டவன்பர்கண்ணூடே
யானந்தக்கடலாயவேறென
றெண்ணுதபடிக்கிரங்கித்தாளுக்ச்
செய்தருளுமிறையையுன்றன
றண்ணருளுஞ் சாந்தவருடனைநினைந்து
கரமலர்கட்லேமேற்கொள்வாம். (௯)

விண்ணிறைந்தவெளியாயென்பனவெளியிற
கலந்தறிவாம வெளியினூடுந்
தண்ணிறைந்தபேரமுதாய்ச்சச்சிதானந்த
மானபெருந்தகையேயின்பா
லுண்ணிறைந்த பேரன்பாலுள்ளுருகி

மொழிகுளறியுலகையாகிக்
கண்ணிறைந்தானுருப்பங்கமுகிழ்ப்ப
னினைருளைக்கருத்தில்வைப்பாம். (௰)

வேறு.

ஆதியந்தங்காட்டாத முதலாயெம்மை
யடிமைகொளவந்தெடுத்தவடிவேபோல
நீதிபெருங்குருவாகி மனவாக்கெட்டா
நிசயமாய்ச்சொச்சமதாய்மேலாகி
வாதமிடுஞ்சமயநெறிக்கரியதாகி
மௌனத்தோர்பாலவெளியாய்வயங்காநின்ற
சோதியையெனனுயிர்த்துணையைநாடிக்கண்ணீர்
சொரியவிருகரங்குவித்துத்தொழுதல்செய்வாம்.
அகரவுயிரெழுத்தனைத்துமாகிவேறு
யமர்ந்தெனவகிலாண்டனைத்துமாகிப்
பகர்வனவெல்லாமாகியல்லதாகிப்
பரமாகிச்சொல்லரியபான்மையாகித்
துகளறுசங்கற்பவிகற்பங்களெல்லாந்
தோயாதவறிவாகிச் சுத்தமாகி
நிகரில்பசுபதியானபொருளைநாடி
நெட்டுயிர்த்துப்பேரன்பானினைதல்செய்வாம்.

பொருள்வணக்கம்.
முற்றுப்பெற்றது ஆக ௨௫.

சின்மயானந்தகுரு.

அங்கைகொடுமலர்தூவி யங்கமதுபுளகிப்ப
வன்பினோடுருகிவிழிநீ
ராறாகவாராத முத்தியினதாவேச
வாசைக்கடற்குண்மூழ்கிச்
சங்கரசுயம்புவே சம்புவேயெனவுமொழி
தழுதழுத் திடவணங்குஞ்
சன்மார்க்கநெறியிலாத் துன்மார்க்கனேனையுந்
தண்ணருள் கொடுத்தாள்வையோ
துங்கமிகுபக்குவச் சனகாதிமுனிவோர்க
டொழுதருகில வீற்றிருப்பச்
சொல்லரியநெறியையொரு சொல்லாலுணர்த்தியே
சொரூபானுபூதிகாட்டிச்
செங்கமலபீடமேற் கல்லாலடிக்குள்வளர்
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே (க)

ஆக்கையெனுமிடிகரையை மெய்யென்றபாவிநா
னத்துவிதவாஞ்சையாத
லரியகோபிறரேனு முடனிச்சித்தபடி
யாகுமறிவழிவினபாக
தாகமுமவகையேதிகாட் சரியைகிரியாயோக
சாதனம்விடுத்ததெல்லாஞ்

சனமார்க்கமல்லவிவை நீற்கவெனமாககஙகள்
சாராதபோறிவதாய
வாககுமனமணுகாத பூரணப்பொருள்வாநது
வாயகருமபடிக்குபாயம
வருவித்துவட்டாத பேரினபமானசுக
வாரியினைவாயமடுத்துத்
தேககித்திளைககநீ முனனிப்பதெனறுகாண்
சித்தாநதமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளஙகவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சினமயானநதகுருவே. (உ)

அவ்வியமிருககநா னெனகினறவாணவ
மடைநதிட்டிருககலோப
மருளினமைமகூடககலநதுளளிருக்குமே
லாசாபிசாசமுதலாம
வெவ்வியகுணமபலவிருககுமெனனறிவூடு
மெயயனீவீறறிருகக
விதியிலலையெனனிலோ பூரணனெனுமபெயா
விரிககிலுமை வேறுமுளதோ
கவ்வுமலமாகினற நாகபாசத்தினற
கட்டுண்டவுயிாகண்மூாசசை
கடிதகலவலியவரு ஞானசஞசீவியே
சதிபான பூமிநடுவுட்
செவ்விதினவளாநதோஙகு திவ்யகுணமேருவே
சித்தாநத முத்திமுதலே

சிரகிரிவிளங்கவருந் தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (அ)

ஐவகையெனும்பூத மாதியைவகுத்ததனு
ளசரசர பேதமான
யாவையும்வகுத்துநல்லறிவையும்வகுத்துமறை
யாதிநூலையும்வகுத்துச்
சைவமுதலாவளவில் சமயமும்வகுத்துமேற்
சமயங்கடந்தமோன
சமரசம்வகுத்தநீ யுனைநானணுகவுந்
தண்ணருள் வகுக்கவிலையே
பொய்வளருநெஞ்சினர்கள் காணாதகாட்சியே
பொய்யிலாமெய்யரறிவிற்
போதபரிபூரணவகண்டிதாகாரமாய்ப்
போககுவர வற்றபொருளே
தெய்வமறைமுடிவான பிரணவசொரூபியே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவருந் தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௯)

ஐந்துவகையாகின்ற பூதபேதத்தினு
லாகின்றவாக்கைநீர்மே
லுலாகின்றகுமிழியெனநிற்கின்றதென்னநா
னறியாதகாலமெல்லாம்

சுதிரகிருறவுண் டுதித்தின்பமாவதே
போந்தநெறி யென்றிருந்தேனை
யுபாயமாகவினதருள்வந் துணைத்தனிலை
போனவழிதெரியவில்லை
யெந்தநிலைபேசினு மிணங்கவில்லையல்லா
லிறப்பொடுபிறப்பையுள்ளே
யெண்ணினுநெஞ்சது பகீரெனுந்துயிலுரு
திருமழியுமிரவுபகலாச்
செந்தழலின மெழுகான தனகமிலையென்கொலோ
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௫)

காரிட்டவாணவக் கருவறையிலறிவற்ற
கண்ணிலாக் குழவியைப்போற
கட்டுண்டிருந்தவெனை வெளியில்விட் டல்லலாங்
காயமிட் டதற்கிசைந்த
பேரிட்டுமெய்யென்று பேசுபாழ்ம் பொய்யுடல்
பலசுகவிளை யமுதமூட்டிப்
பெரியபுவனத்தினிடை போக்குவரவுறுகின்ற
பெரியவிளை யாட்டமைத்திட்
டேரிட்டதனைச்சுருதி மொழிதப்பினமனோவிட்
டிடருறவுறுகக்கியிடர்தீர்த்
திரவுபகலில்லாத பேரின்பவீட்டினி
லிசைந்துதுயில் கொண்டிமென்று

சீரிட்டவுலகன்னை யடிவான வெந்தையே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௬)

கருமருவுகுகையனைய காயத்தினடுவுட்
களிப்புதோய்செம்பனையயான
காண்டகவிருக்கநீ ஞானவனன்மூட்டியே
கனிவுபெறவுளமுருககிப்
பருவமதறிந்தபின னருளானகுளிகைகொடு
பரிசித்துவேதிசெய்து
பத்துமாற்றுத்தங்க மாக்கியேபணிகொண்ட
பக்ஷந்தனையென்சொல்லுவே
னருமைபெறு புகழ்பெற்ற வேதாந்தசித்தாந்த
மாதியாமந்தப்பீது
மத்துவித நிலையராவென்னையாண்டுன் னடிமை
யானவாக ளறிவினூடுற
திருமருவு கல்லாலடிக் கீழுட்வளாகின்ற
சித்தாந்த முத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௭)

கூடுதலுடனபிரிதலற்று நிறந்தொந்தபாய்க்
குவிதலுடன விரிதலற்றுக

குணமற்றுவரவினொடு போக்கற்று நிலையான
குறியற்று மலமுமற்று
நாடுதலுமற்றுமேல் கீழ்நடுப்பக்கமென
நண்ணுதலு மற்றுவிந்து
நாதமற்றைவகைப்பூத பேதமுமற்று
ஞாதுருவின ஞானமற்று
வாடுதலுமற்றுமே லொன்றற்றிரண்டற்று
வாககற்று மனமுமற்று
மன்னுபரிபூரணச் சுகவாரிதனனிலே
வாய்மடுத் துண்டவசமாயத்
தேடுதலுமற்றவிட நிலையென்றமௌனியே
சித்தாந்த முத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (அ)

தாராதவருளொலாந் தந்தருளமௌனியாய்த்
தாயனைய கருணைகாட்டித்
தாளிணையென்முடி சூட்டிய நிவிற்சமாதியே
சாசுவத சம்ப்ரதாய
மோராயன மந்திரமுமுன்னுமன் முத்திநிலை
யொன்றேடிரண்டெனும
ஒளியெனவும வெளியெனவு முருவெனவுநாதமா
மொலியெனவு முணர்வுமற
பாராதுபார்ப்பதே யேதுசாதனமற்ற
பரமனுறு பூமிவாய்க்கும்

பண்டென்றுணர்த்தியது பாசமலங்களே,
பதிந்தவினை பழவடியார்தஞ்
சிரமிருக்கவினை தருள்வேண்டுமையனே
சித்தாந்த முத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௬)

போதமாயாதிநடு வந்தமில்லாததாய்ப்
புனிதமாயவிகாரமாய்ப்
போக்குவரவில்லாத வின்பமாய்நின்றவின
பூரணம்பகலிடமதா
வாதனையையாமலறிவினைமறைப்பதாகி
னருள்பின்னுமறிவினைமதீரத்
தறிவித்துநிற்பதுமி னருளாகியெல்லியனேற்
கறிவாவதேதறிவிலா
வேதம்வருவகையேது வினையேதுவினை தனக்
கிடானகாயமேதென்
னிச்சாசுதந்தரஞ் சிறிதுமிலைபிக்பர
மிரண்டினுண மலவுதீரத்
தீதிலருள்கொண்டினி யுணர்த்தியெனையாள்வையோ
சித்தாந்த முத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே (௭)

பத்திநெறிநிலைநின்று நவகண்டபூமிப்
ப்ரப்பையவலமாக வந்தும்

பரவையிடைமூழ்கியு நதிகளிடைமூழ்கியும
பசிதாகமின்றியெழுநா
மத்தியிடைநின்றுமுதிர சருகுபுனல்வாயுவினை
வனாபசிதனககனடத்து
மௌனத்திருந்துமுயர் மலைநுழைவுபுக்கியு
மன்னுதசநாடிமுற்றுஞ்
சுத்திசெய்துமூல ப்ராணனோடங்கியைச்
சோமவட்டத்தடைத்துஞ்
சொல்லறியவமுதுண்டு மற்பவுடல்கற்பங்க
டோறுநிலை நிற்கவீறு
சித்திசெய்துஞ்ஞான மலதுகதிகூடுமோ
சித்தாநத முத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தகூஷிணாமூர்த்தியே
சினமயாநநதகுருவே. (கக)

சினமயாநநதகுரு.

முற்றுப்பெற்றது ஆ கசு.

மௌனகுருவணக்கம்.

ஆசைசங்கிளத்தினை நீர்த்தூளிபடவுதறி
யாங்காரமுளையையெற்றி
யத்துவிதமதமாகி மதமாறுமாறுக
வங்கையின்விளொழியாக்கிய

பரிசவிருடனைவிழ லெனச்சுளித்தாத்துமேற்
பார்த்துப் பார்த்தமனதைப
பாரித்தகவளமாய்ப் பூரிக்கவுண்டுமூக
படாமனன மாயை நூறித்
தேசுபெறநிலைவத்த சின்முத்திராங்குசச்
செங்கைக்குளே யடங்கிச்
சின்மயானந்தசுக வெள்ளம்படிந்துநின
திருவருட் பூர்த்தியான
வாசமுறுசுகசார மீதெனவேயொருஞான
மத்தகஜமெனவளர்த்தாய்
மந்த்ர குருவேயோக தந்த்ர குருவேமூலன்
மரபில்வரு மௌனகுருவே. (௪)

ஐந்துவகையாகின்ற பூதமுதனாதமு
மடங்கவெளி யாகவெளிசெய்
தறியாமையறிவாதி பிரிவாகவறிவாக
வறிவாகநின்றநிலையிற்
சிந்தையறவில்லென்று சும்மாவிருத்தியோற்
சின்மயானந்தவெள்ளந்
தேக்கித்திளைத்துநா னதுவாயிருக்கநீ
செய்தசித்ரமிகநன்றுகாண்
வைகவைதராடவாற்பரம குருவாழ்க வாழ்கவரு
ளியகத்தி மரபுவாழ்க
வென்றடியர்மனமகிழ வேதாகமத்துலாவி
பிரண்டில்லையொன்றென்னவே

வந்தருந் தேவேயிரு சிவஞானசித்திநெறி
மௌனோபதேசகுருவே
மந்த்ர குருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வரு மௌனகுருவே (௨)

அதிககாலகினவ ரசிந்தமானயக்கெ
ணறிஎனறி யிடமில்லையோ
சைதாப்புஷ்பமுங் க்ரணவினீருமோ
ரசைராக்துபயோகமோ
போதித்ததிலையயு மயக்குதேயபயநான
புகழ்கநேடோற்றிடாமற்
பொய்யானவுலகத்தை மெய்யாநிறுத்தியென்
புத்திக்க ளிகத்தாசாலகு
சாதிகுதிரபித்தினா வெலலஸ்வழியாயநீ
தந்த நல்வதெனறுபுகலவாய்
சன்மதஸதாபனமாம வேதாந்தசித்தாந்த
சமரசநிர்வாகநிலையு
பாதிக்கொண்டப் பரப்பெலாமறியவே
வந்தருளு ஞானகுருவே
மந்த்ர குருவேபோக தந்த்ர குருவேமூலன
மரபில்வரு மௌனகுருவே. (௩)

பின்னைப்பொய்யுடலை நிலையென்று மையிலகு
விழிகொண்டு மையலுற்றே

பிணனாகளினபமே மெய்யெனறும்வளாமாட
      மேலவீடு சொர்க்கமெனறும
பொனனையறியாதுவளா பொருளென்றுபோற்சியிப்
      பொய்வேஷ மிகுதிகாட்டி
பொனறுமறிவுதுறவீத லாதிசாதனமெலாம்
      போகமிலேபோகவிட்டுத
தன்னிகரிலோயாகி பாழ்ப பேய்பிடித்திடத்
      தரணிமிசை லோகாயதவ
சமயங்கடசாராபல வேதாநதசித்தாநத
      சமரசநிறைவுபூ
மனமவொருசொறகொண் டெனைத்தடுத்தாண்டன்பின
      னொழிவித்த ஞானகுருவே
மநதிரகுருவேயோக தநதிரகுருவேமூலனை
      மரபிலவரு மௌனகுருவே. (௯)

போனகமிருக்கினற சாலையிடைவேண்டுவ
      புசித்தறகிருககுமதுபோற
புருஷாபெறுதர்மாதி வேதமூடனுசமம்
      புகலுமதி னலாய்பயன
ஞானநெறிமுகயநெறி காட்சியுமானமுத
      னூனாவிதங்கடோந்து
நானெனைக்குள்ளு பதைபுதையெயாதிடவு
      நானகுசாதனமுமேயோக்கிட்
டானநெறியாஞ்சரியை யாகிசோபானமூற்
      றனுபவசம்பூர்க்கூத

மாமிருவிகற்பமு மாயாதிசேவையு
மமிந்திரண் டொன்றென்னுமோர்
மானதவிகற்பமற வென்றுநிற்பதுமது
மாவென்ற பரமகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன
மரபில்வரு மௌனகுருவே. (௫)

கல்லாதவறிவுமேற் கேளாதகேள்வியுங்
கருணைநெறி தேதுமில்லாக
காட்சியுங் கொலைகளவு கட்காமமாட்சியாக்
காதலித்திடுநெஞ்சமும்
பொல்லாதபொய்மொழியு மல்லாதுநன்மைகள்
பொருந்துகுண மேதுமறியேன
புருஷாவடிவானதே யல்லாதுகனவிலும்
புருஷோத்த மேதுமில்லை
சொல்லாமறிந்ததீ யறிபாததனைறெனக்
செவ்வண்ண பூர்வணணமோ
விருளைப்பிருளென்றவாக கொளிதாரகம்பெறு
மௌனகுருவின ருடாரகம்
வல்லானெனும்பெய ருனக்குள்ளதேயிந்த
வஞ்சகனையாளினையாய்
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (௬)

கானகமிலங்குபுலி பசுவொடுகுலாவுநின்
கண்காண மதயானைகீ

கைகாட்டவுங்கையா னெகிடிகளெனப்பெரிய
கட்டைமிக வோதிவருமே
போனகமமைந்ததென வக்காமதேனுவின்
பொன்னடியி னின்றுசொலுமே
புவிராஜாகவிராஜா தவராஜனெனவுனைப்
போற்றிஜய போற்றியெனபார
ஞானகருணாகர முகங்கண்டபோதிலே
நவநாத சித்தர்களுமுன
னட்பினைவிரும்புவார் சுகர்வாமதேவாமுதன்
ஞானிகளு முனைமெச்சுவார்
வானசமுமண்ணகமும் வந்தெதிர்வணங்கிடுமுன்
மகிமையது சொல்லவெளிதோ
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபிலவரு மௌனகுருவே. (௭)

சருகுசலபக்ஷணிக ளொருகோடியல்லாற்
சகோரபக்ஷிகள்போலவே
தவளநிலவொழுகமிர்த தாரையுண்டழியாத
தன்மைய ரனந்தகோடி
யிருவினை களற்றிரவு பகலெனபதறியாத
வேகாந்த மோனஞான
வினபநிஷ்டையர்கோடி மணிமந்த்ரசித்திநிலை
யெயதினோர்கள் கோடிசூழக்
குருநாணிபிழைத்திட்ட சிங்காசனத்தினமிசை
கொலுவீற் றிருக்குநின்னைக்

குடமிட்டனந்தமுறை தெண்டனிட்டென்னைக்
குறையெலாந் தீருமவண்ண
பருபலமொடுத்துன்றிரு தாளையர்ச்சிக்கவேலை
வாவென்றழைப்ப தென்றோ
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன
மரபில்வரு மௌனகுருவே. (அ)

ஆங்காரமானகுல வேடவெம்பேய்பாழ்த்த
வாணவத் திலும்வலிதுகா
ணறிவினைமயக்கிடு நடுவறியவொட்டாதி
யாதொன்று தொடினுமதுவாய்த்
தாங்காதுமொழிபேசு மிரிகசப்பிரமர்தி
தர்மொடு சமானமெனினும்
தடையறமதேரிலஞ் சுருவாணிபோலவே
தன்னிலசையாதுநிற்கு
மீங்காரொனகுநிக ரொன்னப்ர தாபித்
திராவண காரமாகி
யிதயவெளியெங்கணுந் தன்னரசுநாடுசெய்
திருக்குமித னொடெனோரும்
வாங்காவிலாவடிமை போராட்டுமுடியுமோ
மௌனோப தேசகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே (கூ)

பற்றுவெகுவிதமாகி யொன்றைவிட்டொன்றனைப்
பற்றியுழல்கிருமிபோலப்

பாழ்ஞ்சிந்தைபெற்றநான் வெளியாகநின்னருள்
　　பகர்ந்துமறி யேன்றுவிதமோ
சிற்றறிவதன்றியு மெவரோடு மொருமொழி
　　திடுகவென்றுரைத்தபோது
சிந்தைசெவியாகவே பறையறையவுதாரவெந
　　தீஞ்சக மளவளாவ
வுறவணைவுணர்வற்றுள மத்தவெறியினர்போல
　　வுளறவேன முத்திமார்க்க
முணர்வதெப்படியின்ப துன்பஞ்சமானமா
　　யுறுவதெப் படியாயினு
முறவெனக்கையநீ சொன்னவொருவார்த்தையினை
　　மறவிலக கெனநம்பினேனே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
　　மரபில்வரு மௌனகுருவே. (௰)

மௌனகுருவணக்கம் - முற்றுப்பெற்றது - ஆ-௪௨

கருணாகரக்கடவுள்.

நிர்க்குணநிராமய நிரஞ்சனநிராலம்ப
　　நிர்விஷய கைவல்யமா
நிஷ்களவசங்கசஞ் சலாதிதநிர்வசன
　　நித்தொநந்த சித்தமுக்த

தற்பரவிஸ்வாதீதவ் யோமபரிபூரண
சதானந்த ஞானபகவ
சம்புசிவசங்கர சர்வேசவென்றுநான்
சர்வகாலமு நினைவனோ
வற்புதவகோசர நிர்வத்திபெறுமன்பருக்
கானந்த பூர்த்தியான
வத்துவிதநிச்சய சொரூபசாக்ஷாத்கார
வனுபூதி யனுக்ரகமுங்
கற்பனையறககாண முக்கணுடன்வடநிழற்
கண்ணூடிருந்தகுருவே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக கடவுளே. (க)

மண்ணாதிபையந்தொடு புறத்திலுளகருவியும்
வாககாதி சுரோத்ராதியும்
வளர்கின்றசப்தாதி மனமாதிகலையாதி
மனனுசுத்தாதியுடனே
தொண்ணூற்றொடாறுமற் றுள்ளனவுமௌனியாய்ச்
சொனனவொரு சொற்கொண்டதே
தூவெளியதாயகண் டானந்தசுகவாரி
தோற்றுமதை யெனசொல்லுவேன்
பண்ணாருமிசையினொடு பாடிப்படித்தருட்
பானமைநெறி நின்றுதவருப்
பக்குவவிசேஷராய் நெக்குநெக்குருகிப்
பணிந்தெழுந திருக்கூட்டமிக்

கண்ணுறு கணைபோல நினைறவன்பரையெலாங்
கலக்கிடாக் காட்சியுறவே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (௨)

எல்லாமுனடிமையே யெல்லாமுனுடைமையே
யெல்லாமுனுடையசெயலே
யெங்கணும்வியாபிநீ யென்றுசொலுமியல்பென்
றிருக்காதிவேதமெல்லாஞ்
சொலலான்முழுக்கியது மிக்கவுபகாரமாச்
சொல்லிறந்தவரும்விண்டு
சொன்னவையு மிவைநல்ல குருவானபேருந்
தொகுத்தநெறி தானுமிவையே
யல்லாமலில்லையென நன்றாவறிந்தே
யறிந்தபடி நின்றுசுகமா
ஞகாதவண்ணமே யிவ்வண்ணமாயினே
னதுவுநின் தருளென்னவே
கல்லாதவறிஞனுக் குள்ளேயுணர்த்தினை
கதிகுவகை யேதுபுகலாய்
கருதரியசிறசபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (௩)

பட்டப்பகற்பொழுதை யிருளென்றமருள்ர்தம்
பக்ஷமோ வெனதுபக்ஷம்
பார்த்தவிடமெங்கணுங் கோத்திலைக்குலையாது
யாமவெளி யாகவொருசொற்

திட்டமுடனென்னையா ளருள்செய்திருக்கவுந்
தேறாம லாராகநான்
சிறுவீடுகட்டியதி னிடுசோற்றுங்கறியுமுண்டு
தேக்குசிறியார்கள்போல
கட்டளைய்தாகக்கற்ற கல்வியும் விவேகமு
நன்னிலைபமாகவுனனி
நானென்றுநீயென் றிரண்டிலாமையெனவே
நடுவேமுளைத்தமனதக
கட்டவறியாமலே யாடினேனெப்போது
கருணைக் குறித்தாவதோ
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. ([illegible])

மெய்விடாநாவுள்ள மெய்யருளிருந்துநீ
மெய்யான மெய்யையெல்லா
மெய்யெனவுணர்த்தியது மெய்யிதற்கையமிலை
மெய்யேது மறியாவெறும்
பொய்விடாப் பொய்யனே னுள்ளத்திருந்துதான்
பொய்யான பொய்யையெல்லாம்
பொய்யெனவுணர்வித்துப் புகல்வித்தாயென்னிற்
புன்மையே னென்செய்குவேன்
மைவிடாநெடுமாலுங் கண்டுகருவேவிளங்கு
வடிவான ஞானகுருவே
மலாமேவிமறையோது நான்முகக்கருந்தேவே
மதங்கடொறு நின்றகுருவே

கைவிடாதேயென்ற வன்பருக்கன்பாய்க்
கருத்தூ னுணர்த்து குருவே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (௯)

பண்ணேனுனக்கான பூசையொருவடிவிலே
பாவித்திறைஞ்ச வாங்கே
பார்க்கின்றமலரூடு நீயேயிருத்தியப்
பனிமலரெடுக்கமனமு
நண்ணேனலாமலிரு கைதான்குவிக்கவெனி
னாணுமென் னுளநிற்றிநீ
நான்கும்பிடும்போ தரைக்கும்பிடாதலா
னான்பூசை செய்யன்முறையோ
விண்ணேவிண்ணாதியாம் பூதமேநாதமே
வேதமே வேதாந்தமே
மேதக்ககேள்வியே கேள்வியாம்பூமிக்குள்
வித்தேயவித்தின் முளையே
கண்ணேகருத்தே யெனெண்ணேயெழுத்தே
கதிக்கான மோனவடிவே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக் கடவுளே. (௰)

சந்ததமும்வேதமொழி யாதொன்றுபற்றினது
தான்வந்து முற்றுமெனலாற்

சகரித்திருந்தாலு மரணமுண்டெனபது
சதாநிஷ்டா தீனை வதில்லை
சிரசைதபசியாககிது போதிப்பதல்லவே
செப்பினும் வெகுதாககமாக
இல்லபருணமாரக்கண்டா சுகராதிமுனிவோர்கள்
நித்தாந்த நித்யாலவோ
விசுத்ராதிதேவதைகள் பிரமாதிகடவுள
ரிநக்காதி வேதமுனிவ
ரெனமகரிபகணநாதா நவநாதசித்தாக
ளிரவிமதி யாதியோாகள்
கந்தருவாகினனராகண் மற்றையர்களியாவரும்
கைகுவித் திடுதெய்வமே
கருத்திரியசிற்சபையி லானந்தமாத்தமிடு
கருணாகர கடவுளே. (எ)

துன்னுநறிபாமனது பலிகொடுத்தேனாகாம
துஷ்டதேவதைகளில்லை
துரியநிறைசாந்ததே வதயாமுனக்கே
தொழும்பனன் பயிலேஷ்சரீ
குள்ளுறையிலென்னுவி னகவேத்தியம்பரண
தோக்குமதி தூபதீப
மொருகாலமன்றிது சதாகாலபூசையா
வொப்புவித்தேன்கருணைகூர்
தெள்ளிமறைவடியிட்ட வழுதப்பிழைப்பே
தெளிந்ததேனே சீனியே

இவ்யாரசமியாவுந் திரண்டொழுகுபாகே
தெவிட்டாத வானந்தமே
கள்ளனறிவூடுமே மெள்ளமௌனவெளியாய்க்
கலககவரு நல்லவுறவே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (௮)

உடல்குழையவென்பெலா நெக்குருகவிழிநீர்க
ளூற்றென வெதும்பியூற்ற
வூசிகாந்தத்தினைக் கண்டணுகல்போலவே
யோருறவு முன்னியுன்னிப்
படபடெனநெஞ்சம் பதைத்துண்ணடுக்குறப்
பாடியாடிக்குதித்துப்
பனிமதிமுகத்திலே நிலவனையபுன்னகை
பரப்பியார்த் தார்த்தெழுந்து
மடலவிழுமலரனைய கைவிரித்துக்கூப்பி
வானேய வானிலின்ப
மழையேமழைத்தாரை வெள்ளமேநீடூழி
வாழியென வாழ்த்தியேத்துங்
கடனமடைதிறந்தனைய வன்பரன்புக்கெளிமை
கன்னெஞ்சனுக் கெளிமையோ
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே.

இங்கற்றபடியங்கு மௌனவ[illegible]ரு
சொக்கானமும் முதல்வர்

ரின்சொறவரார்பொய்மை யாமிழுக்குரையர
 ரிரகுவார் கொலைகள்பயிலார்
சங்கற்பசித்தாவ ருள்ளக்கருத்திலுறை
 சாக்ஷிநீ யேகபாத்தஞ்
சந்தானகற்பகத் தேவாயிருந்தே
 சமஸ்தவினைபமுழுதவுவாய்
சிங்கத்தையொத்தெனைப் பரியவருவினையினைச்
 சேதிக்க வருசிம்புளே
சித்தாகுலத்திமிர மகலவருபானுவே
 தீனனேன்கரையேறவே
சங்கற்பபோராசை வெள்ளத்தின்வளைகருட்
 ககனவட்டக்கப்பலே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிருத்தமிடு
 கருணாகரக்கடவுளே. (௬)

கருணாகரக்கடவுள்

முற்றுப்பெற்றது - ஆக-௬

சித்தர்கணம்.

திக்கொடுதிரக்தமும் மனவேகமென்னவே
 செனமேறுடி யாடிவருவீர்
தெள்ளான்மாகமேருவொடுகுணமேருவெனவே
 ஒத்திருவனளவிலாவி

விக்ரமிகுசக்ரதர னென்னநிற்பீர்கையி
லுருந்தமிழுமாசமனமா
வேரேழுகடலையும் பருகவல்லீரிந்த்ர
னுலகுமயிராவதமுமே
கைக்கெளியபந்தா வெடுத்துவிளையாடுவீர்
ககனவட்டத்தையெல்லாங்
கடுகிடையிருத்தியே யஷ்டகுலவெற்பையுங்
காட்டுவீர் மேலுமேலு
மிக்கசித்திகளெலாம வல்லீரடிமைமுன்
விளங்கவரு சித்தியிலையோ
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநனிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர்கணமே. (க)

பாட்டளிதுதைந்துவளர் கற்பகநீழலைப்
பாரினிடை வரவழைப்பீர்
பத்மநிதிசங்கநிதி யிருபாரிசத்திலும்
பணிசெயுந் தொழிலாளர்போற்
கேட்டதுகொடுத்துவர நிற்கவைப்பீரிச்சைக
கேட்டுப் பிழைப்போனையுங்
கிரீடபதியாக்குவீர் கற்பாந்தவெள்ளமொரு
கேணியிடை குறுகவைப்பீர்
சேட்டினைபெடுக்காயிரத்தெட்டுமாற்றுள
வெள்ளியிடும் பொன்னாக்குவீர்
சூதனுமிலைப்பாறயோகதெண்டத்திலே
புலகுகமை யாகவருளாய்

மீட்டிடவுட்கல்லசீ ரொனமனக்கல்லேயனன்
பெழுகாககி வைப்பதரிதோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கணமே. (உ)

பாரொடுநன னீராதி யொன்றொடொன் றாகவே
பற்றிலய மாகுபோது
பரவெளியின மருவுவீர் கறபாந்தவெள்ளம்
பார்த்திடினதற்குமீதே
நீரிலுறை வண்டாய்த் துவண்டுசிவ யோகநிலை
நிற்பீர் விகற்பமாகி
நெடியமுகி லேழும பாநதுவருஷிககிலோ
நிலவுமதி மண்டலமதே
யூனொன விளங்குவீர் பிரமாதி முடிவில்விடை
யூர்தியருளா லுலவுவீர்
றுலகஙகளை கீழ்மேல தாகப் பெருங்காற்
றலைவினற் றுரணையினுள்
மேருவென வசைபாம னிற்கவல் லீருமது
மேதக்க சித்தியெளிதோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர்கணமே. (௩)

தெள்ளரணைரிய பிறவிதனின் மாளிடப் பிறவிதா
னெளியாதினும் மரிதரிதுகா

இனிப்பிறவி யிப்பினு லெப்பிறவி வாய்க்குமோ
வேதுவருமோ வறிகிலேன
கண்ணைக ணிலத்தநா னுள்ளபொழு தேயருட்
ககனவட்டத்தி னின்று
காலூன்றி நின்றுபொழி யானந்தமுகிலொடு
கலந்துமதி யவசமுறவே
பண்ணுவது நன்மையிந் நிலைபதியுமட்டுமே
பதியா யிருந்ததேசப்
பரிதிகலை யாமலே சௌரிகுண் டலிபாயி
பண்ணவித னருளினலே
விண்ணிலவு மதியமுத மொழியாது பொழியவே
வேண்டுவே னுனதடிமை நான
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கணமே.

பொய்திகழுமுலகநடை யென்சொல்கேனென்சொல
பொழுதுபோக கேதென்னிலோ
பொய்யுடனிமித்தம் புசிப்புகலைந்திடல்
புசித்தபின கண்ணுறங்கல
கைதவம லாமலொன் றுசெயதவமதல்லவே
கண்கெட்ட பேர்க்குமவெளியாய்க்
கண்டவிது விண்டிதைக கண்டித்து நிற்கவெங்
காலமோ வையமறிகிலேன்
மைதிகழுமுகிலினங் கீட்டமிழற்றிடவட்ட
வரையிலே செம்பொன்மேருத்

மால்வரையினமுதுகூடும் யோகதண்டக்கோல்
வளைந்துசய விருதுகாட்டி
மெய்ந்நிகழ்மஷ்டாங்க யோகபூமிக்குள்ளவா
வேந்தரோகுண சாந்தரோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கணமே. (௮)

கெசதுரக முந்நலான சதுரங்க பலமாதி
கேள்விழி யிசைந்து நிற்க
கொடிகொண்டதலமாறு மும்மண்டலத்திலும்
கிளைக்கு செல்வமிக்க
தேசவிக்ரமதாய்நின்ற நாதங்களோலிடச்
சிங்காசனாதிபர்களாய்த்
திக்குந்திசைந்தரும் பூரணமதிக்குடை
திகழ்ந்திட வசந்தகால
மின்சயமலர் மீதுறை மணம்போலவானந்த
மிதயமேற் கொள்ளுவண்ண
மென்றைக்குமழியாத சிவராசயோகமா
யிந்த்ராதி தேவர்களெல்லாம்
விசயசயசயவென்னவாசிசொல்லவேகொலு
விருக்குநும் பெருமையெளிதோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கணமே. (௯)

தெளிவிலேபெண்ணிலே யெண்போலவொருபேதை
ஞெயகிலத்தின்மிசை யுள்ளதோ

வரிடபகறங்குபோ லோடியுழல்சிந்தையை
யடக்கியொரு கணமேனும்யான்
காணிலேன்றிருவருளை யல்லாது மௌனியாய்க்
கண்மூடி யோடுமூச்சைக்
கட்டிக்கலாமதியை மூட்டவேமூலவெங்
கனலினை யெழுப்பவினைவும்
பூணிலேனிற்றைநாட் கற்றதுங்கேட்டதும்
போக்கிலே போகவிட்டுப்
பொய்யுலகநூலினே னாயினுங்கடையனே
புன்மையே னென்னையினனம்
வீணிலேபலியாமன் பலையிலக்காகநீ
வெளிப்படத் தோற்றல்வேண்டும்
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கணமே (௭)

கன்னலமுதெனவுமுக் கனியெனவும்வாயூறு
கண்டெனவு மடியெடுத்துக்
கடவுளாகடந்தல வழுதழுதுபேய்போற்
கருத்திலெழு மிறைவெல்லா
மென்னதறியாமையறி வென்னுமிருபகுதியா
லீட்டுதமி ழென்றமிழினுக்
கினல்பகராதுலக மாயையை பேலிட்
டிருத்தலா லித்தமிழையே
சொன்னவனியாவனவன் முத்திசித்திகளெலாந்
தோய்க்குநெறி யேபடித்தீர

சொல்லுமெனவவர்நீங்கள் சொன்னவலைவியிற்சிறிது
தோய்ந்தகுண சாந்தனெனவே
மின்னலபெறவேசொல்லவச்சொல் கேட்டடிமையுமை
விகசிப்ப தொந்தனாளோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தா கணமே. (௮

பொறியைந்துகைகாலில வுள்ளுகிரப்படைத்தலா
போநதிடை பொருகைகயுறலாற்
பொலிவாவவெண்ணையீர பூசியேயருள் கொண்டு
பூரித்தவெணலீரமையா
லெற்படவிளங்குகக னசஇலிமையாவிழி
யிசைகதுமே ஞேகசமுறலா
லிரவுபக லிருளான கனதந்தி படநூம்பி
யிதயங்களித்திடுதலாற்
பற்பலவிதங்கொண்ட புலிகலையிறுரியது
படைத்துப் பரதாபமுறலால
வனிவெயிலகள் புகுதாம னெடியவானமுரட்டாரொடிய
பருமரவனங்களாரும்
வெற்பினிடையுறைதலாற் றலைராஜசிங்கமென
மிக்கோருமைப் புகழ்வர்காண்
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கணமே.

தில கல்லாதபேர்களே நல்லவர்க ணல்லவர்கள்
௯. கற்றுமறி வில்லாதவென

காமத்தையென்சொல்லுவேன்மதியை யென்சொல்லுவே
　　கைவல்ய ஞானநீதி [ன்
நல்லோருரைக்கிலோ காமமுக்கியமென்று
　　நாட்டுவேன கர்மமொருவ
னாட்டினாலோபழைய ஞானமுக்கியமென்று
　　நவிலுவேன வடமொழியிலே
வல்லானொருத்தனவரவுந்த்ராவிடத்திலே
　　வந்ததா விவகரிப்பேன
வல்லதமிழறிஞாவரி னங்ஙனேவடமொழியின
　　வசனங்கள சிறிதுபுகல்வேன்
வெல்லாமலெவரையு மருட்டிவிடவகைவந்த
　　வித்தையென் முத்திதருமோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன னிலைபெற்ற
　　வித்தகச சித்தர் கணமே. (௰)

சித்தர்கணம் - முற்றுப்பெற்றது. ஆ ௰.

ஆனந்தமானபரம.

கொல்லாமையெத்தனை குணக்கேடுநீக்குமக்
　　குணமொன்று மொன்றிலேன்பாற்
கோபமெத்தனைபக்ஷபாதமெத்தனைவன
　　குணங்களெத்தனை கொடியபாழ்ங்,

கல்லாமையெத்தனை யகந்தை யெத்தனைமனக்
கள்ளமெத்தனையுள்ளசற்
காரியருசொல்லிடினு மறியாமையெத்தனை
கதிகளென்றமைத்தவருளிற்
செல்லாமையெத்தனை விதாகோஷ்டியென்னிலோ
செல்வமெத்தனைமுயற்சி
சிதைவெத்தனைசலன மிந்த்ரசாலம்போன்ற
தேகத்தில வாஞ்சைமுதலா
யல்லாமையெத்தனை யமைத்தனையுனக்கடிமை
யானே னினைக்குமாளோ
வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்த மானபரமே

தெருளாகிமருளாகி யுழலுமனமாய்மனஞ்
சேர்ந்துவளர் சித்தாகியச்
சித்தெலாஞ்சூழ்ந்தசிவசித்தாய்விசித்ரமாய்த்
திசமாகி நாநாவிதப்
பொருளாகி யப்பொருளை யறிபொறியுமாகியைம்
புலனுமா யைம்பூதமாய்ப்
புறமுமாயகமுமாய்த் தூரஞ்சமீபமாய்ப்
போகமொடு விரத்துமாகி
இருளாகியொளியாகி நன்மைதீமையுமாகி
யின்றாகி நாளையாகி
யென்றுமாயொன்றுமாய்ப் பலவுமாயாவுமா
யிலையல்ல வாயநின்னை

ருளாலிறைஞ்சிநின்றவர்க ளறிவதல்லாலொருவ
ரறிவதற்கெளிதாகுமோ
வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (௨)

மாறுபடுதர்க்கத் தொடுக்கவறிவார்சாண்
வயிறுநிறை பொருட்டாக
மண்டலமும் விண்டலமு போனாலுமதையுமல
மாலாக நிற்கவறிவார்
வேறுபடுவேடங்கள் கொள்ளவறி வாரொன்றை
மௌனமெனன் றகப்வேறதாம்
வித்தையறிவாரோரைப் போலவேசந்தைபோன
மெய்ந்நூல விரிக்கவறிவார்
சிறுபுலிபோற்சீறி மூச்சைப்பிடித்துவிழி
செக்கச் சிவக்கவறிவார்
திரமொன்றுதந்தம் மதத்தையேதாமதச்
செயலைக்கொடு முளறவறிவா
ராறுசமயங்கடொறும் வேறுவேறாகிவிளை
யாடுமுனை யாவரறிவா
ரண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (௩)

காயிலையுதிர்ந்தகனி சருகுபுனல்மண்டிய
கடும்பசி தனைக்கடைத்தும்

MAHAMAHOPADHYAYA
Dr. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS - 600 090

காரவனாயின்முழையிற் கருங்கல்போலசையாது
கண்மூடி நெடிதிருந்தும்
தீயினிடைவைகியுந் தோயமதின்மூழ்கியுந்
தேகங்களெனபெலும்பாய்த்
தெரியவினறுஞ்சென்னி மயிர்கள்கூடாக்குருவி
தெற்றவெயி லூடிருந்தும்
வாயுவையடக்கியு மனதினையடக்கியு
மௌனத்திலேயிருந்து
மதிமண்டலத்திலே கனல்செலவமுதுண்டு
வனமூடிருந்து மறிஞ
ராயுமறை முடிவான வருணாடிஞானம
யகிலத்தைநாடன்முறையோ
வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்த மானபரமே.

சுத்தமுமசுத்தமுந் துக்கசுகபேதமுந்
தொந்தமுட னிர்த்தொந்தமும்
ஸ்தூலமொடுசூக்ஷமுமாசையுநிராசையுஞ்
சொல்லுமொரு சொல்லின்முடிவும்
பெத்தமொடுமுத்தியும் பாவமொடபாவமும்
பேதமொட பேதமிலையும்
பெருமையொடுசிறுமையு மருமையுட னெளிமையும்
பெண்ணுனுட னுணுமற்று
நித்தமுமநித்தமு மஞ்சனநிரஞ்சனமு
நிஷ்களமு நிகழ்சகளமு

நீதியா நீதியு மாதியொ டந்தியு
நிர்விஷய விஷயவடிவு
ாத்தனையுமியல தௌத்தனையுமில்லையெனின
யாவகளுக்கு யனாதியுண்டோ
வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்த மானபரமே. (௫)

காரார்ருமாணவக் காட்டகத்தலைந்தறக
கண்டகங் காரமென்னுங
கல்லைப்பிளந்து நெகு சகமானபூமிவெளி
காணத் திருத்திமேனமேற
பாராதியறியாத மோனமாம்வித்தைப்
பதித்தன்பு நீராகவே
பாய்ச்சியதுபயிராகு மட்டுமாமாயவன
பறவையணு காதவண்ண
நோாகநின்றுவினை போகர்புசித்துண்ட
நின்னனபா கூட்டமெயத
நினைவினபடிக்குநீ முன்னின்றுகாப்பதே
நின்னருட்பாரமென்று
மாராருமறியாத ஞானவெளியில்வெளி
யாகின்றதுரியமயமே
யண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்த மானபரமே. (௬)

வானாதிபூதமா யகிலாண்டகோடியாய்
மலையாகி வளைகடலுமாய்

மதியாகியிரவியாய் மற்றுளவெலாமாகி
வானகருணை வெள்ளமாகி
நானாகிநின்றவனு நீயாகிநின்றிடவு
நானெனபதற்றிடாதே
நானெனக்குளறி நானுவிசாரியாய்
நானறிந்தறியாமையாய்ப்
போனநிலைநிட்டவலி வெகலவெளிதோபகற்
பொழுதுபுகு முன்கண்மூடிப்
பொய்த்துயில்கொள்வானறினையெழுப்பவசமோவினிப்
போதிப்ப தெந்தநெறிகைய
யானுலுமெனகொடுமை யனியாயமனியாய
மாபாவெடுத்து மொழிமேவ
அண்டபகிரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (௮)

பொய்யினேனை புலையினேன் கொலையினேனின்னருள்
புலப்பட வறிந்துநிலையாப்
புன்மையேன்கல்லாத தன்மையேனன்மைபோற்
பொருளலாப் பொருளைநாடும்
வெய்யனேன்வெகுளியேன் வெறியனேனசிறியனேன
வினையினே னென்றெனைநீ
விட்டுவிடநினைவையேற் றட்டழிவதல்லாது
வேறுகதி யேதுபுகலாய்
துய்யனேமெய்யனே யுயிரினுக்குயிரான
துணைவனே யிணையொன்றிலாத்

துரியனே துரியமுங் காணுவதீதனே
சுருதிமுடி மீதிருந்த
வையனேயப்பனே யெனுமறிஞரறிவைவிட்
டகலாத கருணைவடிவே
யண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (அ)

எத்தனைவிதங்கடான கற்கினுங் கேட்கினுமென
னிதயமு மொடுங்கவில்லை
யானெனுமகந்தைதா னெள்ளளவுமாறவில்லை
யாதினும பிமானமென
சித்தமிசைகுடிகொண்ட தீகயோடிரக்கமென
சென்மத்து நானறிகிலேன
சீலமொடுதவவிரத மொருகனவிலாயினுந
தரிசனங்கண்டு மறியேன
பொய்த்தமொழியலலான மருந்துக்குமெய்ம்மொழி
புகன்றிலேன பிறர்கேட்கவே
போதிப்பதல்லாது சும்மாவிருந்தருள்
பொருந்திடாப் பேதைநானே
யத்தனைகுணக்கேடர்கண்டதாக்கேட்டதா
வவனியிசை யுண்டோசொலா
யண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்த மானபரமே. (௯)

ஏக்காலமுந்தனக் கென்னவொருசெயலிலா
வேழைநீ யெனறிருந்திட்
டெனதாவியுடல்பொருளு மௌனியாய்வந்துகை
யேற்றநம தெனறவனறே
பொய்ககாலதேசமும் பொய்ப்பொருளில் வாஞ்சையும்
பொய்யுடலை மெய்யெனனலும்
பொய்யுறவுபற்றலும் பொய்யாகுநானென்னல்
பொய்யினும பொய்யாகையா
மைக்காலிருட்டனைய விருளில்லை யிருவினைகள்
வநதேறவழியுமிலலை
மனமில்லையம்மனத் தினமில்லைவேறுமொரு
வரவிலலைபோககுமில்லை
யக்காலமிககால மெனபதிலையெல்லா
மதீதமயமானதனறே
வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (ய)

ஆனநதமானபரம் - முற்றுப்பெற்றது - ஆ-எசு.

சுகவாரி.

இன்னமுது கனிபாகு கற்கண்டு சீனிதே
னென்னருசி தந்திடவலிய வந்
தின்பங்கொடுத்த நினை யெங்ஙனே மறப்பனெனைப
ரிடையறா துருகிநாடி
யுன்னியகரந்தவிழ வுணர்குளிர்ந்துடலெங்கு
போர்பந்தயாநந்த வசமாகி
யுணர்வரியபேரின்ப வனுபூதியுணர்விலே
யுணர்வாக வுள்ளபடிகாண
கன்னிகையொருத்திசிற் றின்பமேவப்பெண்ணினுங்
கைக்கொள்வள்பக்குவத்திற
கணவனருள்பெறினுமே சொன்னவாறென்னெனக்
கருதிநகையாளதுபோற
சொன்னபடிகேட்குறிப் பேதைக்குநின்கருணை
தோற்றிய சுகாரம்பமாரநே·
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியே சுகவாரியே (க)

அன்பினாலறிபடியாத வென்னைத்தொடர்ந்தென்னை
யறியாதபக்குவத்தே
யாசைப்பெருக்கைப் பெருக்கிக்கொடுத்துநா
னறமேனலந்தேனென
வெம்புலையனாகவே பித்தேற்றிவிட்டா
யிரங்கியொரு வழியாயிறு

மின்பவெளமாகவுன் றுள்ளங்களிக்கவே
யென்னோநீகலந்த துண்டோ
தன்பருவமாலருக்கு மண்முண்டுவண்டுண்டு
தனமுலை தனக்குமுண்டோ
தமியனேற் கிவ்வண்ண திருவுளமிரங்காத
தன்மையாற் றனியிருந்து
துன்பமுறு மென்னைநீ யறியாதென்னன்பர்
சுகம்வந்து வாய்க்குமுறையாய
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியே.சுகவாரியே. (௨)

கல்லேனுமையவொரு காலத்திலுருகுமென
கன்னெஞ்ச முருகவிலையே
கருணைக்கிணங்காத வன்மையையுநானமுகன
கற்பிக்கவொருகடவுளோ
வல்லாளவகுத்ததே வாய்க்காலெனும்பெரு
வழக்குக்கிழுக்கு முண்டோ
வானமாய்நின்றின்ப மழையாயிரங்கியென்னை
வாழ்விப்ப துன்பாரங்காண்
பொல்லாதசேயெனிற் றாய்தள்ளலீதமோ
புகலிடம் பிறிதுமுண்டோ
பொய்வார்த்தைசொல்லிலோ திருவருட்கயலுமாய்ப்
புன்மையே னுவணந்தோர
சொல்லானமுழக்கிலோ சுகமில்லையெனினியாய்ச்
சும்மாவிருக்க வருளாய்

சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியே சுகவாரியே. (௮)

எனைப்போலநேககுடைய சோபஞ்சிலிர்ப்பவுட
லோகான தழலினெழுகா
யிடைப்பாற்றுருகவரு மழைபோலிரங்கியே
யிருவிழிக ணீரிறைப்ப
மெய்ஞ்ஞானமூாசமித்த வனபருக்கஙஙனே
யமிர்தசஞ்சீவிபோலவந்
தானந்தமழைபொழிவை யுள்ளம்பிலாதவெனை
யாரக்காக வடிமைகொண்டாய்
புன்புலானமயிரோதோல சர்ப்பெனப்புமொய்த்திடு
புலைக்குடிலி லருவருப்புப்
பொய்யல்லவேயிதனை மெய்யெனறுநம்பியென
புந்திசொலுமோ பாழிலே
துன்பமாயலையவோ வுலகநடையையவொரு
சொற்பனத்திலும் வேண்டிலேன
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியே சுகவாரியே. (௯)

வெந்நீர்பொருந்தெனுடல் காலின்மூட்டைக்கவும்
வெடுக்கென றசைத்தெடுத்தால
விழியிமைத்தங்ஙனே தண்ணருளோடுவேன்
வேறொன்றை யொருவர்கொல்லி
னந்நேரமைபோவென முகம்வாடிநிற்பதுவு
மையநின் னருள்றியுமே

யாறுலுமெத்தப் பயந்தவனியானென்னை
யாணடநீ கைவிடாதே
யின்னேரமென்றிலையுடற்சுமையதாகவு
மெடுத்தா லிறக்கவென்றே
யெங்கெங்குமெருதீரவையாயருண்டாயினு
மிலைறனுசுசுகாதியான
தொன்னீர்மையாளாகக்கு மானிடர்வகுத்தலரு
டுணையென்று நயபுகின்றேன
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியே சுகவாரியே. (௫)

பற்றுவனவற்றிடு நிராசையென்றொருபூமி
பற்றிப்பிடிக்குமியோகப்
பாங்கிற்பிராணலய மென்னுமொருபூமியிலை
பற்றினடன றுமென்னவே
கற்றைபஞ்சடை மௌனி தானேகனிந்தகனி
சனிவிக்கவந்தகனிபோற்
கண்டநிநெறியெனத் திருவுளக்கனிவினொடு
கனிவாய் திறந்துபொன்னைப்
பெற்றவனுமல்லேன பெறுதவனுமல்லேன்
பெருக்கத்தவித்துளரியே
பெண்ணீர்மையென்னவிரு கண்ணீரிறைத்துநான்
பேய்போலிருக்கவுலகஞ்
சுற்றிகைசெய்யவே யுலையவிட்டாயெனிற்
சொல்லவினிவாயுமுண்டோ

சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியே சுகவாரியே. (௬)

அரும்பொனேமணியே யெனனபேயெனன்பான
வறிவேயெனறிவிலூறு
ஞானரசவெள்ளமே யெனறெனறுபாடினே
னாடினேனாடிநாடி
விரும்பியேகூவினே னுலறினேனலறினேன்
மெய்சிலிர்த்திருகைகூப்பி
விண்மாரிபெனவெனிரு கணமாரிபெய்யவே
வேசறறயாநதேலியா
னிரும்புநேரெநெஞ்சக கனவெனறுமுனே
யிடைவிடடுநினறதுணடோ
வெனறுநீயனறு நானுனனடிமையல்லவோ
யாதேனுமறியாவெறுக
துரும்பனேனெனனினுங கைவிடுதனீதியோ
தொணடரொடு கூட்டுகண்டாய்
சுத்தநிரகுணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியே சுகவாரியே. (௭)

பாராதியண்டஙக ளத்தனையுமசைக்கினற
பரவெளியி னுண்மைகாட்டிப்
பற்றுமனவெளிகாட்டி மனவெளியினிற்றேய்ந்த
பாவியேன்பரிசுகாட்டித்
தாராளமாய்நிற்க நிர்ச்சிந்தைதனைகாட்டிச்
சதாகால நிஷ்டையெனவே

சகசநிலைகாட்டினை சுகாதீதநிலயந்
தனைககாட்ட நாளசெல்லுமோ
காராரவெண்ணரு மனந்தகோடிகணின்று
காலூனறிமழைபொழிதலபோற்
கால்விசிமினனிப் படாநதுபரவெளியெலாங்
கமழியானந்தவெள்ளரு
சோராதுபொழியவே கருணையின்முழங்கியே
தொண்டராக் கூவுமுகிலே
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியே சுகவாரியே. (அ)

பேதித்தசமயமோ வொன்றுசொனபடியொன்று
பேசாது துறவாகியே
பேசாதபெரியோராக ளிருவிகற்பத்திறைற்
பேசாாகள் பரமகுருவாயப்
போதிபகு முக்கணிறை நேரமையாய்கைக்கொண்டு
போதிப்பதாச்சறிவிலே
போக்குவரவறவின்ப நீககமறவசனமாய்
போதிப்பதெவனையனே
சாதித்தசாதனமு மியோகியாகணமதென்று
சங்கிப்பாாதலாலே
தன்னிலேதானு யயாந்துவிடுவோமெனத்
தனியிருந் திடினைநுனே
சோதிக்கமனமாயை தனையேவிஞைலடிமை
சுகமாவதெப்படி சொலாய்

சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியே சுகவாரியே. (௬)

அண்டமுடிதனனிலோ பகிரண்டமதனிலோ
வகிரிமண்டலநடுவிலோ
மனவாக்கிலோவமிர்தமதினடுவிலோவனப
ராகமுருகிமலாகடுவில்
தண்டமிடவருமூர்த்தி நிலையிலோதிக்குத்
திகந்தத்திலோவெளியிலோ
இகழ்விகநுகாதநிலைதனனிலோவேதாந்த
சித்தாந்த நிலைதனனிலோ
கண்டபலபொருளிலோ காணாதநிலையெனக்
கண்டருணியமதனிலோ
காலமொருமூனமிலோ பிறவிநிலைதனனிலோ
கருவிகரணங்களோய்ந்த
தொண்டர்களிடத்திலோ நீவீற்றிருப்பது
தெரியுமப்பனே குளவுபுகலாய்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியே சுகவாரியே. (௭)

எந்தநாள்கருணைகூர்ந்தாகுநாளெனவு
மௌனிதயமோனவாடுதே
யேதென்றுசொல்லுவேனமுனைநெடுபின்மலைவரவு
மிறந்தவனாயானுபெறறேனை
பந்தமானதில்விட்ட மொழுகாகியுள்ளம்
பதைந்துப்பதைத்துருகவோ

பரமசுகமாவது பொறுப்பரியதுயரமாய்ப்
பலகாலுமூச்சிப்பதோ
சிந்தையானதுமறிவை யெனவறிவிலறிவான
தெய்வநீ யனறியுளதோ
தேகநிலையல்லவே யுடைகப்பலகப்பலாய்த்
திரையாழியூடுசெலுமோ
சொநதமாயாணடநீ யறியார்கள்போலவே
துனபத்தி லாழ்த்தனமுறையோ
சுத்தநிக்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியே சுகவாரியே. (௧௧)

எநநாளுமுடலிலே யுயிராமுனைப்போ
லிருககவிலலையோமனதெனு
மியானுமென்னட்பாம பிராணனுமெமைச்சடம
தெனறுனைச் சித்தெனறுமே
யந்நாளிலென்னை பிரித்தானதைக்கேட்ட
வனறுமுதலினறுவரையு
மனியாயமாயெனம யடகநிககுறுக்கே
யடர்ந்தசுபன்னிரெமநகண
மூன்றுகநீயெனன கோட்டைகொண்டாயென்று
மூடமனமிகவுபேச
மூண்டெரியுமனலிடடமெழுகாயுளங்கருகன
முறைமையோபதிலுயிரஞ்
சொனனாலுநினனருளி சங்கவிலையேயினிச்
சுகம்வருவதெப்படிசொலாய்

சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபராஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (மஉ)

சுகவாரி — முற்றிற்று — ஆஉ — அஅ

எங்குநிறைகின்றபொருள்.

அவனன்றியோரணுவு மசையாதெனும் பெரிய
வாப்த்தர்மொழி யொன்றுகண்டா
லறிவாவதேதுசில வறியாமையேதிவை
யறிந்தார்க ளறியார்களார்
மௌனமொடிருந்ததா ரெனபோலுடம்பெலாம்
வாயாய்ப் பிதற்றுமவரார்
மனதெனவொருமாயை யெங்கேயிருந்துவரும்
வனமையோடிரக்கமெங்கே
புவனம்படைப்பதென கர்த்தவியமெவ்விடம்
பூதபேதங்களெவ்விடம்
பொய்மெய்யிதாகிதமேல் வருநன்மைதீமையொடு
போகுறபொருமையுமெவ்விட
மெவர்சிறியரெவர்பெரிய ரெவருறவரெவர்பகைஞ
ரியாதுமுனேறுன்றியுண்டோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிரினிக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (க)

அன்னேயனே யெனுஞ்சிலசமயநின்னையே
    யையாவையாவெனவே
யலறிடுஞ்சிலசமய மல்லாதுபேய்போல
    வலறியே யொன்றுமிலவாய்ப்
பின்னேதுமறியாம லொன்றைவிட் டொன்றைப்
    பிதற்றிடுஞ் சிலசமயமேற்
பேசரியவொளியென்றும வெளியென்றுநாதாதி
    பிறவுமே நிலயென்றுந
தன்னேரிலாததோ ரணுவென்றுமூவிதத்
    தன்மையாங்காலமென்றுஞ்
சாற்றிடுஞ்சிலசமய மிவையாகிவேறதாய்ச்
    சதாஞான வானந்தமா
யென்னேயென்னேகருணை விளையாட்டிருந்தவா
    றெம்மனோர் புகலவெளிதோ
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
    யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (௨)

வேதமுடனாகம புராணமிதிகாசமுதல்
    வேறுமுளகலைகளெல்லா
மிக்காகவத்துவித துவிதமார்க்கத்தையே
    விரிவாவெடுத்துரைக்கு
மோதரியதுவிதமே யத்துவிதஞானத்தை
    யுண்டுபண்ணு ஞானமாகு
மூகமனுபவவசன மூன்றுக்குமொவ்வுமீ
    துபயவாதிகள் சம்மத

மார்தலினெனக்கினிச் சரியையாதிகள் போது
    மியாதொன்று பாவிக்கநா
னதுவாதலாலுன்னை நானென்றுபாவிக்கி
    னத்துவித மார்க்கமுறலா
மேதுபாவித்திடினு மதுவாகிவந்தருள்செ
    யெந்தைநீ குறையுமுண்டோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
    யெங்குநிறைகின்ற பொருளே (௩)

சொல்லானதிற்சற்று மவராதபிள்ளையைத்
    தொட்டிலைவைத் தாட்டியாட்டித்
துடையினைக்கிள்ளல்போற் சங்கற்பமொன்றிற
    ெருடுக்குந தொடுத்தழிக்கும
பொல்லாதவாதனை யெனுஞ்சபதபூமியிடை
    போநதுதலை சுற்றியாடும
புருஷனிலடங்காத பூவைபோற்றுனே
    புறம்போந்து சஞ்சரிக்குங
கல்லோடிருப்புக் கிகவணைமைகாட்டிடுங்
    காணுதுகேட்டவெல்லாங்
கண்டதாககாட்டியே யணுவாச்சுருக்கிடுங்
    கபடநாடகசாலமோ
யெல்லாமுமவலதிகத மனமாயையேழையா.
    மெனக்குவடக்கவசமோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
    யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (௪)

கண்ணாரநீர்மல்கி யுள்ளநெக்குருகாத
கள்ளனேனானுமோ
கைகுவித்தாடியும பாடியுமவிடாமலே
கணபணித்தாளைகாட்டி
யண்ணாபரஞ்சோதி யப்பாவுனக்கடிமை
யானெனவு மேலெழுந்த
வன்பாகிநாடக நடித்ததோகுறைவில்லை
யகிலமுஞ் சிறிதறியுமேற்
றண்ணாருநினைதரு ளறியாததல்லவே
சற்றேனு மினிதிரங்கிச
சாசுவதமுத்திநிலை யீதெனவுணர்த்தியே
சகசநிலைதந்துவேறொன
றெண்ணமாலுள்ளபடி சுகமாயிருக்கவே
யேழையேற் கருளசெய்கண்டா
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்ற பொருளே. (௫)

காகமானதுகோடி கூடுகின்றாலுமொரு
கல்லினமுனனெதிர்நிற்குமோ
கர்மமானதுகோடி முனனேசெய்தாலுநின்
கருணைப்ரவாகவருளைத்
தாகமாகநாடினனை வாதிக்கவல்லதோ
தமியனேற்கருட்டாகமோ
சற்றுமிலையெனபதுவும் வெளியாச்சுவினையெலாஞ்
சங்கேதமாய்க்கூடியே

தேகமானதைத்திகழவும் மாட்டுந்தேசுபவங்களை
சேராமலியோகமாகச்
சித்தியோவரவில்லை சகசநிஷ்டைக்குமென்
சிந்தைக்கும் வெகுதூரநா
னேகமாய்நினதோ டிருக்குநாளெந்தநா
ளிந்நாளினு முற்றுறுதோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (௬)

ஒருமைமனதாகியே யல்லலறநின்னருளி
லொருவனென வந்திருக்கி
னுலகம்பெறுததோ மாயாவிசித்ரமென
வோயுமோவிடமில்லையோ
வருளுடையநின்னன்பர் சங்கைசெய்திடுவரோ
வலதுகிருத்தியகர்த்தரா
யகிலம்படைத்தெம்மை யாள்கின்றபேர்சில
ரடாதெனப்பேசுவார்களோ
பெருமைபெறுபூரணங் குறையுமோபூதங்கள்
பேய்க்கோல மாய்விதண்டை
பேசுமோவலதுதான பரிபாககாலம்
பிறக்கவில்லையோ தொல்லையா
மிருமைசெறிசடவினை யெதிர்த்துவாய்பேசுமோ
வேதுளவு சிறிதுபுகலா
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (௭)

MAHAMAHOPADHYAYA
Dr. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

நில்லாது தேகமெனு நினைவுண்டு தேகநிலை
        நின்றிடவு பேரெண்ணியாகி
நேயோபாயமோன றருளினையை யோவிதனை
        நின்றனுட்டிக்கவென்றாற்
கல்லாதமனமோ வொடுங்கியுபாதிபெறக்
        காணவிலையாகையாலே
கையேற்றுணும்புசிப் பொவ்வாதெநாளுமுன்
        காட்சியிலிருந்துகொண்டு
வல்லாளராயிய மியமாதிமேற்கொண்ட
        மாதவாகவேவலசெய்து
மனதில்வபுடிகளெலாஞ் சித்திபெறலாஞானம்
        வாய்க்குமொரு மனுவெனக்கிங்
கில்லாமையொன்றினையு மில்லாமையாகவே
        யிப்போதிரங்குகண்டா
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
        யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (அ)

மாவுரியுடுத்துமலை வனநெற்கொழித்துமுதி
        லுனைசருகு வாயில்வத்தால்
வன்பசிதவிர்த்துமனல் வெயிலாதிமழையால
        வருந்தியும் மூலவன்னிச்
சாமளவெழுப்பியு நீரினிடைமூழ்கியுந்
        தேகநமதல்லவென்று
நிற்கவேயேக்ஷயாய் நின்னன்பர்யோகஞ்
        செலுத்திஞரிப்ப்பம்பர்வியேம்

விள்வுமறுசுவையினொடு வேண்டுவபுசித்தணையில்
வேணடுவவெலாமுடுத்தி
மேடைமாளிகையாதி வீட்டினிடைவைகியே
வேறொருவருத்தமின்றி
யிரவுபகலேழையர்கள் சையோகமாயினே
பெப்படியினழப்பதுனையா
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (கூ)
முத்தனையமூரலும பவளவாயினசொலு
முகத்திலகுபசுமஞ்சளு
மூாசிநககவிரகசன்னதமேற்றவிருகுமப
முல்லையினமணிமாலைநால
மைதொத்தனமமபகஙயிந கணைவலையைவீசிமோ
மாயாவிலாசமோக
வாரிதியிலாழ்த்திடும பாழானசிற்றிடை
மடநதையர்கள் சிற்றினபமோ
புத்தமிர்தபோகம புசித்துவிழியிமையாத
பொன்னாட்டுமவந்தனெனாற்
போராட்டமல்லவோ பேரினபமுத்தியிப்
பூமியிலிருநதுகாண
வைத்தனைவிகாதம்வரு மென்றுசுகர்சென்றநெறி
யிவ்வுலகமறியாததோ

விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே (ώ)

உனனிலையுமென்னிலையு மொருநிலையெனக்கிடந்
துளறிடுமவத்தையாகி

யுருகுதானகாட்டாத வாணவமுமொளிகண்
டொளிக்கின்ற விருளெனனவே

தனனிலைமைகாட்டா தொருவகவிருவினையினாற
ருவுசுகதுககவேலை

தட்டறியமுறறுமில்லாமர்னயயதனைற
றடித்திலபேதமான

முன்னிலையொழிநதிட வகண்டிதாகாரமாய்
முதறிவுமேலுதிப்ப

முனமிஞெடுங்கிழ்மே னடுப்பக்கமென்னுமென
முறறுமானநதநிறைவே

யெனனிலை மயாய்நிற்க வியல்புகூரருளவடிவ
பொநநாளுமவாழிவாழி

யிகபரமிரணடினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (கக)

எங்குநிறைகின்றபொருள்.

முற்றுப்பெற்றது - ஆ - கூகூ.

சச்சிதானந்தசிவம்.

பாராதிககனப் பரப்புமுண்டோவென்று
படாவெளியதாகியெழுநாப்
பரிதிமதிகாணுச் சுயஞ்சோதியாயண்ட
பகிரண்ட வுயிரொலைவக்கு
நேராகவறிவா யகண்டமாயேகமாய்
நித்தமாய் நிர்த்தொந்தமாய்
நிர்க்குணவிலாசமாய் வாக்குமனமணுகாத
நிர்மலானந்த மயமாய்ப்
போராதுநிற்றிநீ சும்மாவிருந்துதான்
பேரின்பமெய்திடாமற்
பேய்மனதையண்டியே தாயிலாப்பிள்ளைபோற்
பித்தாகவோமனதுதான
சாராதபடியறிவி னிருவிகற்பாங்கமாஞ்
சாசுவத நிஷ்டையருளாய்
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதா னந்தசிவமே. (௧)

குடக்கொடுகுணககாதி திககினையுழக்கூடு
கொள்ளைபோ லந்துபூதவ
கூடுஞ்சுருங்கிலைசசாலேகமொனபது
குலாவுங்கட மனையைநாறும
வடககயிறுவெண்ணரம் பாவென்புதசையினுன்
மதவேள் விழாநடத்த

வைக்கின்றகைத்தேனை வெண்ணீரசெந்நீர்கணீர்
மலநீர்புண்ணீரிறைக்கும்
விடக்குத்துருத்தியைக் கருமருந்துககூட்டை
வெட்டவெட்டத் தளிர்க்கும்
வேட்கைமாமூறுகின்ற சுடுகாட்டைமுடிவிலே
மெய்போலிருந்து பொய்யாஞ்
சடக்கைச்சடக்கெனச் சதமென்றுசினமயர்
தானுகிநிற்பதெனறோ
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சசசிதானந்த சிவமே. (உ)

பாகத்திறற்கவிதை பாடிப்படிக்கவோ
பத்திநெறி யில்லைவேத
பாராயணப்பனுவன ஓவாசெய்பனுவலது
பகரவோவிசையுமில்லை
யோகத்திலேசிறிது முயலவென்றற்றேக
மொவ்வாதி வூண்வெறுத்தா
லுயிரவெறுத்திடலொக்கு மலலாதுகிரியைக
ளுபாயத்திறற் செய்யவோ
மோகத்திலேசிறிது மொழியவிலைமெய்ஞ்ஞான
மோனத்திநிற்கவெனறுன
முற்றுதுபரிபாக சத்திகளனேகநின
மூதறிவிலே யெழுந்த
தாகத்திலேவாய்க்கு மமிர்தப்ப்ரவாகமே
தனனந்தனிப்பெருமையே

சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௯)

இமையளவுபோதையொரு கற்பகாலம்பண்ணு
மிவ்வுலகமெவ்வுலகமோ
வென்றெண்ணடலருவிக்கு மாதர்சிற்றின்பமோ
வெனனினமகமேருவாகச்
சுமையெடுமினென்றுதான சும்மாடுமாயெமைச்
சுமையாழுமாககினாளுந
தாப்புத்திபண்ணியுள நற்புத்தியானவையுஞ்
சூறையிட்டிநத்ரசால
மமையவொருகூத்துஞ் சமைந்தாடுமனமாயை
யமமம்மவெல்லவெளிதோ
வருள்பெற்றபேர்க்கெலா மொளிபெற்றுநிற்குமீ
தருளோவலாதுமருளோ
சமயநெறிகாணாத சாக்ஷிசூக்ஷமமாத்
தமியனேற்குளவுபுகலாய
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௰)

இனியேதெமக்குனருள வருமோவெனக்கருதி
யேங்குதே நெஞ்சமையோ
வின்றைக்கிருந்தாரை நாளைக்கிருப்பரென
றெண்ணவோ திடமில்லையே
யனியாயமாயிந்த வுடலைநானென்றுவரு
மந்தகற் காளாகவோ

வாழித்திரிந்துநான் கற்றதுங்கேட்டது
மவலமாய்ப் போதனை
கனியேனும்வறியசெங் காயேனுமுதிர்சருகு
கந்தமூலங்களேனுங்
கனல்வாதைவந்தெய்தி னள்ளிப்புசித்துநான்
கண்மூடி மௌனியாகித்
தனியேயிருப்பதற் கெண்ணினேனெண்ணமிது
சாமிநீ யறியாததோ
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (ரு)

மத்தமதகரிமுகிற் குலமென்னநின்றிலகு
வாயிலுடன மதியகடுதோய்
மாடகூடச்சிகர மொய்த்தசந்திரகாந்த
மணிமேடை யுச்சிமீது
முத்தமிழ்முழக்கமுடன முத்தநகையார்களொடு
முத்துமுத்தாய்க்குலாவி
மோகத்திருந்துமென யோகத்தினிலைநின்று
மூச்சைப்பிடித்தடைத்துக்
கைகத்தலாகப்படை விரித்தபுலிசிங்கமொடு
கரடிநுழை நூழைகொண்ட
கானமலையுச்சியிற் குகையூடிருந்துமென்
காதலாமலகவென்னச்
சத்தமறமோனநிலை பெற்றவர்களுய்வர்காண்
ஜனகாதிமுனிவிதன்றே

6432

சர்வபரிபூரணவகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௬)

கைத்தலம்விளங்குமொரு நெல்லியங்கனியெனக்
கண்டவேதாகமத்தின
காட்சிபுருஷார்த்தமுதின மாட்சிபெறுமுத்தியது
கருதினனுமானமாதி
யுத்திபலவாயிரு விகற்பமேலில்லையா
லொன்றேமுடிரண்டெனவோ
வுரையுமில்லைநீயுமில்லைநானுமில்லையெனபது
முபாயநீ யுண்டுநானுஞ்
சித்தமுளஞ்ஞனிலலை யெனுமவசனநீயறிகவ
தெரியாத டெரியவசமோ
செப்புகேவலநீதி யொப்புவமையல்லவே
சினமுத்திராங்கமாபிற
சத்தமறவெனையாண்ட குருமௌனிகையிலொற்
றமியனேற்குதவுபொருளே
சாவபரிபூரண வகணடதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௭)

காயாதமரமீது கல்லேறுசெல்லுமோ
கடவுணீ யாங்களடியோம
காமபந்தத்திற் சனமபந்தமபெறக்
கறபித்ததுனன தருளே
வாயாரவுணடபோ வாழ்த்துவதுநொந்தபேர்
வைவதுவு மொருங்ஙாளுலக

வாய்பாடுநிற்சநின வைதிகவொழுக்குநினை
வாழுத்திருற்பெறப்பேறுதா
நோயாதுபொறுவொள முறையிட்டதாறபினனு
ருளறுவிது கருமமனமு
முப்பமெநியீதெளனி னுசிதநெறியிநதநெறி
யுலகிலேயினழபொறுகரு
தாயானகருணையு முனககுணடெனககினிச்
சநதலயிநடவருளசெயவாய்
சவபரிபூரண வசணடகததுவமான
சசசிதானநதசிவமே. (௯)

நானப்பிறப்பதற் கிடமெனனினிவவுடல
மிறவாதிருப்பமூலத்
தெழுமகனி யமிாதொழுகுமதிமணடலததிலுற
வெனமனமகுணடலினிபாா
பினனமபிறககாது சேயெனவளாததிடப்
பேயேனை நலகவேண்டும்
பிறவாதநெறியெனககுண்டெனனினிமையே
பேசுகாப்பூரதீப
மினறுமபடிககககண்டாகாரவன்னைபால்
வினையேனை யொப்புவித்து
விட்டுநெறிகூட்டிடுகன மிகவுநனறிவையனறி
விவகாரமுணடெனனிலோ
தனனநதனிச்சிறிய னுற்றிலேனபோறறிவனர்
சனமார்க்கமுத்திமுதலே

சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௬)

வேதாவையீன்றமா விதித்ததேதெனினுனை
வினைப்பகுதியெனப்பனந்த
வினைபேசவறியாது பிறகவிவைமனதால
விகாரகதானமனதைநாடிற
போதமேநிற்குமப் போதத்தைநாடிலோ
போதமுநிமலவிளக்கம
பொய்யானமெய்யமொறை யாவுமேநீயென்று
போகந்தரவறிகிழாது
மாதாரவாசேப மூழ்கி நீயாதலா
லகிலம்தெனையாட்டி
யாடலகண்டவனுநீ யாடுகின்றவனுநீ
யருளுநீ மௌனஞான
தாதாவுநீபெற்ற தாயதந்தைதாருநீ
தமருநீயாவுநீகாண
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௭)

கொந்தவிழ்மாலைச்சோலை நனிழல்வைகிறுங்
குளிர்தீம்புனற்கயள்ளிக
கொள்ளுகிறமாநீரிடத்திலோத்தாடிறுங
குளிர்சந்தவாடைமடவார
வந்தலவகின்றதென மூனரிலிடையுகலவே
வசதிபெறு போதுமெனனை

வட்டமதிபட்டப் பகற்போலநிலவுதர
மகிழ்போதும வேலையமுதம
விந்தைபெறவறுசுவையில் வந்ததெனவழுதுண்ணும்
வேளையிலு மாலைகந்தம
வெள்ளிலையடைககாய விரும்பிவேண்டியவண்ணம
விளையாடிவிழிதுயிலினுஞ
சந்ததமுநினனருளை மறவாவரந்தந்து
தமியேனைரக்ஷபுரிவாய்
சாவபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௧௧)

சச்சிதானந்தசிவம் - முற்றிற்று - ஆ ௱ ம.

தேஜோமயானந்தம்.

மருமலர்ச்சோலைசெறி நனிழன்மலையாதி
மன்னுமுனிவாகசேவடிய
மந்த்ரமாலிகைசொல்லு மியமநியமாதியா
மார்க்கத்தி னின்றுகொண்டு
கருமருவுகாயத்தை நிமலமதாகவே
கமலாசனத்திசோத்துக
காலைப்பிடித்தனலை யமனமருண்டலியடிக்
கலைமதியினூடுதாவி

புருகிவருமமிர்தத்தை யுண்டுண்டுறங்காம
 லுணர்வான விழியைநாடி
யொருகோடிரண்டெனுஞ் சமரசசொரூபசுக
முற்றிடவெனை மனதினவணைந்
திருவருண்முடிககவித் தேகமொடுகாணப்படா
தேடரியசத்தாகியென
சித்தமிசைகுடிகொண்டவறிவானதெய்வமே
தேஜோமயானந்தமே. (க)

இப்பிறவியெனுமோ ரிருட்கடலினழுழ்கிநா
னெனனுமொரு மகரவாயபட்
டிருவினையெனுந்திரையி னெற்றுண்டுபுற்புத
மெனக்கொங்கைகவரிசைகாட்டுந
துப்பிதழ்மடநதையா மயறசண்டமாருதச்
சுழல்வந்து வந்தடிப்பச
சோரா ததவாசையாங காறுறுவானதி
சுரந்ததென பேலுபாராப்பக
கைப்பரிசுகாராபோ லறிவானவங்கமுங
கைவிட்டுமதிமயங்கிக
கள்ளவங்கக்காலா வருவொனறஞ்சியே
கணணருவிகாட்டுமெளியேன
செப்பரியமுத்தியாங் கனாசேரவுங்கருணை
செயவைமயோ சத்தாகியென
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேஜோமயானநதமே. (உ)

தந்தைதாய்தமர்தார மகவென்னுமிவையெலாஞ்
சந்தைபிறகூட்டமிதிலோ
சந்தேகமில்லைப்பணி மாட மாளிகைமேடை
சதுரங்கசேனையுடனே
வந்ததோர்வாழ்வு மோரிந்த்ரஜாலக்கோலம்
வஞ்சனைப்பொருளை யவையம
வைத்தமனமாகுங்குரம்பி சோந்தமலபாண்டமோ
வாஞ்சனையிலாதகணவே
யெந்தநாளுஞ்சரி யெனத்தோந்துதோந்துமே
யிரவுபகலில்லாவிடத்
தேகமாயின்றறின னருளவெள்ளமீதிலே
யானெனப தறவுமூழ்கிச்
சிந்தைநானென்றெளியாது சுழலுமவகையென்கொலோ
தேடரிய சத்தாகியென
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேஜோமயானந்தமே. (௫)

ஆடாமலோய்ந்திட்ட பம்பரம்போல்விசை
யடங்கிமனம வீழநேரோ
யறியானமாயாகினம விருளகலவிருளொளியு
மல்லாதிருந்த வெளிபோற்
கோடாதெனைக்கண் டெனக்குணர்றைசாந்தவெளி
கூடியினபாதீதமுங
கூடினேனேசரியை கிரியையின்மூயன்றுநெறி
கூடினேறேவல்லவியா

வீடாகவேயாறு வீட்டினிரம்பியே
　　யிலகிளா பிராணனென்னு
மிருகிக்குயிரினைகட்டி யோகபாருகாம
　　வேகமூசகுடும்பணுகித்
தேடாதழிக்கவொரு மதிலகந்தந்தனைகொலோ
　　தேடரியசத்தாகியென
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
　　தேஜோமயானந்தமே. (௪)

பாடாதுபாடிப் படித்தளவிசையுமுரும
　　பருகுமதிசொலலினிலேப
பாரமிதேருபாரமிதேறு மெனையுசவைகூடவும
　　பாபாக்க மிதுவென்னவே
யாடாதுமாடிகெருக சுருகிகொகாடவே
　　யமலமேயேகமேயெம
னாதியேசோதியே யெனக்குநிறைகடவுளோ
　　யரசேயெனக்கூவினான
வாடாதுவாடுமென முகவாடமுமகணடு
　　வாடாவெனக்கருணைநீ
வைத்திடாவண்ணமே சங்கேதமாவிதத
　　வனமையையளாப்பித்ததா
தேடாதுதேடுவோர தேட்டறறதேட்டமே
　　தேடரியசத்தாகியென
சித்தமிசைகுடிகொணட வறிவானதெய்வமே
　　தேஜோமயானந்தமே. (௫)

பிரியாததண்ணருட் சிவஞானியாய்வந்து
பேசரிய வாசியாலே
பேரின்பவுண்மையை யளித்தனையென்மனதறப்
போமபலக்கடவுளா
யறிவாயிருந்திடு நாதவொலிகாட்டியே
யபிராதபபரவாகசித்தி
யருளினையலாதுதிரு வமபலமுமாக்கியெனை
யாணடனைபினெய்திநெறியாயக
குறிதானளித்தனைநன மரவுரிகொளாநதணக
கோலமாயசபாநவ
கூறினபினமெளனியாய்க சுமமாவிருக்கநெறி
கூட்டினையெலாமிருககச
சிறியேனப பநகேரிக வறிவினனமயாவனே
தேடரியசததநாகியென
சித்தமிசைகுடிகொணட வறிவானதெய்வமே
தேஜோமயானநதமே. (ரு)

ஆராரொனககெனன போதித்துமெனனவெண
ணறிவினை மயககவசமோ
வணடகோடிகளெலாங் கருப்பவறைபோலவு
மடுககடுககாவமைத்துப
போராமனினறபர வெளியிலேமனவெளி
பிறஙகுவதலாதொனறிலும
பினனமுறமருவாது நனனயததாலினப
பேரினபமுததிகிலையாம

தீராது தள்ளவும் போகாதுறலது
தள்ளினும் போகேனியான
றண்டபேதமில்லையாண் டனடிமையென்னுமிரு
தன்மையாயிலுமெனவழக்குத்
தீராதுவிடுவதில்லை நடுவானகடவுளே
தேடரியசத்தாகியென
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேஜோமயானந்தமே. (எ)

கந்துகமதக்கரியை வசமாநடத்தலாங்
கரடிவெம் புலிவாயையுங்
கட்டலாமொருசிங்க முதுகின்மேற்கொள்ளலாங்
கட்செவியெடுத்தாட்டலாம்
வெந்தழலினிரதம்வைத் தைந்துலோகத்தையும்
வேதித்துவிற்றுண்ணலாம்
வேறொருவர்காணாம லுலகத்துலாவலாம்
விண்ணவரையேவல்கொளலாஞ்
சந்ததமுமிளமையோ டிருக்கலாம்மற்றொரு
சரீரத்தினும்புகுதலாஞ்
சலமேனடக்கலாங் கனன்மேலிருக்கலாந்
தன்னிகரில்சித்திபெறலாஞ்
சிந்தையையடக்கியே சும்மாவிருக்கின்ற
திறமரிது சத்தாகியென
சித்தமிசைகுடிகொண்டவறிவானதெய்வமே
தேஜோமயானந்தமே. (அ)

எல்லாமறிந்தவரு மேதுமறியாதவரு
மில்லையெனு மிவ்வுலகம்
ஏதுமறியாதவனெனைப் பெரிதறிந்தோனென
வேழைமைக்குளேழையாக்கி
கல்லாதவறிவிற் கடைப்பட்ட நானன்று
கையிற்றுணையை ஞானகு
கற்பித்தநின்னருளி னுக்கென்னகைம்மாறு
காட்டுவேன் குற்றேவலை
னல்லாதநேசன்றொடு குண்டுகட்டினைறிவெறிப
ரூபாசவடிவமான
வந்தகாநீயொரு பகட்டாற் பகட்டுவை
தட்டாதுட்டாககாக்கப்பாற
செல்லாதடாவென்று பேசவாயத்துதந்த
செல்வமேசத்தாகியென
சித்தமிசைக்குடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேஜோமயானந்தமே. (௯)

மின்போலு மிடையொடியு மொடியுமென வொழிதல்
மென்சிலம் பொலிகளார்ப்ப போன
வீங்கிப்புடைத்துவிழு சுமையனக் கொங்கைகட்
மின்னாகள மின்னேவலா
லென்போலவிலாகவாகள் கற்றாகள்கல்லாக
ளிருவாகளிலொருவருண்டோ
வெனச்செயகேனமமம்ம வெணபாவனெனசொடுமை
யேதெனறெடுத்துமொழிவே

னனபால்வியந்துருகி யடியறறமாமெனன
யடியிலேவீழ்ந்துவீழ்ந்தெம்
படிகளேயுமதடிமை யாஙகளெனுநால்வருக்
கறமாதிபொருளுரைப்பத்
தெனபாலினமுகமாகிவடவாலிருககினற
செல்வமேசத்தாகியென
சித்தமிலசகுடிகொண்டவறிவானதெய்வமே
தேஜோமயானநதமே. (௰)

புத்தமிாதபோகமுங கற்பகநீழலிற்
பொலிவுறவிருககுமியல்பும
பொன்னுலகிலயிராவதத்தேறுவரிசையும
பூமணடலாதிககமு
மத்தவெறியினாலேவண்டு மாலெனறுதள்ளவுமெ
மாலுமொரு சுட்டுமறவே
வைககினறவபபாளன மௌனதேசிகனெனன
வநதநினனருள்வாழிகாண
சுத்தபரிபூரண வகண்டமேயேகமே
சுருதிமுடிவானபொருளே
சொலலரியவுயிரினிடை யஙகஙகுநினறருள்
சுரநதுபொழி கருணைமுகிலே
சித்தநிலைமுத்திநிலை விளைகினறபூமியே
தேடரியசத்தாகியென

இந்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
    தேஜோமயானந்தமே. (கக)

தேஜோமயானந்தம் - முற்றுப்பெற்றது-ஆ ௱௨க.

சிறசுகோதயவிலாசம்.

காகமோடுகழுகலகை நாயநரிகள்
    சுற்றுசோறிடுதுருத்தியைக்
காலிரண்டுநவ வாசலபெற்றுவளா
    காமவேணடனசாலையை
மோர்கவாசைமுறை யிடடபெட்டியையமு
    மலமிருநதொழுகுகேணியை
மொய்த்துவெநகிருமி தத்துகுமபியை
    முடஙகலாகிடைசரககினை
மாகவிநத்ரதனு மினனையொத்திலக
    வேதமோதியகுலாலனா
வனையவெய்யதடிகாரனையமன்
    வநதடிககு மொருமட்கலத்
தேகமானபொாயை மெய்யனககருதி
    யையவையமிலசவாடவோ
தெரிவதறகரிய பிரமமேயமல
    சிறசுகோதயவிலாசமே. (க)

குறிகளோடு குணமேதுமினறிபண
லொழுகநினறிடுமிருமபனற
கூடலினறியதுவா யிருநதபடி
கொடியவாணவவனறககுளே
யறிவதேதுமற வறிவிலாமைமய
மாயிருககுமெனையருளினு
லளவிலாததனு கரணமாதியை
யளிததபோதுனையறிநதுநான
பிறிவிலாதவணநினறிடாதபடி
பலநிறஙகவருமுமலமாயப்
பெரியமாயையி லழுநதிநினனது
ப்ரசாதநலலருணமறநதிடுஞ
சிறியனேனுமுனை வநதணநதுசுக்
மாயிருப்பதினியெனறுகாண
தெரிவதறகரிய பிரமமேயமல
சிறசுகோதயவிலாசமே. (௨)

ஐநதுபூதமொரு காரணமொன
வடஙகவநதபெருவானமே
யாதியநதநடு வேதுமினறியரு
ளாடநிறைநதிலகுமசாநதியே
தொநதரூபமுட னரூபமாதிகுறி
குணமிறநதுவளா வளாநதவே
துரியமேதுரிய வுயிரினுஞசுணாவு
தோனறநினறருள சுபாவமே

யெந்தநாளுநடு வாகிநின்றொளிரு
மாதியேகருணைநிதியே
யெந்தையேயென விழுந்திடந்துருகு
மெலியனேன கவலைதீரவுஞ்
சிந்தையானதை யறிந்துநீயுனருள்
செய்யநானுமினியுய்வனோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (௫)

ஐவரொன்றபுலவேடர்கொட்டம
டங்கமாககடவனமுட்டியா
யட்விநின்றமலையருகினின்றுசரு
காதிதின்றுபணிவெயிலினன
மெய்வருந்துதவமில்லைநற்சரியை
கிரியையோகமெனுமூன்றதாய்
மேவுகின்றசவுபானநன்னெறி
விருமபவிலலையுலகத்திலே
பொய்முடங்குதொழில் யாததறகுநல
சாரதித்தொழினடத்திடும
புத்தியூகமறி வறறமூகமிவை
பொருளெனககருதுமருளனியான்
றெய்வநலலருள் படைத்தவனபொாடு
சேரவுங்கருணைகூர்வையோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (௬)

ஏகமானவுரு வானநீயருளி
னுலனேகவுருவாகியே
யெந்தநாளகில கோடிசிரஷ்டிசெய
விசையுநாள்வனாயநாணமுத
லாகநாள்து வளாககுமுனடிமை
கூடவேஜனனமானதோ
வனந்தமுண்டுநல ஜனனமீதிதனு
ளறியவேண்டுவனவறியலா
மோகமாதிதரு பாசமானதை
யறிந்துவிட்டுனையுமெனையுமே
முழுதுணர்ந்துபர மானவின்பவெள
ளமுழகவேணடுமிதுவின்றியே
தேகமோகமுழி நானுமோகமுழி
பினையுய்யுமவகையுள்ளதோ
தெரிவதறகரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (௫)

நியமலக்ஷணமு மியமலக்ஷணமு
மாசனுதிவிதபேதமு
நெடிதுணாந்திதய பத்மபீடமிசை
நின்றிலங்குமசபானலத்
தியலறிந்துவளா மூலகுண்டலியை
யினிதிறைஞ்சியவளருளினு
லெல்லையற்றுவளா சோதிமூலவன
லெழுகண்மோனமனுமுறைமையிலே

வயமிகுந்துவரு மமிர்தமணடல
மதிககுளேமதியைவைத்துநான்
வரய்மடுத்தமிர்த வாரியைப்பருகி
மனனுமாரமிர்தவடிவமாயச்
செயமிகுநதுவரு சித்தயோகநிலே
பெறறுஞானநெறியடைவனே
தெரிவதறகரிய பிரமமேயமல
சிறசுகோதயவிலாசமே. (சு)

எறிதிரைககட னிகாத்தசெலவமிக்
வல்லலெனறெருருவா பினசெலா
தில்லையெனனுமுரை பேசிடாதுலகி
லெவருமாமெனமதிககவே
நெறியினைவகிவளா செலவமுமமுதவி
நோய்களறறசுகவாழ்ககையாய்
நியமமாதிநிலே நின்றுஞானநெறி
நிஷடைகூடவுமெமநாளுமே
யறிவினினறகுரு வாயுணாத்தியது
மனறிமோனகுருவாகியே
யகிலமீதுவர வநதசீரருளே
யையவையவினியெனசொல்கேன்
சிறியனேனழநம தடிமையெனறுனது
திருவுளத்தினிலிருநததோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (எ)

எவ்வுயிர்த்திரளு முலகிலெனனுயி
        ரெனக்குழைந்துருகினன்மையா
யிதமுரைப்பவென தெனறயாவையு
        மெடுத்தெறிந்துமத யானைபோற்
கவ்வையற்றநடை பயிலவனபாடி
        கணடதேவருளினவடிவமாக்
கணடயாவையுமகண்டமெனனவிரு
        கைகுவித்துமலாதூவியே
பவ்வவெண்டிரை கொடுத்ததண்டரளம்
        விழியுதிரப்பமொழிகுளறியே
பாடியாடியு ளுடைந்துடைந்தெழு
        பாவையொத்தசைதலினறியே
திவயவனுபவ மாகியனபரொடு
        மினபவீட்டினிலிருப்பனோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
        சிறசுகோதயவிலாசமே. (௮)

மத்தாபேயரொடு பாலர்தனமையது
        மருவியேதுரியவடிவமாய்
மனனுதேசமொடு காலமாதியை
        மறந்துநினனடியரடியிலே
பத்தியாய்நெடிது நட்புமெனனையொரு
        மையறந்தகிலமாயையைப்
பாருபாரென நடத்தவந்ததென
        பாரதத்திலுமிதுள்ளதோ

சுத்தநித்தவியல் பாகுமோவுனது
விசுவமாயைநடுவாகவே
சொல்லவேண்டும்வகை நலகாதிகதை
சொல்லுமாயையினுமில்லையென
சித்தமிப்படி மயங்குமோவருளே
ஈமயினோர்கள்பெறுபேறிதோ
தெரிவதறகரிய பிரமமேயமல
சிறசுகோதயவிலாசமே. (க)

பன்முகச்சமயநெறி படைத்தவரு
மியாங்களே கடவுளென்றிடும்
பாதகத்தவருமவாதுதாககமிடு
படிறருந்தலைவணங்கிடத்
தனமுகத்திலுயிர வரவழைக்குமெம
தருமனும்பகடுமேய்க்கியாய்த்,
தனியிருப்பவட நீழலாடுவளா
சனகனாதிமுனிவோர்கடஞ்
சோனமயககமது தீரவங்கைகொடு
மோனஞானமதுணாத்தியே
சுத்தநித்தவரு ளியல்பதாகவுள
சோமசேகரகிர்பானுவாய்த்
தெனமுகத்தினமுக மாயிருந்தகொலு
வெம்முகத்தினும்வணங்குவேன
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே.—சி-முற்றும்-ஆ-ாங்க.

ஆகாரபுவனம் - சிதம்பரரகசியம்.

ஆகாரபுவனமின்பா காரமாக
அங்கங்கேயொருமொழியாலகண்டாகார
யோகானுபூதிபெற்ற வன்பரநேக
குருத்துணையேயென்னளவுமுன்னாட்பே
றாகாறும்படிக்கிசைகிண் கிணிவாயென்ன
மலர்ந்தமலரிடைவாசம் வயங்குமாபோற்
றேக்காதியுலகமெங்குங் கலந்துதானே
திகழனந்தானந்தமயத் தெய்வகுன்றே (௧)

அனந்தபதவுயிர்கடொறு முயிராயென்று
மானந்தநிலையாகி யளவைகெட்டாத்
தனந்தனிச்சின்மாத்திரமாய்க் கீழ்மேலகாட்டாச்
சதசத்தாயருட்கோயிற் றழைத்ததேவே
யினம்பிரிந்தமான்போறு னிடையாவண்ண
யின்பமுறவன்பர்பக்க லிருத்திவைத்துக்
கனந்தருமாகனமேதண் ணருளிற்றானே
கனிபலித்தவானந்தக் கட்டிப்பேறே. (௨)

பேறனைத்துமணுவெனவே யுதறித்தள்ளப்
பேரின்பமாகவந்த பெருக்கேபேசா
வீறனைத்துமிந்நெறிக்கே யென்னவென்னை
மேவென்றவரத்தேபாழ் வெய்யமாயைக்

கூறனைத்துங்கடந்தவெல்லைச் சேடமாகிக்
குறைவறநிலைநிறுநிறைவே குலவாநின்ற
வாறனைத்துர்புகுங்கடற்போற் சமயகோடி
யத்தனையுந்தொடாநதுபுகு மாநிருட்பே. (௫)

ஆதியந்தமெனுமெழுவா யீறறறோங்கி
யருமறையினனமுங்காணு தாற்றநாணு
பேதமதங்களுமலையமலைபோல்வாதப்
பெற்றியரும்வாய்வாதப பேயராகச்
சாதகமோனத்திலென்ன வடவானீழற்
றண்ணருட்சந்திரமௌலி தடக்கைக்கேற்க
வேதகசினமாத்திரமா யெம்மனோகளும்
வெளியாகவந்தவொன்றே விமலவாழ்வே. (௬)

விமலமுதற்குணமாகி நூற்றெட்டாதி
வேதமெடுத்தெடுத்துரைத்த விருத்திக்கேற்க
வமையுமிலக்கணவடிவா யதுவும்போதா
தப்பாலுக்கப்பாலா யருட்கண்ணாகிச்
சமமுமுடனகலப்புமவிழ் தலுமியாங்காணத்
தண்ணருட்டந்தெமைக்காக்குஞ்சாக்ஷிப்பேறே
யிமையளவுமுபகார மல்லாலவேறொன்
றியக்காரிர்க்குணகாட்டலா யிருந்தவொன்றே. (௭)

ஒன்றாகிப்பலவாகிப் பலவாக்கண்ட
வொளியாகிவெளியாகி யுருவுமாகி

நன்றாகித் தீதாகி மற்றுமாகி
நாசமுடனுற்பத்தி கண்ணதாகி
யின்றாகி நாளையுமாய் மேலுமான
வெந்தையேயெமமானே யென்றென்றேங்கிக
கன்றாகிக் கதறினாகருச சேதாவாகிக
கடிதினிலவந்தருள் கூருங் கருணைவிண்ணே. (௯)
அருள்பழுத்த பழச்சுவையே கரும்பேதேனே
யாரமிர்தேயெனகண்ணே யரியவான
பொருளனைத்துந் தருமபொருளே கருணைநீங்காப்
பூரணமாய்நின்றவொன்றே புனிதவாழ்வே
கருதரியகருத்ததனுட் கருத்தாய்மேவிக
காலமூர்ந்தேசமுமவகுத்துங் கருவியாதி
விரிவினையுங்கூடடியுயிரத்திரளையாட்டும [ளே ()
விழுப்பொருளேயானசொலும் விண்ணைப்பங்கே
விண்ணவரிந்திரனமுதலோர நாரதாதி
விளங்குசபத ரிஷிகள்கன வீணைவல்லோ
ரெண்ணரியசித்தாமனு வாதிவேந்த
ரிருககாதிமறைமுனிவ ரெல்லாமிந்தக்
கண்ணகனஞாலமமதிககத் தானேயுள்ளங
கையினெல்லிககனிபோலக காட்சியாகத்
திண்ணியநலலறிவாலிச் சமயத்தனரோ
செப்பரியசித்திமுத்தி சேர்ந்தாரொன்றும். (௮)
செப்பரியசமயநெறியெல்லாந்தன்றன்
றெய்வமேதெய்வமெனுஞ் செயற்கையான

வப்பரிசாளருமஃதே பிடித்தாலிப்பா
லடுத்தநூலகளுமவிரித்தே யனுமானுதி
யொப்பவிரிததுரைப்பரியைன பொயமெயயென்ன [கு
வொண்றிலையொன்றெனப்பாரப்ப தொவ்வாதாக
மிப்பரிசாஞ்சமயமுமா யலலைாகி
யாதுசமயமுமவணைகு மியல்பதாகி. (கூ)

இயலபெனறுநதிரியாம லியமமாதி
யெனகுணமுஙகாட்டியனபா லினபமாகிப்
பயனருளப்பொருள்கள்பரி வாரமாகிப்
பண்புறவுஞ செளபான பக்ஷஙகாட்டி
மயலறுமா திரஞசிகைக்ஷ சோதிடாதி
மற்றஙக நூலவணைஙக மௌனமோலி
யயர்வறச்செனனியிலவைத்து ராசாங்கத்தி
லமர்நததுவைதிகசைவ மழகிதநதோ (ல)

அந்தோவிதநிசயமிச் சமயமபோலின
றறிஞரொல்லாநடுவறிய வணிமாவாதி
வந்தாடித்திரிபவாகளும பேசாமோனம
வைத்திருநதமாதவாகளு மற்றுமற்று
மிநதிராதிபோகலமம பெற்றபோக்கு
மிதுவனறித்தாயகம வேறில்லையில்லை
சநதானகற்பகம்போ லருளைககாட்டத்
தக்கநெறியிந்நெறியே தான்சனமார்க்கம். (லக)

சன்மார்ககஞானமதின் பொருளும்வீறு
சமயசங்கேதபொருளுந தாளுணருகப்

பன்மார்க்கநெறியினினுங் கண்டதில்லை
பகாவரியதில்லைமன்றுட் பார்த்தபோதங்
கெனமாகக்கமிருக்குதெல்லாம் வெளியேயென்ன
வெச்சமயத்தவர்களும்வந்திறைஞ்சாநிற்பா
கனமாகக்கநெஞ்சமுள்ள வெனக்குந்தானே
கண்டவுடனுணர்ந்தவ காணடலாகும். (கஉ)

காண்டலபெறப்புறத்தினுள்ள படியேயுள்ளுங்
காட்சிமெய்ந்நூலசொலுமபதியாங்கடவுளேநீ
நீண்டநெடுமையுமகலக்குறுக்குங்காட்டா
நிறைபரிபூரணவறிவாய்நித்தமாகி
வேண்டுவிருப்பொடுவெறுப்புச்சமீபந்தூரம்
விலகலணுகுதன்முதலாம விவகாரங்கள்
பூண்டவளவைகணமன வாக்காதியெல்லாம
பொருந்தாமலகம்புறமும புணாக்கையாகி (கங)

ஆகியசறகாரியவூகத்துக்கேற்ற
வமலமாயநடுவாகியனந்தசத்தி
யோகமுறுமானந்தமயமதாகி
யுயிர்க்குயிராயெந்நாளு மோங்காநிற்ப
மோகவிருணமாயைவினை யுயிர்கட்கெல்லா
மொப்பத்தெனகொலுபகாரமுயற்சியாகப்
பாகமிகவருளவொரு சத்திவந்து [ல்()
பதிந்ததெனகொனுனனு மப்பான்மையென்கொ

ா்னெனனுமோர கந்தை யெவக்கும்வந்து
நலிந்தவுடன சகமாயை நாநாவாகித்

தான்வந்துதொடருமித்தால் வளருநதுனபச்
சாகரத்தினபெருமையெவாசாறறவல்லா
ருனெனறமுடலெனறுங் காணமெனறு
மூளளெனறும்புறமெனறு மொழியாநின்ற
வானெனறுஙகாலென்றுந தீநீரெனறு
மண்ணெனறுமலையெனறும வனமதெனறும. (கரு

மலைமலையாங்காட்சிகண் காணுமையாதி
மறப்பெனறு நினைப்பெனறு மாயாவாரி
யலையலையாயடிககுமினப துனபமெனறு
மதைவிளைககும வினைகளெனறுமதனைத்தீராகத்
தலைபலவாஞசமயமெனறுந தெயவமெனறுஞ
சாதகரொனறுமமதறகுச் சாட்சியாகக
கலைபலவாநெறியெனறு தாககமெனறுங்
கடலுறநுணமணலெண்ணிககாணுபபோதும.()

காணரியவலலவெலலாந தானேகட்டுக
கட்டாகவிளையுமதைக கடடோடேதான
வீணினிறகாப்பூரமலை படுதீப்பட்ட
விதைதயெனககாணவொரு விவேககாட்ட
வூணுறககமினபதுனபம் பேருராதி
யொவவிடவுமெனைப்போல வுருவங்காட்டிக
கோணறவோாமான காட்டி மானையிாககுங
கொள்கையென வருண்மௌனகுருவாய்வநது. ()

வநதெனுடல்பொருளாவி மூனறுநதனகை
வசமெனவேயத்துவா மாாககநோககி

மைந்துபுலனைம்பூதங் காணமாதி
யடுத்தகுணமத்தனையு மல்லையல்லை
யிந்தவுடலறிவறியா மையுநீயலலை
யாதொன்றுபற்றினத னியல்பாய்நின்று
பந்தமறும்பளிங்கனைய சித்துநீயுன
பக்குவங்கண்டறிவிக்கும பானமையேம்யாம ( )
அறிவாகியானந்த மயமாயென்று
மழியாதநிலையாகியாதினபாலும்
பிறியாமற்றணணருளே கோயிலான
பெரியபரமபதியதனைப் பெறவேவேண்டி
னெறியாககககூறுவனகே ளெநதநாளு
நிாகுணநிறகுளமவாய்த்து நீடுவாழ்க
செறிவானவறியாமை யெல்லாநீங்க
சிற்சுகமபெறறிடுகபந்தந் தீாகவெனறே. (௧௧)
பநதமறமெய்ஞ்ஞான மானமோனப்
பண்பொனறையருளியநதப் பண்புக்கேதான
சிநதையிலலாளென்னும் பானமையிலலை
தேசமில்லை காலமில்லை திககுமிலலை
தொநதமில்லைநீககமிலலை பிரிவுமிலலை
சொலலுமிலலையிரப்பகலாந தோற்றமில்லை
யநதமில்லையாதியில்லை நடுவுமில்லை
யகமுமில்லை புறமுமில்லை யனைத்துமில்லை. (௨௰)

இல்லையில்லையென்னின்றென்று மில்லாதல்ல
வியல்பாகியென்றுமுள்ள வியற்கையாகிச்
சொல்லரியதனமையதா யானன்றெனனத்
தோனறுதெலலாம விழுஙகுஞ சொரூபமாகி
யல்லையுண்டபகல்போல வவித்தைதயெலலா
மடையவுணடு தடையறவுன னறிவைத்தானே
வெலலவுணடிஙு குனனையுநதாஞககொணடு
வேதகமாய்ப்பேசாமை விளககுநதானே. (உக)

தானனதனமயமே யல்லாலொனறைத்
தலையெடுககவொட்டாது தலைப்பட்டாங்கே
போனாலுங்காப்பூர தீபமபோலப்
போயொளிபபதலலாது புலமவேறின்று
ஞானகாரத்தினெடு ஞேயமறற
ஞாதுருவுநழுவாம னழுவிநிறகு
மானாலுமிதனபெருமை யெவாககாசொலவா
ரதுவானாலதுவாவாதுவேசொலலும. (உஉ)

அதுவென்றலெதுவெனவொன் றடுககுஞசஙகை
யாதலினலதுவெனது மறவேவிட்டு
மதுவுண்டவண்டெனவுஞ் சனகனாதி
மனனவாகள்சுகாமுதலோர வாழ்நதாரொனறுய
பதியிநதநிலையெனவு மெனனையாண்ட
படிக்குநிருவிகற்பத்தாற பரமானநத
கதிகண்டுகொள்ளவுமின் னருள்கூறிநதக்
கதியனறியுறஙகோனமேற்கருமம்பாரோன். (உங)

பாராதிவிண்ணனைத்து நீயாச்சிறதை
பரியமடலாவெழுதிப் பாாத்துப்பாாத்து
வாராயோவெனப்ராண நாதாவெனபேண
வளைத்துவளைத்தெனை நீயாவைத்துககொண்டு
பூராயமாமேலொன நறியாவண்ணம்
புணஞளாபோனெஞசமபிலமபியுள்ளே
நீராளமாயுருகிககண்ணீாசோர
நெட்டுயிாத்துமெய்மறநதோாநிலையாய்நிற்பேன.()
ஆயுமறிவாகியுனனைப் பிறியாவண்ண
மனைநதுசுகம்பெற்றவனபனையோவெனனத்
தீயகொலைச்சமயத்துஞசெலலச்சிறதை
தெளிநதிடவுஞ்சமாதானஞசெய்வேன்வாழ்வான்
காயிலைபுனசருகாதி யருநதக்கானந
கடனமலையெநகேயெனவுந கவலையாவேன
வாயில்குமபம்போற்கிடநது புரள்வேனவானின்
மதிகதிரைமுன நிலையா வைத்துநேரோ. (உரு)
நேரோதானிரவுபகல் கோடாவண்ண
நித்தம்வரவுநகளையிாநிலைக்கேவைத்தா
ராயோயநகவாபெருமை யெனனேயென்பே
னழிகறினறகாறறேநீ யாராலேதான
போாதேசுழலகினறு யென்பேன்வநது
பெய்கினறமுகில்காளெம்பெருமானும்போற்

ளுராளமாகக்கருணைபொழியச்செய்யுஞ்
சாதகமெனனேகருதிச் சாற்றுமென்பேன். (௨௯

கருதரியவிண்ணோர்நீயெங்குமாகிக்
கலந்தனையேயுன் முடிவின் காட்சியாக
வருபொருளெப்படியிருக்குஞ் சொல்லாயென்பேன்
மண்ணேயுன்முடிவிலெது வயங்குமாங்கே
துரியவறிவுடைச்சேட னீறறிந்துண்மை
சொல்லானோசொல்லென்பேன்சுருதியேநீ
யொருவரைப்போலனைவருக்கு முண்மையாமுன்
னுரையன்றோவுன்முடிவையுரைநீயென்பேன். ()

உறையிறந்துபெருமைபெற்றுத் திரைக்கைநீட்டி
யொலிக்கின்றகடலே யிவ்வுலகஞ்சூழக்
கரையுமின்றியுன்னைவைத்தா ரியாரேயென்பேன்
கானகத்திற் பைங்கிளிகாள் கமலமேவும்
வரிசிறைவண்டினங்கா ளோதிமங்காடுது
மாக்கமன்றே நீங்களிதுவரையிலேயும்
பெரியபரிபூரணமாம் பொருளைக்கண்டு
பேசியதுண்டோவொரு காற்பேசுமென்பேன். ()

ஒருவனவன்யானைகெடக் குடத்துட்செங்கை
யோட்டுதல்போனுன பேதையுப்போடப்பை
மருவவிட்டுக்கர்ப்பூரமதனிற்றீபம்
வயங்கவிட்டுமைக்கியமுன்னி வருந்திநிற்பே
னருளுடையபரமென்றோ வன்றுதானே
யானுமென்றும் மெனக்கேயாணவாதி

பெருகுவினைக்கட்டென்று மென்றுறைகட்டிப்
பேசியதனறேயருளாலே பேசிற்றனறே. (௨௯)

அன்றுமுதலினைறவனைச் சனனகோடி
யடைந்ததடைந்திரு கியாதனையாலழிந்ததல்லா
லின்றவனைமுத்தியின்றே யெடுத்ததேக
மெய்ப்போதோதெரியாதே யிப்போதேதான
னுன்றுமனககவலைகெடப்புலோரயேனைத்
தொழுமபுகொளச சீகாழிதுறையே தூறு
சென்றிடவேபொருளைவைத்தநாவலோயநரு
சிவனப்பாவென்றவருட்செலவததேவே. (௩௰)

தேவாதொழுமவாதவூரத் தேவேயெனபேன
திருமூலத்தேவேயிச சகத்தோர்முத்திக
காவலுறசிவவெனவாககுடனேலந்த
வரசேசுமமாவிருந்துன னருளைசசாரப்
பூவுலகில்வள்ளாருணகிரியோற்றைப்
புண்ணியாகாளோவெனபேன புனையொன்றில்லா
வோவியமபோலஅசவறவுநதானேநிறபே
ஞேதரியதுபர்கெடவேயுனைச்சுமுனனே. (௩௧)

ஓதரியசுகாபோலவேனேனென்ன
யொருவரிலேபோவினைவு பு னாய்பேசாறுனே
பேதமபேதநகெட [illegible] பேசாமல
பிறவாதே [illegible] டிபிறவெரியபோன
காதனொருதரா [illegible] கமபரரகசியச்சை
கண்ணேறெ [illegible] னறேகாணுவாகிக்

காதனமிகுமணியிழையாளொனவாடுற்றேன்
கருதததறிநதுபுரப்பதுனமேற்கடனமுக்காலும் ()
காலமொடுதேசவர்த்தமானமாகி
கலநதுநினறநிலைவாழிகருணைவாழி
மாலறவுஞைசவுமுதன மதஙகளாகி
மதாதீதமானவருணமரபுவாழி
சாலமிகுமெளியேனிவ்வழக்குப்பேசத்
தயவுளவத்துவளர்த்தவருட்டனமைவாழி
யாலடியிறபரமகுருவாழிவாழி
யகணடிதாகாரவருளடியார்வாழி (௩௩)

ஆகாரபுவனம் - சிதமபாரகசியம் முற்றும ஆ ௱௬௪.

தேன்முகம்.

தேன்முகம்பிலிற்றுமபைநதாட செய்யபஙகயத்தின மேவு, நானமுகத்தேவேனினு ளுட்டியவகிலமாயை கானமுயற்கொம்பே யெனகோ கானலம்புனலேயென கோ, வானமுகமுளரியெனகோ மற்றெனகோவிளம்ப ல்வேண்டும (க)

வேண்டுவபடைத்தாய் நுந்தை விதிப்படிபுரந்தானத் லைதக, காண்டகவழித்தானமுதகட் கடவுடானினையை வாற்று, லாணடவனெவனேவென்ன வறிகிலாதகிலநீ பே, யீண்டியவல்லறீச வெம்மனோர்க்கியப்புகண்டாய்.

கண்டனவல்லவென்றே கழித்திடுமிருதிக்கண்ணே
கொண்டதுபரமானந்தக் கோதிலாமுத்தியத்தாற்
பண்டையிற்படைப்புங்காப்பும்பற்றனமாயையோடே
வெண்டலைவிழிகைகாலிலவிளங்கிடநின்றனையாவன. ( )

விளங்கவெண்ணீறுபூசி விரிசடைக்கங்கைதாங்கித்
துளங்குநன்னுதற்கண்டோனறச்சுழல வளிநெடுமூச்சா
கன்னங்கமிலுருவந்தானேகக்கனாய்ப்பொலியப்பூமி [கக
வளர்ந்ததாளென்னவுள்ளமன்றெனமறையொன்றின்றி.

மறைமுழக்கொலிப்பத்தானேவரதமோடபயக்கைக்கண
முறைமையினேங்காதமுரசெனக்கறங்கவெங்குங்
குறைவிலாவண்ணநிறைந்துகோதிலாநடனஞ்செய்வா
னிறைபவனெனலாமியாக்குமிதயசம்மதமீதல்லால். ( )

அல்லலாந்தொழிற்படைத்தேயடிக்கடியுருவெடுத்தே
மல்லனமாஞாலங்காக்க வருபவர்கடவுளென்னிற்
றொல்லையாமபிறவிவேலைதொலைந்திடாதிருணீங்காது
நல்லதுமாயைதானு நானெனவந்துநிற்கும் (௬)

நானெனநிற்குஞான ஞானமன்றந்தஞான
மோனமாயிருக்கவொட்டாமோனமின்றாக்கவேதான
றேனென்றுசிக்குமனபாறசிந்தைதனைந்துருக்கும்வண்ணம்
வானெனநிறைந்தானந்த மாகடல்வளைவதின்றே. (எ)

இன்றெனவிருப்போமெனனி னென்றுஞ்சூனியமாமுத்
தன்றெறுதீதுமனறிநாமுனனேபெறும்வித்தை [இ
நின்றதுபெத்தந்தானேநிரந்தரமுத்தியென்னி
னென்றொருவர்நான்கேட்கவுணாவில்லைகுருவுமில்லை.

இல்லையென்றிடினிப்பூமி யிருந்தவாறிருப்போமென்ன
னல்லவன்சாருவாகனவன்சொலுநெறிக்குவீணிற
றல்லலையேனுகமாதி தொடுப்பதேன்மயக்கமேதிங்
கொல்லைவந்திருமினென்ன வுறவுசெய்திடுவனந்தோ (கூ

அந்தணாநாலவாகாண வருட்குருவாகிவந்த
வெந்தையேயெல்லாந்தானென்றியம்பினென்மைப்படை
த்தந்தைநீயெம்மைக்காக்குந்தலைவனேநுந்தையன்றேந்த
பந்தமிலசித்திமுத்திபடைக்கநின்னருள்பாலிப்பாய.(௰)

தேன்முகம் - முற்றுப்பெற்றது - ஆ ௱௭௪.

பன்மாலை.

பன்மாலைத்திரளிருக்கத் தமையுணர்ந்தோர்
பாமாலைக்கேநீதான் பக்ஷமென்று
நன்மாலையாவெடுத்துச் சொன்னாரல்லோ
நலமறிந்துகல்லாத நானுஞ்சொன்னேன்
சொன்மாலைமாலையாக் கண்ணீர்சோரத்
தொண்டனேனெந்நாளுந் துதித்துநிற்பே
னென்மாலையறிந்திங்கே வாவாவென்றே
யெனைக்கலப்பாய்திருக்கருணையெம்பிரானே.(௧)

கருணைமொழிசிறிதில்லே னீதலில்லேன்
கண்ணீர்கம்பலையென்றன கருத்துக்கேற்க

வொருபொழுதும்பெற்றறியே னென்னையாளு
மொருவாவுனடிமைநா னொருத்தனுக்கோ
விருவினையமுக்குணமுங் கரணநாலு
மிடர்செயுமைம்புலனுங்காமாதியாறும்
வரவரவுமேலழுக்கோ ரொட்டதான
மதத்தொடுமவந்தெதிர்த்தவடிவமன்றே. (௨)

வடிவனைத்துந்தந்தவடி வில்லாச்சுத்த
வானபொருளேயெளியனேன்மனமாமாயைக்
குடிகெடுக்கத்துசங்கட்டிக் கொண்டமோன
குருவேயென்றையவமே கோதிலாத
படியெனக்கானந்தவெள்ளம் வந்துதேக்கும்
படியெனக்குன்றிருக்கருணை பற்றுமாறே
யடியெடுத்தென்முடியிலினம்வைக்கவேண்டு
மடிமுடியொன்றில்லாத வகண்டவாழ்வே (௩)

வாழ்வனைத்துமயக்கமெனத் தேர்ந்தேன்றேர்ந்த
வாறேநானப்பாலோர் வழிபாராமற்
றாழ்வுபெற்றிங்கிருந்தேனீ தென்னமாயந்
தடையுற்றேன்மேற்கதியுந் தடையதாமே
யூழ்வலியோவல்லதுன்றன் றிருக்கூத்தோவிங்
கொருதமியேன்மேற்குறையோ வுணர்த்தாயென்ன
பாழ்வதிப்படவெனக்கு முடியாதெல்லாம் [ம
படைத்தளித்துத்துடைக்கவல்லபரிசினனே. (௪)

நானிங்கெனுமகந்தை யெனக்கேனவைத்தாய்
நல்வினைதீவினையெனவே நடுவேநாட்டி

யூனாருமுடற்சுமையையென் மீதேனவைத்தா
யுயிரெனவுமென்னையொன்று வுள்ளேன்வைத்தா
யாணமையாயகில நிகிலபேத
மனைத்திலுள்ளுந்தானாகி யறிவானந்தத்
தேனாகிப்பாலாகிக் கனியாய்க்கன்னற்
செழும்பாகாய்க்கற்கண்டாய்த்திகழ்ந்தவொன்றே.

ஒன்றியொன்றிநின்றுநின்றுமென்னையென்னை
யுன்னியுன்னும்பொருளைநீயுன்பாலன்பா
னின்றதனைமகிரங்குமவைராக்கியனல்லே
னிவர்த்தியவைவேண்டுமிந்த நீசனுக்கே
யென்றுமென்றுமிந்நெறியோர் குணமுமில்லை
யிடுசகுவோர்கைப்பிள்ளையேதோவேதோ
கன்றுமனத்துடனாடு தழைதின்றாற்போற்
கலவியுங்கேள்வியுமாகிக்கலக்குற்றேனே. (௬)

உற்றதுணைநீயல்லாற் பற்றுவேறொ
றுன்னேன்பன்னூலகத்தேடியாடிக்
கற்றதுங்கேட்டதுமிதனுக்கேதுவாகுங்
கற்பதுங்கேட்பதுமமையுங்காணுநீத
நற்றுணையேயருட்டாயேயினியமான
நாதாந்தபரப்பொருளேகாரணாதி
சுற்றமுமாய்நல்லன்பர்தமைச்சேயாகத்
தொழும்புகொள்ளுங்கருணைமே சோதிக்குன்றே.
குன்றுதலூவுருவா யருவாய்ஞானக்
கொழுந்தாகியறுசமயக்கூத்துமாடி

நின்றுயேமாயையென்று நினையாநீக்கி
நினையாரறியவல்லாநினைப்போர்நெஞ்ச
மன்றுகவினபகக்கூத்தாடவல்ல
மணியேயெனக்கணேமாமருநதேநால்வாக்
கனறுலினகீழிருநது மோனஞான
மமைத்தசினமுத்திரைககடலே யமரரேறே. (அ)
திரையில்லாக்கடலபோலச்சலனாதீரநது
தெளிநது நருமபொனபோலசசெகத்தையெல்லாம்
கரையவேசனிநதுருககுமுகத்திலேநீ
கனிந்தபரமானநதக கடடியிநநாள்
வரையிலேவரககாணே னெனறுறகட்டி
வார்த்தைசொன்றுற்குப வருமோவஞ்சனேனை
யரையிலேயிருத்திநிருவிகற்பமான
வினபநிஷடைகொடுப்பதையாவெந்நாளோ. (௯)
எநநாளுனககடிமையானநாளோ
வெநநாளோகதிவருநாளெளியனேனறன
சிந்தைநாளதுவரைக்கு மயங்கிற்றல்லாற்
றெளிநததுண்டோமௌனியாய்த் தெளியவோர்
றநதாண்முதலினபக் கால்சற்றல்லாற் [சொற்
றடையறவானந்தவெள்ளநதானேபொங்கி
வந்தநாளில்லைமெத்தவலைந்தேனுனை
மறவாவினபத்தாலேவாழ்கின்றேனே. (௰)

பன்மாலை முற்றுப்பெற்றது. ஆ௱அ௪.

நினைவொன்று.

ஞானிகளிடம்.

நினைவொன்றுநினையாமனின்றகினகமென்பார்
நிற்குமிடமேயருளாநிஷ்டையருளொட்டுந்
தனையொன்றுமறந்திருப்ப வருள்வடிவானதுமேற்
றட்டியெழுந்திருக்குமின்பந்தன்மயமேயதுவாம்
பினையொன்றுமில்லையந்த வின்பமென்னுநிலையம்
பெற்றரோபிறவாமைபெற்றார்மற்றுந்தான்
மனையென்றுமகவென்றுஞ்சுற்றமென்றுமசுத்த
வாதனையாமாசையொழிமனனொருசொற்கொண்டே.

ஒருமொழியேயலமொழிக்குமிடங்கொடுக்குமந்த
வொருமொழியேமலமொழிக்குமொழிக்குமென்மொழி
குருமொழியேமலையிலக்குமற்றைமொழியெல்லாங் [நத
கோடினறிவட்டாடல்கொள்வதொக்குங்கண்டாய்
கருமொழியிங்குனக்கில்லை மொழிக்குமொழிருசிக்கக்
கருமபனையசொற்கொடுனைக்காட்டவுங் கண்டனை
றருமொழிபிகுனக்கில்லையுன்னைவிட்டுநீங்காத் [மேற
றற்பரமாயானந்தப்பொற்பொதுவாய்நில்லேலே. (உ)

நில்லிரதவாக்கைநிலையன்றனவேகண்டாய்
கேயவருண்மெய்யுணரேநிலையமதாநிற்கக்
கல்லாதயேனபடித்தாய்கற்றதெல்லாமூடங்
கற்றதெல்லாமூடமென்றேகண்டனையுமன்று

சொல்லாலேபயனில்லை சொன்முடிவைத்தானே
தொடாததுபிடிமாககடம் . பாற்றொட்டதுபறறுநி
லெல்லாருமறிநதிடவே வாயப்பறைகொணடடிநீ [ல
யிராப்பகலில்லாவிடமேயெமககிடமெனறறிநதே.

இடம்பொருளேவலைககுறித்து வடமபுகுநானெனவே
யெஙகேநீயகப்பட்டா யிஙகேநீவாடா
மட்மபெறுபாழ்நெஞசலே யஞசாதேநிராசை
மனனிடமேயிடமாநத மாநிலத்தேபொருளுந
இடம்பெறவேநிறகினெலலா வுலகமுமவநதேவல
செயயுமிநத நிலைநினறோ ஜனகனமுதனமுனிவர்
கடமபெறுமாமதயானை யெனனவுநீபாசக
கட்டானநிகளபநதக கடடவிழப்பாரோ (௪)

பாராதியண்டமெலாம படாகானற்சலம போற
பாரத்தனையேமுடிவினினறு பாரொதுதானினற
தாராலுமறியாத சத்தனறோவதுவா
யஙகிருநீயெஙகிருநதுமதுவாவைகண்டாய
பூராயமாகவுநீமற்றொனறைவிரித்துப்
புலமபாதேசஞசலமாப்புத்தியைநாட்டாதே
யோராதேயொனறையுநீமுனனிலையாதே
புள்ளபடிமுடியுமெலாமுள்ளபடிகாணே. (௫)

உள்ளபடியென்னவுநீமற்றொனறைத்தொடாதிட்
டுளங்கருதவேண்டாநிஷ்களஙகமதியாகிக்
கள்ளமனத்துறவைவிட்டெல்லாந்துறநததுறவோர்
சற்பித்தமொழிப்படியேகங்குல்பகலற்ற

வெள்ளவெளிக்கடலைமூழ்கியின்பமயப்பொருளாங்
விரவியெடுத்தெடுத்தெடுத்து விள்ளவும்வாயின்றி
கொள்ளைகொண்டகண்ணீருங்கம்பலையுமாகிக [க்
கும்பிட்டுச்சகம்பொயெனத் தம்பட்டமடியே. (௬

அடிமுடியுநடுவுமற்றபரவெளிமேற்கொண்டா
லத்துவிதவானந்தசித்தமுண்டாநமது
குடிமுழுதும்பிழைக்குமொருகுறையுமிலலையெடுத்த
கோலமெலலாநனறுகுறைவுநிறைவறவே
விடியுமுதயம்போலவருளுதயம்பெற்ற
வித்தகரோடுங்கூடிவிளையாடலாகும்
படிமுழுதும்வினைமுழுதுந்தந்தாலுங்களிபாய்ப்
பாலருடனுன்மத்தாபிசாசாகுணமவருமே. (௭)

வரும்போமெனபனவுமின்றியென்றுமொருபடித்தாய்
வானுதித்துவத்தைவளைந்தருந்திவெளியா
மிரும்போகலலோமாமோவென்னுநெஞ்சைகனமே
லிட்டமெழுகாவுருக்குமினபவெள்ளமாகிக
கரும்போகண்டோசீனிச்சருக்கரையோதேனோ
கனியமிர்தோவெனருசிக்கு கருத்தவிழ்ந்தோரு
ரும்போனமணங்காட்டுங்காமரசங்கனணி [ணாவா
யறிவாளோவபக்குவாககோவங்கலந்தானவிளங்கும்.

தானேயுமிவ்வுலகமொருமுதலுமாகாத்
தன்மையினுற்படைத்தளிக்குந்தலைமையதுவான
கோனுகவொருமுதலிங்குண்டெனவும்பூகன்
கூட்டியதுஞ்சகமுடிவிற்குலவுமெய்ஞ்ஞான

வாளுகவம்முதலே நிற்குநிலைநம்மான
மதிப்பரிதாமென மோனம்வைத்ததுமுனமனமே
யாளுலுமனஞ்சடமென றழுங்காதேயுணமை
யறிவித்தவிடங்குருவாமருளிலதொனறிலையே. ()

நினைவொனறு - முற்றுப்பெற்றது ஆ ௱௯.

பொன்னைமாதரை.

பொன்னைமாதரைப் பூமியைநாடிடே
னென்னைநாடிய வென்னுயிர்நாதனே
யுன்னைநாடுவ னுன்னருட்டூவெளி
தன்னைநாடுவன் றன்னந்தனியனே. (௧)

தன்னெதன்றுணை சாற்றுவன்வெகா
நின்னெதன்றனை நின்னிடத்தேதந்தே
னின்னமென்னை யிடருறக்கூட்டிநாற்
பின்னையுய்கிலென் பேதையனுவியே. (௨)

ஆவியேயுனை யானறிவாய்நின்று
சேவியேன்களச் சிந்தைதிறைகொடேன
பாவியேனுள பானமைமையக்கண்டுநீ
கூவியாளெனை யாட்கொண்டகோலமே. (௩)

கோலமின்றிக் குணமின்றிநின்னருட்
சீலமின்றிச் சிறியனபிழைப்பனே
வாலமுண்டு மயிர்துருவாய்வந்த
காலமெந்தைக கதிநிலைகாண்பதே. (௪)

காணுங்கண்ணிற் கலந்தகண்ணேயுனைச்
சேணும்பாருந் திரிபவர்காண்பரோ
வாணும்பெண்ணு மதுவெனும்பான்மையும்
பூணுங்கோலம் பொருந்தியுநிற்கவே. (௫)

நிற்குணன்னிலை நிற்கப்பெற்றாருள்
வாக்கமன்றி மனிதரன்றேயையா
தாக்குணக்கடற் * சோங்கனன்பாவியேற்
கெற்குணங்கண் டென்பெயர்சொல்வதே. (௬)

சொல்லையுன்னித் துடித்ததலாலரு
ளல்லையுன்னி யெனையாங்குவத்திலேன்
வல்லைநீயென்னை வாவென்றிடாவிடிற்
கல்லையாமிக் கருமிநடக்கையே. (௭)

கையுமெய்யுங் கருத்துக்கிசையவே
மையந்தந்ததற் கையமினியுண்டோ
பொய்யனேன சிந்தைப் பொய்கெடப்பூரண
மெய்யதாமின்ப மென்றுவிளைவதே. (௮)

என்றுமுன்னை யிதயவெளிக்குளே
துன்றவைத்தன னேயருட்சோதிநீ
நின்றதன்மை நிலைகொளென்னைநோமையா
நன்றுதீதற வைத்தநடுவதே. (௯)

வைத்ததேகம் வருந்தவருந்திடும்
பித்தனருள் பெற்றுநிடமிலேன்

சோங்கு மரக்கலம்.

சித்தமோன சிவசின்மயானந்தம்
வைத்தவைய வருட்செம்பொற்சோதியே. (௰)

செம்பொன்மேனிச் செழுஞ்சுடரேமுழு
வம்பனேனுனைவாழ்த்துமதியின்றி
யிம்பர்வாழ்வினுக் கிச்சைவைத்தேனமன
நம்பிவாவெனி லென்னகொல்செய்வதே. (௧௧)

செய்யுஞ்செய்கையுஞ் சிந்திக்குஞ்சிந்தையு
மையநின்னதென் றெண்ணுமறிவின்றி
வெய்யகாம வெகுளிமயக்கமாம்
பொய்யிலேசுழன் றேனென்னபுன்மையே. (௧௨)

புன்புலால்நரம் பென்புடைப்பொய்யுட
லன்பராகக் கருவருப்பல்லவோ
வென்பொலாமணி யேயிறையேயித்தற்
றுன்பமன்றிச் சுகமொன்றுமில்லையே. (௧௩)

இல்லையுண்டென் றெவர்பக்கமாயினுஞ்
சொல்லவோவறி யாததொழும்பனான்
செல்லவேறொரு திக்கறியேனெலாம்
வல்லநீயெனை வாழ்விக்கவேண்டுமே. (௧௪)

வேண்டுஞ்சீருண் மெய்யன்பர்க்கேயன்பு
பூண்டநானென்ன புலமறியாததோ
வாண்டநீயுன்னடியவனென்று
தூண்டுவேனன்றித் தொண்டனென்சொல்வதே. (௧௫)

எனக்குளேயுயி ரெனவிருந்தநீ
மனக்கிலேசத்தை மாற்றல்வழக்கன்றோ
கனத்தசிரருட் காட்சியலாதொன்றை
நினைக்கவோவறி யாதென்றனெஞ்சமே. (௰௬)

நெஞ்சகந்தனை நேசித்தாராக்கண்டாக
கஞ்சலென்ற வருளறிந்தேனையா
தஞ்சமென்றுன சரணடைந்தேனொருகுஞ்
செஞ்செவேனின்ற சிறக்கவாரியே. (௰௭)

வாரியேழு மலையும்பிறவுந்தான
சீரிதானநின னிளமையதந்தேயென்று
வாரிலேயுள தாவித்திரளதை
யோரிலேனென்னை யாண்டவொருவனே. (௰௮)

ஒருவனொன்றுள தூளகுருக்குறிப்பற்ற
தருள்வனோவென்னை யாளுடையண்ணலே
மருளனேனபட்ட வாதைவிரிக்கினோ
பெருகுநாளினிப பேசவிதியின்றே. (௰௯)

இன்றுனக்கென பிழைத்திலனென்றே
யன்றுதொட்டென்னை யாளாசேயென்று
நின்றரற்றிய நீலனைக்கைவிட்டான
மன்றமெப்படி நின்னருளவாழ்த்துமே. (௨௰)

வாழ்த்துநின்னருள் வாரம்வைத்தாலன்றிப்
பாழ்த்தசிந்தைப்பதகனுமுய்வனோ

சூழ்த்துநின்றதொழும்பரையானந்தத்
தாழ்த்துமுகக ணருட்செம்பொற்சோதியே. (௨௧)
சோதியேசுடரோ சுகமேதுணை
நீதியேநிசமே நிறைவேநிலை
யாதியேயுனை யானடைந்தேனகம்
வாதியாதருள் வாயருள்வானையே. (௨௨)
வானைப்போல வளைந்துகொண்டானந்தத்
தேனைத்தந்தெனைச் சேர்ந்துகலந்தமெய்ஞ்
ஞானத்தெய்வத்தை நாடுவனென்னும
ரனப்பாழ்கெட வென்றுமிருப்பனே. (௨௩)
இரும்பைக்காந்த மிழுக்கின்றவாறெனைத்
திரும்பிப்பார்க்கவொட் டாமற்றிருவடிக்
கரும்பைத்தந்துகண் ணீர்கம்பலையெலா
மருமபச்செய்யென தன்னையொப்பாமனே. (௨௪)
அன்னையப்பனென ஞவித்துணையெனுந
தன்னையொப்பற்ற சற்குருவென்பதென்
னென்னைப்பூரண வின்பவெளிக்குளே
துன்னவைத்த சுடரொனத்தக்கதே. (௨௫)
தக்கசேள்வியிற சார்ந்தநற்பூமியின்
மிக்கதாக விளங்குமுதலொன்றே
யெக்கணுந்தொழ யாவையும்பூத்துக்காய்த்
தொக்கநின்றமொன் றுய்நிறைவானதே. (௨௬)

ஆனமான சமயங்களாறுக்குந்
தானமாய்நின்று தன்மயங்காட்டிய
ஞானபூரண நாதனைநாடியே
ஈனனேனின்பந் தேக்கித்திளைப்பனே. (உஎ)

தேக்கியின்பந் திளைக்கத்திளைக்கவே
யாக்கையாமெனக் கானந்தமாகியே
போக்குவரவற்ற பூரணந்
தாக்கிநின்றவா தன்மயமாமதே. (உஅ)

அதுவென்றுன்னு மதுவுமறநின்ற
முதியஞானிகண் மோனப்பொருளது
வெதுவென்றெண்ணி யிரங்குவனேழையேன்
மதியுண்ணின்றின்ப வாரிவழங்குமே. (உகூ

வாரிகொண்டன்ன வாய்மடுத்தின்பமாய்
பாரிற்கண்டவை யாவுமப்பருகினே
யோரிற்கண்டிடு மூமன்கனவென
யாருக்குஞ்சொல வாயிலையையனே. (௩௰)

ஐயமற்ற வதிவருணாக்கெலாங்
கையிலாமலக் கனியாகிய
மெய்யனேயிந்தமேதினிமீதுழல்
பொய்யனேற்குப் புகலிடமெங்ஙனே. (௩௧)

எங்ஙனேயுய்ய யானெனதென்பதற்
றங்ஙனேயுன் னருண்மயமாகிலேன

திங்கள்பாதி திகழப்பணியணி
கங்கைவாசடைக் கண்ணுதலெந்தையே. (௩௨)

கண்ணிற்காண்பதுன காட்சிகையாறெழில்
பண்ணல்பூசை பகாவதுமந்திரம
மண்ணெணுடைந்தும் வழங்குயிர்யாவுமே
யண்ணலேநின னருள்வடிவாகுமே. (௩௩)

வடிவெலாநின் வடிவெனவாழ்த்திடாக்
கடியனேனுமுன காரணங்காண்பனே
நெடியவானென வெங்குநிறைந்தொளி
ரடிகளேயர சேயருளத்தனே. (௩௪)

அத்தனேயகண் டானந்தனேயருட்
சுத்தனேயென வுனைத்தொடாநிலேன்
மத்தனேன்பெறு மாபலமாயவான
கத்தனேகல்வி யாதுகற்கவே. (௩௫)

கற்றுமெணபலன கற்றிடுநான்முறை
சொற்றசொற்கள் சுகாரமபமோநெறி
நிற்றல்வேண்டு நிருவிகற்பச்சுகம
பெற்றபோபெற்ற பேசாபபெருமையே. (௩௬)

பெருமைககேயிறு மாந்துபிதற்றிய
கருமிக்கைய கதியுமுண்டாஙகொலோ
வருமைச்சீரனபாக கனையொப்பாகவே
வருமப்பேரொளி யேயுனமனுந்தமே. (௩௭)

உன்மனிக்கு ளொளிர்பரஞ்சோதியாஞ்
சின்மயப்பொரு ளேபழஞ்செல்வமே
புன்மலத்துப் புழுவனபாவியேன்
கன்மனத்தைக் கரைக்கக்கடவதே. (௬௮)

கரையிலின்பக் கடலமுதேயிது
வரையினுன்னை வந்துகலந்திலே
னுரையிலாவின்ப முள்ளவர்போலவித்
தரையிலோடித் தேனெனனதனமையே. (௬௯)

மையுலாம்விழி மாதர்கடோதகப்
பொய்யிலாழும் புலையினிப்பூரைகாண்
கையிலாமல கககனிபோன்றவென
னையயேயென்னை யாளுடையண்ணலே. (௭௰)

அண்ணலேயுன் னடியவர்போலருட்
கண்ணினாலுனைக காணவும்வாவெனப்
பண்ணினாலென்ப சுத்துவம்போயுயும
வண்ணமாகமனோலயம வாய்க்குமே. (௭௧)

வாய்க்குமங்கைக்கு மௌனமௌனமென்
றேய்க்குஞ்சொற்கொண் டிராப்பகலற்றிடா
ஙாய்க்குமின்பமுண் டோநல்லடியனைத்
தோய்க்குமானந்தத் தூவெளிவெள்ளமே. (௭௨)

தூயதான துரியவறிவெனுந்
தாயுநீயின்பத் தந்தையுநீயென்றுற்

சேய்தாமிரதச் சீவத்திரளன்றோ
வாயும்பேரொளி யாளவகண்டமே. (௬௩)

அக்கண்டமென்ன வருமறையாகமம்
புகன்றநின்றனமை போதத்தடங்குமோ
செகங்களெங்கு திரிந்தநனமோனத்தை
யுகங்கபேருனை யொன்றுவனையனே. (௬௪)

ஐயனேயுனை யன்றியொருதெய்வங்
கையினுற்றொழவுங் கருதேனகண்டாய்
பொய்யனுகிலும் பொய்யுரையேனசுத்த
மெய்யனுமுனக் கேவெளியாகுமே. (௬௫)

வெளியினின்ற வெளியாய்விளங்கிய
வொளியினின்ற வொளியாமுன்றன்னைநான
றெளிவுதந்தகல் லாலடித்தேவென்று
களிபொருந்தவன றேகற்றகல்வியே. (௬௬)

கல்லையுற்றகருத்தினர் காரிறத்
தல்லையொத்தகுழலினராசையா
லெல்லையறறமயல்கொள வோவெழிற்
றில்லையிற்றிகழுந் திருப்பாதனே. (௬௭)

திருவருட்டெய்வச் செல்விமலைமக
ளுருவிருக்கின்ற மேனியொருபாங்
குருவைமுக்கணெங் கோவைப்பணிநெஞ்சே
கருவிருக்கின்றகன்மமிங்கில்லையே (௬௮)

கன்மமேது கடுநரகேதுமேற்
சென்மமேதெனைத் தீண்டக்கடவதோ
வென்மனோரத மெய்தும்படிக்கரு
ணன்மைகூர்முக்கண் ஞாதனிருக்கவே. (௪௯)

நாதகீதனை ஞாதனைமுக்கட்பிரான்
வேதவேதியனை வெள்விடையூர்திமெய்ப்
போதமாய்நின்ற புண்ணியனைப்பூந்திருப்
பாதமேகதி மற்றில்லைபாழ்நெஞ்சே. (௫௰)

மற்றுனக்குமயக்கமென் வன்னெஞ்சே
கற்றைவார்சடைக் கண்ணுதலோனருள்
பெற்றபேரவரோ பெரியோரெலா
முற்றுமோர்ந்தவர் முதுரையர்த்தமே. (௫௧)

உரையிறந்துளத் துள்ளவிகாரமாந்
திரைகடந்தவர் தேடுமுக்கட்பிரான்
பரைநிறைந்த பரப்பெங்ஙனுங்ஙனே
கரைகடந்தின்பமாகக் கலப்பனே (௫௨)

கலந்தபூர்த்தி கருதினுங்கேட்பினு
நிலங்களாதியு நின்றமைப்போலவே
அலந்துபோயின மென்னுமருமறை
மலர்ந்தவாய்முக்கண் மாணிக்கச்சோதியே. (௫௩)

சோதியாதெனைத் தொண்டருட்கூட்டியே
போதியாதவெல் லாமெனப்போதிக்க

வாதிகாலத்தி லுன்னடிக்காந்தவம்
ஏதுநானமுயன்றேனோ முகக்கணோக்கையே. (௫௪)

எந்தநாளைக்கு மீன்றருடாயென
வந்தசீரருள் வாழ்கவென்றன்னுவேன்
சிந்தைநோக்கந் தெரிந்துகுறிப்பெலாந்
தந்துகாக்குந் தயாநாக்கணோக்கியே. (௫௫)

கண்ணகன்றவிக் காசினியூடெங்கும்
பெண்ணொடாணாக லானெனப்பிறவியை
யெண்ணவோவரி தேழைகதிபெறும்
வண்ணமுக்கண் மணிவந்துகாக்குமே. (௫௬)

நாக்குநின்னருட் காட்சியல்லாலொரு
போக்குமில்லையென புந்திக்கிலேசத்தை
நீக்கியாளுகை நின்பரமன்பின
ராக்கமேமுக்க ணானந்தமூர்த்தியே. (௫௭)

ஆனந்தங்கதி யென்னவென்னுனந்த
மோனஞ்சொன்ன முறைபெறமுக்கணெங்
கோனிங்கீந்த குறிப்பதனால்வெறுந்
தீனசெய்கை திருவருட்செய்கையே. (௫௮)

கையினாற்றொழு தேத்திக்கசிந்துள
மெய்யினாலுனைக் காணவிரும்பினேன்
ஐயனேயர சேயருளேயருட்
டையலோர்புறம் வாழ்சகநாதனே. (௫௯)

சகத்தின்வாழ்வைச் சதமெனவெண்ணியே
மிகுத்ததீமை விளையவிளைக்கினறே
னகத்துளாரமு தானமயனைமுத்தி
சுகத்தினனவந்து தோய்வதெக்காலமே. (௬௰)

காலமூன்றுங் கடந்தொளிராநின்ற
சீலமேநின திருவருளாலிந்த்ர
சாலமாமிச் சகமெனவெண்ணிநின்
கோலநாடுத லென்றுகொடியனே. (௬௧)

கொடியவெவ்வினைக் கூற்றைத்துரந்திடு
மடிகளாமபொருளேநினககன்பினறிப்
படியிலேழைமை பற்றுகினறேன்வெறு
மிடியனேனகதிமேவும்விதியினறே. (௬௨)

விதியையும்விதித் தெனைவிதித்திட்ட
மதியையும்விதித் தம்மதிமாயையிற்
பதியவைத்த பசுபதிநினனருட்
கதியையெப்படி கண்டுகளிப்பதே. (௬௩)

கண்டகண்ணுக்குக் காட்டுங்கதிரெனப்
பண்டுமினறுமென பானினறுணர்த்திடு
மண்டனேயுனக் கோரபதியாரற
தெண்டனெனபொய்ம்மைதீர்த்திடல்வேண்டுமே(௬௪)

வேண்டும்யாவு மிறந்தவெளியிடைத்
தூண்டுவாறற்ற சோதிப்பிரானின்பாற்

பூண்டவன்பர்தம் பொற்பணிவாய்க்குமே
லீண்டுசனம மெடுப்பனனாதமே. (௬௫)

எடுத்ததேகமிறக்கு முனேயெனைக்
கொடுத்துநின்னையுங் கூடவுங்காணபனே
வடுத்தபேரறிவா யறியாமையைக்
கெடுத்தவினபக் கிளர்மணிக்குன றமே. (௬௬)

குன றிடாத கொழுஞ்சுடரோமணி
மனறுளாடிய மாணிக்கமேயுனை
யன றியாாதுணை யாருறவாாகதி
யெனறுநீயெனக் கினனருள்செய்வதே. (௬௭)

அருளெலாநதிரண் டோரவடிவாகிய
பொருளெலாமவலல பொறபொதுநாதவென
மருளெலாங்கெடுத் தேயுளமனனலா
லிருளெலாமிரிந தெங்கொளித்திட்டதே. (௬அ)

எஙகுமென்னை யிகலுறவாட்டியே
பஙகஞ்செய்த பழவினைபற்றற்று
லங்கணுவுன னடியிணையனறியே
தஙகவேறிட முண்டோசகத்திலே. (௬௯

உண்டவர்க்கனறி யுட்பசியோயுமோ
கண்டவாக்கன்றிக் காதலடங்குமோ
தொண்டருகக்கெளி யானெனறுதோனறுவான்
வண்டமிழ்க்கிசை வாகமதிக்கவே. (௭0)

மதியுங்கங்கையுங் கொன்றையுமத்தமும்
பொதியுஞ்சென்னிப் புனிதனைப்பொன்னடிக்
கதியைவிட்டிந்தக் காயத்திலாழ்ந்தவென்
விதியையெண்ணி விழிதுயிலாதனே. (௭௧)

அன்றெனச்சொல வா[illegible]வற்றுந்த
நன்றெனச்சொல நல்லவரியநன்மையை
யொன்றெனச்சொன வொண்பொருளேயொளி
யின்றெனக்கருள் வாயிருளேகவே. (௭௨)

இருவரோபுகழ்ந்தேத்தக்கரியனியாரா
மொருவரோதுணை யொன்றுணராய்நெஞ்சே
வருவரோகொடுங் காலர்கள்வந்தெதிர்
பொருவரேயவர்க் கென்கொல்புகல்வதே. (௭௩)

புகழுங்கல்வியும் போதமும்பொய்யிலா
வகமும்வாய்மையு மன்புமளித்தவே
சுகவிலாசத்துணைப்பொருடோற்றமாங்
ககனமேனியைக் கண்டனகண்களே. (௭௪)

கண்ணுணின்ற வொளியைக்கருத்தினை
விண்ணுணின்று விளங்கியமெய்யினை
யெண்ணியெண்ணியிரவும்பகலுமே
நண்ணுகின்றவர் நானெருமுந்தெய்வமே. (௭௫)

தெய்வமேவேறுள தெனபவர்சிந்தனை
நைவதொன்பது நற்பரதற்பர

சைவ்சிற்சிவனே யுனைச்சாாநதவ
ருய்வரெனபதும் யானுணர்நதேனுற்றே. (எசு)

உற்றவேளைக் குறுதுணையாயிநதச்
சுற்றமோநமைக காககுஞ்சொலாய்நெஞ்சே
கற்றைவாாசடைக கணணுதல்பாதமே
பற்றதாயிற பாசுகம்பறறுமே. (எஎ)

பற்றலாம்பொருளே பரம்பற்றினு
லுற்றமாதவாக் குண்மைமையைநல்குமே
மற்றுமவேறுள மாாக்கமெலாமெடுத்
தெற்றுவாய்மன மேகதியெய்தவே. (எஅ)

பொனனைமாதரை - முறறிற்று- ஆ உஎக.

ஆ ர ண ம்.

ஆரணமாாக்கத்தாகமவாசி
யற்புதமாய்நடந்தருளுங்
காரணமுணாத்துங் கையுமினமெய்யுங்
கண்கண்மூனறுடையவென்கண்ணே
பூரணவறிவிற் கண்டிலமதனுற்
போற்றியிப்புநதியோடிருந்து
தாரணியுள்ள மட்டுமேவணங்கத்
தமியனேன்வேண்டிடத்தருமே. (க)

இடமொருமடவா ளுலகனைக்கீந்திட்
டெவ்வுலகத்தையுமீன்றுந
தடமுற்றுமகில மடங்குநாளம்மை
தனையுமொழித்துவிண்ணெனவே
படருருசோதிக் கருணையங்கடலே
பாயிருட்படுகிற கிடக்கக்
கடனதோங்கினைப்பு மறப்பெனுந்திரையைக்
கவாநதெனை வள்ளப்பதுனைகடனே. (௨)

வளம்பெறுஞான வாரிவாய்மடுத்து
மண்ணையும விண்ணையுநதெரியா
தளம்பெறுநதுரும்பொத் தாவியோடாக்கை
யானநதமாகவே யலநதேன
களம்பெறுவஞ்ச நெஞ்சினாக்காணைச்
காட்சியேசாக்ஷியேயறிஞ
ருளம்பெறுநதுணையே பொதுவினிண்டிக்கு
முண்மையேயுள்ளவாறிதுவே. (௩)

உள்ளமேநீங்கா வெனனைவாவாவென்
றுலப்பிலாவானநதமான
வெள்ளமேபொழியுங் கருணைவான்முகிலே
வெப்பிலாத்தண்ணருள் விளக்கே
கள்ளமேதுரக்குந தூவெளிப்பரப்பே
கருவெனக்கிடந்தபாழ்மாயப்
பள்ளமேவீழா தெனைக்கரையேற்றிப்
பாலிப்பதுன்னருட்பரமே. (௪)

பரம்பரமாகிப் பக்குவம்பழுத்த
பழவடியாரகக்கருள்பழுத்துச்
சுரந்தினிதிரங்குந் தானகற்பகமே
யோதியேதொண்டனேனின்னே
ரெந்துநெஞ்சுடைந்து கண்டுயில்பொரும
லிருந்ததுபோனகண்ணிலிருட்டைக
கரந்துநின்கண்ணுற்ற றுயில்பெறல்வேண்டிக
கருதினேன கருத்திதுதானே. (௫)

கருத்தினுட்கருத்தா யிருந்துநீயுணர்த்துங
காரணங்கண்டுசும்மாதான
வருத்தமற்றிருந்து சுகம்பெறுவண்ணம்
வருந்தினேனமதியினைமதீர்ப்பா
ரொருத்தரருளப்பா றுணர்பவர்யாரவ
ருலகவாபனனெறியெனக்குப
பொருத்தமோசொலலாய் மௌனசற்குருவே
போற்றினின பொன்னடிப்போதே. (௬)

அடியெனுமதுவு மருளெனுமதுவு
மறிந்திடினாகக்குணநிறைவு
முடியெனுமதுவும் பொருளெனுமதுவு
மொழிந்திடறசுகமனமாயைக்
குடிகெடவேண்டிற் பணியறநிற்றல்
குணமெனப்புன்னைககாட்டிப்
படிமிசைமௌனியாகி நீயாளப்
பாக்கியமெனசெய்தேனபரனே. (௭)

என்செயலின்றி யாவுநின்செயலென்
றெண்ணுவேனெவ்வொருகாலம
புனசெய்யன்மாயை மயக்கினெனசெயலாப்
பொருந்துவேனஃதொருகாலம்
பினசெயலியாது நினைவினறிககிடப்பேன
பித்தனேனனனிலைபெறநின
றனசெயலாக முடித்திடல்வேண்டுஞ
சச்சிதானந்தசறகுருவே. (அ)

குருவுருவாகி மௌனியாய்மௌனக்
கொள்கையையுணர்த்தினையதனாற்
கருவுருவாவ தெனககிலையிநதக
காயமோபொய்யெனக்கண்ட
திருவுருவாள ரனுபவநிலையுஞ்
சேருமோவாவலோமெத்த
வருவுருவாகி யலலவாய்ச்சமய
மளவிடாவானநதவடிவே. (௯)

வடிவிலாவடிவாய் மனநினைவனுகா
மாாககமாய்நீக்கருஞ சுகமாய்
முடிவிலாவீட்டின வாழ்க்கைவேண்டினர்க்குன
மோனமல்லால்வழியுண்டோ
படியிருளகலச் சினமயமபூத்த
பசுஙகொமபையடககியோர்கல்லா
லடியிலேயிருநத வானநதவரசே
யனபரைப்பருகுமாரமுதே. ஆஉளஅக. (ம)

சொல்லற்கரிய.

சொல்லற்கரிய பரம்பொருளே சுகவாரிதியே சுடர்க்
கொழுந்தே, வெல்லற்கரியமாயையிலென்னை விட்டெங்கொ
ளித்தாய்கெட்டேன், கல்லிற்பசியநாருரித்துக்கடுகிற
பெரியகடலடைக்கு, மல்லிற்கரியவந்தகனுக்காளாக்கி
னையோவறியேனே. (௧)

அறிவிற்கறிவுதாரகமென் றறிந்தேயறிவோடறியாமை
நெறியிற்புகுதாதோர் படித்தாய்நின்றநிலையுந்தெரியாது
குறியற்றகண்டாதீதமயக்கோதிலமுதேநினைக்குறிக்கப்
பிறிவற்றிருக்கவேண்டாவோபேயேற்கினிநீபேசாயே.
பேசாவனுபூதியையடியேனெற்றுப்பிழைக்கப்போரு
ளாற், றேசோமயந்தந்தினியொருகாற்சித்தத்திருளுந்தீ
ரப்பாயோ, பாசாடவியைக்கடந்தவன்பர்பற்றுமகண்ட
ப்பரப்பான, வீசாபொதுவினடமாடுமிறைவாகுறையா
வின்னமுதே. (௨)

இன்பக்கடலிற்புகுந்திடுவா னிரவும்பகலுந்தோற்றும
லனமிற்கரைந்துகரைந்துருகியண்ணாவரசேயெனக்கூவி
ப், பின்புற்றழுஞ்சேயெனவிழிநீர்பெருக்கிப்பெருக்கிப்
பித்தாகித், துன்பக்கடல்விட்டகல்வேனோசொரூபானந்
தச்சுடர்க்கொழுந்தே. (௩)

கொழுந்துதிகழ்வெண்பிறைச்சடிலக்கோவேமன்றிற்கூ
த்தாடற், கெழுந்தசுடரேயிமயவனாயென்றாய்கண்ணுக்
கினியானே, தொழுந்தெய்வமுநீகுருவுநீதுணைநீதந்தை
தாயுநீ, யழுந்தும்பவநீநன்மையுநீயாவியாக்கைநீதானே.

தானேயகண்டகாரமயந் தன்னிலெழுந்து பொதுநடஞ்
செய், வானேமாயப்பிறப்பறுப்பானவந்துன்னடிக்கேகர
ங்குப்பித், தேனேயென்னைப்பருக வல்லதெள்ளாரமு
தேசிவலோகக், கோனேயென்னுஞ் சொன்னினதுசெவி
கொள்ளாதென்னேகூறாயே. (௬)

கூறாநின்றவிடாக்கவலைக்குடும்பக் கூத்துட்டுளைந்துதடு
மாறாநின்றபாவியைநீவாவென்றழைத்தாலாகாதோ
நீறாமேனிமுக்கணுடைநிமலாவடியாரினைவிலிடை
யாறாய்ப் பெருகும பெருங கருணையரசேயென்னையா
ள்வானே. (எ)

வானேமுதலாம்பெரும்பூதம வகுத்துப்புரந்துமாறறவ
ல்ல, கோனேயென்னைப்புரக்குநெறி குறித்தாயிலையே
கொடியேனைத், தானேபடைத்திங்கென்னபலன்றனை
ப்படைத்தாயுன்கருத்தை, நானென்றென்றறிந்தறியேனே
நமபினேனகண்டருள்வாயே. (அ)

கண்டார்கண்டகாட்சியுநீ காணாக்காணக்கள்வனுநீ
பண்டாருயிர்நீயாக்கையுநீ பலவாஞ்சமயப்பகுதியுநீ
வண்டோண்முக்கட்செம் மேனியெந்தாய்நினக்கேயெவ்
வாறு, தொண்டாய்ப்பணிவ ரவாபணிநீ சூட்டிக்கொள்
வதெவ்வாறே. (௯)

சூட்டியென்றென்றிடுஞ்சுவணமயைச்சுமத்தி யென்னையுஞ்
சுமையாளாக, கூட்டிபபிடித்து வினைவழியே கூத்தாட்
டினையேயினிதருளாள்,வீட்டைக்கருதுமப்போதுவெளி
யாமுலகவியப்பனைத்து, மேட்டுக்கடங்காச்சொற்பனம்
போலெனதாயிருந்ததென்சொல்வேன. முற்றும். உாகக.

வம்பனேன்.

வம்பனேன் கள்ளங்கண்டு மன்னருள் வெள்ளமாய
அம்பராபரமே வல்லே செய்யவோ ஆணைதந்தனையோ கோவா
னோ, தம்பிரானே நீ செய்ததயவுக்குவமையுமாறுண்
டோ, எம்பிரானுபந்தே னுபந்தே யினியொன்றுங்கு
றைவிலேனே (க)

குறைவிலா நிறைவாய் ஞானக் கோதிலானந்தவெள்ளத்
துறையிலே படிந்துமூழ்கித் துளைந்துநானென்றுணருவாறு
ள, அறையிலே யுணர்த்தி மோன வொண்கூடாமைவாடா
த, இறைவனே யுன்னைப்பிரிந்தினி யிருக்கிலே னிருக்கிலேனே

இருநிலையாதிநாத மீறதாயிவைகடந்த
பெருநிலையாய தூய பேரொளிப்பிழம்பாய்நின்று
கருத்தருமகண்டானந்தக் கடவுளின் காட்சிகாண [கே.
வருகவென்றழைத்தாலன்றி வாழ்வுண்டோ நெஞ்சனேற்

வஞ்சனையழுக்காறாதி வைத்திடும்பாண்டமான
நெஞ்சினை வலிதின் மேன்மேலெனக்கு நெக்குருகப்பண்ணி
யஞ்சலிசெய்யுங்கையு மருவிநீர்விழியுமாகத்
தஞ்சமென்றிரங்கிக்காக்கத் தற்பராபரமுனக்கே. (ச)

உனக்குநானடித்தொண்டாகி யுன்னடிக்கன்புசெய்ய
வெனக்குநீதோற்றியஞ்சே லென்னுநாளெந்தநாளோ
மனக்கிலேசங்கடந்த மாதவர்க்கிரண்டற்றோங்குந்
தனக்குநேரில்லாவொன்றே சச்சிதானந்தவாழ்வே. (ரு)

வாழ்வெனவையங்கியெனை வசஞ்செய்துருட்டுவர் பாழ்
ஞ்சூழ்வினைப்பகுதிகெட்டிங்குனையுங்கிட்டுவேனோ[த்த
தாழ்வெனுஞ்சாய நீங்கித்தனையுணர்ந்தோர்கட்கெல
லாஞ்சூழ்வெளிப் பொருளே முக்கட்சோதியே யம
ரரேறே. (௬)

ஏறுவாம்பரியாவாடை யிருங்கலையுரியாவென்று
நாறுநற்சாந்தநீறுநஞ்சமேப்பூதாகக்கொண்ட
கூறருங்குணத்தோயுன்றன்குரைகழற்குறுங்கினல்லா
லாறுமோதாபசோப மகலுமோவல்லருளே (௭)

தானமுந்தவமும்யோகத்தன்மையு முணராவென்பால
ஞானமுந்தெவிட்டாவின்பந்தன்மையுநல்குவாயோ
பானலங்கவர்ந்ததீஞ்சொற் பசுங்கிளங்கிளிகாண
வானவரிசைஞ்சமன்றுள்வயங்கியநடத்திறனே. (௮)

நடத்திடிவ்வுலகையெல்லா நாதநின்றிறந்ததன்மை
திடத்துடனிந்தானந்தத் தெள்ளமுதருந்திடாதே
விடத்திரளனையகாமவேட்கையிலழுந்திமாயைச [னே
சடத்தினைமெய்யென் றெண்ணித் தளர்வோதனியனே

தனிவளர்பொருளேமாறாத் தண்ணருங்கருணைபூத்த
வினியகற்பகமேமுக்க ணெந்தையேயினக்கணின்றி
நனிபெருங்குடிலங்காட்டு நயனவேற்கரியகூந்தல்
வனிதையர்மயக்கிலாழ்ந்துவருந்தவோவம்பனேனே.(௰

வம்பனேன முற்றுப்பெற்றது. ஆ௬௱௧.

சிவன்செயல்.

சிவன்செயலாலேயாதும் வருமெனத்தேறேனானு
மவர்தநினைவையெல்லாமகற்றிலேனனசவெள்ளங்
கவர்ந்துகொண்டிழுப்பவந்தக்கட்டிலேயகப்பட்டடையோ
பவர்தனையிட்டியிட்டிப்பதைக்கின்றேனபாவியேனே ( )

பாவியேனினியென்செய்கேனபரமனேபணிந்துன்பாத
சேவியேனவிழிநீர்மல்கச்சிவசிவவென்றுதோத்தி [ரஞ்
பாவியேனிறையவந்தவழுதபோயெனனேனந்தோ [னே
சாவிபோலுஞ்சமயத்தாழ்ந்து சகத்திடைத்தவிக்கின்றேனே

இடைந்திடைந்தேங்கிமெய் புளகிப்பவெழுந்தெழுந்து
யமினசரண, மடைந்தனனினிநீகைவிடேலுனக்கேயபய
மென்றஞ்சலிசெய்துள், ளுடைந்துடைந்தழுதுசித்திர
ப்பாவையொத்துநானசைவறநிறபத், தொடர்ந்துநீயெ
னையாட்கொள்ளுநாளென்றோசோதியேயாதிநாயகனே

ஆதியாயநடுவாயந்தமாய்ப்பந்தமயாவுமறறகம்புறநிறை
ந்த, சோதியாயச்சுகமா யிருந்தவெம்பெருமானென்றுண
டனென சுகத்திலேயிருக்கப், போதியாவண்ணங்கைவி
டனமுறையோ புன்மையேனென்செய் கேனானோ,
வாதியாவினைநதனறியும புலன சோவா யிலோநீயினுங
கொடிதே. (௪)

வாயிலோரைந்திற் புலனெனும்வேடாரைசெய்யொத்து
வெங்காமச், தீயிலே வெதுப்பியுயிரொடுந்தினறசன

தைநைந்துருகிமெய்ம்மறந்து, தாயிலாய்ச் சேய்போல்
லந்தலைப்பட்டேனன்றோ இனிவகருணையாமனலுறுமெழுகமா
கியொளிவிடுமணியேபோதனேஞானவாரிதியே. (ரு)

ஞானமேவடிவாய்த்தேடுவார்தேடுகட்டமே நாட்டத்து
ணிறைந்த, வானமேயெனக்குவந்துவந்தோங்கு மாக்க
மேமருளாதாமறியா, மோனமேமுத்தலேமுத்திநிலவித்
தேமுடிவிலாவின்பமேசெய்யுந், ஞானமேதவமேநினைநா
னினைந்தேனறியேனெனறனைப்படப்பதற்கே. (சு)

மற்றெல்லாங்கைவிட்டுக்கையே வேண்டுமென்றுநின்னன்பர்த
மபணியாய், மற்றது கிடைக்கினனபியானந்தமுந்தநிட்
டையினிருத்தாய், துறவதுவேண்டு பெனினியாமெனக்கு
த்தூயநல்லருட்டிரினிலனாய், இனியும் வேண்டுமயானெ
னதிறக்கப்பெற்றவர்பெறும்பேறே. (எ)

பெற்றவர்பெற்றபெருந்தவக்குன்றே பெருகியகருணை
வாரிதியே, நற்றவத்துணையே யானந்தக்கடலே ஞானகு
ருஞானதேசிகா, எற்றவாக்கற்று நடைகைக்கலப்பேய
கேகமாய்நினைடிக்கவப்பு, கற்றதுங்கேள்விகேட்டதுநினை
னைக்கண்டிடும்பொருட்டன்றோகாணே. (அ)

அன்றுநால்வருக்கு மொளிநெறிகாட்டு மண்டுமடைச்சோ
தியேசெம்மொழி, மன்றுணாறக்கண்ணுறு காளகண்ட
முமாய்பவங்கியவானமேயென்னுட, டுன்றுகூரிருளைத்
துரந்திடுமொழியே துன்பமுமின்பமுமாகி, நின்றவாதனை
யைக்கடந்தவாநினை வேண்டிசமேநின்பரமயானே. (கூ)

யானெனலகன்ற பூரணநிறைவில்யாதினுமிருந்தபே
ரொளிநீ, தானெனநிற்குஞ்சமத்துறவென்னைத் தன்னவ
னாக்கவந்தருட்கண, வானெனவயங்கியொளிதருமணியே
மாகமாநெறிதந்துமாறாத், தேனெனருசித்துள
ளுணர்வைக்கலந்த செல்வமேசிற்பரசிவமே. (ய)

சிவன்செயல் முற்றுப்பெற்றது ஆக நாயக.

தன்னையொருவர்.

தன்னையொருவர்க்கறிவித்தாயத் தானேதானா யெங்குநி
றைந்த, துன்னற்கரியபரவெளியா யுலவாவற்றாவொளி
விளக்கா, யென்னுட்கலந்தாயானறியா திருந்தாயிறைவா
வினிமேனும், நின்னைப்பெறுமாறெனக்கருளா னிலையை
க்கொடுக்க நினையாயோ. (க)

நினையுநினைவுங்கெட்டாத நெறி பெற்றுணர்ந்த நெறியா
ளா, வினையைக்கடக்கும்பரமவின்ப வெள்ளப்பெருக்
கே நினைத்தருளால, மனைவி புதல்வரன்னைபிதா மாடுவீ
டென்றிடுமயக்க, தன்னையுமறந்திங் குன்னமறவாத் தன்
மைவருமோ தமியேற்கே. (உ)

வரும்போமென்னு மிருநிலைமை மனுதொரு தன்மை
த்தாகி, கரும்போதேனே முக்கனியோ வென்ன வென
னுட்கலந்துநலம், தருப்பேரின்பப் பொருளே நின்றன

னை நினைந்து நெக்குருகே, னிரும்போ கல்லோ மரமோ
வென விதயம யாதெனறறியேனே. (௩)
அறியுந்தரமோ நானுன்னை யறிவுக்கறிவாய் நிற்கையிலுற்
பிறியுந்தரமோ நீயென்னைப், பெம்மானேபேரின் பந்தா
ய்ச,செறியும்பொருணீ யென்னையனறிச் செறியாப்பொரு
ளுனபெறும்பெறலாற, நெறிநின்றொழுக விசாரித்தானி
னக்கோவில்லை யெனக்காமே. (௪)

என்றெனபதும் பொய்யானெனலும் பொய் யெல்லாமிறந்
தவிடங்காட்டு, நின்றெனபதும் பொய் நீயெனலும் பொ
யிறுங்கூனிலக்கே நேசித்தேன, மன்றெனபதுமோ வென
லசமாய வாராத்தயநின்னருளோ, தன்றெனபதுக்குமி
டங்கானேன றியேனெவவாறுயவேனே. (௫)
உயயும்படிக்குன் றிருக்கருணை யொன்றைக்கொடுத்தா
லுடையாயபாழும், பொயயுமலாவுபழக்கமும் புடை
பட்டோடுமென்னெறியா, மெயயுமறிவுமெபறும்பேறும் வி
ளங்குமென்க் குன்னடியார்பாற், செய்யும்பணியுங் கை
கூடும்பந் தங்கத்தத்துயருந் தீர்ந்திடுமே. (௬)
சிந்தைத்துபொனறொருபாவி சினந்துசினந்து போமு
யங்க, நிந்தைக்கிடமாய்ச்சகவாழ்வை நீலே யென றுணாந்
தேநிற்கின்றேன்,றனைந்தப்படியுனனருள்வாயக்குமெனக்க
ப்படிநீ யருளசெயவாய, பநதத்துபாறறவாககெளியப
ரமானந்தப பழம்பொருளே. (௭)
பொருளைப்பூவைப் பூவையைப் பொருளென் றெண்
ணுமொருபாவி, யிருளைத் துரந்திட் டொளிநெறியை

யென்னுட்பதிப்பதென்றுகொலோ, தெருளத் தெருள
வன்பர்நெஞ்சந்தித்தித்துருகத் தெவிட்டாத, வருளைப
பொழியுங் குணப்பூங்கிளையேயறிவானந்தத்தமுதே. (௮)

ஆராவமிர்தமருமையினாலறியவிடத்தையயின்றார்க்கு
ம பேரானந்தத்தைத்தன்னுட்பெரியோர்யாவர்க்குரியோய
கேள, காராகிரக வலையி னிடைக்கட்டுண டிருந்தவேளைக
ளெல்லா, மொராலொருநாளகையுணவேறுண்டாமென
ககிங்கொழிக்கிடுமே. (௯)

எனக்கென்றிருந்தவுடல்பொருளுமியாவுநினவென்றீந்த
வண்ணம், மனைத்துமிருந்துமிலதாகவருளாயிலலா, தழி
வழக்காய், மனத்துட்புகுந்து மயங்கவும்பென மதிக்குட்க
ளங்கமாவந்ததென்னே, தனக்கொன்றுவமையறநிறைந்த
தனியேதன்னந்தனிமுதலே. (௰)

தன்னையொருவா-முற்றுப்பெற்றது ஆக ௩௩௨௧

ஆசையெனும்.

ஆசையெனும்பெருங்காற்றூடிலவம் பஞ்செனவுமனத
லையுங்காலை, மோசம்வருமிதனாலேகற்றதுங் கேட்டதுந
தூர்ந்துமுத்திக்கான, நேசமுநல்வாசமும்போய்ப்புலனா
யிற்கொடுமைபற்றிநிற்பரந்தோ, தேசுபழுத்தருள்பழு
த்தபராபரமேநிராசையின்றேற்றெய்வமுண்டோ (௧)

இரப்பானங்கொருவனவன வேண்டுவ கேட்டருள் செ
யெனவேசற்றேதான, புரப்பானறனருஞடியிருப்பது
போலெங்குநின்றபொருளே கேளாய, மரப்பானமைமெ
ஞ்சினனயான வேணடுவகேட்டிரங் கெனவேமொளனத்
தொடங், தரப்பானமையருணிறை விமிருப்பதுவோப
ராபரமே சகசமிடடை. (௨)

சாட்டையிறபம்பரசாலம்போலெலா
மாட்டுமொனின்றமெயன வறிந்துநெஞ்சமே
தேடடமொனறறவருடசெயலினிறறியேல்
விட்டறந்துறவற பிரணடுமேனமையே. (௩)

தனனெஞசினைபபொழியாதறிவிலி நானஞானமெனுங
தனமைபேச, வனனெஞசமகிழ்நதொருசொல லுமைாத
தினேயேபதனையுனனியுநகேளயா, வனனெஞசோவிர
ஙகாதமொநெஞசோ விருபபுநெஞசோ வைமபான, கன
னெஞசோவலதுமனனுஙகட்டிநெஞசோ வெனதுநெஞ
சஙகருகினறேனே. (௪)

வாழிசோபனமொழிகலவபாகள்
சூழவநதருடோறறமுஞசோபன
மாழிபோலருளேயமொளனதத
லேனமுயேனபெற்றவிணபமுஞசோபனம (௫)

கொடுக்கினறோர்கள்பாற்குனறையாகியானெனுங்குதர
ககம, விடுக்கினறோரகளபாறபிரிகிலாதுவளளைபவிடா
தே, படுக்கினறோரகளுககிரங்கிடுநதணடாமிழலங்க
றுடுக்கினறோரகளைச்சோதியாததுபரஞசோதி (௬)

உலகமாயையிலே வெளியேனறனை யுழல விட்டனையே யுடையாயரு, ளிலகுபேரினபவீட்டினி லெனையிருத்திவைப்பதெக்காலஞ்சொலாயெழிற, றிலகவாணுதற்பைந்தொடிக்கண்ணனினை சேக்கை நாட்கருஞ் செய்தடியார்க்கெலா, மலவினை தீர்க்கத்துச்சங்கட்டும்பனே யருளானந்தசோதியே. (எ)

முன்னிலைச்சுட்டொழிந்தெனப் பலகாலுநெஞ்சேசொன்ன மொழிமறந்தேனெனை, முன்னிலையைக்காட்டாதேயென்னை யொன்றாக்கூட்டாதே சாணைபோக்க, வெந்நிலையேயெந்நிலை யாதனிலைவிலைசிகிமுக்தியதோதுநந்தானபு, நன்னிலை யிதனறியிலைசுகமௌனதேசிகாமுதலோராடிருநோ.(அ)

அத்துவிதமபெறலாபேறெனறறியாமலி யானெனுமபே யகநதயொடு, மர்க்கடநியினாபோலவாணவக்கட்டுப்பவினை யினமலவருந்துவேனோ, சுத்தபரிபூரணபராமனமலமா யகணடிதாராயசசொருபாநந்த, சத்திகலிங்காத லணந தனமயமாயருளபூத்துத்தழைத்தவொன்றே. (௯)

தநக்கதாயுநீயெனறுபிறந்துணமயரீசநசலமதுதிரக்க வநததேசிகவடிவுநீயுனையலனாமற ரூந துணைகாணே னநதமாகியுாளபபருஞசோதியே யாதியேயடியார்தஞ சிநதைமேவியதாயுமானவனெனறுஞ்சிரகிரிபெருமானே(

காதிலோலைபவளாநதுமேற்குமிழையுங்கயலிவேள் கருநீலப், போதுபோனறிடுங்களனியாமயசங்கிலெப்போதுமேதளாமடண, மாதுகாதலிபங்களைய பஙகளை மாட

மாளிகைசூழுஞ், சேதுமேவியராம நாயகனறனைச் சிந்தைசெய்மடநெஞ்சே (௰௪)

அண்டமுமாய்ப் பிண்டமுமாயளவிலாத வாருயிருக்கோருயிராயமாந்தாயானுற, கண்டவராரகேட்டவராருன்னுலுன்னைக்காண்பதலலாலென்னறிவாற்காணப்போமோ, வண்டுளபமணிமார்பன்புத்தலவனேடுமனைவியொடுங்குடியிருந்துவணங்கிப்போற்றும், புண்டரிகபுரத்திஞ் ஞாநந்தமௌனபோதாநந்தநடம்புரியும்புனிதவாழ்வே ()

பொறியிற்செறியைப்புலக்கனியைப்புந்திக்கவராற்புகுந்திழுத்து, மறுகிச்சுழலுமனக்குரங்குமாளவாளாவிருப்பனேஞ, வறிவுக்கறிவாய்ப்பூரணமாய்க்கண்டானந்தமயமாகிப் பிறிவறநிருக்கும்பெருங்கருணைப்பெம்மானே யெம்பெருமானே (௰௫)

உரையுணர்விறந்துதம்மையுணர்பவருணர்விஞாடே கரையிலாவின்பவெள்ளங்காட்டிடுமொங்கேபாரூப பரையெனுங்கிரணஞ்சூழ்ந்தபானுவேநின்னைப் பற்றித் திரையிலாநீர்போற்சித்தந்தெளிவனோசிறியனேனே ()

கேவலசகலமின்றிக்கீழொடுமேலாயெங்கு மேவியவருளினைக்கண்ணுயமேவிட்மேலாயினம்பந் தாவிடலினபாதீதத்தனியிடையிருந்நிலைத்தத் தேவெறுமௌனிசெம்பொற்சேவடிச்சிந்தைசெய்வாம்.()

நேற்றுள்ளாரின்றுமாளாநின்றனராதலைக்கண்டுமே போற்றிலேனின்னையந்தோ போக்கினேனவீணேகால

மாற்றிலேன்கண்டானநத வண்ணமேலேயளவின்மாயைச்
சேறறிலேயினமவீழநதுதிளைககவோசிறியனேனே ()

போதமெனபதேவிளககொவவுமவித்னதபொய்யிருளா
தீதிலாவிளககெடுத் திருடேடவுஞசிககா [ந
தாதலாலறிவாய்நினறவிடத்தறியாமை
யேதுமிலலையெனறமபிரானசுருதியேயியம்பும்.மா

சுருதியேசிவாகமஙகளே யுஙகளாறசொல்லு
மொருதனிப்பொரு ளளவையீதெனனவாயுண்டோ
பொருதிரைககட லுண்ப ணலெணணினுமபுகலக
கருதவெட்டா நிறைபொருளளவையாகாணபரா. ()

மினனைப்போனறனவகிலமெனறறிநதுமெய்ப்பொருளா
முனனைபபோனறநறபரபொருளிலலையெனறோநது
பொனனைப்போனறுநினபோதஙகொணடுனபணிபொரு
நதா, வெனனைப்போனறுளவேழையாயவிஙகெவரோ()

தாயுநதநதையு மெனககுறவாவதுஞசாறறி
ஞயுநீயுநினனருளுநின னடிபருமனறோ
பேயனேனறிரு வடியிணைத்தாமரைபிடித்தே
ஞயனேயெனனை யாளுடைமுககணாயகனே. (௨௰)

காநதமதையெதிரகாணிற கருநதாதுசெல்லுமந்தககாந
தத்தொனறு, தேய்நதவிடமெஙகேதா னஙகேதானசலி
ப்பறவு மிருககுமாபோற, சாநதபதப்பரமபொருளே
மற்றுபொருளிருக்குமத்தாற்சலிககுஞசித்தம, வாய்ந்த
பொருளில்லையெனிற் பேசாமையினறமிலை வாய்க்குமன
றே. (௨௧)

பொறபுறுங்கருத்தே யகமாயதிறபொருந்தக்
கறபினாயவகையொனவிழி கதவுபோறகவினச்
சொறபனத்திலுஞ் சோரவினறியிருநதகாலசோாந்து
நிறபதறகிநதவினைவநத வாறெனகொனிமலா (௨௨)

வநதவாறிநதவினைவழியிதுவொழிககத்
தநதவாறுணடோவுள ஞானாவிலலயனறித்தமியே
னெநதவாறுகண டிரஙகவுமிலலகறறநூலா
லெநதவாறினித் தறபாவயகுவேனைழ (௨௩)

சொலலாலும பொருளாலு மளவையாலுந தொடர
வொணணு வருணெறியைத் தொடாதுநாடி, நலலாக
ளவவ யாகாறிற மிருககவைததாயகனனாநெஞசநதனன
லமூ கவைறு கெலலே, விலலாளியாயுலகோ டுயிகாயின
றிட்டெணணரியயோகிகளிகருமிவனேயெனனக, கலலா
லினகிழிருநதசெககாமேனிக கறபகமேபாாபாமே கை
லவாழவே. (௨௪)

சாககிரமாறுதலினிலிநதிரியமபத்துஞ சத்தாதிவசனாதி
வாயுபததும, ரீககலேநதககரணமபுருடனோடுநினறதுமு
ப்பானதுநிலவுஙகணடத, தாககியசொறபன மதனி
ல்வாயுபத்து மடுத்தன சத்தாதிவசனாதியாக, கோககருக
ரணமபுருடனுடனேகூடடுவலவரிரு பததைநதாறுண
ணரியோரே. (௨௫)

சுழுத்தியிதயந்தனிற் பிராணனுசித்தஞ் சொல்லரியபுரு
டனுடனமூனறதாகும், வழுத்தியநாபியிறறுரியம பிரா
ணனோடு மனனுபுருடனுங்கூடவயங்காநிறகு, மழுத்தி

மூலந்தன்னிற் றறியாத் தீதாந் தனிடையே புருடனென்றி
யமருஞானம், பருந்துந்நிழற் பயக்குவராவிலா வததைதையாந்தி
றபாயக்குபெறக் கருவிநிற்குமப் பரிசுதானே. (௨௬)
இடத்தைக் காத்திட்ட சுவானெனப் புலைப்புலாலிரைச்சிச்
சடத்தைக் காத்திட்ட நாயினேனுன்னைப் பாதயங்கு
டத்தைக் காத்திட்ட சேடத்தால் விசேடமாய் வாழ
விடத்தைக் காத்திட்ட கண்டத்தோய் நின்னருள்வே
ண்டும். (௨௭)
வாதினிட் பாம்புக்கு நிறைமானந்தானத்தா
லோதவொண்ணாப் புணரயுமைப் படித்தொழிலுளவா
மேதமைப் பணமாமைப் பெயர்நிற்றிகளொடெலா
மாதரு சொல்லாப் பொய்யதறகைய முண்டாமோ. (௨௮)
தூயவாதனைப் பற்றுக்கோடெனக் கொண்டுதான
வையமீதினிற் பரம்பரனாயினிருப்பருளே
மெய்யினினரேரிப் பெரிசெய்சாயிறு நுமிளங்கிப்
பொய்யதெனப் பதைதையொருவிமெய்யுரைநுதலப் போதம்.()
குலமிலான்குணங்குறியிலான் குறையிலான்கொடிதாம
புலமிலான்றனக் கெனவோர்பற்றிலான்பொருந்து
பலமிலான்மைந்தர் மனைவியிலானெனப்பலசஞ்
சலமிலான்முத்தி தருபரசிவனெனத்தகுமே. (௩௰)
கடத்தைமண்ணென வுடைந்தபோதே விந்தக்கருமச்
சடத்தைப்பொய்யெனவிறந்தபோதே சொலத்தரும்
விடத்தைநல்லமிர்தா வுண்டபொற் பொதுவெளிக்கு
நடத்தைக்காட்டியெவ்வுயிரையுநடப்பிக்குநலத்தோய்

நானெனவு நீயெனவு மிருதன்மை நாடாமனடுவேசும்மா
தானமருநிலையிதுவே சத்தியஞ்சத்தியமெனநீ தமிய
னேற்கு, மோனகுருவாகியுங் கைகாட்டினையேதிருப்ப
வுநான முளைத்துத்தோன்றி, மானதமாகப்புரிந்திங்
கலந்தேனே பரந்தேனேவஞ்சனேனே. (௩௨)

தன்மயஞ்சுபாவஞ்சுத்த தண்ணருள்வடிவஞ்சாந்த
சின்மயமானவண்டவெளியுருவானமூர்த்தி
யென்மயமெனக்குக்காட்டாதெனையபகரிக்கவந்த
சின்மயமகண்டாகாரத் தக்ஷிணாமூர்த்தம். (௩௩)

சிற்றரும்பன சிற்றறிவாளனேதெளிந்தான
மற்றரும்பென மலரெனப்பேரறிவாகிக
கற்றரும்பிய கேள்வியானமதித்திடக்கதிச்சீர்
முற்றரும்பிய மௌனியாய்ப்பரத்திடைமுளைப்பான.

மயக்குசிந்தனை தெளிவெனவிருநெறிக்குப்பா
னயக்குமோனற்றன்பா லொன்றிலையென்னவழக்கே
யியக்கமுற்றிடு மயக்கத்திற்றெளிவுறலினிதாம
பயக்கவல்லதோர் தெளிவுடையவாகசெய்தல்பண்போ

அருள்வடிவேமூர்த்த மவைகள்சோபான மௌனதேசு
ருதிசொல்லிய வாற்றாலே தொழுந்தெய்வ மெல்லா
மோனமே, மருளெனக்கில்லையுனையின வருநெறிக்கிவ்
வழக்குத், தெருளின முன்னிலையாமுனைச் சேர்ந்தி
ராயனெறிகின்றேனே. (௩௪)

எத்தனைபிறப்போ வெத்தனையிறப்போ வெளியனேற
கிதுவரையமைத்த, தத்தனையெல்லா மறிந்தநீயறிவை
யறிவிலியறிகிலேனந்தோ, சித்தமுமவாகசுந்தேகமுநி
னேவே சென்மமுமினியெனாலாற்று, வைத்திடுங்கென
னைநின்னடிக்குடியாமறைமுடியிருந்தவானபொருளே.

வானபொருளாகியெங்குநீயிருப்ப வந்தெனைக்கொடுத்
துநீயாகா, தேனபொருளபோலக் கிடக்கின்றேனமுன
னேயிருவினைவாதனையகன்றே, தீனபொருளானவயிரத
போதினினைச் சிந்தையிறபாவனைசெய்யு, ஞானபொருளா
னேனல்லனல்லாசே நானிறந்திருப்பது நாட்டம். (௧௯)

நாட்டமூன்றுடையசெந்திறமணியே நடுவுறுநாயகவிளக்
கே, கோட்டமிலகுணத்தோர்க கெளியசற்குணமே
கோதிலாவமிர்தபோதினனே, வாட்டமினெஞ்சங்கிண்ண
மாச்சோத்து வாயமடுத்தருந்தினனுங்கே, பாட்டளிநற
வமுண்டயாநததுபோற் பற்றயாநதிருப்பதெந்நாளோ.
என்னுடையுயிரோ வெனனுளத்தறிவே யெனனுடையன
பெனுநெறியாய், கன்னனமுக்கனிதேன்கண்டமிரதென்
னக்கலந்தெனைமேவிடக்கருணை, மன்னியவுறவேயுனனை
நானபிரியா வண்ணமெனமனமெனுங்கருவி, தனனது
வழியத் தென்னுழைக்கிடப்பத் தண்ணருள்வரமதுவே
ண்டும். (௨௰)

ஆசையெனு-முற்றுப்பெற்றது. ஆ-௫௱௬௯.

எனக்கெனச்செயல்

எனக்கெனச்செயல் வேறிலையாவுமிங் கொருநின்
றனக்கெனத்தகு முடல்பொருளாவியுந் தந்தேன்
மனத்தகத்துள வழுக்கெலா மாற்றியெம்பிரானீ
நினைத்ததெப்படி யப்படியருளுதனீதம் (௧)

உளவறிந்தெலாநின் செயலாமென வுணர்ந்தோர்க்
களவிலானந்த மளித்தனை யறிவிலாப்புன்மைக்
களவுநாயினே னெவ்வண மமைத்தனை கருத்துத்
தளர்ந்ததன்மையிற் காரொடுபுகலுவேன் றக்கோய். (௨)

என்னைத்தானின்ன வண்ண மென்றறிகிலாவேழை
தன்னைத்தானறிந் திடவருள்புரிதியே றக்கோய்
பின்னைத்தானின்ற னருள்பெற்றமாதவப்பெரியோர்
நின்னைத்தானிகரென வாழ்த்துவா னெறியால். (௩)

ஏதமின்றித்த னடியிணைக் கன்புதானீட்டுங்
காதலன்பாகக் கதிநிலையீதெனக்காட்டும்
போதநித்திய புண்ணியவெண்ணரும்புவன
நாததற்பர நானெவ்வாறுய்க்குவேனிலாய். (௪)

வேதமெத்தனை யத்தனைசிரத்தினும்விளங்கும்
பாதநித்தியபரம்பர நிரந்தரபரம
நாததற்பரசிற்பர வடிவமாய்நடிக்கு
நீதநிர்க்குணநினையன்றி யொன்றுநானினையேன். (௫)

கெறிகடாம்பல பகவுமாயகதந்தநெறிக்காஞ்
செறியுநதெய்வமும பலபலவாகவுஞ்செறிகதா
லறியுந்தனமையிய காருணேயறிவிலுலறிகதோா
பிறியுநதனமையிலலாவகை கலகினறபெரியோய் (௬)
பெரியவணடாக ளொத்தனேயமை த்ததிற்பிறகுகு
ரிரியபாலனுயி ரொத்தனேயமைத்தகறகுறுகி
வருவதெதநனே யமைத்தனேயம த்தருளவளர்க்கு
மரியதத்துவ வெனககிநதவண்ணமேனமைத்தாய். (௭)
கணமதேனுநின சாரமாந்தனனேயேகருத்தி
னுமைமாதமாதாாக காணகதமுதவினேபோனறும்
குணமிலாதவெபாய வநதநுகவெநகதகாகுண மா
மணமுலாமலாப் பதநதினயாருனேமறுப்பார். (௮)
கண்ணமுகசனி கணடுதேனாருககசாகலந்த
தெனனமுக்தியிற கலந்தாகநிபாமாயிருக்கு
நமனலந்தநிற னப தநதனேயெனப்பச
சொன்னவாகளெலாங்கைமாறிக்கியெனசொல்வேன்
தகைததாய்தாம மகவெனுமவையெலாஞ்சகத்திற்
பந்தமாமெனறே யருமறைநவாயிஞற்பகாந்த
வெந்த தநீயெனே யினணமல்லல்கலிலிருத்திற்
கிநதானமெறளிந் தெல்வணமுமவணஞ்செப்பாய் (௯)
துப்பனறனனருள் வடிவினன் பொறுமையாற்றுலக்கு
மெய்யனென நனே யையனேயடைந்தனமா தக

நொய்யனுண்ணிய வறிவிலனெனுறை நூறுக்கும்
பொய்யனென்றெனைப்புறம்விடினென்செய்வேன்புகலா
ய்,ஒன்றதாய்ப்பல வாயுயிர்த்திரட்கெலா முறுதி
யென்றதாயென்று முள்ளதாயெவற்றினுமிசைய
நின்றதாய்நிலை நின்றிடுமறிஞவெனனெஞ்ச
மன்றதாயினபவுருக்கொடுநடித்திடினவாழ்வேன். (௧௨)

தனியிருந்தருட் சகசமேபொருந்திடத்தமியேற
கினியிராவருந்தல கடனிதுசமயமென்னிதயக
கனிவுமப்படி யாயினதாதலாற்கருணைப்
புனிதநீயறியாததொன்றுள்ளதோபுகலாய் (௰௩

இருந்துசீரடித் தாமரைக்கன்புதானசெய்யப்
பொருந்துநாணலல புண்ணியஞ்செய்யுநாள்பொருந்தா
திருந்தநாள்வெகு தீவினையிலழுந்தனுளெனரு
லருந்தவாவினைப்பொருந்துநாளெந்தநாளடிமை (௰௪)

பின்னுமுன்னுமாய் நடுவுமாயாவினும்பெரிய
தென்னுந்தன்மையா யெவ்வுயிர்த்திரளையுமியக்கி
மன்னுந்தண்ணருள் வடிவமேயுனக்கனபுவைத்துந
துன்னமின்னலேன யானெனுமகந்தையேனசொல்லாய்
பின்னையுன்னைபொய் வாழ்க்கையேயிலையெனமெய்யா
முன்னைநாண்மறந் தெவ்வணமுய்வணமுறைபாய்
முன்னைவல்வினை வேரறமுடித்தென்றுமுடியாத்
தன்னைத்தனடி யார்க்கருள்புரிந்திருந்தக்கோய் (௰௫)

6432 (655)

எம்பராபரவெம்முயிர்த் துணைவவென்றிறைஞ்சு
மும்பரிம்பர்க்கு முளக்கணோடிகளிருயுற
னம்பொன்மாமலாப் பதத்தையேதுணையெனவடிமை
நமபினேனினிப் புரப்பதெக்காலமோநவிலாய் (௰௭)

பாடியாடிநின் றிரங்கிநின் பதமலர்முடிமேற
சூடிவாழ்ந்தனரமலநின் னடியரியானறெழும் ப
ஞடியேயிந்த வுலகத்தைதமெய்யெனநம்பித்
தேடினேனவெறிந் தீமையேயென்னினிச்செய்வேன ()

களவுவஞ்சனை காமமெனறிவையெலாங்காட்டு
மளவுமாயையிங் காரொனகமைத்தனையா
வுளவிலேயெனக் குள்ளவாருணாத்தினினடிமை
வளருமாமதி போன்மதிதளாவினறிவாழ்வேன (௰௯)

வானநாயக வானவர்நாயகவளங்கூர்
ஞானநாயக நான்மறைநாயகநலஞ்சேர்
மோனநாயக நினடிக்கனபினறிமுற்றுந்
தீனனுயகம்வாடவோ வென்செய்வேன்செப்பாய் (உ௰)

ஏதமற்றவர்களின்பமே பொழிகினறவினறயே
பாதகக்கருங் கன்புனங்கோயிலாப்பரிநது
ஞதகத்தனு யாதினுமிச்சைமேற்றேனறம்
வாதனைக்கிட மாயினேனெவ்வணம்வாழ்வேன். (உ௧)

தெளிவொடிகையோ வுறிகிலாளறிவிலானசிறிது

மணியிலானிவன ன்றிருவருட்கயலெனவறிந்தோ
வெளியனாக்கினை யென்செய்வேனென்செய்வேனெல்லா
வொளியுமாயதிறைவெளியுமாயாவுமாஞ்சோவோய். ()
கண்ணினுண்மணி யெனவேதொழுமன்பர்கருத்து
ணண்ணுகின்றநின் னருளெனக்கெந்நாணணுகு
மண்ணும்விண்ணுமற் றுள்ளனபூதமுமாறுப்
பெண்ணுமாணுமா யலவுமாய் நிற்கின்றபெரியோய். ()
சகமெலாந்தனி புரந்தனைத்தகவுடைத்தகோ
ரகமெலாநிறைந் தானந்தமாயினையளவின
மகமெலாம்புரிந் தோரைவாழ்வித்தனையாறு
விகமெலாயெனைப் பிறந்திடச்செய்ததேனெந்தாய். ()
ஐயந்தாவலருள் பெற்றவாக்கேவலாயெளியேன
வாய்ந்தபேரன்பு வளர்க்கவுங்கருணைநீவளாப்பா
யாய்ந்தமாமறை யெத்தனையத்தனையிரற் [ய்
றேய்ந்தபோகட்குத்தோன்றிலாத்தோன்றலாந்தூயோ
தக்கநின்னருட் கேள்வியோசிறிதின்றித்தமியேன
மிக்கதெய்வமே நின்னிலைபவெள்ளத்தில்வீழே
ணொக்கருய்த்ததை மகவெனுப்பாசக்கட்டுடனே [தேன்
துக்கவெள்ளத்திலாழ்கின்றே னென்செய்வான றுணிந்
பவமபுரிந்திடும் பாவியேற்கருணிலைபதியத்
தவஞ்செயும்படித் தயவுசெய்தருள்வதேகரும

மவைப்புரிந்திடாக், கானந்தவபிரதத்தை நயளிசகு
நலங்கொடுத்துவைத் திரையெநிகட லெனுலத்தோய் ()
உறறுணாகதெலா ரீயலநில்லையென றுனேயே
பறறுகின்றன ரொலைதநின்னடியாயானபாவி
முறறுமாயமாரு சகத்தைதயேமெய்யெனமுதரு
னறநிருநிடத தொழிலசெய்வானறனேகியானேன ()

எனக்கெனச்செயல் முற்றுப்பெற்றது ஆ௲அக.

ம ண் ட ல த் தி ன்.

மண்டலத்தினரிலைசமயாருவன செய்தவித்தை யகோ வெனவுற வாரருநி, யண்டமவையடுக்கடுக்கா யகதரத் தினிறுத்துமவைதானமபோல, வெண்டருால வகிலாண டகோடியைத் தனருள்வெளியி லிலகவைத்துக, கொண்டுநின்ற வற்புதத்தை யெவராலு நிச்சயிக்கக் கூடா தொன்றை. (௧)

ஒன்றிரண்டாய் விவகரிகருர் விவகாரக கடந்தோராம் யோகபூமி, நின்றுதெரிந்தவாபேசா மௌனமேயாய்த் தெதிலறிதறைவைத்தன்னை, யனதியொரு பொருளில தா மெப்பொருட்கு தானமுதலாயசலமாகி, யென்று முள்ளவிளபத்தைத் தனனெனற சாந்தபதவியற்கை தனனை. (௨)

பதமூன்றுங்கடந்தவர்க்கு மேலானஞானபத்தப் பரிசுகா
ட்டிச், சதமாகிநிராலம்ப சாக்ஷியதாயாரம்பத் தன்மை
யாகி, விதம்பாவுங்கடந்தவித்தை யெனுமிருளைக் கிண்
டெழுந்து விமலமாகி, மதமாறுங்காணுதவானந்த சாக
ரத்தைமௌனவாழ்வை. (௩)

வாழ்வினைத்துய்ந்தவிபை மாகடலைநல்லமிர்தை மணி
யைப்பொன்னைத், தாழ்வறவெனுளத்திருந்த தத்துவ
த்தையத்துவித சாரந்தன்னைச், சூழ்பெரும்பேரொளி
யையொளிபரந்த பரவெளியையின்பச் சுகத்தைமாறு
வேழுலகுங்கலந்திறைஞ்சநாளையா யெனுமாமியற்கை
தனை. (௪)

தன்னையறிந்தவர்தம்மைத் தானாகச் செய்தருளுஞ்சமத்
தைலோக, மின்னனிகாத்திடவழியாச் சொரூபானந்தச்
சுடரைவேதமாதி, யென்னையறிவரிதெனனச் சமயகோ
டிகளிடைய்விடையறுத, பொன்னைவிரித்திடுமுலகத்து
ம்பருமிம்பரும் பரவுமபுனிதமெய்யை. (௫)

பாவரியபாசிவமா யதுவெனலாய் நானெனலாய்ப் பாச
சாலம், விரவினைறவிசித்திரத்தை யைங்கபதத்தினிரு
ந்த விவேகந்தனை, யிரவுபகனினைப்புமறப் பெனுந்
தொந்தமறியாக விதயமவேதச், சிரமெனவாழ்பராப
ரத்தை யானந்தநீங்காத சிதாகாசத்தை. (௬)

அத்துவிதவனுபவத்தை யனந்தமறையின்னமின்ன மறி
யேமென்னு, நித்தியத்தைநிராமயத்தை நிர்க்குணத்தை
த்தன்னருளா லினைவுக்குள்ளே, வைத்துலவத்துப் பார்

ப்பலரைத் தானாகவெங்காளும் வளர்த்துக்காக்குஞ், சித்தினைமாதூவெளியைத் தன்மயமா மானந்ததெய்வந் தன்னை. (எ)

தனியிலேதானாகினைந்துகனிந் தவிழ்ந்துசுகசமாதியாகப், பொன்னிலேபணிபோலு மானைத்தருமனமேயுனைப்புரைக்கடாந்தா, யென்னிலேயான் பிழைப்பேனெனக்கினியாருனைப்போல்வா ரில்லையில்லை, யுனனிலோதிருவருளுக்கொப்பாவா யெனதுயிர்க்கோருறவுமாவாய். (அ)

உறவுடலையெடுத்தவரிற்பிரமாதிபேனுமுனையொழிந்து தள்ளற்,கறவுமரிதரிதன்றேவிசுபரமு முனையன்றியாவதுண்டோ, வறிவிலுனையசத்தென்னல வழக்கன்று சத்தெனவும் வாழ்த்துவேனென், சிறுமைகெடப்பெருமையினின் சென்மதேயத்தினிற் செல்லவேண்டும்.

வேண்டியதோரெனைநாளும்பழகியநீயெனைப் பிரிந்தவிசாரத்தாலே, மாண்டுகிடக்கினுமந்தவேலையையும் பூரணமாவணக்கஞ்செய்வே, ஞண்டகுருமௌனிதனருள்யானெனதற்றவ னருளுற்றேனுவிற், காண்டகவென்சித்திமுத்தியெனக்குண்டா மூனலெனக்கவலைதீர்வேன்.

தீராதவெனசனன வழக்கெல்லாந் தீருமிந்தசனனத்தோடே, யாரேனுமறிவரிய சீவன்முத்தியுண்டாகுமையமிலையோ, காரேனுங்கற்பகப்பூங் காவேனுமுனக்குவமைகாட்டப்போமோ, பாராதியாகவெழு மண்டலத்தினினமகிமை பகரலாமோ (௰௧)

மண்டலத்தின் முற்றுப்பெற்றது. ஆக சா,

பாயப்புலி.

பாயப்புலிநிரை யானைக்குறக்காட்டும் படியகில
மாயப்பெரும் பண்டைக்கேயிசைக்கா வென்னைவைத்தனை
யோ, நீயிப்படிவருத் தாதுவன்றோநின்பெருங்கருணை
தாயொத்தடியார்க் கருள்சச்சிதானந்த சற்குருவே. (௧)

சிற்பரமாகிப் பரமாகிமன்றந் தனிநடிக்குந்
தற்பரம்போதக னாய்ப்பணிந்தவென்னெஞ்சகமாங்
கற்பகநாயகு கனாயிடவாமெய்த்த காட்சிநல்கும்
பொற்பாயமாயவெனவிட்ட கருத்தாதைப்பொடிசெய்ததே
செயயுகங்கருநாறும் இல்லாதகாறுமுன் திருவடிக்கே
மெய்யாயுவந்தால ரிட்டுமெய்யாயவர் குழாத்துடனே
கையுநெரிப் பசைக கடப்பிரியமுழிக்க கல்லாதருக்கி
யுய்யும்படிநகருள் செயவேண்டும் புலியூர்த்தனே. (௨.

அத்தனைச்சிறார் பலவினைவெள்ளுங் கொடாகின்ற
சத்தினைச்சந்த வெள்ளியானை வினைசசுகவடிவா
நித்தனைநித்த நிராதாரமயமினைமனை
யெத்தனைநாட் சென்றுபோமனமேகண்டிறைஞ்சுதற்
கே, கல்டாருளக்கிளிற் காலூன்றிப் பெய்யுங்கருணை
மூலி; வனைடாப்புத்துங் குமணபர்வினைக்குமசலி தனைநை
ச, கொண்டாடிநா முனைகூத்தாடுமுத்தனைநன் சோல
போலவாட்டுவினைடமெய் மாமெவண்டுங்காறுகுவெட்ட
வெய்யவெனரிபே, வெளியானநீயென்றாவெளியுடுவிரவி
[illegible]யர், வொளிபோருங்கண்ணுமயிர் வியும் போனின் றுகா

வுவன்கா, ளைியாருங்கொண்டறச சடையாடவம்புலி யாடகசஙகைத், துளியாடமனறு ளடமாடுழுககட்சுடர்க்கொழுநதே. (௬)

கொழுநதாதுகூறாலாக கோதையர் போககருணைகடலி லழுநதாதவணைணநினபாதப் புங்கநருள்வதெனறே ஒழுநதாதாவுசெய்யபொருப ன்னவிறைநநெவிண ரேறா, தொழுந்தாதையேவைபொடிபூத்தபெனிசசுக பெருளே." (௭)

சுகாநந்துஞானநதிருமோனியாகவை தொணடர்தங்க ளகபே பொற்கோயிலெனபயிழ்நதெனறுளாடியகற் பகமேயுனபொன்னடிநீழல்கணட எனறியாவியிகநதச் செகமாயயானைருங்கோதைடிநருநிறங்கோ (அ ரோகு தாயிருககுவிராகினிறைவரியை, தாயகாமற் றாயகினல்லாதேயெனககுச சுகாறழுணடோ, லோங்கா ரமாகுமகழுத்தாற்புவனத்த புவடுபெணனிப பாயகாநடத்தும் பொருளேயகண்ட பரசிவமே. (௮)

பொாதிநான்முகக்கோவந்தமாயறைசெப்புநிறை நவாயிவுயிம்வானறேயிரண்டற்றகனைபெரு தவமேதருமாபுலப்பொறிக்கேயனறிவுபொல்லா ப்பவமே விளைகக வனறோ வெளிமா னைப்பாய்ந்த தேவே. (௯)

ஞமொந்திலங்குசமயக்களாறுங்குமாழ்கடலாய் வீழிப்பாந்தபசமானவானநதவெள்ளமெனறு தேசித்தெளிந்துநிலைபெற்றமாதவர்சித்தத்திலே யூழிப்பாந்தணடகோடியெல்லாநிறைவியதே. (௰)

நடக்கினுமோடினுநிற்கினுமவேறொருநாட்டமின்றிக்
கிடக்கினுஞ்செவ்விதிருக்கினுநல்லருட்கேள்வியிலே
தொடக்குமென்னெஞ்ச மனமற்ற பூரணத்தொட்டிக்கு
ளே, முடக்குவனையானபரமானந்தநித்திரைமூடிடுமே.()

எண்ணத்தெண்ணிய நெஞ்சேதுயரொழி யென்னிரண்டு
கண்ணேயுறங்குறங்கென்றென்னை முகக்கட்கருணைப்பிரான
றண்ணென்றகருணைவெள்ளந்தந்தனன்முத்திசாதிக்கலா
னண்ணாத்தன்னிலையல்லாநல்லூனமக்களுளவே (௰௩)

நானென்றொருமுதலுண்டென்றநான்றலைநாணவென்னு
ட், டானென்றொருமுதல்பூரணமாகத் தலைப்பட்டொப்
பி, லானந்தநந்தந்தென்னநிலையெல்லா முண்டவசநகி
மோனந்தானவிளைத்தாலினியாதுமொழிகுவதே. (௰௪)

தானந்தவந்தேசற்றுமில்லாதநானுணர்மதானந்து
போனம்பொருளெனக்கணுடச்சற்குருபோன்னுமாய்
தீனனறனக்கிரங்கிரங்கினையேயினிச்சிந்தைக்கென்று [த்
மானந்தந்தானல்லவோபரமேசச்சிதானந்தமே. (௰௫

எனக்கோசுகந்தரமில்லையப்பாவெனக்கெப்பில்லைவைப்
பாய், மனக்கோதகற்றம்பரம்பொருளேயென்னை வாழ்
வித்திட, நினக்கேபரநினைநீங்காதபூரணநீள்கருணை
தனக்கேபரிவிஞ்சுமமாவிருக்கத்தகுமென்றுமே.(௰௬

இடம்பெறுவீடுமின்னாசேய்சகமுமிருநிதியு
முடம்பைவிட்டார் ருயிர்போமபோது கூடியுடன்வரு
மோ, மடம்பெறுமாயையானமேயினியிங்குவாமவுனி
இடம்பெறவைத்தமவுனஞ்சகாயந்தெரிந்துகொள்ளே ()

நாற்றச்சடலத்தையொன்பதுவாசனடைமனையைச்
சோற்றுப்பசையினை முமமலபாண்டத் தொடக்கறை
யை, யாற்றுப்பெருக்கனைகனமப்பெருக்கை யடர்கிரு
மிச், சேறறைத்துணையெனறநாய்க்குமுண்டோகதி சே
ர்வதுவே. (௰அ)

பொய்யாருலகிலையல்லகானற்புனலெனவே
மெய்யாவறிநெனனவெனஞலிதனைவிடப்படுமோ
கையானமவுனநெரித்தேகலலானிழற்கணணிருந்த
வையாவப்பாவெனனசேமுக்கணணுடையாரமுதே ()

ஆராவமுதெனமோனமவித்துககலலானிழறகீழப்
பேராதுநாலவருடனவாழ்முக கணணுடைப பேராசே
நீராயுருகவுளளமபுகநதேசகிட்டையைநீ
தாராவிடினெனபெருமுசசுத்தானத்தனஞசயனே (௨௰)

வாயுண்டுவாழ்த்தமவுனஞசெய்போதுமவுனவருட்
டாயுணடுசேயெனனவெனனைப்புரககசசதானநதமா
நீயுண்டுநினனைச்சரண்புகநானுண்டெனனெஞசமையா
தீபுண்டிருநதமெமுகலவோகதிசோவதற்கே. (௨க)

கல்லாலெநிநதுஙகைவிலலாலடித்துஙகனிமதுரச்
சொல்லாற்றுதித்துநறபச்சிலைதூவியுந்தொணடரின
மெல்லாமபிழைத்தனரானபறறநானினியேதுசெய்வேன்
கொல்லாவிரதியாகோகினறமுக்கட்குருமணியே.(௨௨)

முன்னிலைசசுட்டொழி நெஞ்சே நின்போத முளைக்கிலை
யோ, பினனலைச்சனமம்பிறக்குஙகண்டாயிநதப் பேய்த்
தனமேன, றனனிலையேநில்லுதானேதனிச் சச்சிதானந்த
மா, நனனிலைவாய்க்குமெண்சித்தியுஙகாணுமதல்லவே

சொல்லால் மவுனமவுனமென்றே சொல்லிச்சொல்லிக்
கொண்டு, தலைமாணமற்றிப பூரணமீடையிலாழாத
துண்டோ, கல்லாதமூட னினியென்செய்வேன சகறகா
ரணமாம், வல்லாளனை மவுனசதானந்தபாகடலே. ()

ஆரணமாகம மெல்லாமுழுத்த வருணமவுன
காரணமுனை கல்லாலடிக்கேயுண்டு காணப்பெற்றுற்.
பாரணமேயொடு மழுனைஞ்சமடங்கிய பாதரச
மாரணமாயவிடுபெண்கிருதிபூதியுமவாயத்திடுமே. ()

சித்தாரவெளி படமானமவுனி நந்திகுருவை
சுத்த வெளி [illegible] மறைவருகாக தொழுமபுசெய்து
சத்தாவென முன்னமுனருமே ளனமூபதான படைத்தே
னுமிந்தாரவெல்லாமலியேவமறைந்ற நிட்டைகளே. ()

கன்மேகிளத்து ளேகருனாய்நின்று காணபதெல்லா
முண்டோதுவனிதாகயினேனாவுட்டாதவினைப
மொண்டேயருத்திபினோப்பானிமனலல மூத்திபெற்று
ச, கொண்டேனயராபரமேபொனகமேக்குய குறைவில்லே

யே, போற்கொண்டவாயுவை கீழ்ப்படுத்துவெந்தழ
லைச், சுற்கொண்டமேல் மனெழுமனை நிருசொரிவைக
வென்று, கண்டதனைபவுஞூபதேசி யளிகுக்கியெளிப்
பாற்கண்டுகொண்டனனமேலேபமிர்தம்பருகுவனே. ()

சொல்லாறமெடர்பொருளாற்றொடாப்பரஞ்சோதிகி
னனை, வல்லாளர்கண்டவழிகண்டிலேனசகடபாற கத்திலு
ஞ், செல்லாமெக்கின்றிங்கை கடுவேவிடாது இகைத்து விடயி
ல்லனாரபக லானதுமவாய்விட்டாற்றுவனே. (உக

அறியாதவென்னை யறிவாயுநீயென றகப்புறமும
பிறியாதறிவித்த பேரறிவாளுக்க பேரொளியோ
குறியாதவானந்தக கோலோவமுதருள் குணடலியோ
சிறியேனபடும துயாககணடுகலஙா விழந்சோாகநுவே()

எல்லாமுநவுமனை யொனறிற்பாவனை யேனுநுசெயது
புலலாயினமொாநு பசகிலையாயினும போய ழிவைாருநல
நில்லேலைலயோகமெநிபுளுசெயேனரு னேறியொனறுய
கலவேனெவ்வாறு பாமேபாகறு காணபயவே (௯௧).

ஒன றிநசெரிநநிட விலலையெனறுள்ளதமெதாருவெலைக
கெனறுநசெரிநத விலையைவகே னிரவுபயகனுங
குனறுஙகுழியும வனமுமலையும குளாகட லும
மனறுபனையு மணமாறுக்கத்துவ பாலையுமோ. (௯௨)

பழுதுணடுயாவையா மோகனிகாமப பாவையெனட
விழுகினறபாவிககுந தனறுடபுனனையவியாநதளிக்கான
னெழுகினறவனப குளவகளிகூடாத்துலாஙகுாநறு | னே
ளெழுகினறவாணநதககூத்தனென கணபவலியெனனப்ப
அழுககாாநத நெஞ்சுடை யேனுககையாகின னருள்வழ
ஙகி, னிழுககாகுமெனறெணணி யோவிரஙகாத னியல
புகணடாய், பழுககாதலாகி விழிநீர்பெருகிய முத்த
ரொனுவ், குழுககானனிலறு நடயாடுநதிகலலைக் கொழுநு
டரோ. (௯௪)

ஆலமபடைத்த விழியார்கண்மால்கொண டவர்செயிந
தர, சாலப் படைத்துத்தளர்ந்தனையேயென்றுந் தண்ண
ருள்கூர, கோவைம்படைத்துக் கல்லாலடிககீழ்ைவருகும்.

கோவுங்கன்பாய், காலம்படைக்கத் தவம்படையாதென்
கொல்கன்னெஞ்சமே. (நரு)

சும்மாவிருக்கச் சுகஞ்சுகமென்று சுருதியெல்லா
மம்மாநிரந்தாஞ்சொல்லவுங்கேட்டுமறிவின்றியே
பெம்மான்மவுனி மொழியையுந்தப்பியென பேதைமை
யால், வெம்மாயக்காட்டிலலைந்தேனந்தோவென்விதிவச
மே,தினமேசெலச்செலவாழ்நாளு நீங்கச்செகத்திருள்
சொற்,பனமேயெனவெளிகணடே யிருக்கவும்பாசபந்த
வினமே, துணையெனறிருந்தோ நமன்வரினெனசெய்கு
வோமனமேநம்போல வுண்டோசுத்தமூடரிவ்வையகத்
தே, கடலெத்தனைமலை யெத்தனையத்தனை கன்மமதற்
குடலெத்தனையத் தனைகடனுண்மண லொகருமிந்தச்
சடலத்தைநானவிடு முனனேயுனைவந்து சாரவிருட்
படலத்னைதமாற்றப் படாதோ நிறைந்த பராபரமே. ()
நினையுநினைவு நினையன்றியிலலை நினைத்திடுங்கால்
வினையென்றொருமுதல் வினையல்லாது விளைவதுண்
டோ, தனையுந்தெளிந்துன்னைச்சார்ந்தோர்களுள்ளச்செ
ந்தாமரையா, மனையும்பொனமனறமுநின்றுடுரு சோதி
மணிவிளக்கே. (நக)

உள்ளத்தையுமிங் கெனையுநின்கையினி லொப்புவித்துங்
கள்ளத்தைச்செய்யும் வினையால்வருந்தக் கணக்குமுண்
டோ, பள்ளத்தில்வீழும்புனல்போற்படிந்துன் பராபவி
ன்ப, வெள்ளத்தின்மூழ்கினர்க் கேயெளிதாந்தில்லை வி
த்தகனே. (சாய)

கள்ளமபொருந்து மடநெஞ்சமேகொடுங் காலர்வந்தா
லுள்ளன்பவர்கட்குண்டோவில்லையேயுல கின்றவனை
வள்ளமபொருநது மலரடிகாணமன றுடுமின்ப
வெள்ளசசெமபாதப்புணையேயல்லாற்கதிவேறில்லையே

தனமயமான சுபாபத்தின்மெள்ளத் தலைப்படுங்கான
மினமயமான சகம்யாதுணைத்தென வெளியிலுய்த்த
சினவயமுத்திரைக்கையேமெய்யாகத்தெளிநதநெஞ்சே
நினமயமெனமய மெலலாநிறைந்த நிராமயமே. (௬௨)

ஆயுங்கலையுஞ் சுருதியுங்காணடற்கரியவுனைத்
தோயும்படிககுககருணைசெய்வாய் சுகவானபொருளே
தாயும்பிதாவுந தமருங்குருவுந தனிமுதலு
நீயும்பணாயுமென றேயுணாநதேனிதுநிச்சயமே. (௬௩)

அல்லும்பகலு முனக்கேயபய மபயமெனறு
சொல்லுஞ்சொலினனந தெரிநதனறேதுதிப்பார்கண்
மனக,கல்லுங்கரைககுமவுனவுனது கருணையெனபாற்
செல்லும்பொழுதல்லவோ செல்லுவேனநதச் சிற்சுகத்
தே,எல்லாஞ்சிவன்செய லென்றறிநதாலவனின்னருளே
யல்லாற்புகலிடம் வேறுமுண்டோவது வேகிலையா
நில்லாயுனனுற்றமி யேற்குக்கதியுண்டிங் நீணிலத்திற்
பொல்லாமயக்கத்தி லாழ்நதாவதென்னபுகனெஞ்சமே.

ஒளியே யொளியி னுணர்வேயுணர்விலுலகைபொஙகு
ங், களியேகளிக்குங் கருத்தே கருத்தைக் கவளங்கொ
ண்ட, வெளியேவெளியின்விளைசுகமேசுகர்வீறுகண்டுங்

தெளியேனென்றெனிற் றனைப் போற்றிடேனென்னசெய்
குவனே. (௪௭)

மறக்கின்றதன்மை யிறந்தலொப்பாகுமனமே தானிற
பிறக்கின்றதன்மை பிறந்தலொப்பாகுமிப்பேயப்பிறவி
யிறக்கின்ற வெல்லைகளில்லையே யிருந்தச் சனனமெல்ல
மிறக்கின்றநாமொருத்த னாளபாலேகின றெல்லோர்பதுக்கே.

காட்டியவிந்தக் காயமுரு மாயையாகே காயமெனு
மூட்டிய கோலமு நாலுறையமகத் துறைபிறந்து
ஞாட்டியநானதனைக் கண்டெறு நீவற்ற நாவிறைதாக
கூட்டினையடியினையே பராபரக்குத்திருவே (௪௮)

பொல்லாதமாயாக கடானமேயெனைப் போகடுத்து
மெல்லாரறமுயிர் பறிக்க கொணடனையே யெனையினி
மயமா, நிலையாயதுனவெளி நீகாணிற்பேணுமொருவிட்டவை
பொருள், சொல்லாற்பதிந்து பரிபூரணனந்த தேசபாது
வனே. (௪௯)

வாராய்நெஞ்சேயுன்றன் ஞானமார்க்கம்யாவையார் வைத்
துக்கட்டின, காராயடிக்கடிசுற்றுகின்றாயுன னலமதிக்
கோராயிரம் புத்திசொன்னாலு மோராதிலையோ கெடுவா
ய், பாராயுனைக்கொல்லுவேனை வெல்லுவேன்றுட் பார்
குகொண்டே. (௫௰)

மாதத்திலேயொரு திங்களுண்டாகி மழுவதைத்தினை
போதத்திலேசற்றுப்பவைத்திலேயேவெறும்புன்மைநெஞ்
சே, வேதத்திலேதர்க்க வாதத்திலே வீண் காதுவிரதா
கர்தத்திலேயடங்காதந்தவானபொருளோடிக்கொளே. ( )

எங்கும் வியாபித் தணுவா யுனக்கென் னிதயத்துளே
தங்குந் துய்யாந் தெரியாத வண்ணந் தடைசெய்ததா
ரங்கம் பகுமைழந்துள் ளொருநகு மனபாரீரக் கணைகடந்து
பொங்குங் கருணைக் கடலேசம் பூரண போதத்தனே ()

வையகமாது சுகத்தையும் பொன்னையு மாயைமல
மெய்யையு மெய்யென்று நினைந்திடியாத அவிவேகத்தையு
மையமில் வீட்டையு மெய்ந்நூலையும் பொய்யதாக வெண்
ணும் பொய்யா தடையை விடுவதென்றோ பரிபூரணமே ()

அரியுங் கனியொத் தருவினையாறொக் கியாவுறவேன
றெளியுற் படிக்கப் பரிபாகஞான மருந்திக் கிருபோ
வொளியுங் கருணையு மாருந்கின்னமுந் தோருருவாய்
வெளிவந்தடியார் கதிக்கு நின்றுநம் விழுப்பொருளே ()

அடையாப்புரந்து நிச்சற்றுத்தே நின்பொன்னடிக ளடையச் சற்றும், படையாத வென்னைப் படைத்து நித்தப் பரிப்படா ந்தவினைத், தடைபாற்றளைவிட்டு நெஞ்சுகாப்புக்கதந் தளாவைத்தா, யுடையாயுடைய படியன்றியானெ செய்த தொன்றிலையே. (௫௫)

ஆடுங் கறங்குந் திரிகையும்போல வலைந்தலைந்து
காடுங் கரையுந் திரிவதல்லானின் கருணைவந்து
கூடும்படிக்குத் தவமுயலாது கொடியனென
றேடுடபொழுதென்ன செய்வா பராபரஞ் சிற்சுடரே. ()

கற்றும்பலபல கேள்விகள்கேட்டுங் கற்றங்கெனவே
சுற்றங்கொழிலகற்றுசிற்றினபத்தூடுசுழலினென்னுய
குற்றங்குறைந்து குணமேலிடுயனபா கூட்டத்தையே
முற்றுந்துணையெனநம்புகண்டாயசுத்தமுடநெஞ்சே. ()
நீயெனநானென்ன வேறிலலையென்னு நினைவருளத்
தாயெனமோன குருவாகிவந்து தடுத்தடிமைச
சேயெனககாத்தனை பேரபேரினை திருவருளுக
கேயெனசெயயுங் கைமமாறுளதோசுத்த வேலையனே.
ஆத்திரவந்தவாபோலலையாமலரோகதிட [த்திம்
காத்திரந்தந்தென்னையென்னை போலுங் கருணைவை
பாத்திரம்பூரணனின ஞானத்தினையேமௌனவினிநான
சாத்திரஞ்சொன்ன படியியமாதியுஞ்சாதிப்பனே.(௫௯)

பாயப்புலி முற்றுப்பெற்றது ஆக ௫௯.

உடலபொயயுறவு.

நேரிசை—வெண்பா.

உடலபொயயுறவாயி னுண்மையுறவாகக்
கடவாரார தண்ணருளே கண்டாய-திடமுடனே
பற்றுப்பாரமோனகுருசொலலே யுணமைநனறுப
பறறிபபாரப றறவெலலாமபாழ. (௧)
பாராதிபூதமெலலாம பாரகருங்காலப்பரத்தின
சீராககிழகுந திறங்கண்டாய-நோராக

நிற்குந்திருவருளி னொஞ்சேயானிற்பதல்லாற
கற்குநெறியா தினிமேற்காண். (௨)

மெய்யானதன்மை விளங்கினலயாகக்கேளும்
பொய்யானதன்மை பொருந்துமோ-வையாவே
மனனுமிராசையினன்ம வந்ததல்லவுன்னடிமை
யெனனுமிலே யெய்துமாறென. (௩)

அறியாமைமேலிட் டறிவினறிகிறகுங்
குறியேறகறி வெனறகோலா வறிதேயா
நீயுணர்த்தநானுணரு நேசத்தாலோவறிவென
றேயெனக்கோர் நாமமிட்டதே. (௪)

எதுக்குச்சூமமாவிரு மனமேறென றனக்குப்
போதித்தவுண்மை யெங்கேபோகவிட்டாய் வாதுக்கு
வந்தெதிர்த்த மல்லனைப்போல வாதாடிறையே யுன
புந்தியென்ன போதமென்னபோ. (௫)

சகமனைத்தும பொய்யெனவே தானுணாந்தாறறுங்க
சுகமனைத்தும பொய்யனறோசோரா-திகபாத்தும
விட்டுப்பிரியாத மேலானவத்துவித்த
கட்டுக்குளாவ தெனறோகாண (௬)

கற்கண்டோதேனோ கனிரசமோ பாலோவென
சொறகண்டாதே தெனநானசொல்லுவேன-விறகனாட
வானமதிகாண மவுனியுனத்தளித்த
தானமதி லாறுமமிர்தம். (௭)

கேட்டலுடன்சிந்தித்தல் கேடிலாமெய்த்தெளிவால்
வாட்டமறுவுறப வநோய்மாறுமோநாட்டமுற்று
மெய்யானநிட்டையினை மேவினாகட்கன்றோதான
பொய்யாம பிறப்பிறப்புமபோம். (௮)

மாயாசகத்தை மறியாதார மண்முதலா
யேபானதத்து வத்துவெய்துவரோ நேயானு
பூதிநிலைநிறகப் பொருநதுவாகளனைவாத
நீதியையே யோாமனமேநீ. (௯)

ஜெகமுழுதும்பொய்யெனவே யெய்நதுணாநதாலாங்கே
மிகளைாவநதவருண் மெய்யே-யகநெகிழப்
பாரிலொருசொறபடி யேயனுபவத்தைச்
சேர்ரது வேதிறம். (௰)

ஆரணஙகளாமகஙகள் யாவுமேயானநத
பூரணமே யுண்மைப் பொருளெனனுங-காரணத்தை
யோராயோவுள்ளுள்ளேயுறறுணாநதவவுண்மையினைப்
பாராயோநெஞ்சேபகா. (௰௧)

சோாயமமெளனம நிலை நில்லாமல் வாய்பேசி
பாராயலைத்தீா நீாசெடுவிர-தேரீா
திரையுநதிரையுநதிச செனனியனைநாவாற
கரையுஙகரையு மனககல ௰௨

அறபானமே யகிலவாழ்வத்தனையுஞ [யொன
சொறபனஙகனடா யுணமை சொனனேனுன கறபனை

றில்லாவிடத்தே யெனைச்சும்மாவைத்திருக்கக்
கல்லாய்நீதானோ கவி. (௰௩)

ஏதுந்திருவருளி னிச்சையாமென்றென்றெப்
போதும்பொருந்தும் புனிதாபாற்றீதுநெறி
செல்லுமோசெல்லாதே செல்லுமிடமின்பமல்லாற்
சொல்லுமோவேதத் தொனி. (௰௪)

கல்லேனுஞ்சில்லேனுங் கட்டியேறும்போலச்
சொல்லேறப்பாழ்த்த துளைச்செவிகொண்-டல்லேறு
நெஞ்சமென்னநிற்கவைத்தாய்நீதியோதற்பரமே
வஞ்சனல்லே னீயேமதி. (௰௫)

அப்பொருளுமானமாவு மாரணநூல்சொன்னபடி
தப்பிலாச்சித்தொன்றுஞ் சாதியினு-லெப்படியுந்
தேரிற்றுவிதஞ் சிவாகமமேசொல்லுநிட்டை
யாருமிடத்தத் துவிதமாம். (௰௬)

வேதமுதலாய் விளங்குஞ்சிவவடிவாம்
போதநிலையிற் பொருந்தாம-லேதமிகு
மோகாதியல்லலிலே மூழ்கினையேநெஞ்சேயித்
தேகாதிமெய்யோதெளி. (௰௭)

நோக்கற்கரிதான நுண்ணியவான்மோனநிலை
தாக்கற்குபாயஞ் சமைத்தபிரான-காக்குமுயி
ரத்தனைக்குநானடிமை யாதலினல்யானெனதென்
றித்தனைக்கும்பேச விடமில். (௰௮)

ஒன்றுமறநில்லென றுணர்த்தியநம் மோனகுரு
நன்றுணைத்தாணீடூழி தாம்வாழ்க-வென்றென்றே
நிதங்களைத்துங்கைகுவிக்குஞ் சின்மயராநந்தனமையாக்கே
மைக்குவரு மின்பக்கனி. (௰௯)

மனத்தாலும்வாக்காலு மன்னவொணு மோன
வினத்தாரோநல்ல வினத்தார்-கனத்தபுகழ்
கொண்டவருமன்னவரோ கூறரியமுத்திநெறி
கண்டவரு மன்னவரோகாண். (௨௰)

கண்ணொளியேமோனக் கருமபேதவலையறப்
பண்ணொளிக்குமுள்ளொளியாம் பானமையினை - நண்
சித்தமிரங்கிலதென சித்தந்தெளியாவே [ணிடவுன
றித்தனைக்கு மாதரவுமில. (௨௧)

அறியாமைசாரி னதுவாயறிவா
நெறியானபோததுவாய் நிற்கு-குறியாற்
சதசத்தருளுணர்த்தத் தானுணரா நின்ற
விதமுற்றறிவெனும்போ மெய். (௨௨)

குருலிங்கசங்கமமாக் கொண்டதிருமேனி
கருவொன்றுமேனிநம்பாற் காட்டா-தருளொன்று
கண்டவர்க்கேயானந்தங் கண்டுகொள்ளலாமலது
கொண்டவர்க்கிங் கென்னகிடைக்கும். (௨௩)

புலியினதளுடையான் பூதப்படையான்
பலியிரந்துமெல்லாம் பரிப்பான்-பலிபுனல்சேர்

போனமுடியானமுகக்கட புனிதனசரணபுகுந்தோர்க்
கெனமுடியாதேது முளதே. (௨௪)

சொல்லுக்கடங்காச சுகப்பொருளைநாமெனவே
யல்லும்பகலுமறாதிருந்தென-னல்லலில்லா
ஞானமயம்பெற்றோர்க் கிலையெனப்பரந்தோ
மோனமயமான முறை. (௨௫)

ஐயாவருணகிரி யப்பாவுனைப்போல
மெய்யாகவோர்சொல் விளம்பினரார்-வையகத்தோர்
சாற்றரிதெனறேசத்தா தன்னையுமுகக்கண்ணாரத்
நாற்றிசைச்சகுரு கைகாட்டினனை (௨௬)

காதற்றுப்போனமுறி கட்டிவைத்தாலாவதுண்டோ
தீதற்றநாயமுறச செய்கையே-போதமாய
நிற்பார்க்கலாலிச்சகத்தி னோராகனேரிடினுந
தற்பரமாகக்கண்டிருப்பார் தாம (௨௭)

வெள்ளங்குலாவுசடை வெள்ளக்கருணையினை
கள்ளங்குலாவுமஞ்சக கள்ளனே-யுள்ளத்தி
லில்லெனறுலனவன்றே னெங்குமவியாபகத்தா
னல்லனென்றுஞ்சொல்ல வழக்கார. (௨௮)

தத்துவப்பேயோடே தலையடித்துக்கொள்ளாமல
வைத்தவருண்மௌன வள்ளலையே-நித்தமன்பு
பூணக்கருதுநெஞ்சு போற்றக்கரமெழும்புங்
காணத்துடிக்கு மிருகண். (௨௯)

தொல்லைவினைகடோய்ச சுழல்கின்றநானொருவ
னெல்லையிலாநினகருணை யெய்துவனோ-வல்லவனு
மோனகுருவே முழுதினையுந்தானுணாநத
ஞானகுருவே நவில. (௯௰)

மூன்றுகணனுமுத்தொழிலா மும்முதலாமூவுலகுந
தோனறககருணைபொழி தோனறலே-யினறவனை
தனனைப்போலன்பு தழைத்தோயொருதெய்வ
முனனைப்போலுணடோ வுனா. (௯௧)

நேசிககுஞசிநதை நினைவுககுஞனனைவைத்துப்
பூசிக்குநதானிறைநது பூரணமா-யோசித்து
நினறதலலானமோனு நிருவிகறபநிட்டைநிலே
யெனறுவருமோ வறியேனே. (௯௨)

அறிவிலறியாமை யறறறிவாய்நினறு
பிறிவறவானநதமயம பெற்றுக-குறியவிழ்நதா
லானறைககுடலவேண்டே னையாவிவ்வாககைகையே
யெனறைககும் வேணடுவனேயான. (௯௩)

உடலைப்பழித்திங குணவுங்கொடாமல்
விடவிடவோாடுவரோ மெய்யைப்-படபடென
வேண்டுவேனிந்தவுடன மெய்யுணாப்பொய்யனு
னண்டனீதா னேயறி. (௯௪)

அறியாயோவென்னையுநீ யாண்டனீசுத்த
வெறியாய்மயங்கவுமேன விட்டாய்நெறிமயங்கிக்

குன்றுஞ்செடியுங் குறுகுமோனவயாவே
கணறுகெட்டாற ருயருகேகாண. (௩௫)

எதுகருடறசுவைகொண டேனிருநதேனையனே
யாதிககமோன வருட்டாயே-சோதியா
யுன்னனிருவிகறப வானநதநிட்டையிலே
பினனமற நிலலாதபின. (௩௬)

பினனுமுடற்சுவையாப் பேசுமவழக்கதனு
லெனனபலனுமுற றிருநதோமே-யனனதனு
லானநதநதானேதா னுகுமெமமையனே
யேனிநதத் துனபமினி. (௩௭)

துனபக்கடலிற் றளைநதெலலாநதீாநததே
யினபககடலி லிருமெனன வனபிற
கரைநதுகரைநதுருகிக கண்ணருவிகாட்ட
விரைநதுவருமா னநதமே. (௩௮)

கரைநதுகரைநதுருகிக் கண்ணீராருக
விரைநதேநிருவிகறப மெய்த-நிரநதரமு
நினனையேசிநதிகக நீகொடுத்தாய்மோனுனா
னெனனைமுழுதுங் கொடுத்தேனே. (௩௯)

அலலும்பகலும்பே ரன்புடனேதானிருநதாற்
கல்லுமுருகாதோ கன்னெஞ்சே-பொல்லாத
தப்புவழியேனினைந்தாய் சநததமுஞ்சிறநத
வெப்பிலே யானந்தமே. (௪௰)

கொடுத்தேனேயென்னைக் கொடுத்தவுடனின்ப
மடுத்தேனேநீடூழி வாழ்ந்தே-யடுத்தேனே
பெற்றேனேபெற்றுப் பிழைத்தேனேசனமவல்ல
லிற்றேனேயேழை யடியேன். (௬௧)

பெற்றோமபிறவாமை பேசாமையாயிருக்கக
கற்றோமெனவுரைக்கக் காரியமேன-சற்றேனு
நீக்கற்றவின்ப நிலைபொருந்தியேசற்று
வாக்கற்றாற் பேசுமோவாய. (௬௨)

காலனறனையுதைத்தான காமனறனையெரித்தான
பாலனபசிக்கிரங்கிப் பாற்கடலை-ஞாலமெச்சப்
பின்னேனடக்கவிட்டான் பேரருளைநாடாதாரக்
கென்னே நடக்கையினி. (௬௩)

விண்ணருவிமேனமேல் விளக்குலபோலேயிரண்டு
கண்ணருவிவெள்ளமொடு கைகூப்பித் தண்ணமிர்த
வெள்ளமேயானந்த வெறபேயெனத்தொழுவோ
ருள்ளமே ஞானவொளி. (௬௪)

பிள்ளைமதிச்செஞ்சடையான் பேசாப்பெருமையினன
கள்ளவிழுமபூங்கொன்றைக் கண்ணியா-னுள்ளபடி
கல்லாலின்கீழிருந்து கற்பித்தானோவசன
மெல்லாருமீடேறவே. (௬௫)

புலனைந்துந்தானே பொரமயக்கிச்சிந்தை
யலமந்துழலு மடிமை-நலமிருந்த

சித்தானமோன சிவனேநின்சேவடிக்கே
பித்தானாலுண்டோ பிறப்பு. (௪௬)

நிறைகுடந்தானீர்கொளுமோ நிச்சயமாமோன
முறையுணர்ந்தாராயாதை முயல்வார்-பிறையணிந்த
மிக்கக்கைலாயமலை வித்தகனேவேதியனே
செக்கரணிமேனியனே செப்பு. (௪௭)

துங்கமழுவாளுடையாய் சூலப்படையுடையாய்
திங்களணிசெஞ்சடையாய்சேவுடையாய்-மங்கையொரு
பாலுடையாய்செங்கட் பணியாயெனசென்னியின்மேற்
காலுடையாய்நீயேகதி. (௪௮)

இனியகருணைமூர்த்தி யெம்பிரான்முக்கட்
கனியமிர்தவாரியின்பக் கட்டி-தனிமுதல்வ
னித்தனபரமனிமல னிறைவாய்நிறைந்த
சுத்தனமக்கென்றுந்துணை. (௪௯)

நீதியாய்க்கல்லாலி னீழலின்கீழேயிருந்து
போதியாவுண்மையெல்லாம்போதித்தா-னோதில்
சனகாதியாய தவத்தோர்க்குஞான
தினகரனு மௌனசிவன். (௫௰)

தேகச்செபருனுஞ் சிந்தையுடனேகுழையில்
போகநிலைஞானிகளுக் கொப்புவதோ-மோகநிலை
யல்லலிலேவாழ்வாரோ வப்பனேநீயற்ற
வெல்லையிலே சும்மாவிரு. (௫௧)

சும்மாவிருக்கச் சுகமுதயமாகுமே
யிம்மாயாயோகமினி யேனடா-தமமறிவின
சுட்டாலேயாகுமோ சொலலவேண்டாங்கனம
நிட்டா சிறுபிள்ளாய்நீ. (௫௨)

நீய்றறவநிலையே நிட்டையதினியிலையோ
வாயறறவனே மயஙகாதேபோயற
றிருநதாலுநீபோகா யெனறு மூள்ளாய்சுமமா
வருநதாதேயினப முண்டுவா. (௫௩)

வாவாவெனறினபம் வரவழைககுங்கண்ணீரோ
டாவாவெனறேயழுத வப்பனே-நீவாடா
வெலலாநமககெனவே யிநதனேயேயிநதபடி
நிலலா யதுவேநிலை (௫௪)

நிலலாப்பொருளை நினையாதேநினையுள்ளோரா
சொல்லாப்பொருட்டிரளைச் சொல்லாதே-கல்லாத
சிநதைக்குழைநது சுகஞ்சேரகுருவருளால
வநதவழி நல்லவழி. (௫௫)

வழியிதெனறுமல்லா வழியிதெனறுஞ்சொல்லிற்
பழிபழியாநல்லருளாற் பார்த்தோா-மொழியுனக்கே
ஏற்றிருக்கச்சொனனவனறேயெங்குமபெருவெளியாம்
பார்த்தவிடமெல்லா நீபார். (௫௬)

பாரனைத்தும்பொய்யெனவேபட்டினத்துப்பிள்ளையைப்
லாருக்துறக்கையரி தரிதுகேசோ [போ

மனத்துறவுமப்படியே மாறுவிவற்றி
லுனக்கிசைந்தவாறென்றேயோர். (௫௭)

ஓராமலேயொருகா லுன்னுமலுள்ளொளியைப்
பாராமலுள்ளபடி பார்த்திருந்தாலவாராதோ
பத்துத்திசையும் பரந்தெழுந்தானந்தவெள்ளந்
தத்திக்கரை புரண்டுதான். (௫௮)

தானானதன்மைவந்து தாக்கினலவ்விடத்தே
வானாதிமாயை வழங்காதோ-நானே
ஞானனுள்ளேதோன்று வுறவாகின்றதென
வென்னுள்ளே யென்றுமிரு. (௫௯)

என்னையுன்னையின்னதென்று வுன்னுமநிற்குங்கே
தன்னையருளென்ற தருணத்தி-லன்னைபெற்ற
பிள்ளைக்குஞ்சொல்லாத பெற்றுகண்டாயயனே
யுள்ளத்தி னுள்ளேயுணர். (௬௰)

சொன்னவாதாரிட்ட தொகுத்திராநிட்டையிலே
மன்னினவாபோதியார் மாமௌனன-றன்னுள
விருப்பாகக்கைகாட்டி நீக்கவடநீழ
லிருப்பானிரு விகற்பத்தே. (௬௧)

இந்தவிருவிகற்பத் தெந்தையிருக்கிட்டை
சிந்தைநீதேறுய் செகமனைத்தும-வந்ததொட்டாப்
பாடுகெடவன்றேவோர்பாத்திரத்துக்காட்டலலா
லாடுவதே ஞட்டுமவன். (௬௨)

அவனேபரமு மவனேகுருவு
மவனேயகில மனைத்து-மவனேதா
மானவரோசொன்ன லவரோகுருவெனக்கு
ஞானவனுபிறப தெந்தநாள். (௬௩)

நாளவங்கள்போகாமனுடோறுநந்தனமயே
யாளவந்தாதாளினகீழாட்புகுந்தாய மீளவுனைக
காட்டாமனிற்குங் கருத்தறிந்தானெஞ்சேயுன
னுட்டானுனையமில்லையால். (௬௪)

யானறுனெனலறவே யினபங்ட்டையெனறருணைக
கோனறுனுரைத்தமொழி கொள்ளாயோ-தோனறி
யிழுக்கடித்தாயநெஞ்சே நீயெனகலைக்ள்சோர
வழுக்கடிக்கும் வண்ணாபோலாய். (௬௫)

எங்குஞ்சிவமே யிரண்டற்றுநிறகிநெஞ்சே
தங்குஞ்சுகநீ சலியாதே-யங்கிங்கென
றெண்ணாதேபாழி லிறந்துபிறந்துழலப
பண்ணாதே யாறுனபரம (௬௬)

மெய்யைப்பொபயெனறிடவுமெய்யணைபாப்பொய்நெ
ஞ்சே,பொய்யைத்தானமெய்யெனவுமபோகுமோ-ஐய
யமறக்,தனமயத்தைமெய்யெனவேசாநதனையேலானந
த,மெளனமயமு நினமயமுமே (௬௭)

பூஙகாவனநிழலும புத்தமுதுஞசாநதபதம
வாஙகாதவாணநத மாமழையு-நீஙகாவாஞ

சொல்லிறந்துமாண்டவர்போற் றாமௌனபூமியினி
னில்லையென நின்றவிடம். (௬௮)

இடமானநல்லபொரு ளின்பமெனக்கேவ
லடங்காக்கருவி யனைத்து-முடனுதவ
மந்தாரதாருவென வந்துமௌனகுரு
தந்தானோர் சொற்கொண்டுதான். (௬௯)

தானந்தவஞானஞ் சாற்றரியசித்திமுத்தி
யானவையெல்லாந்தாமேயாகுமே-மோனகுரு
சொன்னவொருசொல்லாற் சுகமாயிருமனமே
யின்னமயக்க முனக்கேன். (௭௰)

என்னையுடலையுறுபொருளைத்தாவெனவே
பின்னையடிமைக ளிருத்தினான்-சொன்னவொரு
சொல்லைமறவாமற் றோய்ந்தாலென்னெஞ்சேயுன்னு
லில்லைபிறப்ப தெனக்கே. (௭௧)

எனக்குமுனக்கு முறவில்லையெனத்தோந்து
நினைக்கவரிதான வின்பநிட்டை-தனைக்கொடுத்தே
யாசானபவுனி யளித்தானெஞ்சேயுனையோர்
காசாமதியே னுனைக்காண். (௭௨)

ஆனந்தமோனகுரு வாமெனவேயென்னறிவின்
மோனந்தனக்கிசையமுற்றியதாற்-றேனுந்து
சொல்லெல்லாமௌனந் தொழிலாதியுமோன
மெல்லாநன் மோனவடிவே. (௭௩)

எல்லாமேமோனநிறை வெய்துதலாலெவ்விடத்து
நல்லாகண்மோனநிலைநாடினார்-பொல்லாத
நானெனவிங்கொன்றை நடுவேமுளைக்கவிட்டிங்
கேனலைந்தேன மோனகுருவே. (௭௪)
மோனகுருவளித்த மோனமேயானந்த
ஞானவருளுமது நானுமது-வானதி
னின்றநிலையுமது நெஞ்சப்பிறப்புமது
வென்றறிந்தே னானந்தமே. (௭௫)
அறிந்தவறிவெல்லா மறிவன்றியில்லை
மறிந்தபனமற்ற மவுனஞ் செறிந்திடவே
நாட்டினானந்த நாட்டிறகுடிவாழக்கை
கூட்டினான மோனகுரு. (௭௬)
குருவாகித்தண்ணருளைக் கூறுமுனனேமோனு
வுருநீடுயிர்பொருளு போகத்-தருதியென
வாங்கினையேவேறு முண்மை வைத்திடவுங் கேட்டிடவு
மீங்கொருவருண்டோவினி (௭௭)
இனிபகருப்[illegible]வட்டை யென[illegible]லிட்டா
வனியிரதமாறு நானுந்-தனியிருக்கப
பெறறிலேன மோன[illegible]ரந்தவனே மோனமல்லாற
கறறிலே னேதுங்கழு (௭௮)
எதுகருஞ்சுட்மாவிருநீயெனவுரைத்த
சூதுக்கோதோனறுத் துணையாகிப்-போதித்து

நின்றதற்கோவென்னையா நீக்கிப்பிரியாமற்
கொன்றதற்கோ பேசாக்குறி. (௭௯)

குறியுங்குணமுமறக் கூடாதகூட்டத்
தறிவறிவாய்நின்றுவிட வாங்கே-பிறிவறவுஞ்
சும்மாவிருத்திச் சுகங்கொடுத்தமோனநின்பாற்
கைம்மாறு நானொழிதல்காண். (௮௰)

நானென்னுமயக்க நண்ணுங்காலென்னுணை
வானன்றென்னனிறைய மாட்டாய்நீ-யூனன்றுமல
வைத்தமௌனத்தாலே மாயைமனமிறந்து
துய்யதுவிடு ஞானசுகம். (௮௧)

ஞானநெறிக்கேற்றகுரு நண்ணறியசித்திமுத்தி
தானந்தருமாந் தழைத்தகுரு-மோனமொடு
தாயெனவுமவந்தென்னைத் தந்தகுருவென்சிந்தை
கோயிலென வாழுங்குரு. (௮௨)

சித்துஞ்சடமுஞ் சிவத்தைவிடவில்லையென்ற
நித்தனபரமகுரு நேசத்தார்-சுத்தநிலை
பெற்றோமேநெஞ்சே பெரும்பிறவிசாராமற்
கற்றோமே மோனகுரு. (௮௩)

உடல்பொய்யுறவு முற்றுப்பெற்றது. ஆகூ ௫௪௨.

எசறறவநநிலே.

கொச்சககலிப்பா.

எசறறவநநிலேயே யெநதைபரிபூரணமாய்
மாசறறவானநத வாரிவழஙகிடுமே
பூசறசூழலபோ லுலகநெறிவாதனையாற்
பாசததுட்செலலாதே பல்காலுமபாழ்நெஞசே. (க)

பாழாமபணடப் பரப்பையெலலாமவாய்மடுத்து
மாழாழியினபத் தழுநதப்படியாயோ
தாழாயோவெநதையருட்டாட்கீழ்நெஞ்சேயெனைப்போ
ல, வாழாதுவாழநதழியாவணணமிருப்பாயே. (உ)

இருப்பாயிருநதிடப்பேரினபவெளிககேநமககுக்
குருப்பாரவையலலாமற கூடககிடைத்திடுமோ
வருடபாயநமககாக வாளவநதாரபொனனடிககீழ்
மருடபேயாபோலிருகக வாகண்டாய்வஞசநெஞசே.()

வஞசமோபணடையுள வாதனையானீயலைநது
கொஞசமுறறாயுனனைக குறைசொலல வாயுமுண்டோ
வஞசலஞசலெனறிரஙகு மானநதமாகடற்கீழ
நெஞசமேயெனபோல நீயழுநதவாராயோ. (ச)

வாராவரவாய் வடநிழற்கீழ்வீறறிருநத
பூராயநம்மைப் புலப்படுத்தவேண்டியனறோ
மீவாராயோநெஞ்சே யுருகாயோவுறறிருநது
பாராயோவவ்வுருவைப் பாக்கநிறைவாய்விடுமே.(ரு)

வாயாதோவினைவெள்ளம் வந்துனைவழியாகப்
பாயாதோநானுமபயிராய்ப்பிழையேனோ
வோயாமலுன்னி யுருகுநெஞ்சேயந்நிலைக்கே
தாயானமோனனருள் சந்திக்கவந்திடுமே. (௬)

வந்தவரவை மறந்துலகாயவாழ்ந்துகனம
பந்தமுறவுன்னைப் படிப்பிக்கககறறவாயா
ரிந்தமதியேனுனக்கிங் கெனப திடகேளென்றலே
சந்ததநெஞ்சேபாத்திற சாரிலினபமுண்டாமே. (௭

இனபமயமாயுலக மெல்லாமபிழைப்பதறகுன
னனபுநிலையெனபா ரதுவுநினையனறியுணடோ
வுனபுலத்தையோரினருட் கொப்பாவாயநெஞ்சேநீ
தெனபுலத்தாரோடிருந்து செயபூசைகொண்டருளே)

அருளேயோராலயமா வானந்தமாயிருந்த
பொருளோடியானிருக்கப் போயொளித்தநெஞ்சேநீ
மருடடாமுயறகோடோ வாணமலரோபெயததேரோ
விருடாநீயுறைந்த தெவ்விடமோகாணேனே. (௯)

எவ்விடத்துமபூரணமா மெளனதபிரானறண்ணருளோ
யவ்விடத்தேயுனனைநெஞ்சே யாராயிறகணடிலனே
யவ்விடத்துமாயையிலே மாண்டனையோவவ்விடமுஞ்
செவ்விடமேநீயுஞ் சென்னமறறுவாழியவே. (௰)

ஏசற்றவந்நிலை முற்றுப்பெற்றது. ஆ ௫௫௨.

காடுங்கரையும்.

காடுங்கரையுமனக்குரங்கு கால்விட்டோடவதன்பிறகே
யோடுந்தொழிலாற்பயனுளதோ வொன்றாய்ப்பலவாயு
யிர்க்குயிராய், யாடுங்கருணைப்பரஞ்சோதி யருளைப்பெ
றுதற்கன்புநிலை, தேடும்பருவமிதுகண்டீர் சேரவாருஞ்
செகத்தீரே. (௧)

சைவசமயமேசமயஞ் சமயாதீதப்பழம்பொருளைக்
கைவந்திடவேமன்றுள்வெளி காட்டுமிந்தக் கருத்தைவி
ட்டு, பொய்வந்துழலுஞ் சமயநெறி புகுதவேண்டாமுத்
திதருந், தெய்வசபையைக் காண்பதற்குச்சேரவாருஞ்
செகத்தீரே. (௨)

காகமுறவுகலந்துண்ணக்கண்டீரகண்டாகாரசிவ
போகமெனும்பேரின்பவெள்ளம் பொங்கித்ததும்பிப்
பூரணமாய், யேகவுருவாய்க்கிடக்குதையோ வின்புற்றி
டநாமினியெடுத்த, தேகம்விழுமுன் புசிப்பதற்குச்சேர
வாருஞ்செகத்தீரே. (௩)

எடுத்ததேகம்.

கட்டளைக்கலிப்பா.

எடுத்ததேகம் பொருளாவிமூன்றுநீ யெனக்கொன்றில்
லையென மோனநன்னெறி, கொடுத்தபோது கொடுத்த
தன்றோபின்னுங் குறையிருந்ததென் கூத்தாட்டமாயையை
விடுத்தவாறுங் கண்ணீரொடுகம்பலை, விலகுமாறுமென
வேட்கைப்ரவாகத்தைத், தடுத்தவாறும்புகலாய்சிரகிரி
த் தாயுமானதயாபர மூர்த்தியே. (௧)

நோயும்வெங்கலிப் பேயுந்தொடாநின ருளிற்சொன்ன
முறை யியமாதி நான,கேற்றுமவண்ணமெனைக் காக்குந
காவலுந,தொழும்புகொள்ளுஞ்சுவாமியுநீகண்டா,யோ
யுஞ்சனமமினி யுஞ்சலஞ்சலென லுலகத்துக்கண்டுதொழ
வோ ருருவிலே, தாயுந்தந்தையுமாகிச்சிரகிரித் தாயு
மானதயாபர மூர்த்தியே. (௨)

முகமெலாம்

முகமெலாங்கணீர் முத்தரும்பிடச் செங்கை முகிழ்ப்ப
வகமெலாங்குழைந் தானந்தமாகநல்லறிஞ
ரிகமெலாந்தவ மிழைக்கின்றனசெய்கோவேழ
சகமெலாம்பெறநல்லருள் தருமாச்சமைந்தோய.

திடமுறவே.

கொச்சகக்கலிப்பா.

திடமுறவே நின்னருளைச சேர்த்தெனைக் காத்தாளக்
கடனுனக்கென றெண்ணிநினைக் கைகுவித்தேனல்ல
னே,வடைவுகெட்டபாழ்மாயை யாழியிலேயினமல்ல
ற்,படமுடியாதென்றுவிப் பற்றேபராபரமே. (௧)
ஆராமைகண்டிங் கருட்குருவாய்நீயொருகால
வாராயோவந்து வருத்தமெல்லாந்தீராயோ
பூராயமாகவருட் பூரணத்திலண்டமுதற
பாராதிவைத்த பதியேபராபரமே. (௨)
வாழாதுவாழவுனை வந்தடைந்தோர்சொல்லாரு
மாழாழியென்னவரு ளாராமுக்காற்றே

டேழாயெனவுலகமேசுமினினொருவன்
பாழாகாவாறுமுகம் பாரநீபராபரமே (௩)
உள்ளத்தினுள்ளே யொளித்தென்னையாட்டுகின்ற
கள்ளககருணையையான காணுநதரமாமோ
வெள்ளததைமாறறி விடககுணபாரஙகுருட்டும
பளளத்தினமீனபோற பதைத்தேனபராபரமே. (௪)
வாவிககமலமலா வணடாயத்துவணடுதுவண
டாவிககுணினறவுனக கனபுவைத்தாக கஞசலெனபாய்
பூவிறகுமவானகடையிற்புலவிறபோரபோலவொனறை
ப,பாவிககாட்டேன பதியேபராபரமே. (௫)
விணணூறுவெற்பின விழுநதாயெனமாயிற
கண்ணூறுபாசசிடுமென காதல்வெள்ளங கண்டிலையோ
தண்ணூறுசாநதபதத தறபரமேநாலவேதப்
பண்ணூறுமினபப் பதியேபராபரமே. (௬)
கூடியநினை சேர்டியார கூட்டமெனறோவாய்க்குமென
வாடியவெனனெஞசமுக வாட்டமுநீகண்டிலையோ
தேடியநினசிரருளைத் திககனைததுங்கைகுவித்துப்
பாடியநான்கணடாய பதியேபராபரமே. (௭)
நெஞசத்தினூடே நினைவாய்நினைவூடு
மஞசலெனவாழு மெனதாவித்துணைநீயே
சஞசலமாற்றினையினிமேற் றுயககுபசாரப்புகன்று
பஞசரிக்கநாணுர் பதியேபராபரமே. (௮)

புத்திநெறியாகவுனைப் போற்றிப்பலகாலு
முத்திநெறிவேண்டாத மூடனேனுங்கெடுவேன
சித்திநெறிகளெனகடவேன சீரடியாாககேவலசெய்ய
பத்திநெறிகளேனுமுகம பாராநீபராபரமே. (௯)

கண்டறியேன கேட்டறியேன காட்டுநினைவே பிரியங்
கொண்டறியேன்முத்தி குறிக்குந்தாமுமுண்டோ
தொண்டறியாப்பேதைமையேன சொல்லவேயின்றென
மையெல்லாம, பண்டறிவாய்நீயே பராபரமே.

திடமுறவே முற்றுப்பெற்றது. ஆ ௫௯௮.

தன்னை.

கொச்சககலிப்பா.

தன்னையறியத்தனதருளாற் றானுணர்த்து
மன்னைபொருளெனவே வாழாமற்பாழ்நெஞ்சே
பொன்னைப்புவியைமடப் பூவையரைமெய்யெனவே
யென்னைக்கவர்ந்திழுத்திட்டெண்ணபலகண்டாயே. (௧)

ஆக்கை.

ஆக்கைமாயையாவு நொடியினிலற்றுறுமாள
நீக்கமநீக்கமில்லா நினைப்பொடுமறப்புமாற்றிப்
போக்கொடுவரவுமின்றிப் புனிதநல்லருளானந்தத்
தாக்கவுஞ்செய்வாயன்றோ சச்சிதானந்தவாழ்வே. (௨)

கற்புறுசிந்தை

கற்புறுசிந்தைமாதர் கணவனையன்றிவேறோர்
நிற்புறத்தவனைநாடார் யாங்களுமின்பவாழ்வுந்
தற்பொறியாகலருந் தலைவநின்னலதோர்தெய்வம்
பொற்புறக்கருதோங்கண்டாய்பூரணானந்தவாழ்வே. (க)

முருந்திளநகையார்பார முலைமுகந்தழுவிச்செவ்வாய்
விருந்தமிர்தெனவருந்தி வெறியாட்டுக்காளாய்நாளு
மிருந்தலோகாயதப்பே ரினத்தனாயிருந்தவேழை
பொருந்தவுங்கதிமேலுண்டோபூரணானந்தவாழ்வே. ()

தீதெலாமொன்றாமவன்மை செறிந்திருட்படலம்போர்
த்த,பாதகசிந்தை பெற்ற பதகனுன்பாதநீழ
லாதரவடையவுள்ளன் பருள்கிளையாயினமற்றியார்
போதனைசெய்யவல்லார் பூரணானந்தவாழ்வே. (ங)

நாதனைநாதாதீத நண்பனைநடுவாய்நின்ற
நீதனைக்கலந்துநிற்க நெஞ்சமேவாவென்றால்
வாதனைபெருக்கியென்னைவசஞ்செய்துமனந்துன்மாற்க
போதனைசெய்தனன்றோ பூரணானந்தவாழ்வே. (ச)

எண்ணியவெண்ணமெல்லாமிறப்புமேற்பிறப்புக்காசை
பண்ணியவென்னறிவையெல்லாம் பாழாக்கியென்னைப்பா
ழாக்குந,திண்ணியவினையைக்கொன்று சிறியனையுய்யக்
கொண்டாற், புண்ணிய நினக்கேயன்றோ பூரணானந்த
வாழ்வே. (ரு)

பத்திநீபத்திக்கான பலனுநீபலவாச்சொல்லுஞ்
சித்திநீசித்தாசித்தித் திறமுநீதிறமாமோன
முத்திநீமுத்திககான முதலுநீமுதனமையான
புத்திநீயெனககொன்றுணடோ பூரணாநதவாழ்வே.()
தாயினுமினியநின்னைச் சரணெனவடைந்தநாயேன
பேயினுங்கடையனாகிப் பிதற்றுதலசெய்தனனறே
தீயிடைமெழுகாய்!நொநதேன் றெளிவிலேன வீணேகா
லம,போயினதாறறுகில்லேன பூரணாநதவாழ்வே.(எ)

கறபுறசிநதை முறறுப்பெறறது ஆ ஞாஎள

மலைவளர்காதலி

பதியுண்டு நிதியுண்டு புத்திரர்கண்மித்திரகள்
பக்கமுணடெககாலமும்
பவிசுண்டுதவிசுண்டு திட்டாந்தமாகயம
படனொனுநதிமிரமனுகாக
கதியுண்டுஞானமாங கதிருண்டுசதிருணடு
காயசித்திகளுமுண்டு
கறையுண்டகண்டாபா லம்மைமகிழருளிற்
கருத்தொன்றுமுண்டாகுமே
நதியுண்டகடலெனச் சமயத்தையுண்டபர
ஞானவானந்த வொளியே

நாதாந்தரூபமே வேதாந்தமோனமே
நானெனுமகந்தைதீர்த்தேன
மதியுண்டமதியான மதிவதனவல்லியே
மதுசூதனன்றங்கையே
வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. (௧)

தெட்டிலேவலியமட மாதர்வாய்வெட்டிலே
சிற்றிடையிலேநடையிலே
சேலொத்தவிழியிலே பாலொத்தமொழியிலே
சிறுபிறைநுதற்கீற்றிலே
பொட்டிலேயவர்கட்டு பட்டிலேபுனைந்த
பொடியிலேயடியிலேமேற்
பூரித்தமுலையிலே நிற்கின்றநிலையிலே
புந்திதனைநுழையவிட்டு
நெட்டிலேயலையாம லறிவிலேபொறையிலே
நின்னடியர்கூட்டத்திலே
நிலைபெற்றவன்பிலே கலைபெற்றமெய்ஞ்ஞான
நேயத்திலேயுனிருதாண்
மட்டிலேமனதுசெல நினதருளருள்வையோ
வளமருவுதேவைராசே
வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. (௨)

பூதமுதலாகவே நாதபரியந்தமும்
பொய்யென்றெனைக்காட்டியென்

பேர்தத்தினடுவாகி யடியீறுமில்லாத
போதபூரணவெளிக்கு
ளேதுமறவில்லென றுபாயமாவைத்துவினை
வெல்லாருஞ்செயவல்லசித்தா
மினபவுருவைத்தந்த வனினையேயினினையே
யெளியேனமறந்துய்வனோ
வேதமுதலானநல லாகமத்தனைமையை
விளக்குமுட்கணணிலாக்கு
மிக்கினமகிமையைக்கேளாதசெவிடாக்கும
வீறுவாதபபுகழுமவாய
வாதநோயாளாக்கு மெட்டாதமுககணுடை
மாமருந்துநகமிதமே
வரைராஜனுககிருகண மணியாயுதித்தமலை
வளாகாதலிப்பெணணுமையே. (௯)

மிடிபிட்டவாழ்க்கையா லுப்பிட்டகலமெனவு
மெயயெலாமுளளுடைந்து
வீறிட்டசெலவாதந தலைவாயிலவாசமாய்
வேதனைகளுறவேதனுந
துடியிட்டவெவ்வினையை யேவினுனபாவிநான
றொடரிட்டதொழில்களெல்லாந
துண்டிட்டசாண்குமபியின பொருட்டாயதுன
றொண்டர்பணிசெய்வதென்றோ
வடியிட்டசெந்தமிழி னருமையிட்டாரேரி
லரிவையோர்பாவைவாயி

லம்மட்டுமடியிட்டுநடைநடந்தருளடிக
    ளடியீதுமுடியீதென
வடியிட்டமறைபேசு பச்சிளங்கிள்ளையே
    வளமருவுதேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
    வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. (௪)

பூரணிபுராதனிசு மங்கலை சுதந்தரி
    புராந்தகிதிரியம்பகியெழிற
புங்கவிவிளங்குசிவ சங்கரிசகஸரதள
    புஷபமிசைவீற்றிருக்கு
நாரணிமனோதீத நாயகிகுணாதீத
    நாதாந்தசத்தியென்றுன
னுமையேயுச்சரித்திடு மடியாரநாமமே
    நானுச்சரிக்கவசமோ
வாரணிசடைக்கடவு ளாரணியெனப்புகழ்
    வகிலாண்டகோடியீன்ற
வன்னையேபின்னையுங் கன்னியெனமறைபேசு
    மானந்தரூபமயிலே
வாரணியுமிருகொங்கை மாதர்மகிழ்கங்கைபுகழ்
    வளமருவுதேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
    வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே (௫)

பாகமோபெறவுனைப் பாடவறியேன்மல
    பரிபாகம்வரவுமனதிற்

பண்புமோசற்றுமிலை நியமமோசெய்திடப்
பாவியேனபாபரூப
தேகமோதிடமிலலை ஞானமோகனவிலுந
சிநதியேனபேரினபமோ
சேரவெனறுறகளள மனதுமோமெத்தவுஞ
சிநதிககுதெனசெயகுவென
மோகமோமதமோ குரோதமோலோபமோ
மூறறுமாறசரியமோதான
முறபிடடெனைககொள்ளுநதியமோதேடவெனின
மூசுவரிவண்டுபோல
மாகமோடவுமவலல னெனையாளவல்லையோ
வளமருவுதேவைபரசே
வளைராஜனுககிரககண மணியாயுதித்தமலை
வளாகாதலிப பெணணமையே. (௯)

தூளேறுதூசிபோல் வினையேறுமெயயெனுந
தொககினுட்சிககிநாளுநு
சுழலேறுகாறறினிடை யழலேறுபஞசெனச்
சூறையிட்டறிவையெலலா
நாளேறநாளேற வாரத்திகமெனுஙகூறறி
னட்பேறவுள்ளுடைநது
நயனஙகளறறதோ ரேரோறுபோலவே
நானிலநதனிலலையவோ
வேளேறுதநதியைக கனதநதியுடனவெனறு
விளையேறுமாலைசூடி

விண்ணேறுமேகங்கள் வெறபேறிமறைவுற
வெருட்டியகருங்கூந்தலாய்
வாளேறுகணணியே விடையேறுமெம்பிரான
மனதுககிசைநதமயிலே
வளாராஜனுககிருகண மணியாயுதித்தமலை
வளாகாதலிபபெணுமையே. (எ)

பூதமொடுபழகிவள ரிநதிரியமாமபேய்கள்
புநதிமுதலானபேய்கள்
போராடுகோபாதி ராக்ஷசப்பேய்களென
போதத்தையூடழித்து
வேதனைவளாத்திடச சதுாவேதவஞசன
விதித்தானி வலலவெலலாம்
வீழும்படிசகுனது மௌனமநத்ராதிககிய
வித்தையைவியநதருள்வையோ
நாதவடிவாகிய மஹாமநத்ரரூபியே
நாதாநதவெட்டவெளியே
நற்சமயமானபயிா தழையவருமேகமே
ஞானவானநதமயிலே
வாதமிடுபரசமயம யாவுககுமுணாவரிய
மகிமைபெறுபெரியபொருளே
வளாராஜனுககிருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளாகாதலிபபெணுமையே. (அ)

மலைவளாகாதலி முற்றுப்பெற்றது. ஆகூ திஅதி.

அகிலாண்டநாயகி சந்தவிருத்தம்.

வட்டமிட்டொளிர்பிராண வாயுவெனு
ங்களிறோடுகமனஞ்செயு
மனமெனும்பெரியமத்தயானையையென
வசமடக்கிடினமுமண்டலத்
திடமுற்றவளராஜயோகமிவை
யோகமென்றறிஞர்புகழவே
யேழையேனுலகினீடுவாழ்வினி
யிங்கிதற்குமனுமானமோ
பட்டவர்த்தனர்பராவுசகாதர
பாகமானசுபயோகமும்
பாரகாவியகவித்வஞானமறை
பாராயணஞ்செய்மதியூகமு
மட்டசித்தியுநலன்பருக்கருள
விருதுகட்டியபொன்னமே
யண்டகோடிபுகழ்காவைவாழுமகி
லாண்டநாயகியெனம்மையே. (க)

பெரியநாயகி விருத்தம்.

காற்றைப்பிடித்துமட்கரகத்தடைத்தபடி
கனமப்புனற்குளூறுங
கடைகெட்டநவவாயில் பெற்றபசுமட்கலக்
காயத்துள்ளேயிருத்திச்
சோற்றைச்சுமத்திநீ பந்தித்துவைக்கத்
துருத்திக்குண்மதுவெனவே
துள்ளித்துடித்தென்ன பேறுபெற்றேனருட்

டோயநீபாய்ச்சலசெய்து
நாற்றைபபதித்ததென ஞானமாம்பயிரதனை
நாட்டிப்புலபபட்டியு
நமனைனதீப்பூடு மணுகாமனமூனனினறு
நாடுசிவபோகமான
பேறனறப்பகுத்தருளி யெனையாளவல்லையோ
பெரியவகிலாணட்கோடி
பெறறநாயகிபெரிய கபிலைமாநகாமருவு
பெரியநாயகியமமையே. (௯)

தந்தைதாய்.

தநதைதாய்மகவுமனை வாழ்ககையாககை
சகமனைத்துமெளவியருட் டழைத்தபோதே
யிநதிரசாலஙகனவு கானனீரா
யிருநதுவேயிவவியறகை யெனனேயெனனே. (௧)
எனனைநானகொடுககவொருப பட்டகால
மியாதிருநதெனனைலவபோயென,னெனனைநீஙகா
வனனைபோலருளபொழியுங கருணைவாரி
யாணநதப்பெருமுகிலே யாசேசொலலாய். (௨)
அரசேநினறிருககருணை யல்லாதொன்றை
யறியாதசிறியேறு னதனைமூழ்கிக
கரைசேரும்படிககுனருட் புணையைக்கூட்டுங
கைப்பிடியேகடைப்பிடியாக் கருத்துட்கொண்டேன.()
கண்டேனிங்கெனனையுமென் றனையுநீஙகாக்
கருணையுநின்றனனையுநான கண்டேனகணடேன

விண்டேனென்றெனைப்புறம்பாத் தள்ளவேண்டாம்
விண்டதுநின்னருட்களிப்பின வியப்பாலன்றோ. (௪)
ஓவென்றசுத்தவெளி யானதேனின்றிய
குபிரையெல்லாமவம்மினென வுவட்டாவினபத்
தேவென்றநீகலந்து கலந்துமூத்தி
சோத்தனையேறநுறைவாமோ ஜெகவிலாசம். (௫)
ஜெகத்தையெல்லா மணுவளவுஞ்சிதறுவணைஞ்
சோதத்தணுவிலவைப்பையணுத் திரளையெலா
மகத்துவமாபிரமாணட மாகச்செய்யும
வல்லவாநீயினந்த வாறேயெல்லாம். (௬)
சொல்லாலேவாய்துடிப்ப தல்லானெஞ்சந்
துடித்திருகணீரருவி சொரியத்தேம்பிக
கல்லாலேயிருந்தநெஞ்சுங் கல்லானமுககட்
கனியேநெகக்குருகிடவுங் காணபேன்கொல்லோ (௭)

பெற்றவட்கே.

பெற்றவட்கேதெரியுமந்த வருத்தம்பிள்ளை
பெருப்பேதையறிவாளோ பேரானந்த
முற்றவர்க்கேகண்ணீரகம் பலையுண்டாகு
முறாதவரேகன்னெஞ்ச முடையராவார். (௮)
ஆவாவென்றழுதுதொழுதுங் கூகயரவெ
யப்பனேயானந்த ...ளர்

வாவாவென்றவாக்கருளுங் கருணையெந்தாய்
வன்னெஞ்சாக இரங்குவதெவ்வாறுநீயே. (௨)

நீயேயிங்கெளியேற்குந் தாகமோக
நினைவூட்டினாறுணர்த்தி நிகழ்த்தலாலே
பேயேற்குந்தனக்கெனவோ ரன்புமுண்டோ
பொறாமையினையன்பு பெருகப்பாராய். (௩)

பாராயோவென்றுயா மெல்லாநமையா
பகருமுன்னேதெரியாதோ பாவியேன்முன்
வாராயோவின்னமொரு காலாகிலு
மலர்க்காலென் சென்னிமிசை வைத்திடாயோ. (௪)

வைத்திடுங்காலைப்பிடித்துக் கண்ணின்மார்பில்
வைத்தணைத்துக்கொண்டுகையால் வளைத்துக்கட்டிச்
சித்தமிசைப்புகவிருத்திப் பிடித்துக்கொண்டு
இயக்கமறவினைபசுக்களு சோவதென்றோ. (௫)

சேராமற்சிற்றினத்தைப் பிரித்தெந்நாளுந்
திருவடிப்பேரினத்துடனே சேராவண்ண
மாராகநானலைந்தே னர்சேநீதா
னமிந்திருந்துமாயையிலே னழுந்தவைத்தாய். (௬)

வைத்தபொருளுடலாவி மூன்றுநின்கை
வசமெனவேயான்கொடுக்க வாங்கிக்கொண்டு
சித்தமிசைப்புகுந்ததுதான் மெய்யோபொய்யோ
சிறியேற்கிங்குளவுரையாய் திகையாவண்ணம். (௭)

திகையாதோவென்னாளும் பேரானந்தத்
தெள்ளமுதமுதவாமற் றிவலைகாட்டி
வகையாகவலக்கழித்தா யுண்டுடுத்து
வாழ்ந்தேனிரண்டுகான மாடுபோலே. (௮)

மாடுமககள் சிறறிடையார செமபொனுடை
வைத்தகனதனமேடை மாடகூடம
வீடுமெனபாற்றொடர்ச்சியோ விடைவிடாமன
மிககதிவீடனறோ விளஙகலவேணடும, (௯)

விளஙகவெனக்குள்ளுள்ளே விளஙகாவென்ற
வேதகமேபோதகமே விமலவாழ்வே
களஙகரகிதப்பொருளே யெனனைநீஙகாக்
கண்ணுதலேநாதாந்தக் காட்சிப்பேறே. (௰)

நாதமேநாதாந்த வெளியேசுத்த
ஞாதுருவேஞானமே ஞேயமேநல்
வேதமேவேதமுடி வானமோன
வித்தேயிஙகெனனையினி விட்டிடாதே. (௰௧)

கல்லாலின்

கல்லாலினீழறனி லொருநால்வர்க்குங்
கடவுணீயுணர்த்துவதுங் கைக்காட்டென்றாற்
சொல்லாலேசொலப்படுமோ சொல்லுந்தனமை
துரும்புபற்றிக்கடல்கடககுந் துணிபேயனறோ. (௧)

அனறோவாமோவெனவுஞ் சமயகோடி
யத்தனையும்வெவ்வேறு யாற்றநேரே

நின்றாயே நினைப்பெறுமா றெவ்வாறிங்கே
நின்னருள்கொண் டறிவதல்லா னெறிவேறுண்டோ. ( )

நெறிபாரக நினினனை யன்றியிலமவேறு
நிலநீர்தீக்கால்வானு நீயலாத
குறியாதுமில்லையென்றால யாங்கள்வேறோ
கோதையொருகூறுடையாய் கூறாய்கூறாய். (௩)

கூறுயவைம்பூதச் சுமையைத்தாங்கிக்
குணமிலாமனமெனும்பேய்க் குரங்கின்பின்னே
மாறுதகவலையுடன் சுழலவென்னை
வைத்தனையேபரமேநின் மகிமைநன்றே. (௪)

நன்றெனவுந்தீதெனவு மெனக்கிங்குண்டோ
நானாகிநீயிருந்த நியாயஞ்சற்றே
யின்றெனக்குவெளியானா லெல்லாம்வல்ல
விறைவாநின்னடியருட னிருந்துவாழ்வேன். (௫)

வாழ்வெனவுந்தாழ்வெனவு மிரண்டாப்பேசும்
வையகத்தாகற்பனையா மயக்கமான
பாழ்வலையைக்கிழித்துதறிச் செயல்போய்வாழப்
பரமேநின்னானந்தப் பார்வையெங்கே. (௬)

எங்கேயெங்கேயருளென் றெமையிரந்தா
னேழையிவனெனவுமெண்ணி யிச்சைகூரு
மங்கேயெங்கேயெளிவந் தென்னையாண்ட
வாரமுதேயுனைக்காண்பா னலந்துபோனேன். (௭)

போனநாட்கிரங்குவதே தொழிலாவிருநன்
பொருந்துநாளத்தனையும போக்கினேனென
ஞானநாயகனேநின மோனஞான
நாட்டமுற்றுவாழந்திருக்கு நாளெந்நாளோ. (அ)

நாடப்பட்டகமலமென்ன விதயமேவு
நறுந்தேனே தனமாக்காரியாக்கண
வாட்பட்டகாயமிந்தக காயமென்றே
வன்கூறறுமுயிர்பிடிக்க வருமந்நீதி. (கூ)

நீதியெங்கேமறையெங்கே பணிவணெங்கே
நித்தியமாமவாகளெங்கே நெறிதப்பாத
சாதியெங்கேயொழுக்கமெங்கே யாங்களெங்கே
தறபரநீயினறுமொனறைச சமைப்பதானால. (ம)

ஆனாலுமயானென்றிங் கறறவெலலை
யதுபோதுமதுகதிதா னலவென்று
போனாலுமயானபோவ னலலானமோனப்
புண்ணியனேவேறுமொரு பொருளைநாடேன். (மக)

பொருளேநின்பூரணமே லிட்டக்ாலம
போக்குவரவுண்டோதற் போதமுண்டோ
விருடானுண்டோவலலால்வெளிதானுண்டோ
வினபமுண்டோதுனபமுண்டோ யாமுங்குண்டோ. ()

உண்டோநீபடைத்தவுயிர்த் திரளிலெனபோ
லொருபாவிதேகாதி யுலகப்பொய்யாக

கண்டேயுமெள்ளளவுத் துறவுமின்றிக்
காசினிகளுளலைந்தவராா காட்டாய்தேவே. (௯௩)

தேவரெல்லாந்தொழச்சிவந்த செந்தாண்முக்கட்
செங்கரும்பே மொழிக்குமொழி தித்திப்பாக
மூவர்சொலுந்தமிழ்கேட்குந் திருச்செவிக்கே
மூடனேனபுலம்பியசொன முற்றுமோதான. (௯௪)

முற்றுமோவெனக்கினியா னந்தவாழ்வு
மூதறிவுக்கினியாய்நின முளரித்தாளிற
பற்றுமோசற்றுமிலலை யையோவையோ
பாவிபடுங்கட்கலககம் பாாத்திலாயோ. (௯௫)

பாாத்தனவெல்லாமழியு மதனுற்சுட்டிப்
பாராதேபாாத்திருக்கப் பரமேமோன
மூாத்திவடிவாயுணாத்துங கைககாட்டுண்மை
முற்றியெனதல்லல்வினை முடிவதென்றோ. (௯௬)

என்றுனைநீயனறுளமயா மெனபதெனனை
யிதுநிற்கவெலலாந்தா மிலலையெனறே
பொனறிடச்செப்வல்லவனீ யெமைப்படைக்கும்
பொற்புடையாயெனனினது பொருந்திடாதே. (௯௭)

பொருந்துசகமனைத்தினையும் பொய்பொய்யென்று
புகனறபடிமெய்யெனறே போதரூபத்
திருந்தபடியென்றிருப்ப தன்றேயனறோ
வெம்பெருமான்யான்கவலை யெய்தாக்காலம் (௯௮)

காலமேகாலமொரு மூன்றுங்காட்டுங்
காரணமேகாரண காரியங்களில்லாக்
கோலமேயெனைவாவா வென்றுகூவிக்
குறைவறநின்னருள்கொடுத்தாற்குறைவோ சொல்லாய்.
சொல்லாயதகுதியெல்லாங் கடந்துநின்ற
சொரூபானந்தச்சுடரே தொண்டனேனை
கல்லாகப்படைத்தாலு மெத்தனன்றே
கரணமுடனுறவு கலக்கமாட்டேன். (௨௰)
கலங்காதநெஞ்சுடைய ஞானதீரர்
கடவுளுனைக்காணவே காயமாதி
புலன்காணார்நானொருவன் ஞானம்பேசி
பொய்க்கூடுகாத்ததென்ன புதுமைகண்டாய். (௨௧)
கண்டிலையோயானபடும்பா டெல்லாமூன்று
கண்ணிருந்துந்தெரியாதோ கசிந்துள்ளன்பர்
தொண்டரடித்தொண்டனன்றோ கருணைநீங்காச்
சுத்தபரிபூரணமாஞ் சோதிநாதா. (௨௨)
சோதியாயிருட்பிழம்பைச் சூறையாடுந்
தூவெளியேயெனைத்தொடர்ந்து தொடர்ந்தென்னாளும்
வாதியாநின்றவினைப் பகையைவென்ற
வாழ்வேயிங்குனைப்பிரிந்து மயங்குகின்றேன். (௨௩)
மயக்குறுமென்மனமணுகாப் பாதைகாட்டி
வல்வினையைப்பறித்தனையே வாழ்வேநானென்

செயககடவெனசெயலெலலா நினதேயெனறு
செஙகைகுவிபபேனலலாற செயலவேறில்லை. (உச)
வேறுபடுஞசமயமெலலாம் புகுநதுபாாககின
விளஙகுபரம்பொருளேநின விளையாட்டலலான
மாறுபடுஙகருத்திலலை முடிவினமோன
வாரிதியினதித்திரள்போல வயங்கிறறமமா. (உரு)
அம்மாவீததிசயநதா னனறோவனறோ
வகண்டநிலையாகவெனனை யறிவாமலணணாநு
சுமயாவேயிருசகலைவத்தா னயயாவாஙகே
சுகமயமாயிருபபதலலாற் சொல்வானெனனே. (உசு)
எனனேநானபிறநதுழல வந்தவாறிங
கெனகெனவோாசெயலிலலையே யேனழயேனபான
முனனேசெயவினையெனவும பினனேவாநது
மூளுமவினையெனவுமவா முறையேயெனதாய. (உஎ)
தாயானதலைவனருளை மிமபநவைத்துத்
தமியேனைப்புரவாமற் றள்ளித்தள்ளிப்
போயானெனதெனகொலையா வேகதேசம
பூரணத்துக்குணடோதான் புகலவேண்டும். (உஅ)
புகலரியநினவிளையாட் டெனனேயெநதாய
புனமையறிவுடையவெனனைப் பொருளாப்பண்ணி
யிகலவிளைககுமலமாயை கன்மத்தாடே
யிடருறவுஞசெய்தனையே யிரககமீதோ. (உகூ)

இரக்கமொடு பொறையறிவு தவமாசார
மில்லேனல்லோர்க ளீட்டங்கண்டாற்
கரக்குமியல் புடையேனென் பாழ்நெஞ்ச மெந்தாய்
கருந்தாதோ வல்லுருக்கோ கரியகல்லோ. (௩௰)

கல்லாலின் முற்றுப் பெற்றது. ஆ. ௬௱௩௫.

பராபரக்கண்ணி.

சீராருந் தெய்வத் திருவருளாம் பூமிமுதற்
பாராதி யண்ட பதியே பராபரமே. (௧)

கண்ணாரக் கண்டோர் கருப்பொருள்கா ணாமலருள்
விண்ணூ டிருந்தவிளை வெற்பே பராபரமே. (௨)

சிந்தித்த வெல்லாமென் சிந்தையறிந் தேயுதவ
வந்தகருணை மழையே பராபரமே. (௩)

ஆராவமுதே யரசே யானந்தவெள்ளப்
பேராறே மோனப் பெருக்கே பராபரமே. (௪)

ஆரறிவா ரென்னை யனந்தமறை போலமிடும்
பேரறிவே யின்பப் பெருக்கே பராபரமே. (௫)

உரையிறந்த வன்பருளத் தோங்கொளியா யோங்கிக்
கரையிறந்த வின்பக் கடலே பராபரமே. (௬)

எத்திக்குந் தானாகி யென்னிதயத் தேயூறித்
தித்திக்கு மானந்தத் தேனே பராபரமே. (௭)

திக்கொடுகீழ்மேலுந் திருவருளாம்பொற்பறிந்தோற்
கைக்குள்வளாநெல்லிக் கனியேபராபரமே. (௮)

முத்தேபவளமே மொய்த்தபசும்பொற்சுடரே
சித்தேயெனுள்ளத் தெளிவேபராபரமே. (௯)

கண்ணேகருத்தேயென கற்பகமேகண்ணிறைந்த
விண்ணேயானந்த வியப்பேபராபரமே. (௰)

வாக்காய்மனதாய் மனவாக்கிறந்தவாபாற்
றூக்காதேதாகருந தனியேபராபரமே. (௰௧)

பார்த்தவிடமெல்லாம் பரவெளியாய்த்தோன்றவொரு
வார்த்தைசொல்லவந்த மனுவேபராபரமே. (௰௨)

வானந்தமண்ணினந்தம வைத்துவைத்துப்பாற்கவெனக்
கானந்தநந்த வரசேபராபரமே. (௰௩)

அன்பைப்பெருக்கியென தாருயிரைக்காக்கவந்த
வின்பப்பெருக்கே யிறையேபராபரமே. (௰௪)

வானமெல்லாங்கொண்டமௌனமணிப்பொட்டகத்துக்
கானபணியானவணியேபராபரமே. (௰௫)

ஓடுமிருநிதியு மொன்றாகக்கண்டவர்க
ளுடும்பொருளான நட்பேபராபரமே. (௰௬)

சித்தநினைவுஞ் செயுஞ்செயலு நீயெனவா
முத்தமர்கட்கான வுறவேபராபரமே. (௰௭)

போதாந்தபுண்ணியர்கள் போற்றிசயபோற்றியெனும்
வேதாந்தவீட்டின் விளக்கேபராபரமே. (௰௮)

மூத்தாந்தவீதி முளரிதொழுமனபருக்கே
சித்தாந்தவீதிவருந தேவேபராபரமே. (௰௯)

ஈனந்தருமுடல் மௌனநியானெனபதற
வானந்தமவேண்டி யலந்தேனபராபரமே. (௨௰)

எனபுருகிநெஞச மிளகிக்கணாநதுகணாந
தனபுருவாய்நிற்க வலந்தேனபராபரமே. (௨௧)

சுத்தவறிவாய்ச் சுகமபொருந்தினலலாலென்
சித்தந்தெளியாதென செய்வேனபராபரமே. (௨௨)

மாறுவனுபூதிவாய்கரினல்லா லெனமயக்கந்
தேறுதெனசெய்வேன சிவமேபராபரமே. (௨௩)

தாகமறிந்தினபங்கிட்டை தாராயேலாகெடுவேன்
றேகமவிழுநதிடினென செய்வேனபராபரமே. (௨௪)

அப்பாவென னெய்ப்பிலவைப்பேயாற்றுகிலேன் போற்
செப்புவதல்லால்வேறெனசெய்வேனபராபர [றியெனறு

உற்றறியுமென்னறிவு முட்கருவிபோற்சவிமாண
டறறுமினபுந்தந்திலேயே யையாபராபரமே. (௨௬)

சொல்லுட்டுகாச் சுகக்கடலில்வாய்மடுகரி
னலலாலெனறுக மறுமோபராபரமே. (௨௭)

பாராயோவெனனைமுகம் பார்த்தொரு காலென்கவலை
தீராயோவாய்திறந்து செப்பாய்பராபரமே. (௨௮)

ஓயாதோவென்கவலை யுள்ளேயானநதவெள்ளம்
பாயாதோவையா பகராய்பராபரமே. (௨௯)

ஓகோவுனைப்பிரிந்தா ருள்ளங்கனலில்வைத்த
பாகோமெழுகோ பகராய்பராபரமே. (௩௰)

கூத்தவறிவத்தனையுங்கொள்ளைகொடுத்துனருளைப்
பார்த்தவனென்னைமுகம் பாராய்பராபரமே. (௩௧)

கடமுதேதேனேயென கண்ணேகவலைப்
படமுடியாதென்னைமுகம் பாரீபராபரமே. (௩௨)

உள்ளமறியா யுழப்பறிவாய்நானேழை
தள்ளிவிடினமெத்தத் தவிப்பேன்பராபரமே. (௩௩)

கன்றினூருசசேதாக லின்றிரங்கலபோலவெனக்
கென்றிரங்குவாயகருணை யெந்தாய்பராபரமே. (௩௪)

எண்ணாதவெண்ணமெலாமெண்ணியெண்ணியேழைநெ
புண்ணாகச்செய்ததினிப் போதும்பராபரமே. [ஞ்சம்

ஆழித்துரும்பெனவே யங்குமிங்குமுன்னடிமை
பாழிற்றிரிவதென்ன பாவம்பராபரமே. (௩௬)

கற்றவறிவாலுனைநான் கண்டவன்போற்கூத்தாடிற
குற்றமென்றென்னெஞ்சே கொதிக்கும்பராபரமே. ௩௭

ஐயோவுனைக்காண்பா னாசைகொண்டதத்தனையும
பொய்யோவெளியாப் புகலாயபராபரமே. (௩௮)

துணைபக்கண்ணீரிற றுளைந்தேற்குணனுணாத
விணைபக்கண்ணீர்வருவ தெந்நாள்பராபரமே. (௩௯)

வஞ்சனையும்பொய்யுமுள்ளே வைத்தழுக்காறுயுள்ள
நெஞ்சனுக்குமுண்டோ நெறிதான்பராபரமே. (௪௰)

பாசம்போய்நின்றவாபோற் பாராட்டியானுலு
மோசமபோனேனுன முறையோபராபரமே. (௪௧)

நன்றறியேன்றீதறியே னானென்றுநின்றவனு
மொன்றறியேனேழை யெனனேபராபரமே. (௪௨)

இன்றுபுதிதன்றே யெளியேன்படுந்துயர
மென்றுமறியாயோ வுரையாயபராபரமே (௪௩)

எத்தனைதான்சனனமெடுத் தெத்தனைநான்பட்டதுய
ரத்தனையுநீயறிந்த தன்றோபராபரமே. (௪௪)

இந்நாட்சற்று மிரங்கிலையேற்காலனவரு
மந்நாட்காக்கவல்லா ராராகாணபராபரமே. (௪௫)

உற்றுற்றுநாடி யுள்ளமுருண்டபாவியைநீ
சற்றிரங்கியாளத் தகாதோபராபரமே. (௪௬)

எள்ளளவுநின்னைவிட லில்லாதவினைமயக்கிற்
றள்ளுதலாலென்னபலன சாற்றாயபராபரமே. (௪௭)

பாடிப்படித்துருகிற் பாராட்டிநிற்பதற்கோ
தேடியென்னையடிமை சேர்த்தாய்பராபரமே. (௪௮)

சொன்னத்தைச்சொல்வதலலாற சொலலறவெனசொல
விருந்திக, கென்னத்தைச்சொலவே னெளியேனபராபர

சொல்லும்பொருளுமற்றுச் சும்மாவிருப்பதற்கே
யல்லும்பகலுமெனக் காசைபராபரமே. (௫௰)

நேசநிர்விகற்ப நிட்டையலலாற்றுண்டிடையைக்
காசைபுணர்ந்தோநீயறிய நின்றேபராபரமே. (௫௧)

துச்சனென்வேண்டாமித் தொல்லுலகிலல்லல்கண்டா
லச்சமிகவுடையே னையாபராபரமே. (ருஉ)

கண்ணுவாரேனுமுனைக் கைகுவியாராயினந்த
மண்ணுவார்நட்பை மதியேனபராபரமே. (ருங.)

கொல்லாவிரதங் குவலயமெல்லாமோங்க
வெல்லார்க்குஞ்சொல்லுவதென னிச்சைபராபரமே. ()

எத்தாற்பிழைப்பேனோ வெந்தையேயின்னருட்கே
பித்தானேனமெத்தவுநான பேதைபராபரமே. (ருரு)

வாயினாற்பேசா மௌனத்தைவைத்திருந்துந்
தாயிலார்போலுன் றளர்ந்தேன்பராபரமே. (ருசு)

அன்னையிலாச்சேய்போ லலக்கணுற்றேனகண்ணுரை
வென்னகத்திற்றாய்போ லிருக்கும்பராபரமே. (ருஎ)

உற்றவிளக்கிற்றுயர முள்ளுள்ளேசோதியாய்ப்
பற்றநோக்கேயென்னை முகம்பாரநீபராபரமே. (ருஅ)

பொய்யனிவனென்றுமெள்ளப்போதிப்பார்சொற்கேட்
கைவிடவும்வேண்டாமென்கண்ணேபராபரமே [ருக

எண்ணமறிந்தே யிளைப்பறிந்தேயேழையுய்யும்
வண்ணந்திருக்கருணை வையாய்பராபரமே (சுய)

நாட்டாதேயென்னையொன்றி னாட்டியிதமகிதங்
காட்டாதேயெல்லாநீ கண்டாய்பராபரமே. (சுக)

உன்னைநினைந்துனைநிறைவி னுள்ளேயுலாவுமென்னை
யன்னைவயிற்றின்னமடைக் காதேபராபரமே. (சுஉ)

பரமுனக்கென்றெண்ணும் பழக்கமேமாறு
வரமெனக்குத்தந்தருளென வாழ்வேபராபரமே. (௬௩)

வந்தித்துநின்னை மறவாக்கடனாகச்
சிந்திக்கநினைந்தருள் செய்யாய்பராபரமே. (௬௪)

எவ்வுயிருமென்னுயிர்போ லெண்ணியிரங்கவுநின்
றெவ்வருட்கருணை செய்யாய்பராபரமே. (௬௫)

வெட்டவெளிப்பேதையனையானவேறுகபடொன்றறியே
சிட்டருடனசேரானந்த தெண்டன்பராபரமே. (௬௬)

இரவுபகலற்றவிடத் தேகாந்தயோகம்
வரவுந்திருக்கருணை வையாய்பராபரமே. (௬௭)

மாலகாட்டிச்சிந்தை மயங்காமனின்றுசுகக்
கால்காட்டிவாங்காதே கண்டாய்பராபரமே. (௬௮)

எப்பொருளுநீயெனவே யெண்ணிநான்றோன்றாத
வைப்பையழியா நிலையா வையாய்பராபரமே. (௬௯)

சும்மாவிருப்பதுவே சுட்டற்றபூரணமென்
றெம்மாலறிதற்கெளிதோபராபரமே. (௭௰)

முன்னொடுபின்பக்க முடியடிநாப்பண்ணறநின்
றன்னொடுநானிற்பதென்றோ சாற்றாய்பராபரமே. (௭௧)

மைவ்வண்ணந்தீர்ந்த மௌனிசொன்னதெவ்வண்ண
மவ்வண்ணநிட்டை யருளாய்பராபரமே. (௭௨)

வித்தன்றியாதும் விளைவதுண்டோநின்னருளாஞ்
சித்தன்றியாங்களுண்டோ செப்பாய்பராபரமே. (௭௩)

ஆங்காரமற்றுன் னறிவானவனபருக்கே
தூங்காததூக்கமது தூக்குமபராபரமே. (எச)

சிந்தையவிழ்ந்தவிழ்ந்து சின்மயமானின்னடிக்கே
வந்தவாக்கேயின்பவிலை வாய்க்குமபராபரமே. (எரு)

சொல்லாடாவூமைப்போற் சொல்லிறந்துநீயாகி
னில்லாமெனக்குமுத்தி யாமோபராபரமே. (எசா)

யேச்சாகாமோனம் பிறவாமுளைத்தென்றற்
காச்சாச்சுமேற்பயனுண் டாமோபராபரமே. (எஎ)

கெட்டியென்றுன்னையாமலங் கெட்டயாநதோர்பூரண
தொட்டிலுக்குட்சேயபோற்றுயினறூர்பராபரமே[மாக

காட்டவருளிருக்கக் காணுதிருண்டலத்து
நாட்டமெனக்குவா னன்றோபராபரமே (எகூ)

எத்தன்மைக்குற்ற மியற்றிடினுந்தாய்பொறுக்கு
மத்தன்மைநின்னருளு மன்றோபராபரமே. (அ௰)

எத்தனைபோதோநதானு மெனனுளேயின்பமுண்டோ
சித்துருவேயின்பச சிவமேபராபரமே. (அக)

மண்ணொடுவிண்காட்டி மறைந்துமறையாவருளைக்
கண்ணொடுகண்ணாகவென்று காணபேன்பராபரமே. ()

பஞ்சரித்துநின்னைப் பலகாலிரந்ததெல்லா
மஞ்சலெனும்பொருட்டே யன்றோபராபரமே. (அங)

எங்கெங்கேபார்த்தாலு மெவ்வுயிர்க்குமவ்வுயிரா
யங்கங்கிருப்பதுநீ யன்றோபராபரமே. (அச)

அனைத்துமாய் நின்றாயே யானவேறாநின்னை
நினைக்குமாறெங்ஙகே நிகழ்த்தாய்பராபரமே. (அரு)

நினைபோதத்தாலே நினைப்புமறப்புமென்று
லென்போதமெங்ஙகே யியம்பாய்பராபரமே. (அசு

ஒன்றைநினைந்தொன்றை மறந்தோடுமன மல்லாநீ
யென்றறிந்தாலெங்ஙகே யியங்கும்பராபரமே. (அ

கொழுந்திலவயிரமெனக் கோதறவுள்ளமி
லழுந்துமவாகேசுகமுண் டாகும்பராபரமே. (

பற்றுமபயிராகுப் படர்கொழுந்துபோற்பருவம்
பெற்றவர்க்கேநின்னருள்தான் பேறும்பராபரமே. (க)
யோகியர்க்கேஞான மொழுங்காம் பேரன்பா
தாகியருமயோகமுன்னே சாரந்தோபராபர (௰)

அல்லும்பகலு மறிவாகிநின்றவர்க்கே
சொல்லும்பொருளுஞ் சுமைகாணபராபர (கூக)
எச்சிலென்றபூவை யிகழ்ந்தோர்க்குனைப் ப்
பச்சிலையுங்கிள்ளப் படுமோபராபரமே (கூஉ)

அந்தக்கரண மடங்கத்துறப்பதுவே
யந்தத்துறவின் றெந்தாய்பராபரமே. (கூங)

தன்னையறிந்தாற் றலைவனமேற்பற்றலது
பின்னையொருபற்றுமுண்டோ பேசாய்பராபரமே. ( )

அன்பாற்கரைந்துகண்ணீ ராறுகண்டபுண்ணியருக்
குன்பால்வரவழிதா னுண்டோபராபரமே. (௬௫)

தன்னையறிந்தருளே தாரகமாநிற்பதுவே
புன்னையறிதற் குபாயம்பராபரமே. (௬௬)

கற்றகலையாலிலைதான காணுமோகாண்பதெல்லா
மற்றவிடத் தேவெளியா மன்றோபராபரமே. (௬௭)

கண்மூடிக்கண்விழித்துக் காணபதுண்டோமினைருளா
விண்மூடினெலலாம் வெளியாம்பராபரமே [௬௮

நேரோநினதருளை நெஞ்சசங்கவரிதென்றும்
பாரோனக்கரும பண்டபயேனபராபரமே. ௬௯

வான்காணவேண்டின மலைமேறவலைக்குமுனை
நானகாணபாவனைசெய நாட்டம்பராபரமே ௭௰

வாதனைவிட்டுன்னருளின மன்னினல்லால்வேறுமொரு
சாதனைதானுண்டோநீ சாற்றாய்பராபரமே. ௭௧

பாரகமும்விண்ணகமும் பற்றாகநிற்பதருட்
டாரகத்தைப்பற்றியன்றோ சாற்றாய்பராபரமே. ௭௨

விளக்குந்தகளியையும் வே றென்னார்பின்னைத்
துளக்கமறச்சிவனென்று சொல்வார்பராபரமே. ௭௩

பாராதிநீயாப் பகர்ந்தாலகமெனவு
மாராயுஞ்சிவனுநீ யாவகாண்பராபரமே. ௭௪

பொய்யைப்பொய்யென்றறியும் போதத்துக்காதரவுஞ்
மெய்யருளேயன்றோ விளம்பாய்பராபரமே. ௭௫

6432(6554)

வருவான்வந்தேனெனல்போன் மன்னியழியுஞ்சகத்தை
தெரிவாகவில்லையென்ற தீரம்பராபரமே. [த்

மாயாசகமில்லையேன் மற்றெனக்கோர்பற்றுமிலை
நீயேகானெனறுவந்து நிற்பேன்பராபரமே. ௱எ

வானுதிநீயெனவே வைத்தமறையெனையுநீ
தானாகச்சொல்லாதோ சாற்றுயபராபரமே. ௱அ

வெள்ளைக்கருணைமத வேழமாகினனருட்கென
கள்ளக்கருத்தே கவளம்பராபரமே. ௱௯

வண்டாய்த்துவண்டு மௌனமலரணைமேற்
கொண்டாகக்கோவினபங் கொடுப்பாய்பராபரமே. ()

மானாமுதலாம்வினைநீ மனனுயிர்நீமன்னுயிர்தோர்
தாயுமறிவானதுநீ யனரேுபராபரமே. ககக

எனனறிவுமயானுமென தென்பதுவுமாயிலைக
ணினனவையேயனரேு கிகழ்த்தாய்பராபரமே. (ககஉ)

பாரறியாதண்டப் பரப்பறியாதுனபெருமை
யாரறிவார்காணே வறிவேனபராபரமே. (ககங)

அண்டமனைத்திலுமா யப்பாலுககப்பாலுங்
கொண்டினனையாரறிந்து கொள்வார்பராபரமே. ()

ஒப்புயர்வொன்றினறி யொலிபுகாபோனவட்டக்
கப்பலுக்காம்வானபொருணீ கண்டாய்பர பரமே. ()

எனபோலெளியவரு மெங்கெங்குயபாரத்தாலு
முன்போல்வலியவரு முணடோபராபரமே. (கக௬)

பார்க்கினண்டபிண்டப் பரப்பனைத்துநின்செயலே
யாகருஞ்செயலிலையே யையாபராபரமே. (௧௧௭)

ஒன்றேபலவே யுருவேயருவேயோ
வென்றேபழைப்பதுனை யென்றுபராபரமே. (௧௧௮)

செப்புவதெல்லாஞ்செபமான சிந்திப்பதெல்லாநின்
றெப்பிரியானமென வோராதேனபராபரமே. (௧௧௯)

ஆரிருந்தென்னாபோயென் னாரமுதாநின்னருளின்
சீரிருந்தாலுயவேன சிவமேபராபரமே. (௧௨௰)

வஞ்சநமனவாதனைக்கும வனபிறவிவேதனைக்கு
மஞ்சியுனையடைந்தேன் னையாபராபரமே. (௧௨௧)

எந்தப்படியுன னிதயமிருந்ததெமக
கந்தப்படிவருவ தன்றோபராபரமே. ௧௨௨

எந்தெந்தநாளு மெனைப்பிரியாதென்னுயிராய்ச்
சிந்தைகுடிகொண்டவருட் டேவேபராபரமே. ௧௨௩

அஞ்சலஞ்சலென்றடிமைக கப்போதைக்கப்போதே
நெஞ்சிலுணர்த்து நிறைவேபராபரமே. ௧௨௪

என்னையுனறனைக்களித்தார யாவரென்னையானகொடு
பின்னையுனாற்பெற்றநலம் பேசேனபராபரமே[த்துப்

வாய்பேசாவூமையென வைக்கவென்றோநீயெனைத்
தா யாகவந்தருளைத் தந்தாய்பராபரமே. ௧௨௬

தன்னைத்தந்தென்னைத் தடுத்தாண்டநின்கருணைக்
கென்னைக்கைக்கண்டேனபல னென்தாய்பராபரமே. ௧௨௭

மார்க்கண்டர்க்காகமறலிபட்ட பாட்டையுன்னிப்
பார்க்கினனபாகமெனன பயங்காண்பராபரமே. ௧௨௮

சுட்டியுணராமற் றுரியநிலையாய்வெளியில்
விட்டனினையாளே வியப்பேனபராபரமே. (௧௨௯)

சூதொன்றுமின்றியெனனிச் சும்மாவிருக்கவைத்தா
யீதொன்றும்போதாதோ வினபமபராபரமே. (௧௩௰)

வாயொன்றும்பேசாமௌனியாய்வந்தாண்ட
தேயொன்றும்போதாதோ வினபமபராபரமே. (௧௩௧)

என்றுமிருந்தபடிக் கெனனையெனககளித்த
தொன்றுமபோதாதோ வுனாயாய்பராபரமே. (௧௩௨)

எண்டிசைகீழ்மேலான வெல்லாம்பெருவெளியாக்
கணடவிடத்தெனனையுநான கணடேனபராபரமே. ()

பித்தனையேதுமமறியாப் பேதையனையாண்டவுனக்
கெத்தனைதாண றெணட விடுவேனபராபரமே. (௧௩௪)

தாயாகாப்பத்தூடனமுந தண்ணீருநதந்தருளு
நேயவுனையாரோ நினையார்பராபரமே. (௧௩௫)

விரிந்தமனமொடுங்கும வேளையிறைகைப்
பரநதவருள்வாழி பதியேபராபரமே. (௧௩௬)

சிநதனைபோங்காலெனல்போய்த் தேக்கவின்பமாமழை
யை,வநதுபொழிநதனைநீ வாழிபராபரமே (௧௩௭)

தநதேனேயோர்வசனந தந்தபடிக்கினபமுமாய்
வந்தேனேயென்றனைநீ வாழிபராபரமே. (௧௩௮

மண்ணும்விண்ணும்வந்து வணங்காவோ நின்னருளைக்
கண்ணுறவுட்கண்டவரைக்கண்டாற்பராபரமே. (௧௩௯)

என்னுடைய கருணைபெற்ற வின்பத்தபோதனர்சொல்
சென்றசென்றதிக்கனைத்துஞ் செல்லும்பராபரமே. ()

ஆடுவதும் பாடுவது மானந்தமாகநின்னைத்
தேடுவதுநின்னடியார் செய்கைபராபரமே. (௧௪௧)

பொங்கியநின்றண்ணருளைப் புட்கலமாய்ப்பெற்றவர்கட்
கெங்கெழுந்தென்ஞாயி றியம்பாய்பராபரமே. (௧௪௨)

பாலரொடுபேய்பித்தர் பான்மையெனநிற்பதுவே
சீலமிகுஞானியர்தஞ் செய்கைபராபரமே. (௧௪௩)

ஈண்டுடுத்துப்பூண்டிடுங் குலகத்தார்போற்றிரியுந்
தொண்டர்விளையாட்டேசுகங்காண்பராபரமே. (௧௪௪)

கன்றல்பகலற்றவிருட் காட்சியர்கள்கண்டவழி
யென்றுமொருமொழியே யென்றாய்பராபரமே. (௧௪௫)

காயநிலையல்லவென்று காண்பாருறங்குவரோ
தூயவருட்பற்றுத் தொடர்வார்பராபரமே. (௧௪௬)

அப்புமுப்பும்போன்ற வயிக்யவானந்தமக்
கொப்புவமைசொல்லவுமவா யுண்டோபராபரமே. ()

சித்தந்தெளிந்து சிவமானோரெல்லார்க்குங்
கொத்தடிமையான குடிகாண்பராபரமே. (௧௪௮)

தம்முயிர்போலெவ்வுயிருந் தாமென்றுதண்ணருள்கூர்
செம்மையருக்கேவலென்று செய்வேன்பராபரமே. ()

விண்ணுக்கும விண்ணாகி மேவுமுனக்கியானபூசை
பண்ணிநிற்குமாறு பகராயபராபரமே. (௧௫௰)

நெஞ்சகமேகோயி னினைவேசுகந்தமன்பே
மஞ்சனநீர்பூசைகொள்ள வாராயபராபரமே. (௧௫௧)

கெட்டவழியாணவப்பேய கீழாகமேலான
நிட்டருளைபபூசை செயவாராபராபரமே (௧௫௨)

காலபிடித்த மூலக் கனலைமதிமண்டலத்தின
மேலெழுப்பிற்றேகம் விழுமோபராபரமே, (௧௫௩)

பஞ்சசுத்திசெய்து நினைப் பாவித்துப் பூசைசெய்தால்
விஞ்சியஞானம விளங்குமபராபரமே. (௧௫௪)

அனபாபணிசெய்யவெனை யாளாகவிட்டுவிட்டா
லினபநிலைதானேவந் தெய்தும்பராபரமே. (௧௫௫)

மூர்த்திதலந்தீர்த்தமுறை யாற்றொடங்கினர்க்கோர்
வார்த்தைசொலசற்குருவும வாய்க்குமபராபரமே. ()

விருப்புஞ்சரியைமுதன மெய்ஞ்ஞானநான்கு
மருமபுமலர்காயகனிபோ லனறோபராபரமே. (௧௫௭)

தானநதவநதருமஞ் சநததமுஞ்செய்வார்சிவ
ஞானநதலையமையய நலலோர்பராபரமே. (௧௫௮)

சொன்னத்தைசசொலலித் துடிக்கின்றவாணவப் பேய்க்
கின்னல்வருவதெந்நா ளெந்தாய்பராபரமே. (௧௫௯)

இனறோவிருவினைவந் தேறியதுநானெனறோ
வனறேவிளைந்ததனறோ வாற்றேனபராபரமே. (௧௬௰)

என்னையுந்தானின்னைவிட விலலையென்றால் யான்முன்ன
பண்ணுவினையேது பகராயபராபரமே. ௧௬௧[மே

என்னையின்னதென்றறியா வேழைக்குமாசெடுவேன
முன்னைவினைகூடன முறையோபராபரமே. (௧௬௨)

அறியாமைசெய்வினைகளை யையாநீகூட்டும்
குறியேறதனக்குளவு கூறாயபராபரமே. (௧௬௩)

என்னைக்கெடுக்க விசைந்தவிருவினைநோய்
தன்னைக்கெடுக்கத்தகாதோபராபரமே. (௧௬௪)

எல்லாம்போய்க்காட்டுகின்ற மாமாயைநானொருவ
னில்லையெனினெங்கேயிருக்கும்பராபரமே. (௧௬௫)

முக்குணக்காலெல்லா முளைக்கப்பிரகிருதிக்
கிக்குணத்தைநல்கியதா ரெந்தாய்பராபரமே. (௧௬௬)

ஆற்றப்படாதுதுன்பமையவென்றுலென்மனது
தேற்றப்படாதினியென செய்வேன்பராபரமே. (௧௬௭)

பூராயமாயாரனைத்தைப்போக்கறியாமலையோ
யாராயலைந்தே னரசேபராபரமே. (௧௬௮)

சினமிறக்கக்கற்றாலுஞ் சித்தியெல்லாம்பெற்றாலு
மனமிறக்கக்கல்லார்க்கு வாயேன்பராபரமே. (௧௬௯)

வாதுக்குவந்தெதிர்த்த மல்லரைப்போற்பாழ்த்தமன
மேதுக்குக்கூத்தாடுதெந்தாய்பராபரமே. (௧௭௰)

சூதாடுவார்போற் றுவண்டுதுவண்டுமனம்
வாதாடியென்னபலம் வாய்க்கும்பராபரமே. (௧௭௧)

கொள்ளித்தேள்கொட்டிக் குதிக்கின்றபேய்க்குரங்காய்க்
கள்ளமனந்துள்ளுவதென கண்டாயபராபரமே.(கஎஉ)

வந்ததையும போனதையும வைத்துவைத்துப் பார்த்தி [ருந்தாற
சிந்தையிதமசித்தஞ்சேருமபராபரமே.

எறுமபிபாப்பலமுணா விந்தவிடயங்கணெருப்
ப்பென்றெவுநன்று வறிந்தேனபராபரமே. (கஎச)

பொறிவழியேயேழை பொறியாற்றலைவதுநின
னறிவினிலிருத்தவிதி யாமோபராபரமே. (கஎரு)

பாசசாலங்களெல்லாம பற்றறுடஞானவாள்
வீசுநாளெனநாள விளமபாயபராபரமே. (கஎசா)

எந்தவுடலேனு மொடுக்கவுடலெடுத்தென்று
சிந்தைசெயவந்ததிறஞ் செப்பாயபராபரமே. (கஎஎ)

பொயயெல்லாமொன்றுப் பொருந்திவைத்தபொய்யுட
மெயயென்றுனமெய்யாய் விடுமோபராபரமே [லே

பின்னையபொய்யுடலை மெய்யென்றுநமபியையோ
வுன்னைமறக்கை நெறியோபராபரமே (கஎகூ)

நித்தியமொன்றில்லாத நீர்க்குமிழிபோனறவுடற்
கித்தனைதானறுனபழுணடோ வெனனேபராபரமே.()

தேகமிறுமென்று சடா தேமபுவதென்னித்திரையி
னூகமறிந்தாற்பயந்தா னுண்டோபராபரமே. (கஅக)

ஏதைசசுமையா வெடுப்பாரொடுத்தவுடற
சேதமுறினயாதுபினனே செலலுமபராபரமே.(கஅஉ)

தோற்பாவைநாலாட் சுமையாகுஞ்சீவ ஞன்றிங்
கார்ப்பாலெடுத்ததெவ ராலேபராபரமே. (கஅ௩)

ஞாலத்தைமெய்யெனவே நம்பிநம்பிநாளுமெனறன்
காலத்தைபோக்கியெனன கணடேன்பராபரமே. ()

பொய்யுலகவாழ்க்கைப் புலச்சேரிவாதனேநின்
மெய்யருளினமூழ்கின விடுங்காண் ராபரமே. (கஅ௫)

நாலேணிவிண்ணேற நாறகுப்பருத்திவைப்பார்
போலேகருவிநன ணூற் போதம்பர பரமே. (கஅ௬)

சின்னஞ்சிறியாாகள் செய்தமணற்சோற்றையொக்கு
மன்னுங்கலைஞான மாாக்கம்பராபரமே. (கஅ௭)

வாசகஞானத்தால் வருமோசுகம்பாழ்த்த
பூசலென்றுபோமோ புகலாய்பராபரமே. (கஅ௮)

கேட்டதையேசொலலுங் கிளிபோலநினருளி
ஞட்டமினறிவாயபேச னனறோபராபரமே. (கஅ௯)

வெளியாயருளில் விரவுமனபர்தேக
மொளியாய்ப்பிறங்கியது முணடோபராபரமே (க௯௰)

காலமொருமூனறுங கருத்திலுணர்ந்தாலுமதை
ஞாலந்தனக்குரையாா நலலோர்பராபரமே. (க௯க)

கொல்லாதவிரதமொன்று கொண்டவரோநல்லோர்மற்
றல்லாதார்யாரோ வறியேன்பராபரமே. (க௯௨)

இல்லாதகாரியத்தை யிச்சித்துச்சிந்தைவழி
செல்லாமைநல்லோர் திறங்காண்பராபரமே. (க௯௩)

எதுவந்துமேதொழிந்து மென்னதியானென்றார்கள்
போதமிலைகண்ட புலத்தோபராபரமே. (௧௧௪)

ஆயிரஞ்சொன்னாலு மறியாதவஞ்சநெஞ்சப்
பேயரொடுகூடிற் பிழைகாண்பராபரமே (௧௧௫)

மாயமயக்கொழிந்தோர் மற்றொன்றைநாடுவரோ
சேயவருணிலையி னிற்பார்பராபரமே (௧௧௬)

சித்திரையிற்செந்தயிணை நேருமுடற்பிச்சையையாச்
சுத்தர்களோலல துறவோர்பராபரமே (௧௧௭)

எந்நெஞ்சமோறு மிராமதுபோதினனருட்குக்
கனனெஞ்சருளாமோ காட்டாய்பராபரமே (௧௧௮)

மந்தவறிவாகியிணைப வாயாதிருந்தலைந்தார்
சிந்தைமயக்கா தொழிலைசெயவேனபராபரமே (௧௧௯)

தேடினேனைத்திக்கினைத்துந் தெண்டனிட்டேன் சிந்தைதனை
வாடினேனென்னபயக்க மாற்றுயபராபரமே. [௱௨௰

மடிமையெனுமொன்றை மறந்தன்றோவென்னை
யடிமைகொள்ளவேண்டுமரசேபராபரமே. (௨௱௧)

காலாபயந்தீரவினைபக காறகபயமென்றெழுந்த
மாலைவளர்த்தனையே வாழிபராபரமே. (௨௱௨)

நீர்ப்புற்புதமாய் நினைவருட்கேநினைமழியப்
பார்ப்பதல்லால்வேறுமொன்றைப்பாரேன்பராபரமே.

நீர்க்குமிழிபோலென் னினைவுவெளியாய்க்கரையப்
பார்க்குமிடமெல்லாமென பார்வைபராபரமே.(௨௱௪)

ஆடியோய்பம்ப்ரம்போ லாசையுளனெங்குமுனைத்
தேடியோய்கினறேனெனசெய்வேனபராபரமே. ௨௱௫

வேதாந்தஞ்சித்தாந்தம் வேறெனஞாகண்களிக்கு
நாதாந்தமோன நலமேபராபரமே. (௨௱௬)

ஆனந்தமானநின்னை யன்றியொன்றையுன்னாத
மோனந்தமியேற்கு முத்திபராபரமே. (௨௱௭)

எதுக்குமுன்னைவிட வில்லையென்றுளெனகருத்தைச்
சோதிக்கவேண்டாநான சொன்னேனபராபரமே. ()

முத்தியிலுந்தேகமிசை மூவிதமாஞ்சித்திபெற்றோ
ரொத்தனை பேரொன்றுரைப்ப தெந்தாய்பராபரமே. ()

நீயன்றிநானுர் நினைவாரொன்னெஞ்சகமா
தாயின்றிசூலுமுண்டோ சாற்றாய்பராபரமே. (௨௱௰)

அங்கமேநினைவடிவ மானசுகர்கூப்பிடநீ
யெங்குமேனேனென்ற தென்னேபராபரமே. (௨௧௧)

கொள்ளைவெள்ளத்தண்ணருண் மேற்கொண்டுசுழித்தா
கள்ளமனக்கப்பலெங்கேகாணும்பராபர[ரத்திழுத்தாற்

எக்கலையுங் கற்றுணர்ந்தோ மென்றவாகுஞ் சம்மதஞ்
வக்கணையாலின்பம் வருமோபராபரமே. [சொல்

கல்லெறியப்பாசி கலைந்துநன்னீர்காணுநல்லோர்
சொல்லுணரின்ஞானம்வந்து தோன்றும்பராபரமே. ()

நினையுணர்ந்தோர்கடமைநிந்தித்தபேயறிஞ
ரென்னகதிபெறுவா ரெந்தாய்பராபரமே. (௨௧௫)

என்னறியானென்னலற்றே யெங்கிருந்துபார்க்கினுநின்
சன்னிதியாநீபெரிய சாமிபராபரமே. (௨௧௬)

சோற்றுத்துருத்திச் சுமைசுமப்பக்கண்பிதுங்கக்
காற்றைப்பிடித்தலைந்தேனைக்கண்டாய் பராபரமே (௨௧௭)

உள்ளபடியென்னை யுனைக்கினவாக்குள்ளூறவாய்க்
கள்ளமின்றியன்பாய்க் களிப்பேன்பராபரமே. (௨௧௮)

அடுத்தவியல்பாகவென்னை யானபகாவதல்லாற்
றொடுத்தொன்றையான்வேண்டிச் சொலவேன்பராபர

உள்ளமறியாதொருவ ரொன்றையுன்னிப்பேசிலையோ
துள்ளியிளங்கன்றாய்த் துடிப்பேன்பராபரமே. (௨௨௰)

எல்லாருமின்புற் றிருக்கநினைப்பதுவே
யல்லாமலவேறொன் றறியேன்பராபரமே. (௨௨௧)

முன்னுண்மெய்ஞ்ஞான முனிவாதலைமீட்டுதல்போ
லின்னாளிற்காணவெனக் கிச்சைபராபரமே. (௨௨௨)

கன்யமென்பதெல்லாங் கரிசறவேமெய்ஞ்ஞான
தன்மைநிலைசாந்ததன்பா தன்மைபராபரமே (௨௨௩)

கண்டுபிலாதென்னறிவின் கண்ணூடேகாட்சிபெற
மண்டியபேரொளிநீ வாழிபராபரமே. (௨௨௪)

நானெனதன்மையென்று நாடாமலுடைவின்ப
வானாகிநின்றனீ வாழிபராபரமே. (௨௨௫)

அகத்தூடணுவணுவா யண்டமெல்லாந்தானாய்
மகத்தாகிநின்றனீ வாழிபராபரமே. (௨௨௬)

காரகமார்கற்பவறைக் கண்ணூடுமெனகண்ணே
வாரம்வைத்துக்காத்தனைநீ வாழிபராபரமே. (உஉஎ)

பூரணதோதயதேசமெனபாா பூமியைப்போராடி
யிரணதோருநதமமதெனபா ரெனனேபராபரமே உஉஅ

மூர்த்தியெல்லாமவாழியெங்கண் மோனகுருவாழியரு
வார்த்தையென்றும்வாழியனபாவாழிபராபரமே. [௯

சொல்லும்பொருளுந தொடராவருணிறைவிற
செல்லுமபடிககருணை செய்தாயபராபரமே. (உ௩௰)

இறைறவனாக்குள்ளாக வெணணரியசித்திமுத்தி
பெறறவாகளெத்தனைபோ பேசாயபராபரமே. (உ௩௧)

நாடுங்கருவிசா ரூடியபாளயமு
மீடுசெயுமொழுடிவி லைந்தாயபராபரமே. உ௩௨.

தேடுந்திரவியமுஞ் சோந்தபணிபபெட்டகமுங
கூடவருந்துணையோ கூறாய்பராபரமே. (உ௩௩)

தேடாததேட்டனோ சேவகைத்துலாககோலபோல்
வாடாச்சமனிலையில வாழவாபராபரமே. (உ௩௪)

நீராய்க்கசிந்துருகி நெட்டுயிர்த்துநின்றேனைப்
பாராததென்னேயுபகாராய்பராபரமே. (உ௩௫)

உள்ளபொருளாவி யுடனமூன்றுமன்றேதான
கொள்ளைகொண்டநீயென குறைதீர்பராபரமே. உ௩௬

ஆழ்ந்தாயேயிவ்வுலகி லல்லலெல்லாநீந்தருளால்
வாழ்ந்தாயேயென்றனைநீ வாழிபராபரமே. (உ௩௭)

தாராவருளையெல்லாந் தந்தெனையு நின்னருளில்
வாராயோ வென்றனைநீ வாழி பராபரமே. (உ௧அ)

ஆசையுனக்கில்லா லருளறியவேறுமொன்றிற
பாசமுடையேனைக் கருணைப்பாங்காற் பராபரமே. உ௧௯

ஆதியந்தநீக்குநலா யாண்ட தலைவனெனையன்றிப்
போதனையுமுணரே னபுகலாய் பராபரமே. (உ௨௰)

தானுகவாது தடுத்தாண்டெனையினி
வானுகச்செய்யதனை வாழ்வே பராபரமே (உ௨௧)

பற்றற நெஞ்சகத்தே பற்றிநடனமிடுந்
சுற்றிலாச்சுயஞ்சோதியனே பராபரமே. (உ௨உ)

படிப்பறக் கேள்வியறப் பற்றறச் சிந்தைத்
துடிப்பறக் காக்கவன்றோ சுகங்காண் பராபரமே. (உ௨௩)

சத்தாகி நின்றோர் சடங்களிலிருக்கவென
வைத்தாரு முண்டோவென் வாழ்வே பராபரமே. உ௨௪

சித்தமிருவிகற்பஞ் சேராதாருட்டறிய
வைத்தகாப்பூராய்ப்போல வயங்கும் பராபரமே. (உ௨௫)

ஆதிகாலத்திலெனை யாண்டனையே யிப்பொழுது
போதியென்றுஞ் சொன்ன போதே பராபரமே. உ௨௬

நாவழுத்துஞ் சொன்மலரோ நாளுமெனக் குணமலரோ
தேவையுனக்கின்னதென்று செப்பாய் பராபரமே உ௨௭

கன்னிருமபாகாய்க் கரும்புவட்டாய்க் கற்கண்டா
யின்னமுதாயென்னு ளிருந்தாய் பராபரமே. (உ௨அ)

சிறப்பாமே தற்பரமே தெய்வசுருதிசொன்ன
வற்புதமேயன்பே யறிவேபராபரமே (உசக)

அறிவிப்பார்நீயென்றே யைம்புலன்கடந்த
நெறிநிற்பாரியாரோ நிகழ்த்தாய்பராபரமே. (உரு௦)

அந்தக்கரணமென்னு மாகாதபேய்களெனை
வந்துபிடித்தாட்ட வழக்கோபராபரமே. (உருக)

ஐவரொடுங்கூடாம லந்தரங்கசேவைதந்த
தெய்வவெளியே சிவமேபராபரமே. (உருஉ)

அருளாகிநின்றசுக பாக்கியமேயலாமல்
இருளாகிநிற்க வியல்போபராபரமே. (உருங)

அன்பொன்றிலாரிடத்து மருந்திடவும்யானொருவன்
றுன்புற்றனனென்றே சொல்லாய்பராபரமே. (உருச)

சந்ததமுமுன்கருணை சாற்றுவதல்லால்வேறு
சிந்தையறியேனுன் சித்தம்பராபரமே (உருரு)

நானென்னுங்குள்ளநாட்டத்தாலென்னைவிட்டுப்
போனாலுமுன்னைவிட்டுப் போகேன்பராபரமே. உருசு

இக்காயம்பொய்யென்றே ரீட்டத்துனக்கபயம்
புக்கார்தருணமன்றோ புகலாய்பராபரமே. (உருஎ)

தானாதல்பூரணமே சாருமிடமுண்டுயிருமை
வானாதியுமொழுங்காய மன்னும்பராபரமே. (உருஅ)

உன்னுமணங்கர்ப்பூர வுண்டைபோலேகரைய
மின்னுமானந்த விளக்கேபராபரமே. (உருகூ)

ஈட்டப்பட்டோர்த நடுக்கமெலாந்தீரவுனக்
காட்பட்டு நின்னனெனக் கந்தோ பராபரமே. (உ௬0)

பாவிபடுங்கண்கலக்கம் பார்த்துமிரங்காதிருந்தா
லாவிக்குறுதுணையா ராய்பராபரமே. (உ௬௧)

நினைவிறவேதாரகமாய நினைவுக்கெய்யாதாம
லெனைநினைவிறவேயொளித்தே னென்னேபராபரமே. உ௬உ

நில்லாச்சரணுந்தந் தாட்கொளவேண்டுமெலா
லென்னைப்புறம்பிக்க லென்னேபராபரமே. (உ௬௩)

மாறுகதுணைபோலெலாம வந்தணைத்தானின்செவிட்டி
லேறுதலாறேதிய பாயபராபரமே. (உ௬௪)

விருசுபுலப்பாட்டைத்தும விறுதுணைபஞ்செய்யவாத
வருசுபுலவேட்டுக்கு மாற்றேனோபராபரமே. (உ௬௫)

கண்ணகரியபிறக் காமாதிராக்ஷசப்பேயக்
கென்னையிலக்காகவைத்ததென்னேபராபரமே. (உ௬௬)

சித்திநெறிகேட்டல செகமயக்கஞ்சனமாற
முத்திநெறிகேட்டன முறைசாணபராபரமே. (உ௬௭)

சிலதசிந்தையச சிந்தையாதவானந்த
மெந்தவகையாலே வந்தெய்தும்பராபரமே. (உ௬அ)

கூத்தவறிவாலறியக் கூடாதெனக்குறவன்
றோத்தபடிதானே திரிந்தேனேபராபரமே. (உ௬௯)

பத்தரா னந்தம் பருகக்கண் டியானுநா
னெத்தனைநாட் செல்லு மியம்பாய் பராபரமே. (உஎ௰)

நீர்த்திரைபோற் றோற்றுவ சோராமலிவ்வுலகிற்
பார்த்தனப் பேசல் பண்போ பராபரமே. (உஎக)

இந்தவெளி யினையுண் டேப்பமிட்டப் பேற்றறிவாத்
தந்தவெளிக் கேவெளியாய்ச் சார்ந்தேன் பராபரமே. ( )

உணர்ந்தறிவு முன்னோடா துணர்ந்தவையே நாடிப்
பிணக்குறுமென் னெஞ்சமழுந் தானென்னே பராபரமே. ( )

உண்டுபோ லின்று முலகைத் திரமெனவுட்
கொண்டுநான் பெற்றபலன் கூறாய் பராபரமே. (உஎச)

உள்ளபடி யாதுமென வுற்றுணர்ந்தே னக்கணமே
கள்ளமனம் போனவழி காணேன் பராபரமே. (உஎரு)

சித்தமவுனஞ் செயல்வாக் கெல்லா மவுனஞ்
சுத்தமவுன மெனப்பாற் றோன்றிற் பராபரமே. (உஎசா)

எண்ணரிய பல்கோடி யுயிரெத்தனையோ வத்தனைக்குங்
கண்ணிறைந்த வருட்கண்ணே பராபரமே (உஎஎ)

எனக்கினியா ருன்போ லிலையென்றால் யானு
முனக்கினியனாகா வுளவேன் பராபரமே. (உஎஅ)

அண்டபிண்டங் காணே னகம்புறமு மொன்றாக்
கண்டவென்னை நீகலந்த காலம் பராபரமே. (உஎகூ)

எத்தனையோ கோடி யெடுத்தெடுத்துச் சொன்னாலுஞ்
சித்தமிரங் கிலையென் செய்வேன் பராபரமே. (உஅ௰)

அன்றந்தநால்வருககு மறபுதமாநீயுரைத்த
தொனறநதவாாத்தையெனக குணடோபராபரமே. ()

அப்பனெனறுமனனேயெனறுமாரியனெனறும்முனேயே
செப்புவதுமுன்னிலேயின சோகாணபராபரமே. (உ௮உ)

கட்டுங்கனமுமநதக காலாவருமபோதெதிாத்து
வெட்டுநதளமொ விளமபாய்பராபரமே. (உ௮ங)

பேசாதமோனநிலே பெற்றனரேநினனருளாம்
வாசாமகோசரநதான வாயககுமபராபரமே. (உ௮சு)

கறறுலுநகேட்டாலுந காயமழியாதசித்தி
பெறறுலுமினபமுணடோ பேசாய்பராபரமே (உ௮டு

கணடவடிவெலலாங கரைகினறவஞசனமபோ
லணடமெல்லாநினனருளே யனறேபராபரமே. உ௮சு

தனசெயலாலொனறுமிலே தானெனறுனபாவி
நினசெயலாய்நில்லா நினவேணபராபரமே. (உ௮எ)

கொலேகளவுகட்காமங கோபமவிட்டாலனறே
மலேயிலககாநினனருடான வாயககுமபராபரமே. ()

தனனேயறியாது சகந்தானுயிருநதுவிட்டா
லுன்னேயறியவரு ளுண்டோபராபரமே. (உ௮கூ)

ஒன ரிரண்டெனறனனு வுணாவுகொடித்துள்ளபடி
யெனறுமெனனவையா யிறையேபராபரமே. (உகூ0)

கருதுமடியாாகளுளங் காணவெளியாகுக
துரியநிறைவான சுகமேபராபரமே. (உகூக)

பொய்குவித்தநெஞ்சனருட்பொற்பறிந்துதிக்கனைத்துங்
கைகுவித்துநிற்பதெந்தக காலம்பராபரமே. (௨௯௨)
அத்துவிதமான வயிக்கியவனுபவமே
சுத்தநிலையாநிலையா சொலவாய்பராபரமே. (௨௯௩)
வைத்தசுவாலயம்பின மண போமோமாயையினோக்
கெத்தனைபோதித்துமென்னு மெந்தாய்பராபரமே. ()
பூட்டற்றுத்தேகமற்றுப் போகுமுனனேநினனருளைக்
காட்டத்தகாதோவென கண்ணேபராபரமே. (௨௯௫)
சொல்லிற்பதாகவொந்து சொனமுடிவுகாணுதார்
நெலலிறபதாபோல நிறபாராபராபரமே. (௨௯௬)
அழுக்காற்றுனெஞ்ச மழுங்கியபுனமாகக
விழுக்காற்றுலினபால மெய்தாராபராபரமே. (௨௯௭)
தேகாதிபொய்யெனவே தோநதவுபசாந்தருசகு
மோகாதியுண்டோ மொழியாய்பராபரமே. (௨௯௮)
சாதனைபெல்லாமவிழத் தற்போதங்காட்டாதோ
போதனைநீகலகுவதெப் போதோபராபரமே. (௨௯௯)
ஒன்றுமறியாவிருளா முள்ளமபடைத்தவெனக
கென்றுகதிவருவ தெநதாய்பராபரமே. (௩௱)
சிநகிக்குந்தோறுமெனனுட் சிற்சுகமாயூற்றூறிப்
புநதிகரைணினறவ்ருட் பொறபேபராபரமே. (௩௱௧)
என்றுமடைநதோாகட் கிரஙகாற்குறிப்பனைத்துங்
கனறையுதைகாலி கதைகாண்பராபரமே. (௩௱௨)

குற்றங்குறையக் குணமேலிடவருளை
யுற்றவரேயாவிக் குறவாம்பராபரமே. (௩௱௩)

ஒருவனையால்வாய்க்குமுண்மைகோசனந்த நூல்கோ
பேருணையாற்பேசிலென்ன பேறாம்பராபரமே. [டிப்

சொல்லுஞ்சமயநெறிச் சுற்றுக்குளேசுழலு
மல்லலொழிவதென்றைக் கையாபராபரமே. (௩௱௫)

பிடித்ததையேஸ்தாபிக்கும் பேராணவத்தை
யடித்துத்துரத்தவல்லா ராரகாண்பராபரமே. (௩௱௬)

நேசத்தானின்னை நினைக்குநினைவுடையா
ராசைக்கடலி லழுந்தாபராபரமே. (௩௱௭)

கள்ளாதுகட்டுணவுங் காரியமோகாணொருசொற்
கொள்ளாததோஷமன்றோ கூறாய்பராபரமே (௩௱௮)

சென்றவிடமெல்லாந் திருவருளேதாரகமா
நின்றவர்க்கேயானந்த நிட்டைபராபரமே. (௩௱௯)

நீட்சிகுறைதலில்லா நித்யசுகாரம்பசக
சாட்சியாமுன்னைவந்து சாருந்தேன்பராபரமே. (௩௱௰)

வாணுதித்துவமாய் மன்னிநின்றகாரணநீ
காணுகிநிற்பதெந்த நாளோபராபரமே. (௩௱௰௧)

காட்டத்திலங்கி கடையவந்தாலெனவுன்று
நாட்டத்திலூறுவந்த நட்பேபராபரமே. (௩௱௰௨)

சித்திரையாய்த்தானே நினைவயாந்தானித்தித்தஞ்
செத்தபிழைப்பானதெங்கள் செய்கைபராபரமே. ()

இனபநிட்டையெய்தாமல் யாதெனினுஞ் சென்றுமனந்
துன்புறுதலவனபிறவித் துக்கமபராபரமே. (௩௰௪)

பொய்யகலமெய்யான போதநிலைகண்டோர்க்கோ
ராயமிலலையமிலை யையாபராபரமே. (௩௰௫)

மாந்திரத்தையுன்னி மயங்காதெனக்கினியோர்
தந்திரத்தைவைக்கத் தகாதோ பராபரமே. (௩௰௬)

விண்கருணைபூத்ததென்ன மேவியுயிர்க்குயிராய்த்
தண்கருணைதோன்ற வருடாய்நீபராபரமே. (௩௰௭)

தன்மயமாநின்றநிலை தானேதானாகிநின்று
ன்மயமாயெல்லாங்கழுமபராபரமே (௩௰௮)

எங்கிபிடையுநெஞ்சவேழையைநீவாவென்றே
பாங்குபெறச்செயவதுன்மேற பாரமபராபரமே. ()

ஆண்டநின்னைநீங்கா வடிமைகள்யாமாணவத்தைப்
பூண்டதென்னகன்மபுகலாயபராபரமே. (௩௨௰)

எங்கணுநீயென்று விருந்தபடியெய்தாம
லங்குமிங்குமென்றலைய லாமோபராபரமே. (௩௨௧)

கற்குமதுவுண்டு களித்ததல்லாலினனருளி
னிற்குமதுதந்ததுண்டோ நீதானபராபரமே. (௩௨௨)

அண்டபகிரண்ட மறியாதநினவடிவைக
கண்டவரைக்கண்டாற் கதியாமபராபரமே. (௩௨௩)

கலக்கமுறநெஞ்சைக்கலக்கித்திருப்பத்
துலக்குபவனீயலையோ சொல்லாய்பராபரமே. (௩௨௪)

சிந்தையுமென் போலச் செயலற் றடங்கிவிட்டால்
வந்ததெல்லா நின்செயலா வாழ்வேன் பராபரமே. (௩௨0)

பந்தமெலாந் தீரப் பரஞ்சோதி நீகுருவாய்
வந்தவடிவை மறவேன் பராபரமே. (௩௨௬)

தானந்தமான சகசநிருவிகற்ப
வானந்தநிட்டையரு ளாய்பராபரமே. (௩௨௭)

அல்லலெல்லாந் தீரவென கானந்தமாகவொரு
சொல்லையென்பால் வைத்ததையென் சொல்வேன் பராப

சிந்தைமயக்கமறச் சின்மயமாய் நின்றவுனைத்
தந்தவுனக் கென்னையுநான் றந்தேன் பராபரமே. (௩௨௯)

மைகாட்டு மாயை மயக்கமறநீ குருவாய்க்
கைகாட்டவுங் கனவு கண்டேன் பராபரமே. (௩௩0)

மால்வைத்த சிந்தை மயக்கறவென் சென்னிமிசைக்
கால்வைக்கவுங் கனவு கண்டேன் பராபரமே. (௩௩௧)

மண்ணாதி மாயையெல்லா மாண்டுவெளியாகவிருக்
கண்ணாரவுங் கனவு கண்டேன் பராபரமே. (௩௩௨)

மண்ணீர்மையாலே மயங்காதுன் கையாலென்
கண்ணீர்துடைக்கவுநான் கண்டேன் பராபரமே. ௩௩௩

உள்ளத்துணரா வுணர்விலிமா பாவியென்றே
மெள்ளமெள்ளக் கைநெகிழ விட்டாய் பராபரமே. ( )

எல்லாநின் றுசெய லென்றெண்ணு மெண்ணமுநீ
யில்லாதெனக்குளதோ வல்லாய் பராபரமே. (௩௩௫)

பந்தமயக்கிருக்கப் பற்றொழிந்தேனென்றுளறு
மிந்தமயக்க மெனக்கேன்பராபரமே. (௩௩௬)

காட்சியெல்லாங் கண்ணைவிடக் கண்டதுண்டோ யாதி
மாட்சியுனதருளேயன்றோபராபரமே. [௩௩௭

எட்டுத்திசையுமொன்றா யின்பமாய்நிறைவுனை
விட்டுப்பிரியவிடம் வேறேதுபராபரமே. (௩௩௮)

பிரியாதுயிர்க்குயிராய்ப் பின்னமறவோங்குஞ்
செறிவேயறிவேசெல்வமேபராபரமே. (௩௩௯)

ஏதேதுசொன்னாலு மெள்ளளவுநீயிரங்காச்
சூதேதெனக்குளவு சொல்லாய்பராபரமே. (௩௪௰)

கற்பனையாப்பாடினேன் கண்ணீருங்கம்பலையுஞ்
சொற்பனத்துங்காணேனென்சொல்வேன்பராபரமே.()

வன்பொன்றுநீங்கா மனதிறப்பார்க்குப்போ
னன்பொன்றும்போதுமெனக் கையாபராபரமே (௩௪௨

ஏதுந்தெரியா வெளியேனைவாவென்னின்
போதநிலைகாட்டிற் பொறாதோபராபரமே. (௩௪௩)

ஓராமலெல்லா மொழிந்தேற்குனெய்வரு
டாராதிருக்கத் தகுமோபராபரமே. (௩௪௪)

மோனந்தருஞான மூட்டியெனக்குவட்டா
வானந்தவாழ்க்கையருளாய்பராபரமே. (௩௪௫)

வாடுமுகங்கண்டென்னை வாடாமலேகாத்த
நீடுங்கருணை நிறைவே பராபரமே. (௩௪௬)

புந்தியினு னின்னடியைப் போற்றுகின்றமெய்யடியார்
சிந்தையிறப்போகின றியானமபராபரமே. (௩௪௭)

உனக்குவமையாகக்கருணை யுள்ளவரும்வனைக்
கெனக்குவமையானவரு மிலைபராபரமே. (௩௪௮)

தாயிருந்தும்பிள்ளை களாநதாறபோலெவ்விடத்து
நீயிருந்துநானதளர்ந்து னின்றேனபராபரமே. (௩௪௯)

வாயாற்கிணறுகெட்ட வாறேபோல்வாய்பேசிப்
பேயானாகினபமுண்டோ பேசாய்பராபரமே. ௩௫௰

பாவமென்றாலேதும் பயமின்றிசசெய்புவிநதச
சிவனுக்காரபோதநதெரித்தாயபராபரமே. (௩௫௧)

இன்பநிருவிகற்ப மின்றேதனைறெனிலோ
துனபம்பொறுப்பரிது சொன்னேனபராபரமே. ௩௫௨

கற்குநிலைகற்றற கருவியவிழாதருளாய்
நிறகுநிலைகறபதுவே நீதம்பராபரமே. (௩௫௩)

காச்சச்சுடாவிடுமபொற்கட்டிபோனின்பலமாய்ப்
பேச்சற்றவரோ பிறவார்பராபரமே. (௩௫௪)

பற்றொழிந்துசிந்தைப் பதைத்தொழிந்துதானேதா
னற்றிருப்பதென்றைக் கமைப்பாயபராபரமே. ௩௫௫

உருவெளிதான்வாதனு ருத்தாக்கல்லாலினமுன
குருவழிநின்றார்க்குமுண்டோ கூறாய்பராபரமே. ( )

தேகமியாதேனுமொரு சித்திபெறச்சீவன்முத்தி
யாகுநெறியல்ல நெறியையாபராபரமே. (௩௫௭)

உலகநெறிபோற்சடல மோயவுயிர்முத்தி
யிலகுமெனலபந்த வியல்பேபராபரமே. (௩௫௮)

பரமாம்பரவெளியைப் பார்ப்பதலலானமற்றெவர்க்குந்
திரமேதுமிலலைநன்றாத் தேர்ந்தேனபராபரமே. ( )

தேடுவேனின்னருளைத் தேடுமுன்னேயெய்தினட
மாடுவேனானந்த மாவேனபராபரமே, (௩௬௦)

உள்ளங்குழையவுடலகுழையவுள்ளிருந்த
கள்ளங்குழையவென்று காணபேனபராபரமே (௩௬௧)

பட்டப்பகல்போலப் பாழ்த்தசிந்தைமாளினெலலாம
வெட்டவெளியாக விளங்குமபராபரமே. (௩௬௨)

பாரகத்தினனுப்போற்கிடந்த பாழ்ஞ்சிந்தை மாளினென்
யார்க்குச்சரியிடலா மையாபராபரமே. [௩௬

பாடுக்கோவணமினுக்கோ பத்திக்கோவணமார்தங்க
ணீட்டுக்கெல்லாங்குறிக்கி நின்றாய்பராபரமே. (௩௬௪)

முத்தாந்தவித்தே முளைக்குநிலமாயெழுந்த
சித்தாந்தமார்க்கச் சிறப்பேபராபரமே. (௩௬௫)

உன்னுவெளியா யுறங்காதபேருணர்வா
யென்னகத்துள்ளே யிருந்தாயபராபரமே. (௩௬௬)

தத்துவமெல்லாமகன்ற தன்மையாகச்சின்மயமா
நித்தமுத்தசுத்த நிறைவேபராபரமே. (௩௬௭)

உள்ளக்கொதிப்பகல வுள்ளுள்ளேயானந்த
வெள்ளமலர்க்கருணை வேண்டுமபராபரமே. (௩௬௮)

எனைப்புரப்பதரு ளினகடனாமென்கடனா
நினைநிறபணியறவே நிறகைபராபரமே (௩௬௯)

தானேயாநனனிலையைத் தநதவருளானநத
வானேமனாதீதவாழவேபராபரமே. (௩௭௰)

மணணாதிபூதமெலலாம வைத்திருநதநினனிறைவைக
கணணாரககணடு களித்தேனபராபரமே. (௩௭௧)

அறியாமையீதென றறிவித்தவனறேதான
பிறியாவருணிலையும பெறறேனபராபரமே. (௩௭௨)

தீதெனவுநனறெனவுந தோநதுநானறோநதபடி
யேதுநடககவொட்டா தெனனேபராபரமே. (௩௭௩)

கண்டவறிவகண்டா காரமெனமெய்யறிவிற்
கொண்டவாககேமுத்தி கொடுப்பாயபராபரமே. ()

ஈறுகவலவினைநா னெனாமலினபசுகம
பேறுமபடிககடிமை பெறறேனபராபரமே. (௩௭௫)

பெறறானுபூதி பேசாதமோனநிலை
கறறுருனைப்பிரியா கணடாய்பராபரமே. (௩௭௬)

நீயேநானெனறு நினைப்புமறப்புமறத்
தாயேயனையவ ருடநதாய்பராபரமே. (௩௭௭)

சஞசலமறறெல்லாநீ தானெனறுணாநதேனென
னஞசலியுங்கொள்ளா யரசேபராபரமே. (௩௭௮)

பூதமுதனாதவரை பொய்யெனறமெய்யரெல்லாம
காதலித்தவினபககடலேபராபரமே. (௩௭௯)

வாக்குமனமௌனமுறுபட்டவார்த்தையல்லால்வெவ்வேறு
போக்குடையவார்த்தை பொருந்தேனபராபரமே, [ய்ப்
வனமையினறிவெல்லா மதித்துணராவாய்ககாகெடுவேன
றனமையொன்றுந்தோயாத் தடையோபராபரமே. ()
பத்தாசித்தாவாழிபரி பக்குவர்களவாழிசெங்கோல்
வைத்தவர்கள்வாழிகுருவாழிபராபரமே (௩௮௨)
கல்லாதேனுனனுங் கற்றுணர்ந்தமெய்யடியார்
சொல்லாலேநினைத் தொடர்ந்தேனபராபரமே. ()
சொல்லிறப்பசாறகுருவாய்த் தோன்றிச்சுகங்கொடுத்த
நல்லுணர்க்கேகொத்தடிமை நானகாண்பராபரமே. ()
முத்திகருத்தான மோனக்கரும்புவழி
தித்தித்தட்விளைந்ததேனேபராபரமே (௩௮௫)
நித்திரையும்பாழ்த்த நினைவுமற்றுநிற்பதுவோ
சுத்தவருணிலைநீ சொலலாய்பராபரமே. (௩௮௬)
மண்ணாதிகடலு மற்றுளவுமெல்லாமுன்
கண்ணிலிருக்கவுநான கண்டேனபராபரமே. (௩௮௭)
பூட்டிவைத்துவஞ்சப் பொறிவழியேயென்றனைநீ
யாட்டுகின்றதேதோ வறிவேனபராபரமே (௩௮௮)
பொய்யுணர்வாயிந்தப் புழுக்கூட்டைக்காத்திருந்தே
னுய்யும்வகையு முளதோபராபரமே. (௩௮௯)

பராபரக்கண்ணி முற்றுப்பெற்றது; ஆ-கூஉ௰௪.

பைங்கிளிக்கண்ணி.

அந்தமுட னாதி யளவாமலென்னைநிறை
சுந்தரவானசோதி துலங்குமோ பைங்கிளியே. ௧

அகமேவு மண்ணலுக்கென் னல்லலெல்லாஞ் சொல்லிச்
சுகமானநீ போய்ச் சுகங்கொடுவா பைங்கிளியே. ௨

ஆவிக்குள் ளாவியெனு மற்புதனார் சிற்சுகந்தான்
பாவிக்குங் கிட்டுமோ சொல்லாய்நீ பைங்கிளியே. ௩

ஆருமறியாமலென்னை யந்தரங்கமாகவந்து
சேரும்படியின்றெனக்குச் செப்பிவா பைங்கிளியே. ௪

ஆறுனகண்ணீர்க்கென் னங்கபங்கமானதையுங்
கூறுதனென்னே குதலைமொழிப் பைங்கிளியே. ௫

இன்பருள்வாடைப்பழக் கேறுமோகச்சுண்ணலசுத்த
வம்பாராமாலை யளிப்பாரோ பைங்கிளியே. ௬

உன்னுமலொன்றிரண்டென் றோராமல்வீட்டுநெறி
சொன்னவரவு மவர்க்குச் சொல்லாய்நீ பைங்கிளியே. ௭

ஊருமிலார்பேருமிலா ருற்றார்பெற்றாருடனே
யாருமிலாரென்னை யறிவாரோ பைங்கிளியே. ௮

ஊனைப்பாராமலெனக் குள்ளகத்துநாயகனார்
சீனைப்பார்த்தார்க்கருணை செய்வாரோ பைங்கிளியே. ௯

என்றுவிடியுமிறைவாவோ வென்றென்று
நின்றநிலையெல்லா நிகழ்த்தாய்நீ பைங்கிளியே. ௰

ஏதமடலூடுவெழுதாவிறைவடிவைச்
சிந்தைமடலாவெழுதிச சேர்ப்பேனோ பைங்கிளியே. ௰௧

கண்ணுண்மணிபோலின்பங் காட்டியெனைப்பிரிந்த
திண்ணியருமின்னம்வந்து சேர்வாரோ பைங்கிளியே ()

ஏடாமலர்சூடே னையபெருமானபொன்னடியாம
வாடாமலர்முடிக்கு வாய்க்குமோ பைங்கிளியே. ௰௩

கலலேனமலரோன கவிந்தவனபேழைசயென்ற
நலலோரபொலலாவெனையு நாடுவரோ பைங்கிளியே. ()

கண்டதனைக்கண்டு கலக்கந்தவிரெனவே
விண்டபெருமானையுநான மேவுவனோ பைங்கிளியே. ()

காணாதகாட்சி கருத்துவந்துகாணாமல
வீணாளகழிந்து மெலிவேனோ பைங்கிளியே. ௰௬

காந்தமிரும்பைக் கவர்ந்திழுத்தாலென்னவருள்
வேந்தனெனையிழுத்து மேவுவனோ பைங்கிளியே. ௰௭

காதலாலவாடினதுங் கண்டனையே யெம்மிறைவா
போதரவாயின்பம் புசிப்பேனோ பைங்கிளியே. ௰௮

கிட்டிக்கொண்டன்பருண்மை கேளாப்பலவடிகொள்
பட்டிக்குமின்பமுண்டோ சொல்லாய்நீ பைங்கிளியே()

கிட்டாயநெஞ்சேற் கிளாவார்த்தபூவலென்று
னெட்டுராவா நேசமென்னோ டபைங்கிளியே. ௨௰

கூறுங்குணமுமில்லாக் கொள்கையினைனகலலை
யாறுமபடிக்குமணை வாரோ பைங்கிளியே. ௨௧

சின்னஞ்சிறியேன்றன் சிந்தைகவர்ந்தாரிறைவர்
தன்னந்தனியே தவிப்பேனோ பைங்கிளியே உஉ
சிந்தைமருளைந் தெளிவித்தென்னையாள
வந்தகுருநாதனருள் வாய்க்குமோ பைங்கிளியே. உ௩
சொல்லிறந்துநின்ற சுகரூபப்பெம்மானை
யல்லும்பகலும்பணி வேனோ பைங்கிளியே உ௪
ஞானபோதத்தாலே தலைமீழுந்தாக்கையைய
ஞானபோதவின்புவர நாள்செலுமோ பைங்கிளியே. உ௫
தன்னையறியுந் தருணந்தனிற்றலைவ
னென்னையணையாதவண்ணம் பெங்கொளித்தானோ பைங்கிளி
தாங்கரியம்மையெல்லாந் தந்தென்னை விட்டின்னருளாம்
பாங்கியைச்சேர்ந்தாரிறைக்குப் பணிபோ சொல்லைங்கி
தாவிப்படரோர்மாக்கட்டமாந்தன்னைவிட்டோயண்ணலிடத்
தேவியப்போனிற்கிலென்னை யுள்குவரோ பைங்கிளியே
தீராகருமங்களைத் தீர்வையிட்டங்கென்னையினிப்
பாரோருந்தாண்டானைப் பற்றுவனோ பைங்கிளியே. உ௬
தூங்கிவிழித்தென்னபலன் றூங்காமற்றூங்கிநிற்கும்
பாங்குகண்டாலன்றோ பலனைக்காண்பேன் பைங்கிளியே.
தொல்லைக்கலைகள் தொலைத்துத்தொலையாத
வெல்லையிலாவின்பமயம் பெய்துவேனோ பைங்கிளியே. (;
நன்னெஞ்சத்தன்பொல்லாநாதனைச்சேர்ந்திணைந்தா
லுன்னெஞ்சத்தாலேநானவாழ்விழந்தேனோ பைங்கிளியே(;

காணேகருதின்வர நாடார்சும்மாவிருந்தாற்
றானேயணைவரவர் தன்மையெனறோபைங்கிளியே ௯௩

நீர்க்குமிழிபோன்றவுட லிற்கையிலேசாகுவதஞ்
சேர்ககவறியாமற் றிகைப்பேனோபைங்கிளியே. ௯௪

நெஞ்சகத்தில்வாழ்வார நினைக்கிலவேறென்றுணையார்
வஞ்சகத்தாரல்லரவர் மார்க்கமெனறோபைங்கிளியே

பனமுத்திரைச்சமயம் பாழ்படக்கல்லாலடிவாழ்
சின்முத்திரையாரைச் சேர்வேனோபைங்கிளியே. ௯௬

பச்சைகண்டகாட்டிற் பறக்குமினப்போற்பறந்தே
னிச்சையெல்லாமணைந் தியம்பிலாபைங்கிளியே. ௯௭

பாசபந்தஞ்செய்தனபம் பாராபலெம்பிறைற்வ
ராசைதந்தனபமதற் காற்றேனபைங்கிளியே. ௯௮

பாராசையற்றிறையைப் பற்றறநானபற்றின்ற
பூராயமெல்லாம் புகனறவாபைங்கிளியே. ௯௯

பேதைப்பருவத்தே யின்றொடார்தென்பக்குவமுஞ்
சோதித்தவண்ணல்வந்து தோய்வாரோபைங்கிளியே()

பைம்பயிலாநாடுமுனபோற் பார்பூத்தபைங்கொடிசேர்
செம்பயிலாநாடித் திகைத்தேனபைங்கிளியே. ௱௧

பொய்க்கூடுகொண்டுபுலப்புலனோடெம்பிறவர்
மெய்க்கூடுசென்று விள்ம்பிலாபைங்கிளியே ௱௨

பொய்ப்பணிவேண்டேனம்பொருட்படுத்தியண்ணலெல்
மெய்ப்பணிபுந்தக்கொருளன்மேவுவனோபங்[ளிபான

மண்ணுறங்கும் விண்ணுறங்கும் மற்றுள்ளவெலாமுறங்குங்
கண்ணுறங்கேனெம்பிறவாக்காதலாற் பைங்கிளியே ()
ரட்டுப்படாத மயக்கமெல்லாந்தீரவென்னை
வெட்டவெளிவீட்டிலண்ணணைப்பவனோ பைங்கிளியே
மாலைவளர்த்தென்னை வளர்த்திறைவாபனமென்றிபரம
பாலைவனத்தில்விட்டபாவமென்னோ பைங்கிளியே. ௪௬
பொய்யினைய்மாறறவுழ்ந்த பொத்தவுண்டமனணறந்த
மையனோபகீரககமருந்துமுண்டோ பைங்கிளியே. ௪௭
பேஷுபஞ்சவண்ணமுறறுயவீணசிறையரலைலலூறாய
பாவிபஞ்சவண்ணம் பகாந்துவான் பைங்கிளியே. ௪௮
வாயதிறவா வண்ணமென்னை வைத்தாண்டாரகனெறுய
நீதிறவாசசெர்ல்லி ன்சமாங்காண் பைங்கிளியே. [௪௯
வாட்டப்படாத மவுனவினப்கைகயாலே
காட்டிக்கொடுத்தாரைக்காண்பேனோ பைங்கிளியே. ௫௰
வாராவரவாக வந்தருரூபோனருக்கென
போராசையெல்லாம்போய்ப்பேசிவா பைங்கிளியே. ௫௧
விண்ணவர்தம்பாலமுதம வேப்பங்காயாகவென்பாற்
பண்ணியதெய்வமண்ணலையல பார்த்தாயோ பைங்கிளி.
விண்ணுள்வளிபடங்கி வேறற்றதென்னருட்
கண்ணுள்டங்கிடவுங் காண்பேனோ பைங்கிளியே. ௫௨
விண்ணொர்கிலவுதவழ் பேடையிசெல்லாருமுற [பை
மண்ணர்விட்டிலென்னை வைத்ததென்னோ பைங்கிளி

உள்ளத்தினுள்ளேயொளித்திருந்தெனகள்ளமெலலாம
வளளல் பிரதாவெனக்குவாபமுண்டோபைங்கிளியே.()

ஆகத்தைநீசகுமனனே யாவித்துணைவனானன
மாகத்தினவணணன தமுவுவனோபைங்கிளியே. ருக

தானே பரவசதலைப்படினமனஞான
வானனவ நம வருவாரோபைங்கிளியே. ருஅ

கள்ளத்தலைவரவா கைகாட்டிப்பேசாம
லுள்ளத்தில்வநதவுபாயமெனனோபைங்கிளியே. ருஅ

பைங்கிளிக்கண்ணி - முற்றுப்பெறறது ஆ ரு அஉ.

எந்நாட்கண்ணி.

தெய்வவணக்கம்.

நீாபூத்தவேணி நிலவெறிப்பமனமுடுங்
காாபூத்தகண்டனையான காணுநாளெந்நாளோ. க

பொனனொருபனமுண் மணிப் பூவைவிழிவணடுசுற்று
மெனனொாமுதினல ரிச்சிப்பதெந்நாளோ. உ

நீகபிலக்கட்டறுத்து நேரேவெளியிலெம்மைத்
தூக்கிவைக்கிந்தாளைத் தொழுதிடுநாளெந்நாளோ. ந

கருமுகங்காட்டாமலென்றுங் காப்பூரவிசுந்
திருமுகமேநோக்கித்திருககறுப்பதெந்நாளோ. ௪

வெருசேலெனும்விழியாாவேட்கைகாருசுக்கஞ்சினனா
யருசேலெனுங்கைக்கபயமெனபதெந்நாளோ. ரு

ஆறுசமயத்து மதுவதுவாய்நின்றிலங்கும்
வேறுபடாதிருத்தாளை மேவுநாளெந்நாளோ. ௬

பச்சைநிறமாய்ச்சிவந்த பாகங்கலந்துலகை
யிச்சையுடனீன்றாளை யாங்காண்பதெந்நாளோ. ௭

ஆதியந்தங்காட்டாத கண்டிதமாய்நின்றனைத்தும்
போதவடிவானடியைப் போற்றுநாளெந்நாளோ. ௮

கங்கைநிலவுசடைக் கட்டானைத்தந்தையெனு
மங்கைகோட்டானைப்பதம் புந்திவைப்பதெந்நாளோ

அறுமுகங்காட்டாம லாறுமுகங்காட்டவந்த
செஞ்சரணச்சேவடியைச் சிந்தைவைப்பதெந்நாளோ. [illegible]

தந்தையிருந்தாடுகளித்துத் தம்பிரானருள்சேர்ந்த
வெந்தைதிருத்தாளிணைக்கேபிணையாவதெந்நாளோ. ௰௧

குருமரபின் வணக்கம்.

துய்யகரமலரால் சொல்லாமற்சொன்னவுண்மை
யையனைக்கல்லாலரசை யாமிணைவதெந்நாளோ. ௧

சிந்தையிற்றாகெட்டாத சிற்சுகத்தைக்காட்டவல்ல
நந்தியடிக்கீழடிமைசெய்ய நாமிணைவதெந்நாளோ. ௨

எந்தைசனற்குமரற் றெனமையாட்கொள்வான
வந்ததவத்தினரை வாழ்த்துநாளெந்நாளோ. ௩

பொய்கண்டாரகாணைப் புனிதமெனுமாத்துவித
மெய்கண்டநாதனருள் மேவுநாளெந்நாளோ. ௪

பாதிவிருத்தத்தாலிப் பாரவிருத்தமாகவுண்மை
சாதித்தாரபொன்னடியைத் தான்பணிவதெந்நாளோ. [illegible]

சிற்றம்பலமன்றுள் சின்மயமாந்தில்லைநகர்க்
கொற்றங்குடிமுதலைக் கூடுநாளெந்நாளோ ௬
குறைவிலருணஞானமுதல் கொற்றங்குடியடிக
ணிறைமலர்த்தாட்கன்புபெற்றுநாமிருப்பதெந்நாளோ.
நாளவங்கள்போகாமற் றன்னைநினையக்காட்டியெமை
யாளவந்தகோலங்கட் கன்புவைப்பதெந்நாளோ ௮
என்னறிவையுள்ளடக்கி யென்போல்வருமவுனி
தன்னறிவுக்குள்ளேநான் சாருநாளெந்நாளோ. ௯
ஆறொன்றைநாடினர்க் காறுமுண்டாமென்றெமக
கூறுமவுனியருள் கூடுநாளெந்நாளோ. [குக்
திலாமணினற்றருளீ தேரோபாரென்றவொரு
சொல்லானமவுனியரு டோற்றுநாளெந்நாளோ. ௰
வைதிகமாஞ்சைவ மவுனிமவுனத்தளித்த
மெய்திகழுமென்னைநல்லல் விடுநாளெந்நாளோ. ௰௧
வாக்குமனமற்ற மவுனிமவுனத்தருளே
தாக்கவுமென்னல்லலெல்லாந்தட்டறிவதெந்நாளோ.

அடியார்வணக்கம்.

வெம்பந்தந்தீர்த்துலகாள் வேந்தன்றிருஞான
சம்பந்தனையருளாற் சாருநாளெந்நாளோ ௧
ஏரின்சிவபோக மிங்கிவற்கேயென்னவுழ
வாரங்கொள்செங்கையர்தாள்வாரம்வைப்பதெந்நாளோ
பித்தரிறையென்றறிந்து பேதைபாற்றூதனுப்பு
வித்தமிழ்ச்சுந்தரர்பொற்புகழ்வதெந்நாளோ. ௨

போதஞானநாடமியப் புத்தாதமைவாதில் வென்ற
வாதவூரையனவை வாஞ்சிப்பதெந்நாளோ. ௪
ஓட்டுடனபறவினறி புலகத்துநாதசெலவப்
பட்டினத்தாரயத்ரகிரி பணபுணாவதெந்நாளோ. ௫
கண்டதுபொய்யென்றகண்டா காரசிவமெய்யெனவே
விண்டசிவவாக்கியாதாண மேவுநாளெந்நாளோ. ௬
சக்கரவாத்தி தவாாசயோகியெனு
மிக்கதிருமூலனருண மேவுநாளெந்நாளோ ௭
கந்தானுபூதிபெறறுக கந்தானுபூதிசொன்ன
வெந்தையருணகிரி யிருக்குநாளெந்நாளோ. ௮
எண்ணரியசித்தரினமயோர்முதலான
பண்ணவர்கள்பத்தரருள் பாலிப்பதெந்நாளோ. ௯

யாக்கையைப்பழித்தல்.

ஊக்கிலமூளருந் சொரிமலமூநாறுமூடற
புக்குழலும்வாஞ்சையினிப் போதுமெனபதெந்நாளோ
நீரகருவிழிபூணமைத்து நினறுலுநிலலாமெய்
பராகுமிடத்திதனமேற் புறறறுவதெந்நாளோ ௨
காககைநரிசெநாய் கழுகொருநாள் கூடியுண்டு
தேகருவிருநதாமுடலைச் சீயெனபதெந்நாளோ. ௩
செங்கிருமியாதி செனித்தசெனமபூமியினை
யிறகெனுடலென்னு மிழிகொழிவதெந்நாளோ. ௪
தத்துவாதெரஞ்ஞாற்றறுவா தாழமாய் வாழ்நாட்டைப்
பித்தறுனெனுனும் பிதற்றொழிவதெந்நாளோ. ௫

ஊனென்றிநாத னுணர்த்துமதைவிட்டறிவே
ஞானென்றபாவிதலை நாணுநாளெந்நாளோ. ௬

வேலையிலாவேதன் விதித்தவிசித்ரசாலவுடன
மாலைவியாபார மயக்கொழிவதெந்நாளோ. ௭

ஆழ்ந்துநினைக்கி னரோசிகமாமிவ்வுடலில்
வாழ்ந்துபெறும்பேற்றை மதிக்குநாளெந்நாளோ. ௮

மும்மலசேறான மூழ்குமபிபாகமெனு
மிம்மலகாயத்து ளிகழ்ச்சிவைப்பதெந்நாளோ. ௯

நாற்றமிக்ககாட்டு நவவாயில்பெற்றபசுஞ்
சோற்றுத்துருத்தி சுமையெனப்பதெந்நாளோ. ௰

உருவிருப்பவுளளே தானுறுமலக்கேணி
யருவருப்புவாழ்க்கையைக் கண்டஞ்சு நாளெந்நாளோ.

மாதரைப்பழித்தல்.

மெய்வீசுநாற்றமெலா மிக்கமஞ்சளான்மறைத்துப்
பொய்வீசும்வாயார் புலையொழிவதெந்நாளோ. ௧

திண்ணியநெஞ்சப்பறவை சிக்கக்குழற்காட்டிற
கண்ணிவைப்போமாயங் கடக்குநாளெந்நாளோ. ௨

கண்டுமொழிபேசிமனங் கண்டுகொண்டுகைவிலையாக்
கொண்டுவிடுமானார்பொய்க் கூத்தொழிவதெந்நாளோ.

காமனைவாவென்றிருண்ட கண்வலையைவீசுமினார்
நாமமறநத்தருளே நண்ணுநாளெந்நாளோ. ௪

கண்களில்வெண்பூளை காப்பக்கருணையிட்ட
பெண்கண்மயறப் பிழைக்குநாளெந்நாளோ. ௫

விஞ்சித்தளர்ந்து விழுமுலையாமேல்வீழ்ந்து
தூங்குமாதன்சோம்பைத் துடைக்குநாளெந்நாளோ. ௬
கச்சிருக்குங்கொங்கை கரும்பிருக்குமினமாறுமய
மைச்செருக்கு மாதர் மயக்கொழிவதெந்நாளோ. ௭
பச்சென்றகொங்கைப் பசப்பியாம்பழானமய
னச்சென்றறிந்தருளை நண்ணுநாளெந்நாளோ. ௮
உந்திச்சுழியா லுளத்தைச்சுழித்தகன
தந்தித்தனத்தார் தமைமறப்பதெந்நாளோ. ௯
தட்டுவைத்தசேலை கொய்சகத்திமசிரைதயெல்லாம்
கட்டிவைக்குமாயமினாறா கட்டழிவதெந்நாளோ. ௰
ஆழாழியென்ன வளவுபடாவஞ்சநெஞ்சப்
பாழானமாதர்மயற் பற்றொழிவதெந்நாளோ. ௰௧
தூயபனித்திங்கள் சுடுவதெனப்பித்தேறறு
மாயமடவார் மயக்கொழிவதெந்நாளோ. ௰௨
ஏழைக்குறும்புசெய் மோகிழையாமோகமெனும்
பாழைக்கடந்து பயிராவதெந்நாளோ. ௰௩
விண்டுமொழிகுளறி வேட்கைமதுமொண்டுதருந்
தொண்டியர்கள்கட் கடையிற் சுற்றொழிவதெந்நாளோ.
மெய்யிற்சிவம்பிறக்க மேவுமின்பமபோனமாதர்
பொய்யிலின்பினறென்று பொருந்துநாளெந்நாளோ.

தத்துவமுறை௨௰.

ஐம்பூதத்தாலே யலக்கழிந்ததோஷமற
வெம்பூதநாதனரு ளெய்துநாளெந்நாளோ. ௧

சத்த முதலாடபுலனிற சஞ்சரித்தகள்வரொனும
பித்தாடியடங்கிரந்து பிழைக்குநாளெந்நாளோ. உ

நாளும் பொறிவழியை நாடாதவண்ணமெமை
யாளும் பொறியாளருள் வருவதெந்நாளோ ௩

வானாதியானகனமுடமாயைதமபால் வினைகாலம்
போககாடலுணமை பொருந்துநாளெந்நாளோ ௪

மனமானவரனாக கைமமாலையாகாம
லெனையாளடிகளடி யெய்துநாளெந்நாளோ. ௫

வேடமடைபபுலைபபுலையா மேவாதவண்ணமனக
காடதடத்திருத்திக காணபதெந்நாளோ ௬

உந்துபிறப்பிறப்பை யுறாவிடாதெந்தையருள்
வந்துபிறக்க முனைபிறப்பதெந்நாளோ ௭

புத்தியெனுந்துத்திப் பொறியரவினவாய்த்தேரை
யொத்துவிடாதெந்தையருளோங்குநாளெந்நாளோ. ௮

ஆங்காரமெனனு மதயானைவாயிற்கரும்பா
யேங்காதெந்தையருளெய்துநாளெந்நாளோ. ௯

சித்தமெனும்பௌவத் திரைக்கடலில வாழ்துரும்பாய்
நித்தநிலையாதருளின் நிற்குநாளெந்நாளோ. ௰

வித்தியாதத்துவங்க ளேழும்வெருண்டோடச்
சுத்தபரயோகத்தைத் துய்க்குநாளெந்நாளோ ௰௧

சுத்தவித்தையே முதலாத் தோன்றுமோரைந்துவகைத்
தத்துவத்தைநீங்கியருள் சாருநாளெந்நாளோ. ௰௨

பொல்லாதகாமப் புலைத்தொழிலிலென்னறிவு
செல்லாமனனெறியிற் சேருநாளெந்நாளோ. ௰௩
அடிகளடிக்கீழ்க்குடியா யாழவாழாவண்ணங்
குடிகெடுக்கும்பாழ்மடிமைக் கூடொழிவ தெந்நாளோ.
ஆணவற்றக்கருவி யாறுபத்துமற்றுளவும்
போனவழியுங்கூடப் புலமுளைப்பதெந்நாளோ ௰௫
அந்தகாருகிங்கு மிருளானவாறறிவில்
வந்தவிருள்வேலை வடியுநாளெந்நாளோ. ௰௬
புன்மலத்தைச்சேர்ந்துமலபோதம் பொருந்துதல்போய்
நின்மலத்தைச்சேர்ந்துமல நீங்குநாளெந்நாளோ. ௰௭
கண்டுகண்டுந்தேறாக் கலக்கமெல்லாந்தீரவண்ணம்
பண்டைவினைவேரைப் பறிக்குநாளெந்நாளோ. ௰௮
பைங்கூழ்வினைதான் படுசாவியாகவெமக்
கெங்கோனகிரணவெயி லெய்துநாளெந்நாளோ. ௰௯
குறித்தவிதமாதியாற் கூடுமவினையெல்லாம்
வெறுத்தவித்தாம்வண்ணமருள் வந்திடுநாளெந்நாளோ.
சஞ்சிதமேயாதி சாக்கானமுச்சேறும்
வெந்தபொரியாகவருண் மேவுநாளெந்நாளோ. ௨௧
தேகமுதலனைத்துந் திரணமெனறப்பின்றிலகு
மோகமிகுமாயை முடியுநாளெந்நாளோ ௨௨
சத்தமுதலாதனைத் திங்கெபக்குணர்த்துஞ்
சுத்தமாமாயை தொடக்கறுவதெந்நாளோ ௨௩

எம்மைவினையையிறையையெம்பாற்காட்டாத
வம்மைதிரோதையகலுநாளெந்நாளோ உ௪
நித்திரையாய்வந்து நினைவழிக்குங்கேவலமாஞ்
சத்துருவைவெல்லுஞ் சமர்த்தறிவ தெந்நாளோ உரு
சன்னலபின்னலான சகலமெனுங்குப்பையிடை
முன்னவன்ஞானக்கனலை மூட்டுநாளெந்நாளோ உகூ
மாயாவிகார மலமொழிசுத்தாவத்தை
தோயாவருளைத்தொடருநாளெந்நாளோ உஎ

தன்னுண்மை.

உடம்பறியுமென்னுமந்த வூழலெல்லாந்தீரத்
திடம்பெறவேயெம்மைத் தெரிசிப்பதெந்நாளோ க
செம்மையறிவாலறிந்து தேகாதிக்குள்ளிசைந்த
வெம்மைப்புலப்படவேயாமறிவதெந்நாளோ உ
தத்துவமாம்பாழ்த்த சடவுருவைத்தானசுமந்த
சித்துருவாமெம்மைத் தெரிசிப்பதெந்நாளோ ௩
பஞ்சப்பொறியையுயி ரென்னுமந்தப்பஞ்சமறச்
செஞ்செவேயெம்மைத் தெரிசிப்பதெந்நாளோ ௪
அந்தக்கரணமுயி ராமெனறவந்தரங்க
சிந்தைக்கணத்திலெம்மைத்தேர்ந்தறிவதெந்நாளோ ரு
முக்குணத்தைச்சீவனெனனு மூடத்தைவிட்டருளா
லக்கணமேயெம்மை யறிந்துகொள்வதெந்நாளோ கூ
காலையுயிரென்னுங் கலாதிகள்சொற்கேளாமற்
சீலமுடனெம்மைத் தெளிந்துகொள்வதெந்நாளோ எ

வான்கெடுத்துத்தேடு மதிகேடர்போலவெமை
நானகெடுத்துத்தேடாம னனகறிவதெந்நாளோ ௪

அருளியல்பு.

நானாதருநா டிதுநமக்குவேண்டாமென்
றுனாதநாட்டி லவதரிப்பதெந்நாளோ க
பொய்க்காட்சியான புவனத்தைவிட்டருளா
மெய்க்காட்சியாம்புவன மேவுநாளெந்நாளோ உ
ஆதியந்தங்காட்டாம லம்பரம்போலேநிறைந்த
நீதிலருட்கடலைச் சேருநாளெந்நாளோ ந
எட்டுத்திசைசக்கிரமே லெங்கும்பெருகிவரும்
வெட்டவெளிவிண்ணூற்றினை மெய்தோய்வதெந்நாளோ.
சூதானமெனறு சுருதியெல்லாமோலமிடு
மீதானமானவெற்பை மேவுநாளெந்நாளோ ரு
வெந்துவெடிக்கினறசிந்தை வெப்பகலத்தண்ணருளாய்
வந்துபொழிகினற மழைகாண்பதெந்நாளோ சு
சூரியர்கள்சந்திரர்க டோன்றாச்சொயஞ்சோதிப்
பூரணதேயத்திற்பொருந்துநாளெந்நாளோ எ
கன்றுமனவெப்பக் கலக்கமெலாந்தீரவருட்
டென்றல்வந்துவீசுவெளி சேருநாளெந்நாளோ அ
கட்டுமனசெங்கோல் கடாவடிக்குங்கோலாக
வெட்டவெளிப்பொருளை மேவுநாளெந்நாளோ கூ
சாலக்கபாடத் தடைதீரவெம்பெருமா
னலக்கமண்டபத்து ளோங்குநாளெந்நாளோ. ௰

விண்ணவன்றேனெனுஞ் சிரிபிலாமண்டபத்திற்
றண்ணவரருந்தித் தளாவொழிவதெந்நாளோ ௰க
வெய்யபுலியாரபாரத்து விழித்திருந்தவலலறத்
துய்யவ நளிற றுயிலுநாளெந்நாளோ ௰உ
வெய்யபிறவிவெயில வெப்பபொலாமவிட்டகல
வையனடிநீழ லணையுநாளெந்நாளோ ௰௩
வாதைப்பிறவி வலைகடலைநீந்தவையன
பாதபபுணையிணையைப் பற்றுநாளெந்நாளோ ௰௪
ஈனமில்லாமெய்ப்பொருளை யிம்மையிலே காணவெளி
ஞானமெனுமஞ்சனத்தை நானபெறுவதெந்நாளோ ௰௫
எல்லாமிறந்தவிடத் தெந்தைநிறைவாம்வடிவைப்
புல்லாமறபுலலிப புணருநாளெந்நாளோ ௰௬
சடத்துளுயிர்போலெமக்குத் தானுயிராய்ஞான
நடத்துமுறைகண்டுபணி நாம்விடுவதெந்நாளோ ௰௭
எக்கணுமாநதனப விருட்கடலைவிட்டருளா
மிக்ககரையேறி வெளிபபடுவதெந்நாளோ ௰௮

பொருளியல்பு.

கைவிளக்கினபினனே போய்க காண்பாரபோனமெய்ஞ
மெய்விளக்கினபினனேபோயமெயகாணபதெந [ஞான
கேடிலபசுபாசமெல்லாங் கீழ்ப்படவுந்தானேமே
லாடுஞ்சுகப்பொருளுக் கனபுறுவதெந்நாளோ உ
ஆணவத்தைநீக்கி யறிவூடேயுவகையாக்
காணவத்தைக்கப்பாலுங் காணுநாளெந்நாளோ ௩

நீங்கப் பிரியா நினைக்கும் நிறைக்கக்கூடாப்
பேச்சுநவரவற்ற பொருளினைவந்தெந்நாளோ ௪
அண்டருக்கு மெய்யப்பிலவைப்பார் பாரமுதலென்னைக்
கண்டுகொண்டுநின்றுங் களிக்குநாளெந்நாளோ. [திற
காட்டுஞ் சிறுவருக்கே கண்ணுறக்கண்டுபர
வீட்டினைப்பெயப்பெருநிலை மேவுநாளெந்நாளோ. ௬
காருணத்தனைப் பழுதிலியே யெவ்வுயிர்க்கு ந
தாயுமானவுண்மைதனைச் சாருநாளெந்நாளோ ௭
[illegible] நந்தா திருவருளாயிருப்பவரால்
வாதுப்பெருமையப்பந்தான் வாழ்விப்பதெந்நாளோ.
எள்ளுக்குளெண்ணெய்போ லெங்குமே வியாபகமா
யுள்ளவெல்லைநிறையுள்ளபடி யோருநாளெந்நாளோ. ௯
அருவுருவமெல்லா நீங்கனறதுவாயான
பெருமானாகத்துவந்து புல்லப்படுவதெந்நாளோ. ௰
ஆரணமுங் காணா வகண்டிதாகாரபரி
பூரணமாம்தெய்வப் பொருளதுநாளெந்நாளோ ௰௧
சத்தொடுசித்தாகித் தயங்கியவானந்தபரி
சுத்தவெளிக்கண்டசிவாநந்தோனறுநாளெந்நாளோ ௰௨
எங்கெங்கும் பார்த்தாலு மின்னுருவாய் நீக்கமின்றித்
தங்குந்தனிப்பொருளைச் சாருநாளெந்நாளோ ௰௩
அடிமுடிகாட்டாதசுத்த வம்பரமாஞ் சோதிக
கடுவெளியந்தென்னைக் கலக்குநாளெந்நாளோ ௰௪
ஒன்றாய் முன்னைப் புகாட்ட வுள்ளத் திருளைச் சூறையிட்டு
நின்றபெருஞ்சோதியுடனிற்குநாளெந்நாளோ ௰௫

எந்தச்சமய மிசைந்துமறிவூடறிவாய்
வந்தபொருளேபொருளா வாஞ்சிப்பதெந்நாளோ ௰௬
எவ்வாறிங்குற்றுணர்ந்தார் யாவரவர்தமக்கே
யவ்வாறுய்நின்றபொருட் கன்புவைப்பதெந்நாளோ ௰௭
பெண்ணாணலியெனவும் பேசாமலென்னறிவின்
கண்ணூடேநின்றவொன்றைக் காணுநாளெந்நாளோ.
நினைப்புமறப்புமற நின்பரஞ்சோதி
தனைப்புலமாவென்னறிவிற் சந்திப்பதெந்நாளோ. ௰௯

ஆனந்தவியல்பு.

பேச்சிழுச்சில்லாத பேரின்பவெள்ளமுற்று
நீசந்நிலைகாணுமனிற்குநாளெந்நாளோ. ௧
சித்தநதெளிந்தோர் தெளிவிற்றெளிவான
சுத்தசுகக்கடலுட் டோயுநாளெந்நாளோ. ௨
சிற்றின்பமுமொழிந்து சிந்தையலைந்தங்கடல்போன
முற்றின்பவெள்ளமொன்றி மூழ்குநாளெந்நாளோ ௩
எல்லையிலபேரின்பமாய வெப்படியெனறோதமக்குச்
சொல்லறியார்ஞானிகள்போற் சொல்லுநாளெந்நாளோ.
அண்டரண்டகோடியனைத்துமுகாந்தவெள்ளங்
கொண்டதெனப்பேரின்பங் கூடுநாளெந்நாளோ. ௫
ஆதியந்தமில்லாத வாதியநாதியெனுஞ்
சோதியின்பத்தூடே துளையுநாளெந்நாளோ ௬
சாலோகாதி சவுக்கியமும்விட்டகம்பரன
மேலானஞானவின்ப மேவுநாளெந்நாளோ. ௭

தற்பரத்தினுள்ளேயுஞ் சாலோகமாதியெனும்
பொற்பறிந்தானந்தம் பொருந்துநாளெந்நாளோ ௮
உள்ளத்தினுள்ளே தானூறுஞ் சிவானந்த
வெள்ளந்துளைந்து விடாய்தீர்வதெந்நாளோ. ௯
கன்னலுடன்முக்கனியுங் கற்கண்டுஞ்சீனியுமாய்
மன்னுமின்பவாரமுதை வாய்மடுப்பதெந்நாளோ ௰
மண்ணோடுழன்ற மயக்கமெல்லாந்தீர்ந்திடவும்
விண்ணோடெழுந்தசுக மேவுநாளெந்நாளோ ௰௧
கானற்சலம்போன்ற கட்டுழலைப்பொய்தீர
வானமுதலாவி மருவுநாளெந்நாளோ ௰௨
தீங்குரும்பென்றாலினியா தின்றாலினிப்பனபோற்
பாங்குறும்பேரின்பம் படைக்குநாளெந்நாளோ. ௰௩
புண்ணியபாவங்கள் பொருந்தாமெய்யன்பரொல்லா
நண்ணியபேரின்பசுக நாமணைவதெந்நாளோ ௰௪

அனுபூதிநிலைமை.

சக்கரவிகண்ட சரோருகம்போலினனிதய
மிக்கவருள்கண்டு விகசிப்பதெந்நாளோ ௧
வானமுகில்கண்ட மயூரபக்ஷிபோலவையன
ஞானநடங்கண்டு நடிக்குநாளெந்நாளோ. ௨
சந்திரனைநாடுஞ் சகோரபக்ஷிபோலறிவில்
வந்தபரஞ்சோதியையாம் வாஞ்சிப்பதெந்நாளோ ௩
குத்திரமெய்ப்புற்றகத்துக்குண்டலிப்பாம்பொன்றுண்டு
சித்தனையென்கண்ணாற் றெரிசிப்பதெந்நாளோ. ௪

அந்தரத்தேநின்றும் மானத்தைக்காத்தனுக்கெனை
சிந்தைநிறைந்துகொடுத்துச் சேவிப்பதெந்நாளோ ௫
கள்ளனிவனென்றுமெள்ளக் கைவிடுதல்காரியமோ
வள்ளலேயென்று வருந்துநாளெந்நாளோ ௬
விண்ணுடாகரணுவியல்பரஞ்சோதி
யண்ணாவாவென் றரற்றுநாளெந்நாளோ ௭
எதேதுசெய்தாலு மென்பணிபோன்பணியா
மாதேவாவென்று வருந்துநாளெந்நாளோ ௮
பண்டுங்காணேனுன பழம்பொருளேயின் றுழனைக
கண்டுங்காணேனென்னவுங் கருவிப்பதெந்நாளோ ௯
பொங்கேதமான புழுக்கமெல்லாந்தீரவினிய
மெங்கேயெங்கேயென் றிரங்குநாளெந்நாளோ ௰
கடலினமடைகண்டதுபோற் கண்ணீராறுக
வுடல்வெதுப்பிமூச்சித் துருகுநாளெந்நாளோ ௰௧
பலந்தேனமுதக்கருகாயப் பேரானிறகாணை
வலந்தேனென்றேங்கியழுங்குநாளெந்நாளோ ௰௨
புனைசீராமையாளர் புலம்புமாபோற்புலம்பிக
கண்ணீருங்கம்பலையுங் காட்டுநாளெந்நாளோ ௰௩
பெற்றேனென்றுலு மெண்ணிப் புந்திசெய்யுமவேதனை
காற்றேனுற்றேனென றரற்றுநாளெந்நாளோ ௰௪
பொய்யுடங்குமபூமிசெலபோட்டலறப்புங்கமலன்
கைகூடுங்கானசன்னக் கட்டறுவதெந்நாளோ ௰௫
கறந்தெணத்தைப்போன்று வஞ்சக காரர்கள்கைக்கோவாம
னறந்தத்தாரகைகோத்துந் நின்றிரிவதெந்நாளோ ௰௬

துட்டனைமாமாயைச் சுழனீக்கியுந்தரமே
விட்டனையோவென்று வியக்குநாளெந்நாளோ. ௰௭

அன்பர்நெறி.

அத்துவாவெல்லா மடங்கச்சோதித்தபடிச்
சித்துருவாய்நின்றோ தெளிவறிவதெந்நாளோ. ௧
மூச்சற்றுச்சிந்தை முயற்சியற்றுமூதறிவாய்ப்
பேச்சற்றோர் பெறும்வொனறைப் பெற்றிடு நாளெந்நா
கோட்டாலையான குணம்பிறந்தநிர்க்குணத்தோர்
தேட்டாலேதேடுபொருள் சேருநாளெந்நாளோ. ௩
கெடுத்தேபசுத்துவத்தைக் கேடிலாவானந்த
மடுத்தோரடுத்தபொருட் காளவம்வைப்பதெந்நாளோ.
கற்கண்டாளோடுகின்ற காக்கைபோற்பொய்மமாயச்
சொற்கண்டாலோடுமன்பாதோய்வறிவதெந்நாளோ. [illegible]
மெய்த்தகுலங்கல்விபுனை வேடமெல்லாமோடவிட்ட
சித்தரொனறுஞ்சேராச் செயலறிவதெந்நாளோ. ௬
குற்றச்சமயக் குறும்படாதுதற்போத
மற்றவாகட்கற்றபொருட் கன்புவைப்பதெந்நாளோ. ௭
தாக்கமிட்டுபாழாகு சமயக்குதாக்கம்விட்டு
நிற்குமவர்கண்டவழி நேர்பெறுவதெந்நாளோ. ௮
வீறியவேதாந்தமுதன் மிக்ககாலாந்தவரை
யாறுமுணர்ந்தோருணர்வுக் கன்புவைப்பதெந்நாளோ.
கண்டவிடமெல்லாங் கடவுண்மயமென்றறிந்து
கொண்டநெஞ்சர்நேயமெஞ்சிற் கொண்டிருப்ப தெந்நா

17

பாகஙியங்களெல்லாம் பாழ்த்துமனம்பழுத்தோர்
நோக்குந்திருக்கூத்தை நோக்குநாளெந்நாளோ. ௰௧
எவ்வுயிருந்தன்னுயிர்போ லெண்ணுந்தபோதனர்கள்
செவ்வறிவைநாடிச் சிந்தைவைப்பதெந்நாளோ. ௰௨

அறிஞருரை.

இருவினையொத்தீயாகி யென்றதிருப்பாட்டின்
பெருநிலையைக்கண்டுணர்ந்து பேச்சறுவதெந்நாளோ. ௧
அற்றவர்கட்கற்றசிவ னென்றவத்துவித
முற்றுமொழிகண்டருளி லமுங்குநாளெந்நாளோ. ௨
தானென்னைமுன்படைத்தா னென்றதகவுரையை
நானென்றுமெண்ணப்பெற்று நாடுணர்வதெந்நாளோ ௩
என்னுடையதோழனுமா மென்றதிருப்பாட்டி
னன்னெறியைக்கண்டுநிலை நாளுஞ்செய்வதெந்நாளோ ௪
ஆருடனேசேருமதி யென்றவவ்வுரையைத்
தேரும்படிக்கண்டான சேருநாளெந்நாளோ. ௫
உன்னிலுன்னுமென்ற வுறுமொழியாலென்னிதயக்
தன்னிலுன்னிநன்னெறியைச் சாருநாளெந்நாளோ. ௬
நினைப்பறவேதானினைந்தே னென்றநிலைநாடி
யனைத்துமாம்பொருளி லமருநாளெந்நாளோ. ௭
சென்றுசென்றேயணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந்தொன்றாகி
நின்றுவிடுமென்றநெறி நிற்குநாளெந்நாளோ. ௮
ஆதியந்தமில்லா வரியபரஞ்சோதி
நீதிமொழிகண்டதுவாய் நிற்குநாளெந்நாளோ. ௯

பிறிதொன்றிலாசையின்றிப் பெற்றிருந்தேனென்ற
நெறியுடையான்சொல்லினிலை நிற்குநாளெந்நாளோ. ௰
திரைபற்றநீர்போற் றெளியவெனத்தோந்த
வுரைபற்றியுற்றங் கொடுக்குநாளெந்நாளோ. ௰௧
அறியாவறிவி லவிழ்ந்தேறவென்ற
நெறியாமுறையுணர்ந்து நிற்குநாளெந்நாளோ. ௰௨
எனக்குநீயென்று மியற்கையாப்பின்னு
முனக்குநானென்ற வுறுதிகொள்வதெந்நாளோ. ௰௩
அறிவையறிவதுவே யாகும்பொருளென்
றுறுதிசொன்னவுண்மையினை யோருநாளெந்நாளோ. ()

நிற்குநிலை.

பண்ணினிசைபோலப் பரமன்பானின்றதிற
னெண்ணியருளாகி யிருக்குநாளெந்நாளோ. ௧
அறிவோடறியாமை யற்றறிவினூடே
குறியிலறிவுவந்து கூடுநாளெந்நாளோ. ௨
சொல்லானமனத்தாற் றொடராசசம்பூரணத்தி
னில்லாநிலையாய நிலைநிற்பதெந்நாளோ. ௩
செங்கதிரின்முன்மதியந் தேசடங்கிநின்றிடல்போ
லங்கணனார்தாளிலடங்குநாளெந்நாளோ. ௪
வானூடடங்குங் வளிபோலவின்புருவாங்
கோனூடடங்குங் குறிப்பறிவதெந்நாளோ. ௫
செப்பரியதன்கருணைச் சிற்சுகனார்பூரணத்தி
லப்பினிடையுப்பா யணையுநாளெந்நாளோ. ௬

தூயவறிவான சுகரூபசோதிதன்பாற்
றீயினிரும்பென்னத் திகழுநாளெந்நாளோ. ௭
தீத்திணையாக்காப்பூர தீபமெனநானகண்ட
சோதியுடனொன்றித் துரிசறுவதெந்நாளோ. ௮
ஆராருங்காணாத வற்புதனார்பொற்படிககீழ்
சீராரிழல்போ னிலாவுநாளெந்நாளோ. ௯
எட்டத்தொலையாத வெந்தைபிரானசன்னிதியிற்
பட்டப்பகல்விளக்காய்ப் பண்புறுவதெந்நாளோ. ௰
கருப்புவட்டைவாய்மடுத்துக கண்டார்நாப்போல
விருப்புவட்டாவின்புருவை மேவுநாளெந்நாளோ ௰௧
துச்சப்புலனாற் சுழலாமற்றண்ணருளா
லுச்சிக்கதிரப்படிக மொவ்வுநாளெந்நாளோ. ௰௨
இம்மாநிலத்தி லிருந்தபடியேயிருந்து
சும்மாவருளைத் தொடருநாளெந்நாளோ. ௰௩
தானவனாந்தன்மையெய்தித் தண்டமொனவண்டமெங்கு
ஞானமதயானை நடத்துநாளெந்நாளோ. ௰௪
ஒன்றிரண்டிலலதுவா யொன்றிரண்டுமுள்ளதுவாய்
நின்றசமத்துநிலை நோபெறுவதெந்நாளோ. ௰௫
பாசமகலாமற் பதியிற்கலவாமன
மாசில்சமத்துமுத்தி வாய்க்குநாளெந்நாளோ. ௰௬
சிற்றறிவுமெள்ளச் சிதைந்தெம்மானபேரறிவை
யுற்றறியாவண்ணமறிந் தோங்குநாளெந்நாளோ. ௰௭
தந்திரத்தைமந்திரத்தைச் சாரினவையாமறிவென்
றெந்தையுணர்வேவடிவா வெய்துநாளெந்நாளோ. ௰௮

போக்குவரவற்றவெளி போய்நிறைந்தபோதநிலை
நீக்கமறக்கூடி நினைப்பறுவதெந்நாளோ. ௰௯

காண்பானுங்காட்டுவதுங் காட்சியுமாய்நின்றவந்த
வீண்பாவமபோயதுவாய் போவுநாளெந்நாளோ. ௨௰

வாடாதேநாளுவாய் மாயாதேயெங்கோவை
நாடாதேநாடி நலம்பெறுவதெந்நாளோ. ௨௧

ஆடலையேகாட்டியெம சாடலொடுதீர்த்தாண்டான்பொற்
றுடலைமேற்சூடித் தழைக்குநாளெந்நாளோ. ௨௨

மேலொடுகீழில்லாத வித்தகனார்தம்முடனே
பாலொடுநீர்போற்கலந்து பண்புறுவதெந்நாளோ. ௨௩

அறியாதறிந்தெனையா ளெண்ணிலாநாயகனைக்
குறியாதவண்ணங் குறிக்குநாளெந்நாளோ. ௨௪

ஓராமன்மந்திரமு மூனமும்பரனைப்
பாராமற்பார்த்துப் பழகுநாளெந்நாளோ. ௨௫

ஊனபற்றுமெனவே றுறவுபறறும்பூரணனபால்
வானபறறுங்கணபோன மருவுநாளெந்நாளோ. ௨௬

ஆண்டானமவுனி யளித்தவறிவாலறிவைத்
தூண்டாமற்றூண்டித் துலங்குநாளெந்நாளோ. ௨௭

ஆணவத்தோடத்துவித மானபடிமெய்ஞ்ஞானத்
தாணுவினோடத்துவிதஞ் சாருநாளெந்நாளோ. ௨௮

நிலைபிரிந்தோர் கூடுதற்குபாயம்.

கன்மநெறிதப்பிற் கடுநரகென்றெந்நாளு
நன்மைதருஞானநெறி நாமணுவதெந்நாளோ. ௧

ஞானநெறிதானே நழுவிடினுமுப்பதத்து
ஊனமுறத்திகைக்குமென வையாதுவதெந்நாளோ. ௨
பனமாக்கமானபலவடிபட்டேனுமொரு
சொனமாக்கங்கண்டு துலங்குநாளெந்நாளோ. ௩
அத்துவிதமொன்றவ னலியசஞ்சாரங்கண்டுணர்ந்து
சுத்தசிவத்தைத் தொடருநாளெந்நாளோ. ௪
கேட்டன்முதனான்காலே சேடிலாநாபதமும்
வாட்டமறவெமக்கு வாய்க்குநாளெந்நாளோ ௫
என்னதியானென்பதற வெவ்விடமுமொன்றுசான்
சன்னதியாகக்கண்டுநிட்டை சாதிப்பதெந்நாளோ. ௬
நாமபிரமமென்று னடுவேயொன்றுண்டாம்பா
ரேம்பியெல்லாமொன்றுபத் திகழுநாளெந்நாளோ. ௭
பூச்சகமேயாதி முழுதுமகண்டாகார
சச்சிதானந்தசிவந் தானெனப்பதெந்நாளோ. ௮
எவ்வடிவும் பூரணமாமென்ன தயுருவென்றிசைந்த
வவ்வடிவுகளுள்ளே யடங்குநாளெந்நாளோ ௯
சிந்தித்ததெல்லாஞ் சிவபூரணமாக
வந்தித்துவாழ்த்தி வணங்குநாளெந்நாளோ. ௰
தாங்கியபார்விண்ணூறி தானேஞானக்கினியா
யோங்குமியோகவுணா வுற்றிடுநாளெந்நாளோ. ௰௧
ஆசனமூர்த்தங்க ளறவகண்டாகாரசிவ
பூசைசெயவாசை பொருந்துநாளெந்நாளோ. ௰௨
அஞ்செழுத்தினுண்மை யதுவானவப்பொருளை
நெஞ்செழுத்தியொன்றாகி நிற்குநாளெந்நாளோ ௰௩

அவ்வுயிர்போலெவ்வுயிரு மானபிரானறன்னடிமை
யெவ்வுயிருமெனறுபணி யாஞசெய்வதெந்நாளோ. ௰௬
தேசிகர்கோனுன திறனமவுஙீநதடகது
வாசிகொடுகக மகிழுநாளெநநாளோ. ௰௫
குருவீஙகசஙகமாக கொணடதிருமேனி
யருணமயமெனறனபுற றருளபெறுவதெநநாளோ. ()
எநநாட்கண்ணி முற்றுப்பெற்றது. ஆ கூகூ௱௰௪.

காண்பேனோவென் கண்ணி.

சிநதிகருந்தோறுந தெவிட்டாமமுதேயென
புந்திகருணீதான பொருநதிடவுஙகாண்பேனோ (க)
கேவலத்தினனகிடநது கீழப்படாதினபவருட்
காவலனபாலொனறிக கலநதிடவஙகாண்பேனோ (உ)
துரியங்கடந்தவொனறே தூவெளியாயநினற
பெரியநிறைவேயுனைநான் பெற்றிடவுங்காணபேனோ.()
மாசற்றவனபாநெஞ்சே மாறுதபெட்டகமாத்
தேசுற்றமாமணிநின றேசினையுஙகாண்பேனோ (௪)
மாயாவிகார மலமகலவெந்தைபிரா
னேயானுபூதி நிலைபெறவுஙகாண்பேனோ (ரு)
பொய்யுலகும்பொய்யுறவும பொயயுடலும்பொய்யென
மெய்யநினைமெய்யெனவே மெய்யுடனேகாண்பே[வே
வாலற்றபட்டமென மாயாமனப்படலங
காலற்றுவீழவுமுக் கண்ணுடையாய்காண்பேனோ. (எ)

உள்ளும்புறம்பு மொருபடித்தாய்நின் றுசுகங்
கொள்ளும்படிக்கினிநீ கூட்டிடவுங்காண்பேனோ. (அ)
காட்டுகின்றமுகக்கட் கநற்பேகனியேயென
னூட்டமெல்லாந்தீரவுன தாடலையுங்காண்பேனோ. (௯)
தூங்காமற்றூங்கிச் சுகப்பெருமானினனிறைவி
னீங்காமனிற்கு நிலைபெறவுங்காணபேனோ. (௰)
சாதலூராளிதனை வானகருணையால்விழுங்கும்
போதவுரோறேனை பொன்னடியுங்காணபேனோ. (௰க)
சாட்டையிலாப்பம்பரம்போ லாடுஞ்சடசால
நாட்டமறவெந்தையருத்த ஞானவெளிகாணபேனோ.(௰உ)
மனறுடமவாழ்வே மரகதசோமாணிக்கக்
குனறேநினருட்கீழ்க குடிபெறவுங்காணபேனோ. (௰௩
பொய்யெனறறிந்து பெரமைப்போகவொட்டாதையவிந்
லையங்கனமயக்க மாற்றிடவுங்காண்பேனோ [த
தாயினுநல்லதயாளுவே நினையுனனித்
தீயினமெழுகொத்துருகுஞ் சிந்தைவரககாண்பேனோ()
எனசெயினுமெனபெறினுமெனனிறைவாவேனழையனயா
னினசெயலெனறுனனு நினைவுவரககாண்பேனோ. (௰௬)
எள்ளத்தனையுமிரக்கமிலாவனபாவி
யுள்ளத்துமெந்தை யுலாவிடவுங்காண்பேனோ. (௰௭)
வஞ்சகத்துக்காலயமாம்வல்வினையேனுடெடுவே
னெஞ்சகத்திலையாநீ நோபெறவுங்காண்பேனோ. (௰அ)
தொலலைப்பிறவித் துயர்கெடமெந்தைபிரான
மல்லற்கருணை வழங்கிடவுங்காண்பேனோ. (௰௯)

வாளாருங்கண்ணார் மயற்கடலிலாழ்ந்தேன்சற்
றுளாகவெந்தை யருள்செயவுங்காண்பேனோ. (௨௰)
பஞ்சாய்ப்பறக்குநெஞ்சப் பாவியைநீகூவியையா
வஞ்சாதேயென்றின் னருள்செயவுங்காண்பேனோ. ()
ஆடுகறங்காகி யலமந்துழன்றுழனம்
வாடுமென்னையையாநீ வாவெனவுங்காண்பேனோ. (௨௨)
சிட்டாகவெளிய சிவனேயோதீவினையேன
மட்டற்றவாசை மயக்கறவுங்காண்பேனோ. (௨௩)
உண்ணினறுணர்த்து மூலப்பிலாவொன்றேநின்
றண்ணென்றசாந்தவருள் சார்ந்திடவுங்காண்பேனோ ()
ஒடுங்கருத்தொடுங்க வுள்ளுணர்வுதோன்றினைக்
கூடும்படிக்கிறைநீ கூட்டிடவுங்காண்பேனோ. (௨௫)
வாக்கானமனத்தான மதிப்பரியாயநின்னருளை
நோக்காமனேகத்திற்கு நுண்ணறிவகாண்பேனோ. ()
இவ்வுடம்புநீங்குமுனே யெந்தாய்கேளின்னருளா
மவ்வுடம்புக்குள்ளே யவதரிக்கக்காண்பேனோ (௨௭)
நித்தமாய்யொன்றாய் நிரஞ்சனமாயநிர்க்குணமாஞ்
சுத்தவெளிநீவெளிவாய்த் தோன்றிடவுங்காண்பேனோ.
கண்ணிறைந்தமோனக் கருத்தேயெனகண்ணேயென
னுண்ணுறைந்தமாயை யொழிந்திடவுங் காண்பேனோ.
அத்தாவிமலா வருளாளாவாவந்த
சித்தாவெனக்குனருள் செய்திடவுங்காண்பேனோ. ()
வீணேபிறந்திறந்து வேசற்றேனையயறக்
கோணேனிறைநின கருணைபெறக்காண்பேனோ. (௩௧)

சட்டையொத்தவிவ்வுடலைத் தள்ளுமுன்னேநான்சகச
நிட்டையைப்பெற்றையா நிருவிகற்பங்காண்பேனோ.(
எல்லாந்தெரியுமிறைவா வென்னல்லலெல்லாஞ்
சொல்லாமுன்னீதா னுருகித்திரங்கக்காண்பேனோ.௩௩
அண்டபகிரண்ட மனைத்துமொருபடித்தாக்
கண்டவர்கள் கண்டதிருக் காட்சியையுங்காண்பேனோ.
ஊனிருந்தகாய முடனிருப்பவெந்தைநின்பால்
வானிருந்ததென்னவுநான் வந்திருக்கக்காண்பேனோ. ()
நினையத்தனையுந் தெளிவறியாப்பாவியே
னினைவிற்பாய்பொருணீ ரோபெறவுங்காண்பேனோ ()
துன்பமெனுந்திட்டனைத்துஞ் சூறையிடவையாவே
யின்பவெள்ளம்வந்திங் கெதிர்ப்படவுங்காண்பேனோ ()

ஆகாதோவென்கண்ணி.

கல்லாதநெஞ்சங் கரைந்துருகவெத்தொழிற்கும்
வல்லாய்நின்னின்பம் வழங்கினலாகாதோ (௧)
என்னையறிய வெனக்கறிவாய்நின்றருணின்
றன்னையறிந்தின்பநலஞ் சாரவைத்தாலாகாதோ. (௨)
பொய்ம்மையேயான புரைதீரவெந்தையின்ப
மெய்ம்மயம்வந்தென்னை விழுங்கவைத்தாலாகாதோ.()
மட்டிலாச்சிற்சுகமாம் வாழ்வேநின்னின்பமயஞ்
சிட்டர்போல்யானருந்தித் தேக்கவைத்தாலாகாதோ(௪
அத்தாநின்பொற்று ளடிக்கேயனுதினமும்
பித்தாக்கியின்பம் பெருகவைத்தாலாகாதோ. (௫)

மெல்லியிலார்மோக விழற்கிறைப்பேனையாநின்
னெல்லையிலானந்த நலமிசசித்தாலாகாதோ (௬)
சுட்டழகாயெணுமானரு ஞறையிட்டானந்தமயக்
கட்டழகாநின்னைக கலககவைத்தாலாகாதோ. (௭)
சோதியேயநந்தாச் சுவடிவேதூவெளியே
யாதியேயின்னை யறியவைத்தாலாகாதோ (௮)
நேசஞசிறிதுமிலேனினமலனேநின்னடிககே
வாசஞசெயவிரஙகி வாவெனறாலாகாதோ. (௯)
என்னறிவுக்குள்ளே யிருந்ததுபோலையாவே
நின்னறிவுணின்னுடனாய னிற்கவைத்தாலாகாதோ. ()
ஆதிப்பிரானேயென னல்லலிருளகலச்
சோதிப்ரகாசமயந் தோன்றுவித்தாலாகாதோ. (௰௧)
ஆசைச்சுழற்கடலி லாழாமலையாநின
னேசப்புணைத்தா ணிறுத்தினலாகாதோ. (௰௨)
பாசங்களங்களெல்லாம பஞசாகச்செஞ்செவே
யீசவெனைவாவென றிரங்கினலாகாதோ (௰௩)
ஓயாவுள்ளனபா யுருகிவாய்விட்டிரற்றிச்
சேயாகியெந்தைநின்னைச் சேரவைத்தாலாகாதோ. (௰௪)
ஆதியாம்வாழ்வா யகண்டிதமாயநிறபரஞ
சோதிநீயெனனைத் தொழும்பனென்றலாகாதோ (௰௫)
விண்ணோர்க்கண்ட விழிபோற்பரஞ்சோதி
கண்ணாநின்னிறைவைக காணவைத்தாலாகாதோ. ()
சோரமற்சேர்ந்துநின்றி சின்மயனேநின்மயத்தைப்
பாசாமற்பாரெனநீபக்ஷம்வைத்தாலாகாதோ. (௰௭)

கண்ணாடிபோலவெல்லாங் காட்டுந்திருவருளை
யுண்ணாடியையா யுருகவைத்தாலாகாதோ. (௰௮)
மூலவிருள்காலவாங்க மூதறிவுதோன்றவருட்
கோலப்வெளியாகவென்னை கூடுவித்தாலாகாதோ. ( )
சாற்றறியவின்பவெள்ளந் தாக்குதினீழலோகதி
லூற்றமுமமௌனவதி லுண்மை சொன்னாலாகாதோ.
கையுங்குவித்திரண்டு கண்ணருவிபெய்யவரு
ளையினருட்கீழேயடிமைடமினறுலாகாதோ. (௨௧)

இல்லையோவெனகண்ணி.

ஏதுந்தெரியாதென்னைமறைத்தவல்விருளை
நாதநீக்கவொரு ஞானவிளக்கில்லையோ (௧)
பணியற்றுநின்ற பதைப்பறவெனகண்ணுண்
மணியொத்தசோதியினப வாரியெனகில்லையோ. (௨)
எம்மாலறிவதற வெம்பெருமானயாதுமின்றிச்
சும்மாவிருக்கவொரு சூத்திரந்தானில்லையோ. (௩)
நாய்க்குங்கடையானே ஞாதாவினபாயப்
வாய்க்கும்படியினியோர் மந்திரந்தானில்லையோ. (௪)
ஊனாகநிற்கு முணர்வைமறந்தையாநீ
தானாகநிற்கவொரு தந்திரந்தானில்லையோ. (௫)
அல்லும்பகலு மகண்டவடிவேயுனைநான்
புல்லும்படியெனக்கோர் போதனைதானில்லையோ. (௬)

வேண்டாவோவெனகண்ணி.

கண்டவடிவெல்லாநின்காட்சியென்றேகைவித்துப்[வோ
பண்டு மின்றுநின்ற வென்னைப் பார்த்திரங்கவேண்டா

வாதனையோடாடு மனப்பாம்புமாயவொரு
போதனைதந்தையா புலப்படுத்தவேண்டாவோ. ௨
தன்னையறியத் தனியறிவாய்நின்றருளு
நின்னையறிந்தென்னறிவை நீங்கிநிற்கவேண்டாவோ. ௩
அள்ளக்குறையா வகண்டிதானந்தமெனும்
வெள்ளப்பெருக்கையா வெளிப்படுத்தவேண்டாவோ. ()
அண்டனேயண்ட ரமுதேயென்னாருயிரே
தொண்டனேற்கின்பந் தொகுத்திரங்கவேண்டாவோ ()
பாராதேநின்று பதையாதேசும்மாதான்
வாராயெனவும் வழிகாட்டவேண்டாவோ. ௬

நல்லறிவேயென்கண்ணி.

எண்ணிறைந்தபேரண்டப்படைத் தெவ்வுயிர்க்குமவ்வுயி
கண்ணிறைந்தசோதியைநாங்காணவாநல்லறிவே[ராய்க்
சித்தானநாமென்ன சடத்தைநாமென்னவெனுஞ்
சத்தானவுண்மைதனைச் சாரவாநல்லறிவே. ௨
அங்குமிங்குமெங்குநிறை யற்புதனைப்பொற்பறிந்து
பங்கயத்துள்வண்டாய்ப் பயன்பெறவாநல்லறிவே ௩
கான்றசோறென்னவிந்தக் காசினிவாழ்வத்தனையுந்
தோன்றவருள்வெளியிற் றோன்றவாநல்லறிவே. ௪

பலவகைக்கண்ணி.

என்னாசேகேட்டிலையோ வென்செயலோவேதுமில்லை
தன்னரசுநாடாகித் தத்துவங்கூத்தாடியதே. ௧
பண்டொருகாலின்பப்பழக்க முண்டோவெந்தனினை
கண்டொருகாற்போற்றக் கருத்துங்கருதியதே. [க்

கண்டனவேகாணுமன்றிக் காணுவோ காணுவென்
கொண்டறிவேனென்றதனைக் கூடுங்குறிப்பினையே ௩
கல்லாலடியிலவளா கற்பகமேயென்னளவோ
பொல்லாவினைக்குப்பொருந்தந்தானசொல்லாயே. ௪
தப்பிதமொன்றின்றியது தானாகநிற்கவுண்மை
செப்பியதுமல்லாலென்ன செனனியதுதொட்டனையே. ௫
மாசானநெஞ்சனிவன வஞ்சனென்றோவாய்திறந்து
பேசாமௌனம் பெருமானபடைத்ததுவே
கற்பதெல்லாங்கற்றேமுக் கண்ணுடையாய்நினபணியா
நிற்பதுகற்றன்றோ நிருவிகற்பமாவதுவே [௬
முன்னாளில்கன்மமுயன்றோனிவனென்றோ
வென்னாளிலெந்தா யிரங்காதிருந்ததுவே. ௮
நெஞ்சகமேவுகி நினைக்கூடவெண்ணுகின்ற
வஞ்சகனுக்கின்பமெந்தாய் வாய்க்குமாறெவ்வாறே ௯
பள்ளங்கடோறும் பரந்தபுனல்போலுலகி
லுள்ளுபரந்தா லுடையாயெனசெய்வேனே. ௰
முன்னினைக்கப்பின்மறைந்து மூடவிருளாகெடுவே
னென்னினைக்கவென்மறக்க வெந்தைபெருமானே. ௰௧
வல்லாளாமோனுநின வானகருணையென்னிடத்தே
யில்லாதேபோனு ணெவ்வண்ணமுய்யவேனே. ௰௨
வாக்குமனமு மௌனமுறவெந்தைநினை
நோக்குமௌனமிந்த ஞாலநிவிலுண்டாமோ ௰௩
ஒன்றாய்ப்பலவா யுலகமெங்குந்தானேயாய்
நின்றாயையாவெனை நீங்கற்கெளிதாமோ. ௰௪

ஆவித்துணையே யருமருந்தேயென்றனை நீ
கூவியழைத்தின்பங் கொடுத்தாற்குறைவாமோ. ௧௫
எத்தனையோநின்விளையாட் டெந்தாய்கேளிவ்வளவென்
றத்தனையுமென்னா லறியுந்தரமாமோ ௧௬
தேடுவாரதேடுஞ் சிவனேயோநின்றிருத்தாள்
கூடுவானபட்டதுயர் கூறற்கெளிதாமோ. ௧௭
பற்றினைப்பற்றுமெந்தாய் பற்றுவிட்டாற்கேவலத்தி
லுற்றுவிடுநெஞ்சமுனை யொன்றிநிற்பதெப்படியோ. ()
ஒப்பிலாவொன்றேநின்னுண்மையொன்றுங்காட்டாமற்
பொய்ப்புவியைமெய்போற்புதுக்கிவைத்ததென்னேயோ
காலாலவழிதடவுங் காலத்தேகண்முளைத்தாற்
போலேயெனதறிவிற் போந்தறிவாய்நில்லாயோ. ௨௰
தன்னரசுநாடாளுஞ் சடசாலபூமிமிசை
யென்னரசேயென்னை யிறையாகநாட்டினையோ. ௨௧
திங்களமுதாநின் றிருவாக்கைவிட்டரசே
பொங்குவிடமனைய பொய்ந்நூல்புலம்புவனோ. ௨௨
உன்னவுன்னவென்னையெடுத்துள்விழுங்குநின்னிறைவை
யின்னமின்னங்காணாமலெந்தாய்சுழல்வேனோ ௨௩
ஆராவமுதனைய வானந்தவாரியென்பாற்
றாராமலையாநீ தள்ளிவிடவந்ததென்னோ. ௨௪

நின்றநிலை.

நின்றநிலையேநிலையா வைத்தானந்த
நிலை தானேநிருவிகற்ப நிலையுமாகி

யென்றுமழியாதவின்ப வெள்ளந்தேக்கி
யிருக்கவெனைத்தொடர்ந்துதொடர்ந்திழுக்குமந்தோ ()
இருக்காதிமறைமுடிவுஞ் சிவாகமாதி
யிதயமுங்கைகாட்டெனவே யிதயத்துள்ளே
யொருக்காலேயுணர்ந்தவர்கட் கெக்காலுந்தா
னொழியாதவின்பவெள்ள முலவாநிற்கும். ௨
கற்றதுங்கேட்டதுந்தானே யேதுக்காகக்
கடபடமென்றுருட்டுதற்கோகல்லாலெம்மான்
குற்றமறக்கைகாட்டுங் கருத்தைக்கண்டு
குணங்குறியற்றின்பநிட்டை கூடவன்றோ. ௩

பாடுகின்றபனுவல்.

பாடுகின்றபனுவலோர்க - டேடுகின்றசெல்வமே
நாடுகின்றஞானமன்றி - லாடுகின்றவழகனே ௧
அத்தனென்றநின்னையே - பத்திசெய்துபனுவலார்
பித்தனின்றுபேசவே - வைத்ததென்னவாரமே ௨
சிந்தையன்புசேரவே - நைந்துநின்னைநாடினேன்
வந்துவந்துளின்பமே - தந்திரங்குதாணுவே ௩
அண்டரண்டமியாவுநீ - கொண்டுநின்றகோலமே
தொண்டர்கண்டுசொரிகணீர் - கண்டநெஞ்சுகரையுமே
அன்னைபோலவருண்மிகுத்து - மன்னுஞானவரதனே
யென்னையேயெனக்களித்த - நின்னையானுநினைவனே.()

பாடுகின்றபனுவல் முற்றுப்பெற்றது. ஆ. தூசா உ௰.

ஆனந்தக்களிப்பு.

சங்கரசங்கர சம்பு-சிவ-சங்கரசங்கரசங்கர சம்பு.

ஆதியநாதியுமாகி-எனக்கானந்தமாயறிவாய் நின்றில
ங்குரு- சோதிமௌனியாத்தோன்றி - அவனசொல்லா
தவாத்தையைச சொன்னாண்டிதோழி—சங்கர (க)

சொன்னசொல் லேசென்று சொல்வேன - எனனைச்
சூதாய்த்தனிககவே சும்மாவிருத்தி- முன்னிலையேதுமி
லலாதே-சுகமுற்றச் செயதே யெனைப் பற்றிககொண்
டாணடி—சஙகர (உ)

பற்றியபறறறவுள்ளே - தன்னைப் பற்றச்சொன்னான
பற்றிப் பர்ந்தவிடத்தே- பெற்றதையேதென்றுசொல்
வேன-சறறுமபேசாதகாரியம் பேசினானறாழி—சங்()

மோசாவிடு பைகள பேசிச்-சுற்றப்பேயகமாகிப்பித
றறித்திரிநதேன, ஆசாபிசாசைத்துரத்தி-ஐயனடிபிணை
கீழே யடககிககொணடாணடி—சங்கர (ச)

அடக்கிப்புலனைப்பிரித்தே - அவனாகியபேனியிலன
பைவளர்த்தேன- மடக்கிககொண்டானென்னைத்தனனு
-சறறும் வாய்பேசாவணணமாபுனசெய்தாண்டி-சங()

[illegible]ரைபைக்கெடுத்தனன கெட்டேன-இத்தை வாய்விட்
டுச்சொல்லிடின வாழ்வெனக்கில்லை - காவுபுருஷனுமல்
லன்-என்னைககாக்குநதலைமைக் கடவுள்காணமினனே ()

கடவினமனடவிண்ட தென்ன-இரு கண்களுமானந்த
க்கண்ணீரசொரிய - உடலும்புளகிதமாக - எனதுள்ள
முருக வுபாயஞ்செய்தாண்டி—சங்கர (எ)

உள்ளதுமில்லதுமாய்முன-னுணர்வதுவாயுன்னுளங்
கண்டதெல்லாங்- தன்னெனச்சொல்லியெனனையன்-என
னைத்தானாக்கிக்கொண்ட சமர்த்தைப்பாரதோழி-சங ()

பாராதிபூதநீயலலை - உனனிப்பாரிநதிரியங கரணநீ
யலலை, யாராயுணாவுநீ யெனறான-ஐயனன்பாயுரைதத
சொல லானநதநதோழி—சஙகர (௯)

அனபருககனபானமெய்யன - ஐயனானநதமோனன
ருட்குருநாதன, தனபாதஞ்சென்னியிலவைததான-என
னைநதான றிநதேனமனந தானிறநதேனே—சஙகர (௰)

இறபபு பிறபபும்பொருநத - எனககெவ்வணமவநத
தென றெண்ணிபா ரபாாககில, மறப்புநினைப்புமாயநின
ற-வஞசமாயாமனத்தால வளாநதது தோழி—சஙகர ()

மனமேகலலாலெனககனறே - தெயவமௌனகுரு
வாகிவநதுகைகாடடி-எனதாமபணியறமாற்றி-அவனின
னருளவெள்ளத் திருத்திவைத்தாண்டி—சஙகர (௰௨)

அருளாலெவையுமபாரெனறான-அத்தையறியாதே
சுட்டி யெனனறிவாலேபார்த்தேன, இருளானபொருள்
கணடதலலாற-கணடவெனனையுங கணடிலனெனனேடி
தோழி—சஙகர (௰௩)

என்னையுநதன்னையும்வேறா-உள்ளத் தெண்ணாதவண
ணமிரண்டறநிறகச், சொன்னதுமோவொருசொலலே-
அநதச்சொலலால்விளைநத சுகத்தையெனசொல்வேன()

விளையுஞசிவானந்தபூமி- அநதவெட்டவெளிநண்ணித்
தட்டவிருளாங,களையைககளைநதுபினபாரத்தேன-ஐய
னகளையனறிவேறொனறுங கண்டிலனதோழி—சங்க ()

கணடார்ககதிசயவாழ்க்கை-இரு கண்காணநீஙக
வுஙகண்டோந்துயிரன, கொண்டார் போற்போகவு
மபோகுட்-இதிற்குணமேதுநலமேதுகூறாய்நீதோழி ()

நலமேதுமறியாதவென்னைச் - சுத்தநாதாந்தமோன

6432(6554)

மாநாட்டந்தநேசனு, சலமேதுமில்லாமலெல்லாம-வ
லலானருளாலெனறலைமீது தாக்கினனதோழி—சஙகர
தாககுநலலானநதசோதி அணுதனனிறசிறியவெனை
த்தனனருளாற, போககுவரவறநிருககுஞ்-சுத்தபூரண
மாககினன புதுமைகாணமினனே—சஙகர (௰அ)
ஆககியளித்துத்துடைககுந - தோழி லத்தனைவைத்
துமெள்ளத்தனையேனுந,தாககறறிககுஞசமாத்தன-உள
ளசாக்ஷியைச்சிநதிககத் தககதுதோழி—சஙகர (௰௯)
சிநதைபிறநததுமாங்கே-அநதச் சிநதைபிறநதுதெளி
நததுமாஙகே, எநதநிலைகளுமாஙகே-கணடயானறனிர
ணடறறிருநததுமாஙகே—சஙகர (௨௰)
ஆங்கெனறுமீஙகெனறு முணடோ- சச்சிதானநதசோ
தியகண்டவடிவாய், ஓஙகிநிறைநதுகணடாற பினனர்
ஒனறென்றிரண்டென றுரைத்திடலாமோ—சங்கர ()
எனறுமழியுமிககாயம்-இத்தை பேதுககுமெய்யென்
றிருநதீருலகீர், ஒனறுமறியாதநீரோ-யமனோலைவநதா
றசொலலவுத்தரமுணடோ—சஙகர (௨௨)
உண்டோநமைப்போலவஞ்சர்- மலமூறித்ததுபபுழு
டலைமெய்யென்று, கொணடோபிழைப்பதிஙகையோ-
அருட்கோலத்தைமெய்யெனறுகொள்ளவேண்டாமோ
வேண்டாமவிருப்புமவெறுபபும- அநதவிலலங்கத்தா
லேவினையுஞசனனம, ஆண்டானுரைத்தபடியே - சற்று
மசைாதிருநதுகொள்ளறிவாகிநெஞ்சே—சஙகர (௨௪
அறிவாருமில்லையோவையோ - எனனை யாரொன்றறி
யாதவிங்கதேசத்தில் - வறிதேகாமத்தீவிற்சிககி-உள்ள
வான்பெருடோற்கவோ வந்தேன்றனறோழி—சங்கர

வநதவரவைமறநது-மிககமாதாபொனபூமிமயக்கத்தி லாழும, இநதமயககையறுகக-எனகமகொணடமெய்ஞஞா னவெழிலவாள கொடுத்தான—சஙகர (உகூ)

வாளாருஙகணணியாபோகா-பபவாதைக்கனலைவள ர்ககுமமயயெனறே, வேளானைவறுமெயவிட்டான-என னினமிககோதுறககை விதியனறோதோழி—சஙகர ()

விதிககுமபிரபஞசமெலலாஞ-சுததவெயினபஞசளெ னனவே வேதாகமஙகள்-மதிககுநதனைமதியாா - அவா மாாககநதனமாாககஞ சனமாாககமேபோனே—சங()

துனமாாககமாதாமயககம - பனைத்தூயாககுப்பறறு துசொனனேனஜனகன-தனமாாககநீததிட்டாநதம-அவ ன றுனநதமான சதானநதனனறோ—சஙகர (உகூ)

அனறெனறுமாபெனறு முண்டோ - உனக்கானநதம வேணடினறிவாகிச்சறறே, நினறுறறெறியுமெனவே-ம றைநீதியெமமாதிநிகழ்த்திஞனறோழி—சஙகரசஙகர()

ஆனநதக்களிப்பு-முறறுப்பெறறது.ஆ சுசாடுடம.

அகவல.

திருவருண்ஞானஞ சிறநதருள்கொழிககுங
குருவடிவான குறைவிலாநிறைவே
நிறவொனறே நிமலவடிவே
குனறுப்பொருளே குணபபெருஙகடலே
ஆதியுமநதமு மானநதமயமாஞ
சோதியேசத்தேதொலைவிலாமுதலே
சீமலிதெய்வத்திருவருளதனற்
பாமுகலண்டப் பரப்பெலாநிருவி
அனை - ாமுகலா மெனடருநால்வகை

எழுபிறவியிற்றுழாதோங்கும
அனந்தயோனியி னினம்பெறமல்க
அணுமுதலசல மானவாக்கையுங்
கணமுதலளவிற கற்பகாலமுங்
கனமப்பகுதித் தொன்மைக்கீடா
இமைப்பொழுதேனுந் தமக்கெனவறிவிலா
ஏழையுயிர்த்திரள் வாழவமைத்தனை
எவ்வுடலெடுத்தா ரவ்வுடல்வாழ்க்கை
இன்பமெனவே துன்பமில்லையெனப்
பிரியாவண்ண முரிமையினவளாக்க
ஆதரவாகக் காதலுமமைத்திட்
டேகமின்றியே தேகநானென
அறிவுபோலறி யாமைமயக்கிக்
காலமுங்கனா முங் கட்டுங்காட்டியே
மேலுநரகமு மேதகுசுவர்க்கமும
மாலறவகுத்தனை யேலுமெண்ணம்
அமையாக்காதலிற சமயகோடி
அறம்பொருளாதி திறம்படுநிலையிற்
குருவாயுணர்த்தி யொருவர்போலனைவருந்
தத்தநிலையே முத்திமுடிவென
வாதத்தாக்கமும போதநூல்களு
நிறைவிற்காட்டியே குறைவின்றிவயங்க
அங்கங்குநின்றனை யெங்குமாகிச்
சமையாதீதத் தன்மையாகி
இமையோர்முதலிய யாவருமுனிவருந்
தமைக்கொடுத்திட் டெம்மையாளென

பசறறிருகக மாசறறஞான
கலமுஙகாட்டினை ஞானமிலேறகு
நிலையுங்காட்டுதவினனருட்கடனே. ஆ௨ குசுருக.

வண்ணம்.

அருவெனபனவுமனறி உருவெனபனவுமனறி
அகமுமபுறமுமனறி முறைபிறழாது
குறியுஙகுணமுமனறி நிறைவுஙகுறைவுமனறி
மறையொனறெனவிளமப விமலமதாகி
அசலமபெறவுயாநது விபுலமபெறவளாநது
சாலஞசபலமெனறு ளறிவினாகாண
ஞானவெளியிடைமேவுமபிராய் அரிககா
அனலொனறிடவெரிநது புகைமண்டிடுவதனறு
புனலொனறிடவமிழநது மடிவிலதானத
சருவாபொழுதுயாநது சலனாமபடுவதனறு
சமாகொண்டழிவதனறோ ரியலபினதாகும
அவவெனபதுவுமனறி அவளெனபதுவுமனறி
அதுவெனபதுவுமனறி எழிலகொடுலாவும
ஆருநிலையறியாதபடியே வ
இருளெனபதுவுமனறி ஒளியெனபதுவுமனறி
எவையுநதனுளடஙக ஒருமுதலாகும
உளதெனபதுவுமனறி இலதெனபதுவுமனறி
உலகநதொழவிருநத வயனமுதலோாகள்
எவருஙகலைகொண்டு சமயஙகளிலவிழுநது
சுழலுமபொழுதிரஙகி அருள்செயுமாறு
கூறரியசகமாயையறவே வ-அரிக்கா
எனறெனபதையிகழநத அறிவினறிாளினினறு

மறிவொன்றெனவிளங்கு முபயமதாக
அறியுந்தரமுமன்று பிறியுந்தரமுமன்று
அசரஞ்சரமிரண்டி னொருபடியாகி
எதுசந்ததநிறைந்த தெதுசிந்தனையிறந்த
தெதுமங்களசுபங்கொள சுகவடிவாகும்
யாதுபரமதை நாடியுறிநீ
பருவுங்குலவுகின்ற மடமங்கையாதொடங்கு
கபடந்தனிலவிழ்ந்து கெடுநிலைவாய்
வலையினபுடைமறிந்த மறியெனவசமுண்டு
வசனந்திறமுமின்றி அவரிதழூறல்
பருகுந்தொழிலிணங்கி யிரவும்பகலுமின்சொல
பகருமபடி துணிந்து குழலழகாக
மாலைவகைபல சூடியுடனே ம-அரிகா
பதுமந்தனையிகழ்ந்த முலையெனறதையுகந்து
வரிவண்டெனவுழன்று கலிலெனவாடுரு
சிறுகிண்கிணிசிலம்பு புனைதண்டைகண்முழங்கும்
ஒலிநன்றெனமகிழ்ந்து செவிகொளநாசி
பசுமஞ்சளினவியந்த மணமுந்திடமுகந்து
பவமிஞ்சிடவிறைஞ்சி வரிசையினாடு
காலினமிசைமுடி சூடிமயலாய் ஐ
மருளுந்தெருளுநுவந்து கதியெனபதமறந்து
மதனனசலதிபோங்க விரணமதான
அளிபுண்டனைவளைந்து விரல்கொண்டுறவளைந்து
சுரதஞ்சுகமிதென்று பரவசமாகி
மருவுந்தொழினமிகுந்து தினமுந்தினமுமமிஞ்சி
வளரும்பிறைகுறைந்த படிமதிசோர

வானரமதென மேனிதிரையாய் ஜ-அரிக்கா
வயதுபட்டவிழுந்து பிணியுந்திமிதிமென்று
வரவுஞ்செயலழிந்து ளிருமலுமாகி
அனமுஞ்செலுதலின்றி விழியுஞ்சுடாகளினறு
முகமுங்களைகளின்று சரியெனநாடி
மனைபினபுறவிருந்த வினமுங்குலைகுலைந்து
கலகஞ்செயவிருண்ட யமனவருமவேளை
எதுதுணைபழிநாரமணமே. ௧

வண்ணம்-முற்றிற்று ஆ ருசுருஉ.

தாயுமானசுவாமிகளபாடல-முறறுபபெறறது.

அருள்வாக்கியவகவல.

திருவளர்கருணை சிவானந்தபூரண
மொருவருமறியா வொருதனிசசித்து
கலந்தாபேதமாய் நாடகநடித்துற்
பவந்தனை நீக்கிப் பரிந்தருள்பராபரங்
கணனுங்கருத்துங் கதிரொளிபோல
நணணிடவெனக்கு நல்கியநன்மை
யொன்றாயப்பலவா யொப்பிலாமோனக்
குன்றாய்நிறைந்த குணப்பெருங்குன்ற
மண்ணையும்புனலையும் வளியையுங்கனலையும்
விண்ணையும்படைத்த வித்திலாவித்துப்
பந்தமனைத்தையும் பாழ்படநூறியென
சிந்தையுட்புகுந்த செழுஞ்சுடர்ச்சோதி
யுள்ளொளிஞானம விளங்கியமேலோர்
கொள்ளைகொண்டுண்ணக் குறைவிலாநிறைவு
தாட்டாமரைமலாத் தாணினைப்பவர்க்குக

காட்டாவினபங் காட்டியகதிநிலை
வாககானமனத்தான மதிததிடவரிதென
நோக்காதிருகக நோககியநோகக
மாதியாயறிவா யகண்டமாயகண்ட
சோதியாய்விரிநது துலஙகியதோறறம்
பாவெளிதனனிற் பதிநதவெனனுளததிணை
விரவிவிரவி மேற்கொளுமவெளளரு
சுட்டுக்கடங்காச் சோதியடியா
ரடடுககடஙகுமவானபெருஙகருணை
யெலலைககடஙகா வேகப்பெருவெளி
திலலைப்பொதுவிற றிருநடத்தெய்வம
வாதவூரெநதையை வரிசையாயவிழுஙகும்
போதவூரமேவு காப்பூரவிளககுச்
சுகளையகணடத் தூவெளியெலலாந்
திகழவேகாட்டுஞ் சினமயசாட்சி
செழுநதமிழப்பணைச் சிவலிஙகமாககி
விழுஙகியஞான வித்தகவேழ
மெழிறருபட்டினத் திறவனையெனறு
மழிவிலாவிலிஙக மாககியவனுதி
சாநதபூமி தனனருள்வெள்ள
மாநதநீழ லசையாககசனம
பாவுவாரெனுஞசிறப பரவியமாட்சி
யிரவுபகலற்ற வேதாநதககாட்சி
யாட்சிபோலிருக்கு மகிலந்தனக்குச்
சாட்சியாயிருககுந தாரகத்தனிமுத
லாணுமபெணணு மலியுமலலாததோர்

தானுவாய்நின்ற சத்தாந்தனிச்சுட
ரெளுமெண்ணெயு மெப்படிப்படி
யுளுமபுறமபு முதலாவியவொரு பொரு
ளளவிலாமதந்தொறு மவாவ பொருளான
வளநிறைந்திருக்கு மொருபெ[illegible]
துளுமனப்பேய் துடிக்கத்தறிக்கும்
கொளுமோனவாள கொடுத்திடுமாசு
பெரியபேறு பேசாப்பெருமை
யரியவுரிமை யளவிலாவளவு
துரியநிறைவு தோன்றுவதீதும்
விரியுநலலனபு விளைத்திடும விளைவு
தீராப்பிணியாரு செனனமறுக்க
வாராவரவாய வந்தசஞ்சீவி
யாலைக்கருபபுபா கமுதக்கட்டிநீள்
சோலைக்கனிபலாச் சுளைகதலிக்கனி
பாங்குறுமாங்கனி பாலோசருக்கரை
யோங்குநறகண்டுசோத் தொன்றுக்கூட்டி
யருந்தியரசமென வறிஞராசமாகியிற
பொருந்தியவினபம பொழிசிற்சுகோதய
செங்கையாள்விளங்கத் தெரித்தமெய்த்தேசிகன
றனையறிவித்துத் தற்பரமாகி
யெனனுளத்திருந்த தருளேசநாயக
னடிமுடியில்லா வருமபொருடனக்கு
முடியடியிதுவென மொழிந்திடுமுதலவன
மெயபலவனமற்றவை மெய்யலவெல்லாம்
பொயமெய்யறியெனப் புன்னகைபுரிந்தோ

னருளும்பொருளு மபேதமாயிருந்து
மிருந்திறனென்னு மியலுமுண்டென்றே
னருளுனக்குண்டோ வருளும்வெளிப்படும்
பொருளுமயந்தானே பொருந்து மென றுரைத்தோன
சத்தசத்திரண்டு தன்மையுந்தானே
பொருந்தலாற்சதசத் துனக்கெனவுரைத்தோ
னுணர்வமருவிடி னருளுற்றெனக்க
ணருந்தோமையாற் காணவேயுரைத்தோன
றெனமழுள்ளளவுந்தீராதிழுக்குங்
கனமாயவிடாதெனக் காட்டியவள்ள
லுளதிலதெனவுறாதலாணமாயை
வளமிலதெனவுமொருதனியிதுரைத்தோ
னிலவுறத்திருந்து மிதுபடக்கிய
வல்லவனறுமோ மகாயோகியென்றோன
துறவறத்திருந்து சூழமனக்குரங்கொண
றறவகையறிபா லஞ்ஞானியென்றே
னிறவாமனந்தா னிமைகவுணர்த்திப்
பிறவாவரந்தருமப் பேரறிவாள
னத்தனதருளா லனைத்தையுமியக்குஞ்
சுத்தமாமாயையின றேற்றமென றுரைத்தோ
னிருண்மலமகல விசைந்திலமுழுத்தும்
பொருளருட்டிரோதைப் பொறபெனப்புகன்றோன்
வீறுசிவமுதல விளம்பியபடியே
யாறுமறுதியென றறிஞருக்குரைப்போன்
கொல்லாவிரதங் குவலயத்தோர்க
ளெல்லாம்பெறுமினென் றியம்பியதயாநிதி

தருமமுஞ்ஞானமுந் தவமும்புரிபவர்க
குரிமையாயவரோ டுறவுகலப்பவன
றனனுயிர்போலத் தரணியினமருவிய
மனனுயிரனைத்தையும் வளர்த்திடுமேவந்தன
களவுவஞ்சனைகள்செய் கருமிகடமக்கு
தெளிவுவந்துறவருள் செய்திடுந்திறத்தோன்
றனபெறும்பேறு சகமெலாம்பெறவே
வானபெருங்கருணை வழங்கியமாரி
தஞ்சமென்றடைந்த தாபதர்தமமை
யஞ்சலெனறுஞ மறிஞர்சிகாமணி
சீவகோடிகளுஞ் சித்தர்கோடிகளும்
யாவரும்புகழ யாவையுமுணர்ந்தோன்
யானெனதெனனு மிறைவனெமபெருமான்
றனவனாகிய தலைவனெங்கோமா
னருணகிரியார்க் காறுமுகனசொலும்
பொருணலமல்லது பொருளெனமதியான்
பூதமுதலாப் பொலிந்திடுநாத
பேதமுங்கடந்த பெருந்தகைமூர்த்தி
மூலாதார முதலாயுள்ளமேலாதாரமும்வெறுவெளிக
ண்டவன், மண்டலமூனறிலு மனனியவுருவிலும
கண்டவையத்திலுங் கடவுளாய்நின்றோன
பகாசமயந்தொறும பரமேயிருந்து
சுகநடம்புரியுந் தொழிலெனச்சொன்னோன்
பேதவபேத பேதாபேத
போதமிதுவெனப் புகன்றிடும்புண்ணிய
னதுநானெனவே யாற்றிடுமனுபவஞ்

சதுர்வேதாந்தத் தன்மையென் றுரைத்தோ
னல்லும்பகலு மறிவானோர்க்குச்
சொல்லும்பொருளுஞ் சுகமெனச்சொன்னோனை
சுதனேகுருவாஞ் சுவாமிநாயகற்கெனி
னதிகமெய்ஞ்ஞான மல்லவோவென்றோ
னேசயோகத்துறு நிருபமொல்லாந்தொழு
மிராசயோகத்திறை யிராசயோகத்தான
பொறுமைதெளிவு புனிதவாசார
மறுவிலாவண்மை வாரமியற்கை
ஞண்ணமாசாந்த தயங்கியகீர்த்தி
யெண்ணெனக்கலைபயி லிணையிலாகல்வி
நலவிரக்க நடுநிலைசத்திய
மில்லையெனு மெலவாக்குந்தருங்கொடை
நற்குணனெல்லா நண்ணியபெருந்தகை
சிற்குணவாரி திருவருட்செல்வன்
கரமேலெடுத்துக் கருத்துறவணங்கிப்
பரமேயுனக்குப் பரமெனப்பகர்ந்தோ
ருவடிமேவு மாசிலையடுந்தே
சீலமெய்ஞ்ஞானந் தெளிந்தனனெனவுஞ்
சித்தமௌனி திடசித்தமாக
வைத்தநிலையின வடிவாந்தனனெனவு
மூலன்மரபின மூர்த்தமௌனிதன்
பாலனயானெனவும பரிவொடுபகர்ந்தோன்
வடமொழிப்பிறகையின பழமையையுணர்ந்து
திடமுறமுப்பொருட் டிறத்தையுந்தெளிந்து
கண்டபூர்த்தனாக கனிரசமெனத்

தண்டமிழ்மாரி தனைப்பொழிந்து
சித்தியுமுத்தியுஞ் சிறந்தருள்கொழிக்கு
நித்தியநிரஞ்சன நிராலம்பநிறைவைப்
பாடியுநாடியும் பணிந்தெழுந்தனபா
லாடியுமாறறியு மகமகுழைவெய்தியு
முடலங்குழைய வுரோமஞ்சிலிர்ப்பப்
படபடென்றுள்ளம் பதைத்துப்பதைத்துப்
பா[illegible] பாகிப்பாதவித்
[illegible] பிரங்கியிரங்கி
[illegible] பரமபோ லொடுங்கியேசிறிது
[illegible] ளிமைப்பதுமின்றிச்
[illegible] ழவண்டுதுவண்டுமெய்
[illegible] முற்றடிககடி
[illegible] யுருகியேசறழுத்
[illegible] தழுதழுத்திடவே
[illegible] ருமித்துருகி
[illegible] பெருக்கிக்
[illegible] தறிச்
[illegible] கப்பதுபோல
[illegible]
[illegible] ன
[illegible] ண்டினிக்
கணமட[illegible] கருகிய [illegible] த்
திருவுருவெல்லாந் திருநீறிலங்க
விருகாதளின மியன்முடிகுவித்துப்
பூரணசந்திரன போலொளிகாட்[illegible]